

NR 4
2004

1 lipca 2004

BIULETYN
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

w numerze m.in.:

- Energetyka odnawialna
– stan prawny
- Czy energia jest droga?
- Sektor gazu skroplonego
w Europie
- Reforma elektroenergetyki
w Czarnogórze

Urząd Regulacji Energetyki

00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64

Prezes	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Wiceprezes	tel. 66-16-202 fax 66-16-200
Dyrektor Generalny	tel. 66-16-102 fax 66-16-106
Gabinet Prezesa	tel. 66-16-302 fax 66-16-300
Departament Przedsiębiorstw Energetycznych	tel. 66-16-238 fax 66-16-319
Departament Taryf	tel. 66-16-210 fax 66-16-219
Departament Promowania Konkurencji	tel. 66-16-232 fax 66-16-225
Departament Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych	tel. 66-16-314 fax 66-16-321
Biuro Prawne	tel. 66-16-130 fax 66-16-134
Rzecznik Odbiorców Paliw i Energii	tel. 66-16-305 fax 66-16-200
Biuro Obsługi Urzędu	tel. 66-16-155 fax 66-16-177
Kancelaria Ogólna – informacje	tel. 66-16-107 fax 66-16-152

Urząd Regulacji Energetyki

e-mail: ure@ure.gov.pl

adres internetowy: www.ure.gov.pl

Szanowni Czytelnicy!

Choć za oknem panuje igrzysko letni, wakacyjny nastrój, zachęcamy jednak Państwa do lektury niniejszego numeru Biuletynu, w którym publikujemy interesujące materiały dotyczące zarówno polskiej jak i zagranicznej energetyki.

Z dniem 1 maja br. weszła w życie ustawa z 2 kwietnia o zmianie ustawy – Prawo energetyczne i ustawy – Prawo ochrony środowiska, nakładająca obowiązek uzyskania koncesji przez wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, bez względu na ich moc. Kto zatem powinien wystąpić do Prezesa URE o udzielenie koncesji, jak należy poprawnie przygotować wniosek o jej udzielenie, które dokumenty należy dołączyć, a także jaki jest czas trwania postępowania – o tym w materiale przygotowanym przez Departament Przedsiębiorstw Energetycznych.

Wielokrotnie stawiamy sobie pytanie, czy za energię zużywaną przez nas codziennie nie przepłacamy, od czego zależy wysokość cen za nią, czy moglibyśmy płacić mniej. Na te pytania stara się odpowiedzieć w swoim artykule Joanna Nitecka, która m.in. przedstawia ceny poszczególnych nośników energii na tle wskaźnika CPI, porównuje ceny energii elektrycznej w Polsce i krajach Unii Europejskiej, a także przedstawia takie wskaźniki sektora energetycznego jak wydajność pracy, wynagrodzenia, czy inwestycje.

We wrześniu 2001 r. została uchwalona Dyrektywa 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promocji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej. Jaki jest aktualny stan prawny obowiązujący w Polsce, jak zmieni się on w niedalekiej przyszłości po wejściu w życie kolejnych przepisów, a także jak w praktyce wygląda rozwój energetyki odnawialnej – w tym bariery jej rozwoju, pisze w artykule „Energetyka odnawialna, obowiązujące rozwiązania prawne a rzeczywistość – wybrane aspekty” Zdzisław Muras.

W segmencie „Integracja Europejska” polecamy Państwa uwadze artykuły poświęcone m.in. problemowi kosztów osieroconych związanych z likwidacją kontraktów długoterminowych na Węgrzech, nowym regulacjom Komisji Europejskiej w sprawie promowania kogeneracji, a także raport dotyczący przyczyn, przebiegu i wyciągniętych wniosków po awarii systemu elektroenergetycznego we Włoszech w 2003 r.

Redakcja

SPIS TREŚCI

Kary pieniężne za nieprzestrzeganie obowiązku przedstawienia Prezesowi URE taryfy do zatwierdzenia	2
Energetyka odnawialna, obowiązujące rozwiązania prawne a rzeczywistość – wybrane aspekty	4
Jak uzyskać koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii – zmiany w 2004 r.	9
Czy energia jest droga?	13
Reforma taryf dla miejskich systemów ciepłowniczych w Chinach	18
Problemy regulacji w ciepłownictwie	20
„Ciepła woda użytkowa w budownictwie mieszkaniowym w Polsce”	23
Koszty osierocone w węgierskim systemie regulacji energetyki	27
Kogeneracja w Unii Europejskiej – nowe regulacje	30
Organizacja i funkcjonowanie Dyirekcji Generalnej ds. Transportu i Energii	32
Europejski rynek LNG	34
Awaria we Włoszech z 28 września 2003 r. – raport	39
Elektroenergetyka w Czarnogórze – od monopolu do konkurencji	43
Informacje i komunikaty	46

BIULETYN URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

Wydawca: Urząd Regulacji Energetyki

Adres Redakcji: 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64, tel. 661 62 22, fax 661 62 24

Skład, łamanie, organizacja druku i kolportaż: Zakład Wydawnictw i Nagrań, ul. Konwiktorska 9, 00-216 Warszawa, tel. 831 22 71 w. 254, 831 85 06, fax 635 34 90

Oddano do druku 24 czerwca 2004 r. Nakład: 2000 egzemplarzy. ISSN 1506-090X Cena zł 15 (w tym 0% VAT)

Materiały fotograficzne wykorzystano za zgodą właścicieli praw autorskich. Informacji o warunkach prenumeraty udzielamy pod numerem tel. (022) 661 62 22

Numer konta bankowego do wpłat za prenumeratę: NBP O/O Warszawa 581010100028732231000000, Urząd Regulacji Energetyki (Biuletyn URE).

www.ure.gov.pl

KARY PIENIĘŻNE ZA NIEPRZESTRZEGANIE OBOWIĄZKU PRZEDSTAWIENIA PREZESOWI URE TARYFY DO ZATWIERDZENIA

Grażyna Dylewska

Wyrokiem z 9 marca 2004 r., sygn. akt III SK 17/04, Sąd Najwyższy oddalił kasację przedsiębiorstwa energetycznego od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 18 grudnia 2002 r., sygn. akt XVII Ame 6/02. W wyroku tym Sąd Najwyższy rozstrzygnął sformułowane w kasacji dwa istotne zagadnienia prawne, dotyczące prawnej możliwości nakładania kar pieniężnych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Po pierwsze: „Legalności wymierzania kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 Prawa energetycznego, której podlega przedsiębiorstwo energetyczne stosujące niezatwierdzone taryfy energetyczne, nie uchyła dostosowanie się w kolejnych okresach, których nie dotyczy zastosowana kara, przez ukarane przedsiębiorstwo do ustawowego obowiązku stosowania taryf zatwierdzonych przez Prezesa URE w trybie art. 47 tej ustawy.”.

Po drugie: „Kara pieniężna wymierzana przez Prezesa URE na podstawie art. 56 Prawa energetycznego spełnia cele represyjne za niezastosowanie się do bezwzględnie obowiązujących wymagań tego Prawa, a ponadto prewencyjnie zmierza (podobnie jak każda sankcja represyjna) do wymuszenia na ukaranych przedsiębiorstwach energetycznych przestrzegania tych imperatywnych reguł w przyszłości.”.

Do wydania wspomnianego wyroku doszło w następujących okolicznościach.

Przedsiębiorstwo energetyczne (zwane dalej „Powodem”) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych na podstawie koncesji udzielonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej „Prezesem URE”) w 1999 r.

W dniu 17 stycznia 2001 r. Prezes URE powziął wiadomość o ewentualnych nieprawidłowościach w prowadzonej przez Powoda działalności gospodarczej. Polegały one na stosowaniu (w okresie do 3 sierpnia 2000 r.) stawek opłat za świadczone usługi przesyłowe gazu bez uprzedniego przedłożenia do zatwierdzenia

Prezesowi URE taryfy do zatwierdzenia, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 47 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875 i Nr 96, poz. 959). W myśl tego przepisu przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje mają obowiązek ustalenia taryfy i przedstawienia jej do zatwierdzenia Prezesowi URE. Działanie niezgodne z tym przepisem podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 5 tej ustawy.

W związku z powyższym, Prezes URE wszczął z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie wymierzenia Powodowi kary pieniężnej.

W toku prowadzonego postępowania zostało bezspornie ustalone, że Powód w okresie do 3 sierpnia 2000 r. stosował wobec odbiorców stawki opłat za świadczone usługi przesyłowe gazu nie posiadając taryfy zatwierdzonej przez Prezesa URE. W związku z tym w dniu 30 października 2001 r. Prezes URE wydał decyzję, w której na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo energetyczne, wymierzył Powodowi karę pieniężną za naruszenie obowiązku określonego w art. 47 ust. 1 tej ustawy.

Od decyzji tej Powód wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, domagając się jej uchylenia. W odwołaniu Powód zarzucił naruszenie art. 56 ust. 1 pkt 5 w związku z art. 47 ustawy – Prawo energetyczne. Zdaniem Powoda, skoro przepisy art. 47 nie wskazują terminu do wystąpienia do Prezesa URE z wnioskiem o zatwierdzenie taryfy, niezasadne jest więc wymierzenie przez Prezesa URE (na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 5) kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku przedłożenia Prezesowi URE taryfy do zatwierdzenia w określonym terminie. Powód wywodził, że obowiązek ten spełnił, bowiem przedłożył do zatwierdzenia Prezesowi URE swoją taryfę 3 sierpnia 2000 r.

W dniu 18 grudnia 2002 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpoznaniu na rozprawie sprawy z odwołania Powoda wydał wyrok (sygn. akt XVII Ame 6/02), w którym oddalił odwołanie.

W wyroku tym Sąd podzielił stanowisko Prezesa URE zajęte w zaskarżonej decyzji. Uzasadniając wyrok Sąd powołał się m.in. na art. 47 ust. 1 ustawy – Prawo ener-

getyczne. Przy czym Sąd stwierdził, że „(...) obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego poddania się procedurze zatwierdzenia taryfy w trybie art. 47 p.e. [ustawa – Prawo energetyczne – przypis G. D.] jest powinnością o charakterze publicznoprawnym, której przedsiębiorstwo musi się podporządkować, chyba, że uzyska decyzję wydaną w trybie art. 49 p.e. Przepis art. 47 ust. 1 p.e. jest bezwzględnie obowiązujący.”. Jednocześnie Sąd wyraził pogląd, że „W ocenie Sądu istotne znaczenie w tej mierze ma postanowienie art. 47 ust. 4, stanowiące, że taryfa może obowiązywać nie wcześniej niż po upływie 14 dni od dnia jej publikacji. Zatem warunkiem koniecznym dla stwierdzenia, że określona taryfa obowiązuje, jest jej uprzednie zatwierdzenie przez Prezesa URE, a następnie opublikowanie w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki.”. Nadto Sąd zwrócił uwagę, że „(...) brak wskazania terminu w art. 47 p.e. nie przesądza o tym, że przedsiębiorstwa energetyczne mogą składać wnioski w dowolnie obranym przez siebie czasie, bowiem decydujące znaczenie miała tu sankcja wynikająca z art. 56 ust. 1 pkt 5 p.e. Działania każdego bowiem przedsiębiorstwa zwlekającego z poddaniem się procedurze zatwierdzenia taryf w trybie art. 47 p.e. podpadały pod sankcję z powyższego przepisu, zatem podmioty te winny były się liczyć z ewentualną koniecznością poniesienia kary pieniężnej.”.

Od powyższego wyroku Powód wniósł kasację do Sądu Najwyższego, opierając ją na naruszeniu art. 56 ustawy – Prawo energetyczne, poprzez błędną wykładnię tego przepisu polegającą na przyjęciu, że kary pieniężne nakładane na przedsiębiorstwa energetyczne przez Prezesa URE mają charakter środków karnych stanowiących sankcję za nieprzestrzeganie przepisów ustawy – Prawo energetyczne, a co za tym idzie – mogą być nałożone na przedsiębiorstwo również po wykonaniu przez niego obowiązku wynikającego z tej ustawy. Nadto w uzasadnieniu swych zarzutów Powód wywodził, że kary pieniężne określone w art. 56 mają charakter „grzywny w celu przymuszenia” i mogą być nakładane jedynie w celu wymuszenia konkretnych, określonych prawem, zachowań przedsiębiorstw energetycznych. Powód argumentował, że w przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wypełnia (wypełniło) swoje obowiązki, Prezes URE nie miał podstaw do nałożenia kary pieniężnej, nawet jeżeli obowiązki te nie zostały wykonane w terminie. W ocenie Powoda – dokonana przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wykładnia art. 56 Prawa energetycznego budziła poważne wątpliwości i wymagała rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy, rozpoznając kasację, nie zgodził się z prezentowanym w niej stanowiskiem Powoda, stwierdzając, że nie ma ono ani prawnego ani racjonalnego uzasadnienia.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Najwyższy podkreślił, iż zgodnie z art. 47 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła,

które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa URE. Organ ten w terminie 30 dni, zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia i ogłasza w Biuletynie URE zatwierdzoną taryfę, która obowiązuje nie wcześniej niż po upływie 14 dni i nie później niż do 45 dnia od dnia jej opublikowania. W ocenie Sądu „W rozpoznawanej sprawie powód (...) zaniechał dopełnienia tych powinności w okresie do 3 sierpnia 2000 r., kiedy stosował niezatwierdzone stawki opłat za usługi przesyłowe, których przed tym dniem nie przedstawił do zatwierdzenia Prezesowi URE. Równocześnie organ ten nie zwolnił powodowego przedsiębiorstwa z obowiązku przedkładania taryf do zatwierdzenia, co może nastąpić w przypadku stwierdzenia, że działa ono w warunkach konkurencji (art. 49 ust. 1 ustawy).”. Zdaniem Sądu „Zestawienie zacytowanych unormowań wskazuje na bezwzględnie obowiązujący charakter prawnej powinności określonych w art. 47 Prawa energetycznego (z jedynym wyjątkiem określonym w art. 49 ust. 1), które ustanawiają ustawowy nakaz stosowania przez koncesjonowane przedsiębiorstwa energetyczne wyłącznie opublikowanych taryf zatwierdzonych przez publicznego regulatora rynku energetycznego pod rygorem wymierzenia kary pieniężnej za stosowanie niezatwierdzonych cen i taryf w trybie art. 47 Prawa energetycznego (art. 56 ust. 1 pkt 5 ustawy).”.

Jednocześnie Sąd Najwyższy podzielił stanowisko Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdzając, że Sąd ten trafnie wskazał, iż w okresie do 3 sierpnia 2000 r. Powód stosował niezatwierdzone taryfy, nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia Prezesowi URE do zatwierdzenia przed tą datą, co jest sankcjonowane karą pieniężną nakładaną na podstawie art. 56 ustawy – Prawo energetyczne. W związku z tym Sąd Najwyższy podkreślił, że „przedłożenie po tej dacie taryf do zatwierdzenia oznaczało tylko tyle, że odpadła podstawa do karania powodowego przedsiębiorstwa za jego zachowania po dniu 3 sierpnia 2000 r., w którym dostosował się do wymagań ustawowych, gdyż przedłożył taryfy do obligatoryjnego zatwierdzenia Prezesowi URE. Nie zmienia to faktu, że przed tą datą powód stosował wobec swoich kontrahentów ceny bez zatwierdzonej taryfy przez Prezesa URE i stan taki – jako zdarzenie zaszło i dokonane – w racjonalnej i prawnej ocenie nie został usakcjonowany przez stosowanie zatwierdzonych taryf w kolejnych okresach, za które powód nie mógł być i nie był karany.”.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny spowodował, że Sąd Najwyższy oddalił kasację jako niemającą usprawiedliwionych podstaw.

Autorka jest pracownikiem
Biura Prawnego URE

ENERGETYKA ODNAWIALNA, OBOWIĄZUJĄCE ROZWIĄZANIA PRAWNE A RZECZYWISTOŚĆ – WYBRANE ASPEKTY

dr Zdzisław Muras

Zagadnienia wstępne

Mimo wielu wysiłków technologicznych i prawnych podjętych przez kraje rozwinięte obserwujemy w coraz większym stopniu wzrost zanieczyszczenia środowiska w Polsce i na świecie, co sprawia, że zagadnienie to znajduje się w centrum uwagi współczesnych społeczeństw. Ogromny wpływ na zanieczyszczenie środowiska mają te gałęzie gospodarki, w których procesy technologiczne tradycyjnie oparte są na wykorzystaniu paliw kopalnych. Do tych dziedzin bez wątplenia należy zaliczyć energetykę. W celu ograniczenia zanieczyszczenia środowiska wprowadza się coraz bardziej restryktywne uwarunkowania prawne regulujące dopuszczalne poziomy emisji i immisji zanieczyszczeń i promuje się nowoczesne technologie wytwórcze. Działania takie mają jedną wadę – znacznie podwyższają koszty produkcji, w porównaniu do technologii tradycyjnych, bowiem energia ze źródeł odnawialnych jest przy aktualnym stanie techniki generalnie droższa od energii wytwarzanej w źródłach konwencjonalnych. Tym samym stymulowanie wzrostu wykorzystania tych źródeł wymaga zapewnienia odpowiednich „przywilejów” prawnych.

Tworzenie takich przywilejów automatycznie ogranicza funkcjonowanie mechanizmów konkurencji w tym segmencie rynku. A właśnie wprowadzanie konkurencji na rynku wytwórców energii elektrycznej, z zasady prowadzącej do obniżenia kosztów i cen wytwarzania energii elektrycznej, jest obok wymuszania stosownych działań proekologicznych, głównym kierunkiem rozwoju energetyki. Zatem wzrost nowoczesnych „czystych” technologii przy jednoczesnym zwiększaniu obszaru konkurencji na rynku wytwarzania są często wzajemnie sprzeczne, a ich pogodzenie jest możliwe jedynie przy funkcjonowaniu jasnych i precyzyjnych uregulowań prawnych.

Stan prawny – uwarunkowania Unijne

Ostatnie duże zmiany ustawy – Prawo energetyczne w zakresie wspierania energetyki odnawialnej zostały wymuszone koniecznością implementacji dyrektyw europejskich do krajowego porządku prawnego. Chodzi tu przede wszystkim o Dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 września 2001 r. w sprawie promocji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na wewnętrznym rynku energii elektrycznej. Podstawowe założenia tej dyrektywy dotyczą uregulowania kwestii związanych ze zdefiniowaniem źródeł

odnawialnych, określeniem globalnego dla całej Unii celu indykacyjnego oraz krajowych celów ilościowych, schematów wspierania rozwoju energetyki odnawialnej, gwarancji pochodzenia energii odnawialnej, procedur administracyjnych dotyczących wydawania pozwoleń w odniesieniu do elektrowni wytwarzających energię w źródłach odnawialnych, a także zagadnień związanych z dostępem do systemu przesyłowego. Wdrożenie wskazanej powyżej dyrektywy do krajowego porządku prawnego powoduje, że w prawie polskim pojawiły się pewne „przywileje” prawne związane z funkcjonowaniem i rozwojem energetyki odnawialnej.

Wykorzystanie źródeł odnawialnych na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej – regulacje krajowe

Na wstępie należy zwrócić uwagę na pewne różnice w podejściu do energetyki odnawialnej w prawie polskim i prawie europejskim. Po pierwsze, różnie są przyjmowane kryteria związane z obliczaniem wypełnienia obowiązku posiadania w portfelu zakupów odpowiedniej ilości energii „zielonej”, ponieważ zgodnie z regulacjami Wspólnoty, obowiązek jest odnoszony do wielkości energii brutto łącznie z importem energii, natomiast w Polsce jest odnoszony do energii sprzedanej odbiorcom (w odniesieniu do krajowego zużycia energii elektrycznej).¹⁾ Po drugie, należy zauważyć, że definicja źródła w dyrektywie nie oznacza instalacji, jak to jest przeniesione do prawa polskiego. Odnosi się raczej do zasobu, a więc nośnika pierwotnego tej energii, a nie do instalacji wytwórczej. Chodzi tu bowiem o energię, której podstawę produkcji stanowi odnawialny zasób energii, a nie o konkretną instalację taki zasób wykorzystującą. Instalacja taka jest identyfikowana na poziomie wydawania świadectw pochodzenia, ale nie powinna determinować wynikającego z prawa wypełniania obowiązku zakupu.

Obowiązek zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych został sformułowany w art. 9a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którym przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną są obowiązane do zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii przyłączo-

1) Kwestia ta ma zostać szczegółowo uregulowana w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9a ust. 6, a więc na pełniejszą ocenę tego zagadnienia musimy poczekać do ukazania się tego rozporządzenia.

nych do sieci. Przedsiębiorstwa te są obowiązane do jej sprzedaży lub odsprzedaży bezpośrednio lub pośrednio odbiorcom dokonującym zakupu energii na własne potrzeby. Obecnie przyjmuje się, że chodzi tu o zakup dokonywany bezpośrednio w źródle odnawialnym – ponieważ zgodnie z zapisem ustawowym zakup ma następować „z odnawialnych źródeł”. Jak w uzasadnieniu jednego ze swych wyroków podkreślił to Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, „słowo źródło oznacza m.in. to skąd coś pochodzi, natomiast użyty przymimek – z – odnosi się do kierunku nabycia”²⁾.

Obecnie do Prawa energetycznego zostało wprowadzone pewne novum dotyczące wspierania odnawialnych źródeł energii, a mianowicie zostały wprowadzone dokumenty potwierdzające, że energia elektryczna pochodzi ze źródeł odnawialnych w postaci tzw. świadectw pochodzenia. Świadectwa te wydaje prezes URE w drodze decyzji administracyjnej na wniosek przedsiębiorstwa wytwarzającego energię odnawialną, złożony za pośrednictwem operatora systemu elektroenergetycznego do którego jest przyłączony. Decyzja powinna zostać wydana w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, natomiast właściwy operator systemu elektroenergetycznego jest zobowiązany przekazać taki wniosek do URE w terminie 3 dni od dnia jego otrzymania, wraz z informacją potwierdzającą dane dotyczące ilości energii elektrycznej „zielonej” rzeczywiście wprowadzonej do sieci. W sytuacji, gdy przedsiębiorstwo sieciowe będzie dysponowało jednocześnie jednostkami wytwórczymi, to będzie ono zobowiązane samo przygotowywać taki wniosek (dotyczący ilości wprowadzonej do sieci energii) potwierdzić fakt jej wprowadzenia i przekazać ten wniosek do Prezesa URE, z zachowaniem wymogu zgłoszenia go w ciągu 3 dni. Przy czym w takiej sytuacji, osoby zgłaszające konkretne ilości energii ponoszą odpowiedzialność za prawdziwość podanych informacji. Muszą się one liczyć z odpowiedzialnością karną, choćby na podstawie art. 272 Kodeksu karnego, stanowiącego, że kto wyludza poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariusza publicznego lub innej osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii „zielonej” lub jej obrotem i sprzedające tę energię odbiorcom nie zużywającym jej na własne potrzeby jest obowiązane przekazać posiadane świadectwa pochodzenia dotyczące sprzedawanej energii przedsiębiorstwu energetycznemu dokonującemu jej

zakup. Następnie po upływie okresu rozliczeniowego Prezes URE umarza świadectwa pochodzenia w drodze decyzji. W tym miejscu należy zwrócić uwagę na pewną niekonsekwencję ustawodawcy nakładającego obowiązek zakupu bezpośrednio w źródle odnawialnym (obowiązujący art. 9a ust. 1) oraz jednocześnie dającego możliwość obrotu tą energią przez przedsiębiorstwa obrotu wraz z wydawaniem świadectw pochodzenia. Co oznacza, że zakupienie takiej energii pozwala na wypełnienie obowiązku przez zakup nie w źródle ale u przedsiębiorstwa obrotu (art. 9e ust. 6). Nadal za niewywiązywanie się z obowiązku zakupu może zostać nałożona, na przedsiębiorstwo energetyczne, kara pieniężna. Kara ta może być wymierzona nawet do wysokości 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara jest związana z działalnością koncesjonowaną 15% przychodu z działalności koncesjonowanej.

Kolejnym instrumentem mającym na celu wparcie rozwoju energetyki odnawialnej, zwłaszcza tej uważanej za najbardziej proekologiczną – czyli małej, jest zwolnienie źródeł wytwórczych o mocy do 5 MW z opłat koncesyjnych. Tym samym katalog instrumentów wparcia źródeł odnawialnych ogranicza się obecnie do obowiązku zakupu energii zielonej przez przedsiębiorstwa obrotu wsparty systemem kar pieniężnych za niewywiązywanie się z tego obowiązku oraz zwolnieniem małych źródeł z obowiązku ponoszenia opłat koncesyjnych.

Regulacje wchodzące w życie od 1 stycznia 2005 r.

Nieco inaczej wyglądać będzie kwestia obowiązku zakupu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych od 1 stycznia 2005 r. Z tą datą wchodzi w życie dalsze przepisy, które zmieniają zakres obowiązku zakupu energii ze źródeł odnawialnych. Obowiązek ten zostanie bowiem nałożony na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub jej obrotem ale tylko w tej części, która jest sprzedawana odbiorcom dokonującym zakupu tej energii na własne potrzeby. Przedsiębiorstwa te obowiązane będą do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnym źródle energii lub do samodzielnego wytworzenia energii odnawialnej. Obowiązek zakupu dotyczy tylko źródeł zlokalizowanych na terytorium RP i przyłączonych do sieci. Zgodnie z omawianą regulacją spełnienie obowiązku może nastąpić albo poprzez zakup energii w źródle odnawialnym albo poprzez wytworzenie tej energii we własnych źródłach lub w systemie mieszanym, to jest poprzez częściowe wytworzenie we własnych źródłach i częściowy zakup. Przy czym obowiązek zakupu został nałożony na wytwórców energii elektrycznej oraz tzw. „obrotowców” w takim zakresie w jakim sprzedają energię odbiorcom dokonującym jej zakupów na własne potrzeby tzw. odbiorcom końcowym. Należy więc zauważyć, że nadal pozosta-

2) Za takim rozumieniem zawartego w tym przepisie zwrotu „z odnawialnych źródeł” opowiedział się Sąd Antymonopolowy w wyrokach z 10 grudnia 2003 r. (sygn. akt. XVII Ame 10/03), 24 listopada 2003 r. (sygn. akt. XVII Ame 9/03), 17 grudnia 2003 r. (sygn. akt XVII Ame 7/03). Sąd wskazał wprost, że na przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się obrotem energią elektryczną został nałożony obowiązek zakupu energii elektrycznej bezpośrednio od jej wytwórców.

wiono ten sam system wsparcia rozwoju odnawialnych źródeł energii tj. obowiązek jej zakupu przez określony podmiot wsparty systemem kar pieniężnych. Biorąc pod uwagę cele jakie przyświecają wprowadzaniu do przepisów prawa tego rodzaju regulacji to jest zwiększenie ilości energii tzw. „zielonej” na rynku, przynajmniej do poziomu zakupów obowiązkowych i równomierne obciążenie jej kosztami wszystkich odbiorców końcowych, można wskazać, że obecnie przyjęte rozwiązanie ten cel, co do zasady, spełnia. Do zakupu energii odnawialnej zobowiązani są wszyscy wytwórcy energii elektrycznej oraz przedsiębiorstwa obrotu, gdy sprzedają tę energię odbiorcom końcowym, tym samym każdy odbiorca końcowy, niezależnie od tego czy jest odbiorcą uprawnionym do korzystania z TPA czy nie, oraz czy z tego uprawnienia korzysta czy też nie, będzie ponosił koszty zakupu energii ze źródeł odnawialnych.

Od 1 stycznia 2005 r. zmieni się także dość zasadniczo system wsparcia realizacji nałożonego przez prawo obowiązku zakupu ze źródeł odnawialnych, ponieważ przyjęto zupełnie nowy system karania oraz określono przeznaczenie środków uzyskanych z wymierzonych kar. Nadal karze pieniężnej będzie podlegać przedsiębiorstwo energetyczne, które nie przestrzega obowiązku zakupu energii „zielonej”, jednakże wysokość kary pieniężnej została uzależniona od średniej rocznej ceny sprzedaży dokonywanej przez wytwórców energii odnawialnej. Wymierzona kara nie może być niższa niż dwukrotność iloczynu średniej ceny energii „zielonej” i ilości niewykonanego obowiązku. Zapis ustawowy wyraźnie wskazuje, że chodzi tu o określenie jedynie dolnej granicy tej kary, tym samym górną jej granicę nadal będzie stanowiło 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy lub 15% przychodu z działalności koncesjonowanej. Wpływy z tytułu kar pieniężnych mają stanowić dochód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i mają być przeznaczane, co warte podkreślenia – wyłącznie – na wspieranie odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium RP. Tym samym, oprócz mechanizmów wsparcia administracyjno-państwowego, tworzony jest także instrument wsparcia finansowego mający na celu wspieranie rozwoju tego rodzaju źródeł energii.

W styczniu 2005 r. pojawi się także jeszcze jeden bardzo istotny element wsparcia energetyki odnawialnej, a mianowicie zarówno operator systemu przesyłowego jak i operator systemu dystrybucyjnego będzie obowiązany, na obszarze swego działania, zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłowych energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii z zachowaniem dbałości o niezawodność i bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego. Ponadto przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją (operatorzy sieci) energii elektrycznej, do których sieci przyłączone są odnawialne źródła energii, będą zobowiązane do odbioru całej ilości energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych. Obowiązek

odbioru całej energii odnawialnej dotyczy tylko energii objętej, zgłoszonymi do tego przedsiębiorstwa, zawartymi wcześniej umowami sprzedaży. Ograniczenie to jest zasadne ze względu na to, że przedsiębiorstwa te mają obowiązek **przejęcia** energii, a nie jej zakupu, tym samym niezasadne byłoby obciążanie ich obowiązkiem odbioru energii odnawialnej, na którą nie została zawarta umowa kupna – sprzedaży.³⁾

Należy także pamiętać, że od 1 lipca 2004 r. za energię elektryczną odnawialną będzie można także uznać część energii elektrycznej wytwarzanej w jednostkach wytwórczych spalających np. biomasę lub biogaz razem z paliwem konwencjonalnym (§ 4 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie obowiązków zakupu)⁴⁾. Rozwiązanie to może być łatwo nadużywane, jeżeli nie zapewni się ścisłego pomiaru udziału energii ze spalania biomasy lub biogazu w energii pierwotnej danego źródła, co jest niezwykle trudne nie tylko ze względu na trudności z pomiarem ilościowym, lecz również ze względu na trudne określenie wartości opałowej nośników ekologicznych. Nie zmienia tego również mający temu zapobiegać lakoniczny zapis § 4 ust. 3 rozporządzenia mówiący o tym, że obliczenia i rozliczenia ilości energii wytwarzanej z biomasy lub biogazu dokonuje się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych w rozumieniu przepisów o miarach i wagach. Tak naprawdę przepis ten niczego bowiem nie wyjaśnia.

Obowiązek zakupu „zielonej” energii elektrycznej uznaje się za spełniony, jeżeli oferowana do sprzedaży energia, wytworzona w odnawialnych źródłach, została zakupiona przez zobowiązane do tego podmioty, w ilościach nie mniejszych niż te, które zostały określone w § 6 rozporządzenia. Koszty uzasadnione zakupu energii elektrycznej w związku z realizacją omawianego obowiązku są, w drodze zatwierdzonej przez Prezesa URE taryfy, przenoszone na odbiorców energii elektrycznej (§ 8 rozporządzenia).

Przepisy a praktyka⁵⁾

Niniejszy artykuł wychodzi naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców związanych z energetyką odnawialną, zarówno wiatrową, słoneczną, geotermalną

3) Wiąże się to również z obowiązkiem rozdziału działalności przesyłowej od obrotu w przedsiębiorstwach dystrybucyjnych, który zacznie obowiązywać od 1 lipca 2007 r., zgodnie z Dyrektywą 2003/54/WE.

4) Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (Dz. U. z 2003 r. Nr 104, poz. 971).

5) Na podstawie informacji uzyskanych podczas Międzynarodowej Konferencji Procesorów Energii „Eco – Euro – Energia” Bydgoszcz 2004, podczas której autor niniejszego artykułu wygłosił referat na temat: „Energetyka odnawialna w regulacji Dyrektywy 2001/77/WE i 3003/54/WE oraz prawie polskim, a możliwości rozwoju lokalnych rynków energii elektrycznej”.

jak i wodną, którzy są jeszcze słabo zorientowani w nowych rozwiązaniach prawnych. Jednocześnie przedstawiciele „źródeł zielonych” podają przykłady szeregu barier w dostępie do rynku oraz braku odpowiednich regulacji dotyczących obowiązków operatora systemu elektroenergetycznego przesyłowego i dystrybucyjnego. Wskazują także na inne, poza prawem energetycznym, utrudnienia prawne stanowiące ich zdaniem ograniczenie rozwoju energetyki odnawialnej.

Jedną z pojawiających się wątpliwości dotyczy sytuacji, gdy wytwórca energii odnawialnej jest jednocześnie właścicielem sieci. Niejasne jest jak ma przebiegać procedura zgłaszania ilości wyprodukowanej energii do Prezesa URE o wydanie świadectwa pochodzenia (należy pamiętać, że obowiązek można wykonać także za pomocą produkcji własnej). Chodzi tu o przypadki gdy, oprócz wypełnienia własnego obowiązku – „wytwórca-sieciowiec” sprzedaje energię odbiorcom końcowym – sprzedaje także energię odnawialną w ramach własnej sieci innym podmiotom mającym obowiązek zakupu (np. przedsiębiorstwom obrotu dokonującym sprzedaży dla odbiorców finalnych lub innym przedsiębiorstwom sieciowym). Jak to było już wyżej wskazane, taki podmiot musi wówczas samodzielnie wypełnić wszystkie obowiązki ciążące na wytwórcy zielonej energii jak i na przedsiębiorstwie sieciowym, w zakresie zgłoszenia energii i potwierdzenia jej ilości wprowadzonej do sieci, przyjmując jednocześnie odpowiedzialność prawną za prawdziwość podanych informacji.

Inną ze wskazywanych barier rozwoju energetyki odnawialnej są koszty, jakie przedsiębiorcy muszą ponieść „rozpoczynając” działalność koncesjonowaną w związku z wprowadzeniem nowych regulacji prawnych. Nałożono na nich obowiązek posiadania koncesji niezależnie od wielkości źródła, w którym wytwarzana jest energia „zielona”. Jest to rozwiązanie potrzebne, ponieważ pozwala na identyfikację wszystkich źródeł odnawialnych, co z kolei wiąże się z ułatwieniem wydawania świadectw pochodzenia oraz pozwala precyzyjnie określić całość potencjału energetyki odnawialnej na terenie kraju. Tym samym ułatwi wspieranie energetyki odnawialnej (świadectwa pochodzenia, obowiązek zakupu, przesyłu, odbioru). Jednocześnie jednak, wywołuje ono sporo wątpliwości, zwłaszcza wśród najmniejszych podmiotów. Wytwórcy energii odnawialnej w małych elektrowniach wodnych obawiają się, że nie będą w stanie spełnić wszystkich wymogów koncesyjnych. Szczególnie zwraca się tu uwagę na wymogi dotyczące uzyskania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym dokumentów potwierdzających tytuł prawny do obiektów i instalacji, poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, czy decyzji określającej warunki techniczne przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Przedsiębiorcy ci gospodarują niejednokrotnie na kilkudziesięcioletnim majątku i nie posiadali do tej pory tego rodzaju dokumentów.

Często można spotkać się ze stwierdzeniami „źródło zawsze było przyłączone do sieci i nic się w tym zakresie nie zmienia” albo „to był stary młyn wodny i jeszcze dziadek założył turbinę 40 lat temu”, „nikt nigdy nie żądał żadnych dodatkowych dokumentów”. W tym miejscu można by wskazać starą łacińską premię *dura lex sed lex* (twarde prawo ale prawo), niemniej nie zmienia to sytuacji małej energetyki w tym zakresie. Nałożenie na tych wytwórców energii odnawialnej obowiązków koncesyjnych spowodowało konieczność uregulowania stanu prawnego nie tylko nieruchomości na której znajdują się urządzenia, ale również uregulowania ich stosunków z przedsiębiorstwem energetycznym, do którego są przyłączone. W rozwiązaniu tego problemu potrzebne będzie wykazanie pewnego zakresu dobrej woli i zdroworozsądkowej logiki przez zainteresowane podmioty. Można tu wskazać np. owe przedsiębiorstwa energetyczne, które w jakiś sposób powinny potwierdzić warunki przyłączenia, a właściwie potwierdzić fakt, że podmiot jest już od dawna przyłączony, czy inne organy, które choćby na podstawie przepisów dotyczących zasiedzenia powinny przyjmować i potwierdzić funkcjonowanie infrastruktury energetycznej na danym terenie. W związku z brzmieniem art. 7 ustawy – Prawo energetyczne i zapisów Rozdziału 2 rozporządzenia przyłączeniowego⁶⁾ w odniesieniu do decyzji przyłączeniowych, można pokusić się o stwierdzenie, że uzyskanie ich dotyczy tylko nowych inwestycji. Można tu wskazać np. § 10 tego rozporządzenia, który wprost stanowi, że „umowa o przyłączenie stanowi podstawę do rozpoczęcia prac projektowych i budowlano-montażowych, na zasadach określonych w tej umowie”. Jeśli więc całość inwestycji została już sfinansowana i zakończona, to oczywiście jest, że nie ma podstaw do zawierania nowej umowy o przyłączenie. Współdziałanie w ramach obowiązującego prawa wielu podmiotów i organów może pozwolić na funkcjonowanie tej najbardziej proekologicznej – małej energetyki odnawialnej. Musimy jednak wymagać także pewnego samozaparcia i determinacji od wytwórców energii zielonej w dążeniu do spełnienia tych wymagań. Uzyskanie takich dokumentów jest bowiem czasochłonne i wiąże się niewątpliwie z koniecznością ponoszenia określonych opłat.

Poważnym problemem podnoszonym przez elektrownie wodne jest także kwestia podatków od gruntów znajdujących się pod wodami płynącymi⁷⁾ oraz tzw. przepławek, czyli odpowiednio przygotowanych przepustów umożliwiających przepływ ryb na starych obiektach. Są to wymogi prawne znacznie utrudniające

6) Rozporządzenie Ministra Gospodarki w sprawie szczególnych warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznych, obrotu energią elektryczną, świadczenia usług przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. z 2000 r. Nr 85, poz. 957).

7) Ustawa z 30 października 2002 r. o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1683).

funkcjonowanie energetyki odnawialnej, jednakże kwestie te wykraczają zakresem poza tematykę niniejszego artykułu. Można jedynie ponownie odwołać się do podejścia zdroworozsądkowego. Mała energetyka odnawialna zwraca także uwagę na wymogi dotyczące ponoszonych przez nią opłat koncesyjnych. Z jednej strony została zwolniona z obowiązku uiszczania rocznej opłaty koncesyjnej, ale jednocześnie pozostawiono przepisy nakazujące tym źródłom uiszczenie jednorazowej opłaty skarbowej w wysokości 600 zł od każdej uzyskanej koncesji. Są to, mogłoby się wydawać, drobne opłaty (za wyjątkiem podatków i kosztów przeplawek) przy działalności energetycznej, ale niebagatelne w sytuacji, gdy przedsiębiorca eksploatuje turbinę o mocy 30-60 kW stanowiącą niejednokrotnie jedyne źródło utrzymania.

Kolejnym, bardzo istotnym zagadnieniem, wywołującym wątpliwości wytwórców energii odnawialnej jest kwestia, czy wytwórca jest zobowiązany do umarzania odpowiedniej liczby świadectw pochodzenia w sytuacji, gdy sprzedaje energię bezpośrednio odbiorcy końcowemu zużywającemu energię na własne potrzeby. Należy tu wskazać, że biorąc pod uwagę literalne brzmienie art. 9a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, od 1 stycznia 2005 r., każde przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej i sprzedające tę energię odbiorcom, którzy dokonują zakupu na własne potrzeby jest obowiązane do zakupu lub wytworzenia energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych. Tym samym także źródło odnawialne będzie zobowiązane przekazywać do Prezesa URE świadectwa pochodzenia podlegające umorzeniu w liczbie odpowiedniej do ilości energii sprzedanej odbiorcom końcowym.

Podsumowanie

Nalożenie obowiązków zakupu energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych oraz konsekwentna realizacja zasady dostępu do sieci (TPA) nie są bez znaczenia dla rozwoju rynku energii. Regulacje krajowe już obowiązują

jące, mimo iż zwiększają liczbę instrumentów prawnych mających na celu wsparcie i rozwój energetyki odnawialnej, na pewno nie są rozwiązaniami, które w pełni satysfakcjonowałyby inwestorów podejmujących działalność w tej dziedzinie. Jest to jednak z pewnością duży krok naprzód, mający przede wszystkim na celu równomierne obciążenie wszystkich odbiorców kosztami zakupu energii odnawialnej i kształtujący znacznie precyzyjniej zakres ich uprawnień i obowiązków oraz zmierzający do pełniejszej harmonizacji prawa krajowego z prawem wspólnotowym. W ciągu najbliższych lat energia ze źródeł odnawialnych, mimo istniejących trudności i to zarówno natury ekonomicznej jak i prawnej, będzie musiała stanowić znaczący składnik bilansu energetycznego kraju. Tym bardziej, że obecnie możemy już wskazać nie tylko konkretne ułatwienia administracyjno-prawne (ustanawianie obowiązku jej zakupu i pierwszeństwa w przesyle, obowiązku odbioru), ale także wspomaganie finansowe ze specjalnie tworzonego na ten cel funduszu. Ponadto zmianę podejścia do problemu energetyki odnawialnej wymuszają dość restryktywne w tym zakresie normy europejskie i światowe, których Polska zobowiązała się przestrzegać zmierzając do pełniejszej ochrony środowiska.

*Autor jest pracownikiem
Departamentu Promowania Konkurencji URE*

Zapraszamy na stronę internetową URE:

www.ure.gov.pl

oraz podajemy adres e-mail:

ure@ure.gov.pl

JAK UZYSKAĆ KONCESJĘ NA WYTWARZANIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ W ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII – ZMIANY W 2004 R.

Kto powinien posiadać koncesję?

Obowiązujący dotychczas art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – *Prawo energetyczne* (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 z późn. zm.) obowiązek uzyskania koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania paliw i energii nakładał na przedsiębiorcę dopiero wówczas, gdy energia wytwarzana była w źródłach o mocy powyżej 5 MW niezależnie od ich rodzaju. Sytuacja uległa zmianie wraz z wejściem w życie z dniem 1 maja 2004 r. ustawy z 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne i ustawy – Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 875), zgodnie z którą uzyskania koncesji wymaga prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie m.in. wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii bez względu na ich moc.

Koncesjonowaniu podlega więc każda działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii.

Wynikiem zmiany brzmienia art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy – *Prawo energetyczne*, jest podział przedsiębiorców na dwie grupy:

- pierwsza grupa – tych, którzy działają już na rynku energii, ale do tej pory nie ciążył na nich wymóg posiadania koncesji (wytwarzających w odnawialnych źródłach energii o mocy poniżej 5 MW), stosownie do treści art. 4 ustawy z 2 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy – *Prawo energetyczne i ustawy – Prawo ochrony środowiska* – podmioty te mogą wykonywać działalność gospodarczą na dotychczasowych zasadach do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa URE, **pod warunkiem złożenia wniosku o udzielenie koncesji w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy, tj. do 31 lipca 2004 r.;**
- druga grupa – tych, którzy dopiero po 1 maja 2004 r. zamierzają rozpocząć taką działalność, to podmioty, które muszą czekać z rozpoczęciem działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii aż do momentu uzyskania koncesji. Zgodnie z art. 43 ustawy – *Prawo energetyczne*, jeżeli **podmiot dopiero zamierza prowadzić działalność gospodarczą**, polegającą m.in. na wytwarzaniu energii elektrycznej, może się ubiegać o wydanie **promesy koncesji**.

Przedsiębiorcy oceniani są z punktu widzenia zapisów ustawy – *Prawo energetyczne* i zgodnie z jej

zapisami – zawartymi w art. 33 ust. 1 – Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który w szczególności:

- 1) ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) dysponuje środkami finansowymi w wielkości gwarantującej prawidłowe wykonywanie działalności bądź jest w stanie udokumentować możliwość ich pozyskania;
- 3) ma możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności;
- 4) zapewni zatrudnienie osób o właściwych kwalifikacjach zawodowych, o których mowa w art. 54 ustawy;
- 5) uzyskał decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Wnioskodawca, który nie spełnia wymaganych przepisami warunków spotka się z odmową udzielenia koncesji, na mocy art. 35 ust. 3 ustawy – *Prawo energetyczne*.

Poza tym, zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy – *Prawo energetyczne*, nie może być udzielona koncesja wnioskodawcy:

- 1) który znajduje się w postępowaniu upadłościowym lub likwidacji;
- 2) któremu w ciągu ostatnich 10 lat cofnięto koncesję na działalność określoną ustawą;
- 3) skazanemu prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej określonej ustawą.

Gdzie po koncesję?

Pisemny wniosek przedsiębiorcy o udzielenie koncesji należy przesłać do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na adres: 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64.

Dodatkowe informacje uzyskać można w Departamencie Przedsiębiorstw Energetycznych URE, pok. 227a, 306a, tel. (0-22) 661-63-06; 661-62-36; 661-63 07, oraz w internecie: www.ure.gov.pl.

Jak przygotować wniosek?

Wnioskodawca, przygotowując wniosek o udzielenie koncesji powinien mieć świadomość, że to właśnie na nim spoczywa ciężar dowiedzenia, że spełnia on wymagane warunki uzyskania koncesji oraz, że nie zachodzą wobec niego okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia koncesji.

Do sformułowania wniosku o udzielenie koncesji (który przedsiębiorca ubiegający się o jej udzielenie redaguje samodzielnie w formie podania) mają zastosowanie wymagania określone w art. 35 ust. 1 ustawy – *Prawo energetyczne*, a przedsiębiorca powinien spełniać wszystkie wymagane warunki określone w art. 33 ust. 1 i 3 wymienionej ustawy.

Wniosek powinien zawierać w szczególności:

1. **Oznaczenie wnioskodawcy i jego siedziby lub miejsca zamieszkania**, a w razie ustanowienia pełnomocników do dokonywania czynności prawnych w imieniu podmiotu gospodarczego – również ich imiona i nazwiska. Stąd we wniosku powinien znaleźć się aktualny adres siedziby przedsiębiorcy.
2. **Określenie przedmiotu oraz zakresu prowadzonej działalności**, na którą wydana ma być koncesja, np. na wytwarzanie energii elektrycznej.
3. **Określenie czasu, na jaki ma być udzielona koncesja**, wraz ze wskazaniem daty rozpoczęcia działalności, przy czym koncesja może być udzielona jedynie na czas określony, tj. na okres nie krótszy niż 10 lat i nie dłuższy niż 50 lat.
4. **Informacje o dotychczasowej działalności wnioskodawcy**, w tym sprawozdania finansowe z ostatnich trzech lat, jeżeli przedsiębiorca prowadził działalność gospodarczą.

Do wniosku powinny być również załączone dokumenty wymienione w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z 13 czerwca 2001 r. w sprawie określenia dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania, magazynowania, przesyłania i dystrybucji oraz obrotu paliwami i energią (Dz. U. z 2001 r. Nr 66, poz. 666).

Wszystkie strony przedkładanej dokumentacji muszą być podpisane przez osoby upoważnione do reprezentowania przedsiębiorcy. Wszystkie załączniki do wniosku powinny być oryginałami lub poświadczonymi kopiami dokumentów. Kopie załączników mogą być poświadczane urzędowo, przez notariusza, lub – w przypadku dokumentów wewnętrznych przedsiębiorstwa – osoby uprawnione do reprezentacji przedsiębiorcy.

Wielu wnioskodawców podchodzi z nienależytą starannością do formalnej strony wniosku, a jednak istnienie braków formalnych, nieusuniętych pomimo wezwania, stanowi przesłankę pozostawienia wniosku bez rozpoznania, na mocy art. 64 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.). Skutkuje to zamknięciem postępowania i koniecznością ponownego złożenia wniosku wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami.

Złożenie wniosku o wydanie koncesji wymaga uiszczenia opłaty skarbowej w formie znaków opłaty skarbowej w wysokości 5,00 zł za wniosek oraz 0,50 zł za każdy z załączników, zgodnie z postanowieniami ustawy z 9 września 2000 r. o *opłacie skarbowej* (Dz. U. z 2000 r. Nr 86, poz. 960). Brak znaków skarbowych, pomimo wezwania do ich uzupełnienia, jest wystarczającą przesłanką zwrotu wniosku, na mocy art. 261 *Kodeksu postępowania administracyjnego*, co opóźni wydanie koncesji.

Prezes URE na podstawie art. 35 ust. 2 może żądać dodatkowych informacji i dokumentów w celu uprawdopodobnienia możliwości spełnienia przez wnioskodawcę wymaganych przepisami warunków.

Jak długo trwa postępowanie?

Czas trwania postępowania w sprawie udzielenia koncesji zależy w dużym stopniu od wnioskodawcy – prawidłowo sformułowany wniosek i komplet wymaganych załączników, jest najlepszym środkiem prowadzącym do szybkiego osiągnięcia celu, tj. uzyskania koncesji. Realny termin załatwienia wniosku o udzielenie koncesji zależy więc od tego, czy wniosek przygotowany jest z należytą starannością i nie wymaga uzupełnień lub poprawek.

Analiza kompletnego wniosku o udzielenie koncesji, przygotowanie projektu decyzji i uzyskanie akceptacji, zgodnie z procedurami dotyczącymi przygotowania koncesji zajmuje zwykle około 2 tygodnie.

Jakie opłaty wiążą się z uzyskaniem koncesji?

Stosownie do przepisów ustawy o opłacie skarbowej, przedsiębiorca – po uzyskaniu koncesji – uiszcza jednorazowo opłatę skarbową w wysokości 600 zł od każdej z uzyskanych koncesji.

Ponadto przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii o mocy poniżej 5 MW zwolnieni są, na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy – *Prawo energetyczne*, z wnoszenia corocznej opłaty przewidzianej w związku z prowadzeniem działalności koncesjonowanej.

Kary

Zgodnie z art. 60¹ ustawy z 20 maja 1971 r. – *Kodeks wykroczeń* (Dz. U. Nr 12, poz. 114 z późn. zm.) w związku z art. 32 ust. 1 ustawy – *Prawo energetyczne*, prowadzenie działalności gospodarczej bez wymaganej koncesji, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Opracowano w Departamencie
Przedsiębiorstw Energetycznych URE

ZESTAWIENIE DOKUMENTÓW JAKIE NALEŻY ZAŁĄCZYĆ DO WNIOSKU O UDZIELENIE KONCESJI NA WYTWARZANIE ENERGII ELEKTRYCZNEJ W ODNAWIALNYCH ŹRÓDŁACH ENERGII

- 1) dokładne określenie czasu obowiązywania koncesji (przy okresach dłuższych niż 10 lat należy do wniosku dołączyć uzasadnienie),
- 2) załączyć znaki opłaty skarbowej o nominałach: 5 zł do wniosku oraz 0,50 zł do każdego załącznika.

Dokumenty wskazujące, że spełnione są warunki organizacyjne zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją

- 1) aktualny odpis lub wyciąg z rejestru przedsiębiorców, uzyskany nie wcześniej niż 3 miesiące przed przedłożeniem organowi koncesyjnemu,
- 2) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię zaświadczenia o nadaniu numeru identyfikacyjnego w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, wydanego przez właściwy urząd statystyczny,
- 3) w przypadku spółek handlowych – listę wspólników w spółce osobowej lub wspólników (akcjonariuszy) w spółce kapitałowej, posiadających co najmniej 5% udziałów (akcji),
- 4) informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności członków zarządu spółki (spółki z o.o. i spółki akcyjnej) lub właścicieli (osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą) czy współwłaścicieli przedsiębiorstwa (spółka cywilna),
- 5) oświadczenie przedsiębiorcy, że nie zgłoszono w stosunku do niego wniosku o ogłoszenie upadłości oraz że nie znajduje się w stanie likwidacji,
- 6) oświadczenie przedsiębiorcy, że wszystkie osoby zatrudnione przy eksploatacji sieci, instalacji i urządzeń elektroenergetycznych posiadają świadectwa kwalifikacyjne wymagane na podstawie przepisów ustawy – Prawo energetyczne, uprawniające do zajmowania się eksploatacją tych sieci, instalacji i urządzeń (wypełnić na załączonym do spisu druku).

Dokumenty wskazujące, że spełnione są warunki techniczne zapewniające prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej

- 1) dokumenty potwierdzające tytuł prawny przedsiębiorcy do obiektów i instalacji niezbędnych do prowadzenia działalności objętej koncesją,
- 2) opis parametrów technicznych urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej z określeniem rodzaju wykorzystywanego paliwa oraz stanu technicznego tych urządzeń,
- 3) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu,
- 4) pozwolenie na budowę,
- 5) decyzję określającą warunki techniczne przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.

Dokumenty wskazujące posiadanie możliwości finansowych zapewniających prawidłowe wykonywanie działalności objętej koncesją

- 1) zestawienie planowanych przychodów i kosztów dla działalności objętej wnioskiem koncesyjnym, na okres, na jaki koncesja ma być udzielona,
- 2) poświadczone za zgodność z oryginałem kopie sprawozdań finansowych (a w przypadku podmiotów nieobowiązanych do prowadzenia ksiąg rachunkowych – zestawienie przychodów i kosztów działalności gospodarczej) z ostatnich trzech lat, a jeżeli przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą przez okres krótszy niż trzy lata – dokumenty te za cały okres działalności,
- 3) zaświadczenie z właściwego urzędu skarbowego stwierdzające, że przedsiębiorca nie zalega z zobowiązaniami wobec budżetu państwa,
- 4) zaświadczenie z właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stwierdzające, że przedsiębiorca nie zalega z wpłatą składek na ubezpieczenia społeczne,
- 5) zaświadczenie z banku, w którym jest prowadzony podstawowy rachunek przedsiębiorcy, określające wielkość obrotów oraz zdolność płatniczą i kredytową przedsiębiorcy,
- 6) inne dokumenty potwierdzające posiadanie lub możliwość posiadania środków finansowych wystarczających do prawidłowego wykonywania działalności koncesyjnej (umowy kredytowe, gwarancje bankowe, umowy pożyczki, itp.),
- 7) poświadczone za zgodność z oryginałem kopie zawartych umów ubezpieczenia, związanych z przedmiotem działalności.

.....
Miejscowość.....
dnia

Przedsiębiorstwo dołącza w formie załącznika poniższe oświadczenie, dotyczące właściwych kwalifikacji pracowników samodzielnie prowadzących eksploatację urządzeń, instalacji i sieci:

„Oświadczam(y), że wszyscy, /nie wszyscy/, (niepotrzebne skreślić) pracownicy zajmujący się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci energetycznych, których rodzaje są wymienione w załączniku Nr 1 do rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadanych kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz. U. z dnia 21 maja 2003r. Nr 89, poz. 828 i Nr 129, poz. 1184), zatrudnieni przez:

.....
nazwa przedsiębiorstwa

mają świadectwa kwalifikacyjne uprawniające do zajmowania się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci.”

CZY ENERGIA JEST DROGA?

Joanna Nitecka

Namacalnym efektem działalności sektora energetycznego jest wytworzona energia, a jej nieodłącznym atrybutem – cena, jaką musimy za nią płacić, zarówno zużywając ją w gospodarstwie domowym, jak i pośrednio płacąc za towary, do których produkcji została wykorzystana. Czy energia jest w Polsce droga, co uzasadnia taki a nie inny poziom cen? – próbę odpowiedzi na te pytania rozpoczniemy od przedstawienia cen energii (w różnych nośnikach) na tle wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych (CPI), który jest powszechnie stosowanym miernikiem inflacji.

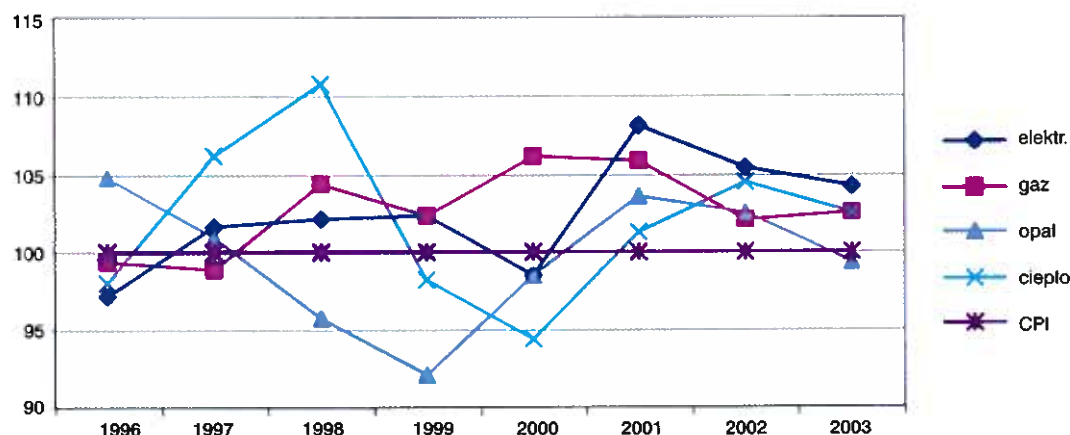
W ostatnich latach w Polsce inflacja skutecznie została ograniczona, wciąż mamy do czynienia z pewnym wzrostem cen, niemniej jednak jest on coraz

mniej dokuczliwy. Dla umożliwienia porównania tempa wzrostu cen energii z tempem wzrostu CPI przyjęto jego stałą wartość (dla każdego roku CPI = 100). Wskaźniki zmian cen poszczególnych nośników energii w odniesieniu do CPI przedstawia rysunek 1.

W prawie wszystkich latach okresu 1998-2003 szybciej niż inflacja rosły ceny energii elektrycznej i gazu, ceny ciepła podlegały znacznym wahaniom.

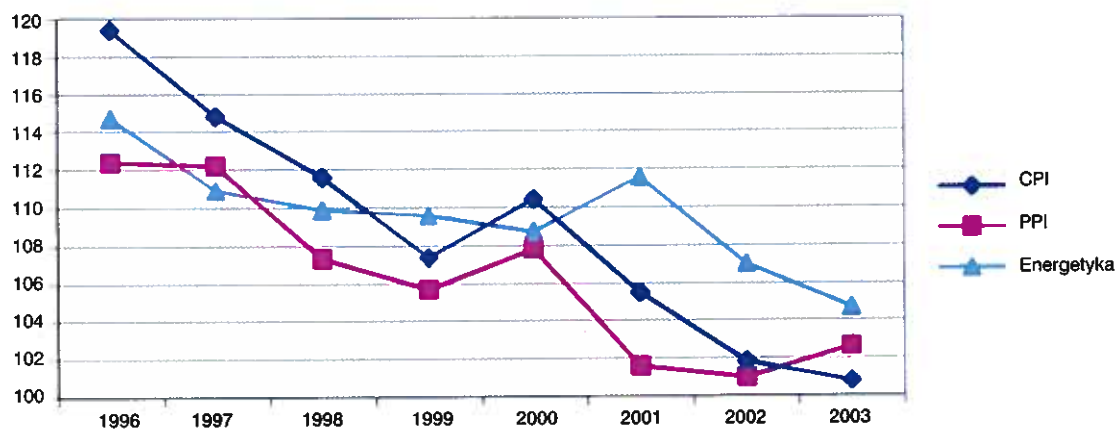
Na rysunku 2 zostały porównane wskaźniki cen: towarów i usług konsumpcyjnych, produkcji sprzedanej przemysłu (PPI) oraz energetyki. W latach 1996-2003 wskaźniki cen stopniowo spadały, przy czym ani razu nie zeszły poniżej 100, co oznacza, iż ceny z roku na rok rosły, ale w coraz wolniejszym tempie. W ostatnich

Rysunek 1. Wskaźniki cen nośników energii w odniesieniu do CPI = 100

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS.

Rysunek 2. Wskaźniki cen dla energetyki, produkcji sprzedanej przemysłu oraz towarów i usług konsumpcyjnych

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS.

3 latach wzrost cen energii był znacznie powyżej CPI. W I kwartale 2004 r. odnotowano wzrost cen energii elektrycznej w tempie 3%, cen gazu 3,3% a cen ciepła 4%, podczas gdy wskaźnik CPI wyniósł 101,8.

Popularne jest przekonanie, iż w porównaniu z krajami Unii Europejskiej ceny energii elektrycznej w Polsce są niskie. Jest to prawda, ale jedynie przy porównaniu cen przeliczonych bieżącym kursem walutowym. W ten sposób przeliczając, większość towarów i usług za naszą zachodnią granicą będzie droższa niż ich polskie odpowiedniki. Oznacza to, iż ogólny poziom cen jest w Polsce niższy niż w krajach UE. Właściwe porównanie powinno jednak eliminować różnicę poziomów cen – wyrażone w jednej walucie koszyki dóbr w obu krajach będą miały tę samą wartość. Po przeliczeniu cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych parytetem siły nabywczej okazuje się, iż były one w 2001 r. w Polsce wyższe o 40% niż średnio w UE (rysunek 3).

Jeżeli sytuacja w Polsce będzie się stopniowo zbliżała do sytuacji na rynkach Unii Europejskiej, to ceny energii elektrycznej dla przemysłu powinny ulec jeszcze większemu obniżeniu. Relacja cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych do cen dla przemysłu

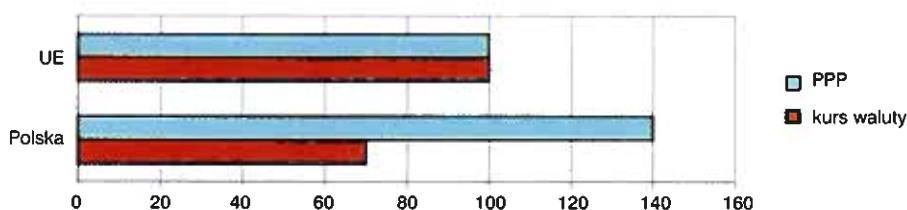
w Polsce wynosi 1,6, zaś w Unii Europejskiej 2,14 (średnia ważona dla 8 krajów UE-15).

Kolejne nasuwające się pytanie dotyczy obciążenia gospodarstw domowych wydatkami na energię – w zależności od medium oraz rodzaju gospodarstwa domowego obciążenie to przedstawiają rysunki 4-6. W 2002 r. wydatki na energię w budżetach gospodarstw domowych pochłonęły przeciętnie 3,4%. W porównaniu z rokiem 2001, kiedy wydatki te stanowiły 3,29% budżetu, nastąpił wzrost udziału o 5,3%. W wyrażeniu realnym wydatki gospodarstw domowych wzrosły o 2,8%.

Wzrost wydatków na energię jest związany zarówno ze wzrostem konsumpcji, jak i wzrostem cen w tym okresie. W przypadku energii elektrycznej wzrost cen, urealniony wskaźnikiem CPI, wyniósł 3,4%, cen gazu 4,41%, cen ciepła 8,83%, zaś ceny węgla kamiennego spadły o 1,46%. Najbardziej wzrosły wydatki (w wyrażeniu realnym) na energię elektryczną (7,2%), zaś na ciepło, które w tym okresie podrożało najbardziej, o 2,1%.

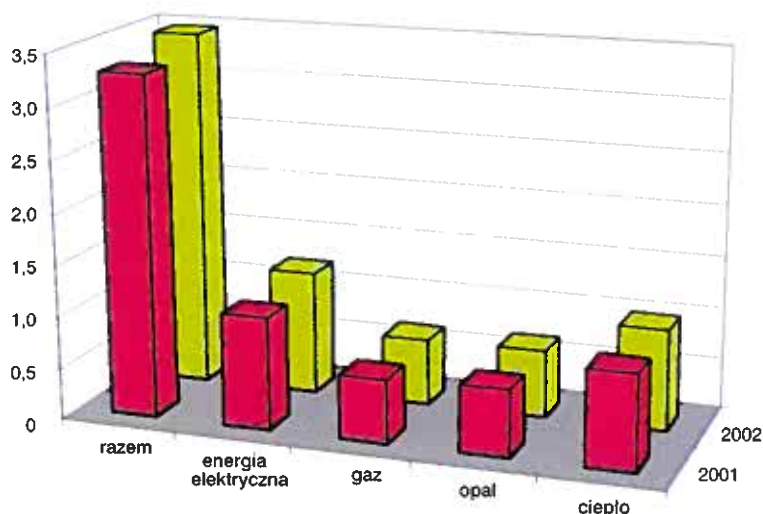
W 2002 r. w gospodarstwach domowych pracowników wydatki na energię stanowiły 2,81% ich budżetu,

Rysunek 3. Ceny energii elektrycznej dla gospodarstw domowych przeliczone kursem walutowym oraz parytetem siły nabywczej (PPP) w 2001 r.

Źródło: B. Lapillone, *Cross-country comparisons of energy efficiency trends and performance in CEEC's*, Enerdata (2003).

Rysunek 4. Udział wydatków na energię w budżetach gospodarstw domowych

Źródło: Rocznik Statystyczny 2003, GUS.

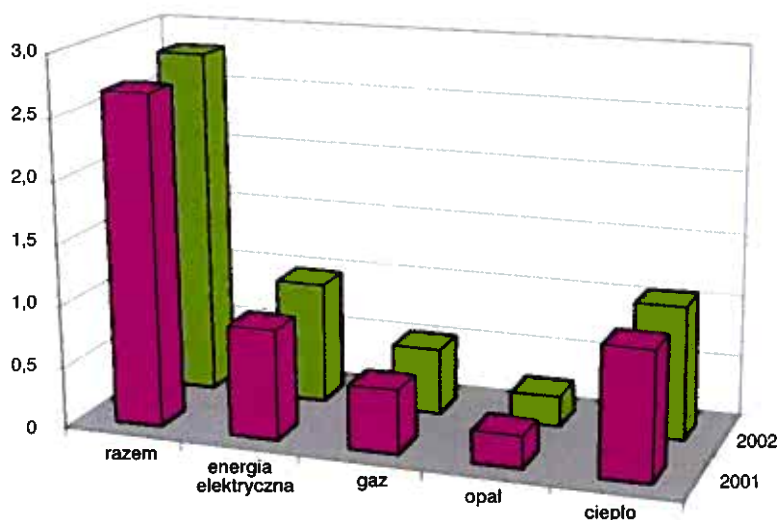
zaś rolników 2,15%. Wzrost wydatków na energię wyniósł odpowiednio dla gosp. domowych pracowników i rolników: 2,2% i 8,3%. Przy czym wzrost udziału wydatków na energię wyniósł odpowiednio: 4,9% oraz 4,5%. Analogicznie dla wydatków na energię elektryczną – realnie wydatki pracowników i rolników wzrosły odpowiednio: 7,9% oraz 9,7%, zaś udziały tych wydatków w budżetach gospodarstw domowych: 10,6% oraz 5,9%. Dysproporcja między wzrostem wydatków, a wzrostem udziału wydatków wynika z tego, iż budżety gospodarstw domowych pracowników spadły o 0,7%, zaś rolników wzrosły o 5,6%.

Skąd takie właśnie ceny energii? – ich wysokość, a zwłaszcza wysokość cen energii elektrycznej jest

złożonym problemem. Na rynku istnieją umowy długoterminowe zapewniające zakup energii elektrycznej po cenach pokrywających koszty stałe wytwórcy – to z kolei hamuje proces restrukturyzacji branży. Wyjaśnienia części zagadnień szukać można w porównaniu sektora energetyki z obrazem przemysłu, który poddany został działaniom sił rynkowych.

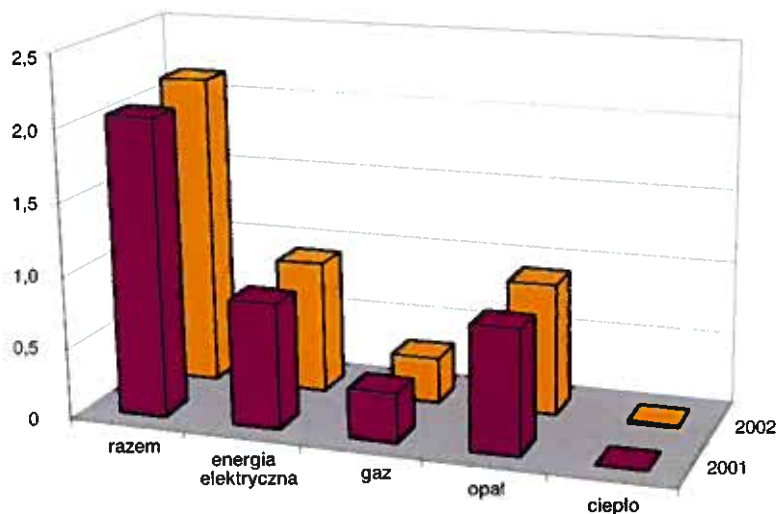
Wskaźnikiem charakteryzującym konkurencyjność gospodarki jest wydajność pracy, czyli relacja produkcji sprzedanej do liczby zatrudnionych. Jest to jeden ze wskaźników, który powinien w Polsce dynamicznie wzrosnąć, aby zmniejszyć dystans do wskaźnika w Unii Europejskiej. W tym porównaniu sektor energetyczny wypada korzystnie, bowiem w 2003 r. miał wydajność

Rysunek 5. Udział wydatków na energię w budżetach gosp. domowych pracowników

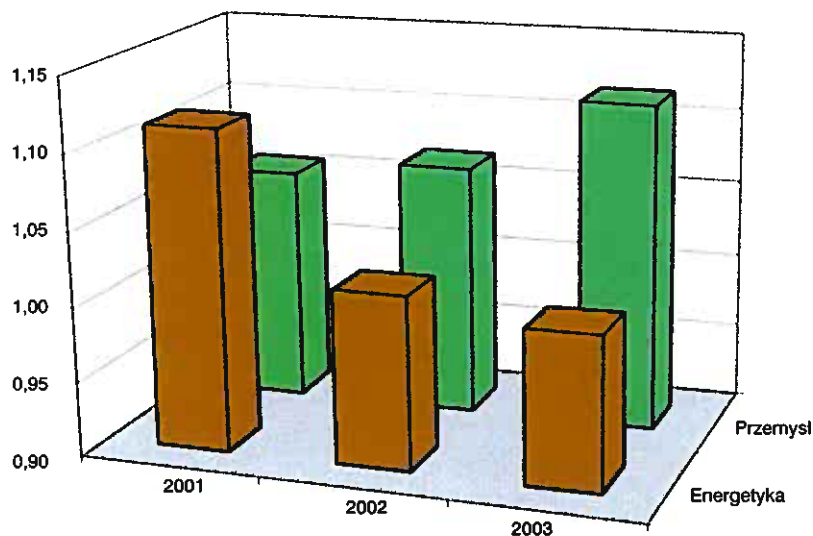
Źródło: Rocznik Statystyczny 2003, GUS.

Rysunek 6. Udział wydatków na energię w budżetach gospodarstw domowych rolników

Źródło: Rocznik Statystyczny 2003, GUS.

Rysunek 7. Dynamika wydajności pracy

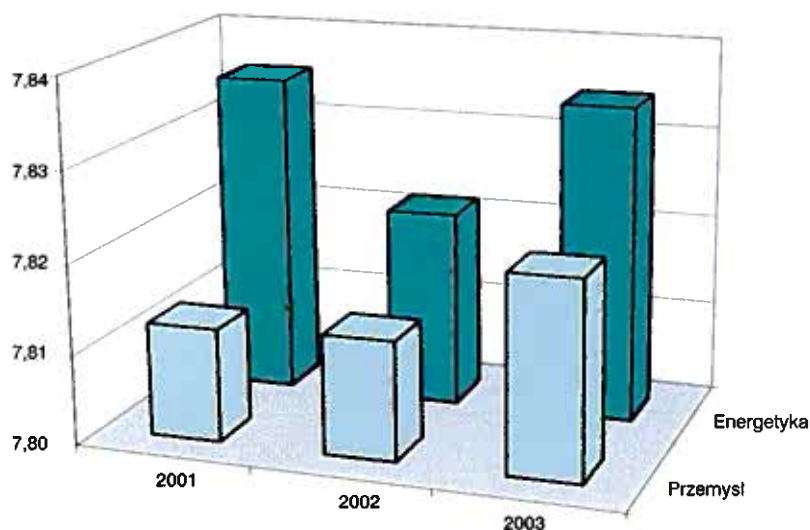
Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS.

pracy wyższą o 29% niż średnia w przemyśle. Niemniej jednak dynamika tej wydajności jest w energetyce niekorzystna, ponieważ podczas gdy w ostatnich 3 latach wydajność pracy w przemyśle rośnie, energetyka zanotowała jej obniżenie (rysunek 7).

Z wydajnością pracy związana jest kwestia wynagrodzeń. W 2003 r. przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w energetyce wynosiło 3 207 zł i było o 45% wyższe, niż w przemyśle. Dynamika wynagrodzeń wzrosła zarówno w przemyśle, jak i w energetyce, i w 2003 r. wyniosła odpowiednio – 107,82 i 107,83 (rysunek 8). O ile wzrost dynamiki wynagrodzeń w przemyśle może być uzasadniony wzrostem dynamiki wydajności pracy, o tyle w energetyce wzrost dynamiki wynagrodzeń towarzyszy spadającej dynamice wydajności pracy.

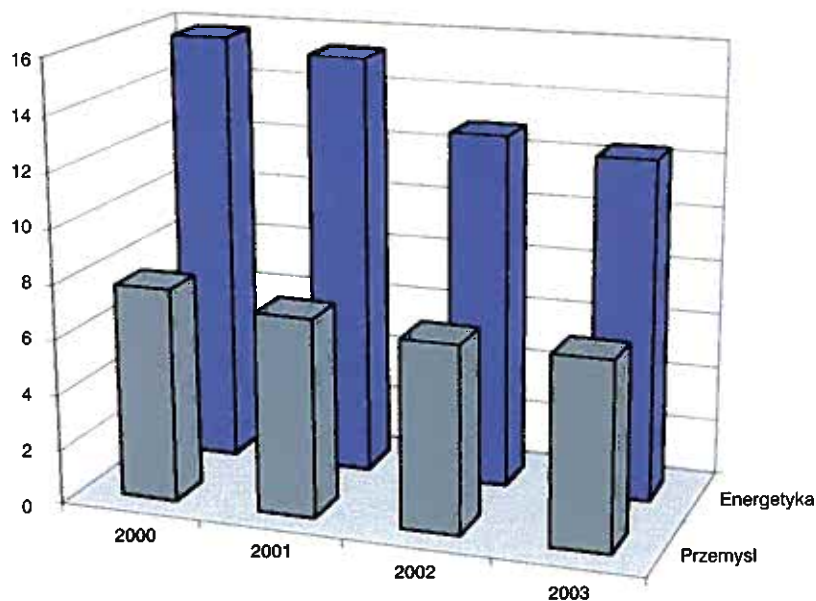
Zapowiedzią dobrej koniunktury są rosnące inwestycje – wskazują one na korzystną sytuację sektora. Firmy gotowe są ponosić dodatkowe nakłady, jeśli prognozują wzrost sprzedaży, a zatem i wzrost zysków. Sytuacja w energetyce, a ściślej w produkcji energii elektrycznej, jest o tyle inna niż w przemyśle, że poniesione inwestycje nie wynikały z prognozowanej poprawy warunków, ale zostały sfinansowane z kredytów zabezpieczonych kontraktami długoterminowymi. Zatem nie jest dziwne, iż w 2003 r. udział inwestycji w produkcji sprzedanej w energetyce był większy niż w przemyśle o 84% (rysunek 9). Niemniej jednak od 2000 r. udział ten spada. W roku 2003 spadek tej wartości w energetyce był mniejszy niż rok wcześniej, zaś w przemyśle spadki są stopniowo coraz mniejsze, co oznacza wciąż ujemną, ale rosnącą dynamikę.

Rysunek 8. Dynamika przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS.

Rysunek 9. Udział inwestycji w produkcji sprzedanej (%)

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS.

Przywołując niektóre z pozostałych wskaźników ekonomiczno-finansowych warto zauważyć, iż sytuacja sektora energetyki ulega poprawie. Wskaźnik poziomu kosztów zarówno w przemyśle, jak i w energetyce spadł. Wskaźnik rentowności obrotu brutto wzrósł, wskaźnik rentowności obrotu netto wzrósł i w 2002 r. był dodatni, co jest pozytywnym zjawiskiem, ponieważ w roku 2001 był ujemny. Oba te wskaźniki w 2002 r. w energetyce były wyższe niż w przemyśle.

Nie wszystkie jednak wskaźniki potwierdzają pozytywne tendencje. Produktywność środków trwałych (relacja produkcji sprzedanej do wartości środków trwałych brutto) w energetyce jest 2,8 razy niższa niż w przemyśle, a jej dynamika, wprawdzie jest dodatnia, ale w latach 2001-2002 spadła. Także wskaźnik zadłużenia długoterminowego jest w energetyce wyższy niż w przemyśle.

Przedmiotem „konfliktu” między dostawcą a odbiorcą jest cena, która najczęściej dla tego pierwszego będzie zbyt niska, zaś dla drugiego zbyt wysoka. Jeżeli dokonamy porównania międzynarodowego, odpowiedź jest jednoznaczna: w Polsce tania nominalnie energia stanowi znacznie większe obciążenie dla budżetów gospodarstw domowych oraz jeszcze większe dla

przedsiębiorstw. Jeżeli porównamy wskaźniki ekonomiczno-finansowe, wątpliwości mogą budzić 45% wyższe wynagrodzenia oraz wysokie inwestycje przy bardzo niskiej produktywności środków trwałych. Bez odpowiedzi pozostaje wątpliwość, czy przypadkiem odbiorcy nie płacą za wysokiej ceny za energię, w sposób niezamierzony finansując nadmierne wydatki energetyki. Niestety nic nie wskazuje na zmianę obecnej sytuacji, bowiem wzrost cen energii od 3 lat pozostaje znacznie powyżej CPI.

Autorka jest pracownikiem Departamentu Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych URE

REFORMA TARYF DLA MIEJSKICH SYSTEMÓW CIEPŁOWNICZYCH W CHINACH

Witold Cherubin

Międzynarodowe seminarium na temat reformy taryf dla miejskich systemów ciepłowniczych w Chinach z uwzględnieniem sytuacji finansowej ubogich rodzin (*Pro-Poor Urban Heating Tariff Reform in China*) zostało zorganizowane w dniach 10 i 11 marca 2004 r. przez chińskie Ministerstwo Budownictwa, które nadzoruje miejskie systemy ciepłownicze oraz Azjatycki Bank Rozwoju, współfinansujący programy restrukturyzacji systemów ciepłowniczych w Chinach.

W Chinach istnieje kilkaset wielkich przedsiębiorstw ciepłowniczych i tysiące mniejszych scentralizowanych systemów zaopatrzenia w ciepło. Dotychczas opłaty za ciepło dostarczane do „zakładowych” budynków, zamieszkałych przez pracowników przedsiębiorstw produkcyjnych lub usługowych, były pokrywane przez te przedsiębiorstwa, a nie przez użytkowników lokali. Obecnie, w wyniku przemian gospodarczych ok. 85% budynków wielorodzinnych sprywatyzowano i występują poważne problemy z pokryciem kosztów ogrzewania mieszkań pracowników przez zatrudniające ich przedsiębiorstwa (jako element wynagrodzenia), tym bardziej że przedsiębiorstwa mają własne problemy ekonomiczne wynikające ze zmian zachodzących na dotychczasowych rynkach zbytu, zmian struktury produkcji itd. Innym bardzo poważnym problemem są zaległości płatnicze oraz związana z tym potrzeba zorganizowania pomocy społecznej dla biednych rodzin, które nie są w stanie ponosić opłat za ogrzewanie mieszkań (występuje bezrobocie).

Realizowany w 43 miastach „pilotowy” program restrukturyzacji systemów ciepłowniczych ma posłużyć jako modelowe rozwiązanie dla innych miast. Postęp uzyskany dotychczas w tych wybranych miastach jest efektem modernizacji istniejących źródeł ciepła, sieci ciepłowniczych wraz z węzłami cieplnymi (w tym wprowadzenia ciepłomierzy i automatyki),

a także „termo-modernizacji” budynków, która obejmuje poprawę izolacyjności cieplnej przegród budowlanych i modernizację instalacji odbiorczych, połączoną z instalowaniem podzielników kosztów ogrzewania oraz termostatycznych regulatorów przy grzejnikach.

W wyniku tych działań uzyskano obniżkę kosztów zaopatrzenia w ciepło, ponoszonych przez przedsiębiorstwa ciepłownicze, a także zmniejszenie poziomu opłat ponoszonych przez odbiorców (dzięki zmniejszeniu poboru ciepła na ogrzewanie).

Niektóre miasta dysponują już funduszem na pokrycie kosztów ogrzewania mieszkań zajmowanych przez biedne rodziny. Jednakże nadal nierozwiązany jest problem opracowania nowego systemu taryf oraz równoległe funkcjonującego systemu pomocy społecznej dla biednych rodzin, które w efekcie powinny zapewnić samowystarczalność ekonomiczną przedsiębiorstw ciepłowniczych w Chinach.

Te właśnie problemy były głównymi tematami seminarium, w którym uczestniczyli przedstawiciele rządu chińskiego i władz miejskich oraz środowisk naukowych i przedsiębiorstw ciepłowniczych, a także zaproszeni

Seminarium w Chinach

przez organizatorów wykładowcy z Danii, Litwy, Polski i USA.

Podczas seminarium przedstawiciele kierownictwa chińskiego Ministerstwa Budownictwa omówili dotychczasowy przebieg reform w sektorze ciepłownictwa, a przedstawiciele kierownictwa Azjatyckiego Banku Rozwoju omówili dostępne programy i formy pomocy finansowej w realizacji tych reform. Podkreślali oni, że przeprowadzenie restrukturyzacji sektora ciepłownictwa i związanej z tym reformy taryf dla ciepła jest niezwykle istotne z uwagi na niski poziom dochodów ludności i dotychczasowy system finansowania działalności przedsiębiorstw ciepłowniczych.

Profesor Fang Xumiu z Politechniki w Harbinie przedstawił referat omawiający główne problemy związane z projektowaniem taryf dla ciepła w miejskich systemach ciepłowniczych oraz referat dotyczący problemów pomiaru poboru ciepła i podziału kosztów ciepła dostarczanego do budynków w Chińskiej Republice Ludowej, natomiast dyrektor Zarządu Ciepłownictwa miasta Shenyang omówił doświadczenia uzyskane w procesie reformowania systemu ciepłowniczego i wdrażania programów pomocy dla biednych rodzin w tym mieście.

Zaproszeni wykładowcy z Danii przedstawili przegląd międzynarodowych doświadczeń dotyczących taryf dla ciepła stosowanych w miejskich systemach ciepłowniczych (A. Dyrelund) oraz omówili system rozliczeń w budynkach wielorodzinnych oparty na poborze ciepła (K. Hansen), a także znaczenie utrzymywania przez przedsiębiorstwa ciepłownicze dobrych stosunków z odbiorcami (L. Andersson).

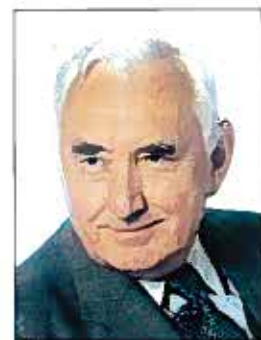
Zadaniem wykładowców z Litwy i Polski było przedstawienie pozytywnych i negatywnych doświadczeń, jakie uzyskano w tych krajach podczas realizacji procesu restrukturyzacji sektora ciepłownictwa. Nowe regulacje prawne zawarte w ustawie o zaopatrzeniu w ciepło, a także trudności i problemy związane z regulacją cen ciepła i subsydiowaniem sektora ciepłownictwa na Litwie przedstawił V. Lukosevicius – odpowiedzialny za ciepłownictwo członek Litewskiej Krajowej Komisji Kontroli Cen Energii. Zaproszonym wykładowcą z Polski był doradca Prezesa URE – Witold Cherubin, którego poproszono o przedstawienie zasad regulacji cen ciepła oraz sposobu, w jaki w Polsce dokonano przejścia od subsydiowania do ukierunkowanych rynkowo taryf dla ciepła, a także omówienie zasad subsydiowania biednych rodzin w Polsce w zakresie pokrywania kosztów zaopatrzenia w ciepło (w ramach dodatków mieszkaniowych).

Uczestniczący w seminarium wykładowca z USA (M. Cheng) dokonał przeglądu przykładowych międzynarodowych i krajowych programów pomocy dla biednych w dziedzinie ciepłownictwa oraz przedstawił

zalecenia dotyczące realizacji takich programów w Chińskiej Republice Ludowej.

Seminarium zakończyła bardzo ożywiona dyskusja „okrągłego stołu” na temat reformy sektora ciepłownictwa i pomocy dla biednych rodzin, w której brali udział autorzy referatów i niemal wszyscy uczestnicy seminarium z Chin oraz zaproszeni zagraniczni wykładowcy.

Prezentowane podczas seminarium doświadczenia Prezesa URE w prowadzeniu działalności regulacyjnej przedsiębiorstw ciepłowniczych oraz zatwierdzania taryf dla ciepła, a także informacje na temat ustawy o dodatkach mieszkaniowych i zasadach ich przydzielania biednym rodzinom wzbudziły duże zainteresowanie wśród uczestników seminarium. Na podkreślenie zasługuje fakt, że na wybór przedstawiciela Polski jako autora dwóch prezentacji wpłynęła pozytywna ocena dotychczasowych wyników restrukturyzacji sektora ciepłownictwa i efektów regulacji cen ciepła oraz systemu pomocy dla biednych rodzin w Polsce. Ocena ta znalazła swój wyraz zarówno w opiniach organizatorów seminarium, jak też uczestników seminarium, którzy zadawali wiele pytań bezpośrednio po zakończeniu prezentacji i w rozmowach kularowych oraz podczas dyskusji „okrągłego stołu”. Pytania te dotyczyły przeważnie konkretnych sytuacji i możliwych do zastosowania w Chinach rozwiązań organizacyjno-technicznych i legislacyjnych. Podczas dyskusji omawiano zalety i wady różnych systemów rozliczeń, w tym struktury taryf dla ciepła (jednoczłonowej, dwuczłonowej itd.) i jej wpływu na zróżnicowanie opłat ponoszonych przez odbiorców w ciągu roku. Dyskutowano też na temat różnych układów pomiarowo-rozliczeniowych i techniki pomiarowej (ciepłomierzy, wodomierzy itd.), w tym na temat wpływu błędów pomiarów na obliczanie należności za dostarczone ciepło oraz roli podzielników kosztów w rozliczeniach za ciepło dostarczane do budynków wielorodzinnych.

Autor jest doradcą Prezesa URE

PROBLEMY REGULACJI W CIEPŁOWNICTWIE

Witold Cherubin

W dniach 22 i 23 marca 2004 r. odbyły się w Moskwie, z inicjatywy Światowej Rady Energetycznej:

1. Spotkanie Grupy Krajów Europy Środkowej i Wschodniej (*WEC Group Central and Eastern Europe*) połączone ze spotkaniem Międzynarodowego Zespołu ds. Problemów Regulacji Ciepłownictwa i Gospodarki Skojarzonej w Przekształcających się Krajach (*WEC Task Force on DH/CHP Regulatory Issues in Transition Economies*).
2. Międzynarodowa konferencja „Problemy Ciepłownictwa i Gospodarki Skojarzonej w Przekształcających się Krajach: Polityka i Regulacja” (*District Heating and Cogeneration in Transition Economies: Policy and Regulations*).

Uczestniczyli w nich przedstawiciele Chorwacji, Czech, Danii, Grecji, Słowacji, Słowenii, Litwy, Niemiec, Polski, Rosji, Rumunii, Szwajcarii i Węgier oraz przedstawiciele kierownictwa Światowej Rady Energetycznej.

Głównym tematem spotkania Grupy Krajów Europy Środkowej i Wschodniej było omówienie wyników prac Międzynarodowego Zespołu, który w 2002 r. został powołany przez Światową Radę Energetyczną. Przewodniczenie pracom Zespołu powierzono doradcy Prezesa URE – Witoldowi Cherubinowi, a w pracach Zespołu uczestniczyło 16 osób z 13 krajów (zarówno Europy Środkowej i Wschodniej, jak też Europy Zachodniej).

Działalność Zespołu oparta była na korespondencji przy wykorzystaniu poczty elektronicznej. Ponadto niektórzy członkowie Zespołu uczestniczyli w roboczych spotkaniach, które odbyły się w Sofii i w Budapeszcie. Materiały robocze opracowane przez przedstawicieli 13 krajów przedstawiały sytuację i problemy związane z regulacją funkcjonowania sektora ciepłownictwa w tych krajach. Obejmują one 12 tematów (problemów), które wcześniej przygotowali Przewodniczący i sekretarz Zespołu (był nim Klaus Brendow – regionalny koordynator Światowej Rady Energetycznej dla Europy Środkowej i Wschodniej). Po przetworzeniu tych materiałów przez Przewodniczącego i Sekretarza Zespołu w formę zbiorczych opracowań, były one przedmiotem wymiany poglądów między członkami Zespołu. W wyniku prac Zespołu powstały, przy udziale Przewodniczącego i Sekretarza Zespołu oraz przedstawiciela Węgier dwa dokumenty, które przedstawiono na spotkaniu w Moskwie:

- „Omówienie obecnej sytuacji w zakresie organizacji i regulacji sektora ciepłownictwa oraz gospodarki skojarzonej w przekształcających się krajach”

(*Synopsis of the present institutional situation of DH/CHP regulation in transition economies*),

- „Przegląd wyników pracy Zespołu: wspólne cele – różne uwarunkowania – problemy do dyskusji” (*Overview: common goals – varying approaches – open questions*).

Podczas dyskusji nad tymi dokumentami podkreślono potrzebę współpracy przy rozwiązywaniu problemów, które są wspólne dla różnych krajów, przy czym istnieje duża różnorodność zastosowanych regulacji prawnych, zarówno w odniesieniu do organizacji i funkcjonowania samego sektora ciepłownictwa i gospodarki skojarzonej (przedsiębiorstw ciepłowniczych i elektrociepłowni), jak też zasad i rozwiązań organizacyjnych w zakresie regulacji funkcjonowania tego sektora w poszczególnych krajach.

Uznano, że przepisy antymonopolowe są niewystarczające i niezbędna jest odrębna (specjalistyczna) regulacja funkcjonowania sektora ciepłownictwa oraz skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej, zarówno ze względu na ich znaczenie w bilansie energetycznym, jak też problemy społeczno-ekonomiczne występujące w wielu krajach w związku z urynkowieniem zaopatrzenia w ciepło.

W czasie dyskusji wskazano na potrzebę współpracy międzynarodowej przy rozwiązywaniu jednego z najważniejszych wspólnych problemów, jakim jest metodyka kalkulacji cen ciepła i energii elektrycznej wytwarzanych w gospodarce skojarzonej (w elektrociepłowniach), w warunkach liberalizacji rynku energii elektrycznej. Propozycja ta została poparta przez przedstawicieli Danii i innych krajów, w których obniżka cen energii elektrycznej powoduje powstawanie problemów związanych ze wzrostem cen ciepła. W niektórych krajach stosowane są specjalne ceny dla energii elektrycznej produkowanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (np. Niemcy, Węgry).

Uczestnicy dyskusji podkreślali też potrzebę wymiany doświadczeń w zakresie planowania energetycznego oraz polityki energetyczno-ekologicznej (na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym), wraz z możliwością wewnętrznego i międzynarodowego handlu emisjami.

Na zakończenie dyskusji zebrani uznali za celowe opracowanie wspólnej deklaracji, która stanowiłaby podsumowanie wyników prac Zespołu oraz wskazywałaby główne problemy związane z regulacją funkcjonowania sektora ciepłownictwa oraz skojarzonego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej. Projekt takiej deklaracji został przyjęty 23 marca 2004 r. przez

uczestników międzynarodowej konferencji, a jej treść wraz z tłumaczeniem roboczym podano na końcu niniejszej informacji.

Tematyka tej konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- Polityka energetyczna w zakresie ciepłownictwa i gospodarki skojarzonej.
- Ustanowienie organów regulacyjnych dla sektora ciepłownictwa i gospodarki skojarzonej. Niezależność „regulatora”. Koszty i zakres regulacji. Koordynacja działalności regulatorów szczebla lokalnego i krajowego. Porównywalność regulacji dla gazownictwa, elektroenergetyki i ciepłownictwa.
- Konkurencja między ciepłownictwem i gazownictwem (substytucja systemów sieciowych).
- Eliminowanie subsydiowania skrósnego i „starych” długów.
- Dostęp do sieci ciepłowniczych.
- Komunalizacja i prywatyzacja elektrociepłowni i przedsiębiorstw ciepłowniczych. Finansowanie inwestycji. Inwestorzy krajowi i zagraniczni. Handel emisjami i wspólne wdrażanie projektów ekologicznych (*Joint Implementation*).
- Taryfikacja dla istniejących odbiorców, w tym dla odbiorców o niskich dochodach. Wynagrodzenie za świadczenie usług komunalnych. Metodyka cenotwórstwa.
- Unowocześnianie systemów zaopatrzenia w ciepło i technologie informatyczne.
- Poprawa efektywności wykorzystania energii przez odbiorców końcowych. Pomiary i rozliczenia z odbiorcami.
- Planowanie energetyczne w skali miast.

Podczas konferencji przedstawiono sposoby regulacji przedsiębiorstw ciepłowniczych i elektrociepłowni w Europie Środkowej i Wschodniej (na podstawie wyników prac Międzynarodowego Zespołu) oraz zapre-

zentowano referaty przedstawiające obecną sytuację sektora ciepłownictwa, a także podstawy prawne jego funkcjonowania i zasady regulacji stosowane w Rosji (Prof. A. S. Niekrasow), w Rumunii (Prof. A. Leca), w Niemczech (L. Werner), na Węgrzech (G. Sigmond), w Polsce (W. Cherubin) i na Litwie (R. Bakas). Przedstawiciele rosyjskiego sektora ciepłownictwa przedstawili też referaty omawiające możliwości unowocześnienia technologii wytwarzania ciepła (G. Olchowski) oraz unowocześniania sieci ciepłowniczych i ogrzewanych budynków (A. Naumow i W. Siemienow).

W końcowej części obrad odbyła się dyskusja, w której uczestniczyli głównie przedstawiciele sektora ciepłownictwa z Rosji. Prezentowane podczas konferencji doświadczenia Prezesa URE w zakresie regulacji sektora ciepłownictwa spotkały się z dużym zainteresowaniem uczestników konferencji, którzy zadali wiele pytań w rozmowach kularowych oraz podczas dyskusji.

Wyniki prac Międzynarodowego Zespołu oraz referaty prezentowane podczas konferencji zostaną opublikowane przez Światową Radę Energetyczną w formie książkowej. Materiały te będą przesłane członkom Międzynarodowego Zespołu i krajowym komitetom Światowej Rady Energetycznej, które powinny je przekazać do wykorzystania przez odpowiednie władze i instytucje, natomiast materiały konferencyjne w języku rosyjskim przekazano do biblioteki URE.

Uczestnicy spotkania zwiedzili jedną z elektrociepłowni zasilających w ciepło odbiorców bytowo-komunalnych i przemysłowych w obrębie Wielkiej Moskwy (EC nr 26). W elektrociepłowni tej zainstalowane są kotły parowe opalane gazem ziemnym i ciepłownicze turbozespoły parowe oraz kotły szczytowe opalane olejem opałowym. Elektrociepłownia dostarcza parę dla potrzeb zlokalizowanych w pobliżu odbiorców przemysłowych oraz gorącą wodę dla celów ogrzewania i podgrzewania ciepłej wody w budynkach mieszkalnych, usługowych i przemysłowych. Elektrociepłownia stanowi jedno z wielu źródeł ciepła zarządzanych przez wielkie przedsiębiorstwo energetyczne, które sprzedaje ciepło dostarczane bezpośrednio z poszczególnych elektrociepłowni do odbiorców przemysłowych w postaci pary oraz ciepło dostarczane z poszczególnych elektrociepłowni w postaci gorącej wody innemu wielkiemu przedsiębiorstwu, które zarządza sieciami ciepłowniczymi i sprzedaje ciepło odbiorcom (właścicielom budynków, w tym przedsiębiorstwom zarządzającym budynkami komunalnymi).

Konferencja w Moskwie

„Moscow Statement”

as adopted by the WEC Workshop on

**Regulating District Heating and Cogeneration in Economies in Transition:
Policies and Regulations**

Moscow, 23 March 2004

District heating (DH) based on combined heat and power generation (CHP) is the most efficient and environmentally friendly technology of heat supply in urban areas with high heat density. Further development of DH systems using renewables enables also the long-term sustainability of heat supply.

District heating and combined heat and power should prove viable under market economy conditions, within a regulatory framework conducive to the development of DH and CHP.

To assure such a development, decision makers are invited to consider the following:

1. DH and CHP shall be a priority in long-term urban energy planning.
2. Regulatory bodies shall be independent acting according to law.
3. Regulators should assure equal treatment for all kinds of grid-based energy supply (gas, electricity, district heating).
4. District heating companies shall be self-financing entities, covering all cost, and profitable.
5. The pricing methodology shall reflect all justifiable costs (variable and fixed).
6. Tariffs shall stimulate the efficiency of district heating systems as a whole.
7. Incentives for promoting CHP and/or renewables shall be set in such a way that heat prices remain competitive.
8. Incentives for investments in new CHP shall enable pay-back periods attractive for investors.
9. Social issues (protection of low income customers) shall be dealt with under government or local social security programmes.

W. Cherubin
Chairman
WEC Task Force on
DH/CHP Regulatory Issues

Natan Bernot
Chairman
WEC Group Central and Eastern Europe

drafted: Janez Groselj
Moscow, 23.03.2004

„Deklaracja Moskiewska”

przyjęta przez konferencję Światowej Rady Energetycznej

**Regulowanie Ciepłownictwa i Gospodarki Skojarzonej w Przekształcających się Krajach:
Polityka i Regulacja**

Moskwa, 23 marca 2004 r.

Ciepłownictwo oparte na skojarzonym wytwarzaniu ciepła i energii elektrycznej jest najbardziej efektywną i przyjazną dla środowiska technologią zaopatrzenia w ciepło rejonów miejskich o dużej gęstości potrzeb cieplnych. Dalszy rozwój systemów ciepłowniczych przy wykorzystaniu źródeł energii odnawialnej pozwala także na wieloletnie zrównoważone dostarczanie ciepła.

Ciepłownictwo oraz skojarzone wytwarzanie ciepła i energii elektrycznej powinny okazać się zdolnymi do samodzielnego funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej w ramach regulacji sprzyjających rozwojowi systemów ciepłowniczych i gospodarki skojarzonej.

Aby zapewnić taki rozwój, decydenci są proszeni o rozważenie następujących zagadnień:

1. Ciepłownictwo i gospodarka skojarzona powinny mieć priorytet w wieloletnim miejskim planowaniu energetycznym.
2. Organy regulacyjne powinny być niezależne i działać zgodnie z prawem.

3. Organy regulacyjne powinny zapewnić równe (jednakowe) traktowanie wszystkich rodzajów energii dostarczanej za pomocą sieci (gazu, energii elektrycznej i ciepła).
4. Przedsiębiorstwa ciepłownicze powinny być samofinansującymi się jednostkami, pokrywającymi wszystkie koszty i rentownymi.
5. Metodologia cenotwórstwa powinna odzwierciedlać wszystkie uzasadnione koszty (stałe i zmienne).
6. Taryfy powinny stymulować efektywność systemów ciepłowniczych jako całości.
7. Bodźce do inwestowania w nowe elektrociepłownie i/lub źródła energii odnawialnej powinny być ustalane w taki sposób, aby ceny ciepła pozostały konkurencyjne.
8. Bodźce do inwestowania w nowe elektrociepłownie powinny zapewnić atrakcyjny dla inwestorów okres zwrotu nakładów inwestycyjnych.
9. Problemy socjalne (ochrona odbiorców o niskich dochodach) powinny być rozwiązywane w ramach rządowych lub lokalnych programów opieki społecznej.

W. Cherubin
Przewodniczący Międzynarodowego Zespołu
ds. Problemów Regulacji Ciepłownictwa
i Gospodarki Skojarzonej
w Przekształcających się Krajach

Natan Bernot
Przewodniczący Grupy Krajów
Europy Środkowej i Wschodniej

Przygotował: Janez Groselj
Moskwa, 23.03.2004

„CIEPŁA WODA UŻYTKOWA W BUDOWNICTWIE MIESZKANIOWYM W POLSCE”

Witold Cherubin

W siedzibie Urzędu Regulacji Energetyki w Warszawie, 21 kwietnia 2004 r., odbyło się seminarium na temat doświadczeń duńskich i wyników realizacji projektu pt.: „Ciepła woda użytkowa w budownictwie mieszkaniowym w Polsce” oraz możliwości ich wykorzystania przy projektowaniu taryf dla ciepła. Uczestniczyli w nim przedstawiciele komórek organizacyjnych Urzędu Regulacji Energetyki (centrali i oddziałów terenowych) oraz zaproszeni przedstawiciele Departamentu Bezpieczeństwa Energetycznego w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Wykładowcami byli główni wykonawcy projektu: eksperci z firmy projektowo-konsultingowej RAMBOLL (Dania) oraz z Bałtyckiej Agencji Poszanowania Energii (BAPE). Przedstawili oni przebieg realizacji projektu pilotowego w Gdańsku oraz omówili uzyskane wyniki i wnioski dotyczące taryf dla ciepła oraz podziału kosztów zaopatrzenia w ciepło na koszty ogrzewania i podgrzewania wody wodociągowej w budynkach i grupowych węzłach cieplnych.

W Gdańsku występuje woda o właściwościach przyspieszających korozję instalacji ciepłej i zimnej wody. W budynkach objętych badaniami zainstalowano regu-

latory temperatury ciepłej wody oraz instalacje ciepłej wody wykonane z różnych materiałów. Bardzo dobre efekty uzyskano po zastosowaniu wielowarstwowych rur plastikowych z wkładką aluminiową, których koszty montażu i obsługi podczas eksploatacji są niższe niż rur stalowych z ochroną antykorozyjną. Poza problemami natury technicznej, których rozwiązanie jest możliwe dzięki zastosowaniu odpowiednich materiałów, istotne znaczenie dla efektywności wykorzystania instalacji ciepłej wody mają też zagadnienia związane z zasadami kształtowania taryf i rozliczeń za ciepło dostarczone do budynków na potrzeby grzewczo-wentylacyjne i przygotowania ciepłej wody.

Anders Dyrelund z duńskiej firmy RAMBOLL przedstawił zasady regulacji i strukturę organizacyjną oraz zasady taryfikacji, których efektem jest poprawa efektywności sprzedaży ciepła na cele ogrzewania i ciepłej wody. Zasady te są stosowane w Danii oraz innych krajach Unii Europejskiej i polegają na optymalizacji kosztów, jakie ponoszą odbiorcy z tytułu zaopatrzenia w ciepło i inne nośniki energii. Wieloletnie doświadczenia tych krajów wykazały, że optymalizacja kosztów zaopatrzenia w energię może być dokonywana

w sposób obiektywny jedynie przez gminy, które reprezentują interesy lokalnej społeczności. W Danii od 1975 r. obowiązuje ustawa o zaopatrzeniu w ciepło, nakładająca na gminy obowiązek opracowywania i aktualizacji planów zaopatrzenia w ciepło, przy czym plany te nie ograniczają się tylko do planowania rozwoju systemów ciepłowniczych, ale przewidują wykorzystywanie różnych paliw i systemów zaopatrzenia w ciepło, w tym także źródeł energii odnawialnej.

Ponadto w Danii istnieją przedsiębiorstwa ciepłownicze, których współwłaścicielami są gminy i odbiorcy ciepła. Przedsiębiorstwa takie prowadzą działalność gospodarczą według analogicznych zasad jak spółdzielnie, tzn. funkcjonują według zasady „non profit” (bezwynikowej). Regulacja cen w takim przedsiębiorstwie w zasadzie odbywa się w procesie uzgodnień wewnętrznych, gdyż zarząd i rada nadzorcza są przedstawicielami gminy i odbiorców ciepła, którzy jednocześnie są współwłaścicielami tych przedsiębiorstw. Państwowa Komisja Cen Ciepła spełnia w stosunku do takich przedsiębiorstw bardziej funkcje doradczę, aniżeli kontrolne. Natomiast w stosunku do istniejących w Danii prywatnych przedsiębiorstw ciepłowniczych, Komisja ta stanowi organ regulacyjny, który określa dopuszczalny (maksymalny) poziom cen ciepła.

Wieloletnie doświadczenia duńskich przedsiębiorstw ciepłowniczych wykazują, że optymalizacja kosztów wytwarzania ciepła powinna być dokonywana przy wykorzystaniu sił rynkowych oddziaływujących na wytwórców ciepła, którzy konkurując o zwiększenie swojego udziału w rynku będą dążyli do obniżki kosztów wytwarzania i cen ciepła dostarczanego do sieci. W przypadku gdy jedyny wytwórca ciepła dyktuje wysoką cenę ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczej, jednym ze skutecznych sposobów przeciwdziałania monopolistycznym praktykom tego wytwórcy jest budowa przez przedsiębiorstwo eksploatujące sieć ciepłowniczą własnego (tańszego) źródła ciepła, które staje się konkurencyjne w stosunku do dotychczasowego monopolisty.

Natomiast przedsiębiorstwo eksploatujące sieć ciepłowniczą stanowi naturalny monopol, w stosunku do którego nie działają siły rynkowe, a ewentualna konkurencja z innymi przedsiębiorstwami eksploatującymi sieci ciepłownicze może mieć miejsce jedynie na etapie opracowywania lokalnych planów zaopatrzenia w ciepło, obejmujących m.in. planowaną budowę lub rozbudowę źródeł ciepła i sieci ciepłowniczych w oparciu o długoterminowe analizy ekonomiczne, umożliwiające optymalizację kosztów zaopatrzenia w ciepło. Również ewentualna substytucja systemu ciepłowniczego przez inny „sieciový” system energetyczny (np. gazowniczy), powinna być ekonomicznie uzasadniona na etapie planowania, gdyż tylko na tym etapie jest możliwa optymalizacja kosztów budowy kapitałochłonnych systemów sieciowych i ich eksploatacji. Natomiast po ich wybudowaniu odbiorcy korzystający z tych systemów będą już

ponosili opłaty, które zgodnie z zasadami gospodarki rynkowej będą musiały pokryć zarówno koszty inwestycyjne jak też koszty związane z eksploatacją tych sieci przez poszczególne przedsiębiorstwa energetyczne.

Ze względu na lokalny charakter i niewielki zasięg terytorialny systemów ciepłowniczych nie ma w nich zastosowania zasada „dostępu trzeciej strony” (TPA), którą można stosować w ogólnokrajowych, a obecnie nawet międzynarodowych systemach elektroenergetycznych i gazowniczych. W systemie ciepłowniczym optymalizacja kosztów zaopatrzenia odbiorców w ciepło jest możliwa tylko wtedy, gdy najtańsze źródło ciepła pracuje przez możliwie jak najdłuższy okres czasu, czyli gdy długi jest czas wykorzystania maksymalnej mocy cieplnej tego źródła. Natomiast w przypadku zastosowania zasady TPA, tj. gdy jeden lub więcej odbiorców chciałoby kupować ciepło w najtańszym źródle, musiałoby nastąpić skrócenie czasu wykorzystania maksymalnej mocy cieplnej tego źródła. Wynika to stąd, że wielkość poboru mocy cieplnej dla pokrycia potrzeb cieplnych poszczególnych odbiorców zmienia się w zależności od warunków atmosferycznych, a zamówiona przez nich maksymalna moc cieplna jest wykorzystywana tylko w czasie występowania obliczeniowych warunków atmosferycznych, a więc przez bardzo krótki okres czasu (podczas łagodnej zimy w ogóle nie byłaby wykorzystana). Ponieważ w technice cieplnej pojęcie mocy cieplnej jest umowne (oznacza ono ilość ciepła dostarczoną lub odebraną w jednostce czasu), ograniczenie czasu wykorzystania maksymalnej mocy cieplnej najtańszego źródła oznacza zmniejszenie ilości ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczej i wzrost jednostkowych kosztów wytwarzania ciepła w tym źródle (koszty stałe obciążać będą mniejszą ilość ciepła). Ponadto aby zapewnić pokrycie potrzeb cieplnych pozostałych odbiorców, konieczne będzie zwiększenie ilości ciepła wytwarzanego w droższych źródłach ciepła. Efektem zastosowania zasady TPA w systemie ciepłowniczym byłby więc wzrost jednostkowych kosztów zaopatrzenia w ciepło oraz cen ciepła i stawek opłat za usługi przesyłowe.

Negatywne skutki ekonomiczne dotknęłyby zarówno odbiorcę chcącego skorzystać z zasady TPA i kupować ciepło od najtańszego wytwórcy zamiast od przedsiębiorstwa eksploatującego sieć ciepłowniczą, jak też pozostałych odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej. Uzyskany efekt ekonomiczny byłby więc odwrotny niż zamierzony, gdyż zamiast obniżenia kosztów zaopatrzenia w ciepło nastąpiłby ich wzrost, przy czym w najtańszym źródle ciepła nastąpiłby wzrost jednostkowych kosztów i wzrost ceny ciepła (wskutek ograniczenia sprzedaży ciepła), a w przedsiębiorstwie świadczącym usługi przesyłowe nastąpiłby wzrost stawek opłat za usługi przesyłowe (spowodowany wzrostem ceny ciepła, a w konsekwencji wzrostem kosztów przesyłania ciepła z uwagi na wzrost opłat za moc cieplną i ciepło tracone w sieciach ciepłowniczych).

Specyfika systemów ciepłowniczych, a przede wszystkim ich lokalny charakter i silne uzależnienie wielkości sprzedaży ciepła od warunków atmosferycznych powodują, że właściwa optymalizacja kosztów zaopatrzenia w ciepło jest możliwa jedynie przez dyspozytora sieci ciepłowniczej, który zależnie od aktualnego zapotrzebowania na ciepło (warunków atmosferycznych) określa parametry nośnika ciepła dostarczanego z poszczególnych źródeł ciepła zasilających tę sieć, natomiast natężenie przepływu nośnika ciepła jest dostosowywane (zazwyczaj automatycznie) do warunków pracy sieci ciepłowniczej. Zapewnia to spełnienie podstawowego warunku optymalizacji kosztów zaopatrzenia w ciepło, jakim jest maksymalizacja ilości ciepła dostarczanego do sieci ciepłowniczej z najtańszego źródła ciepła.

Optymalizacja kosztów zaopatrzenia w ciepło wiąże się nie tylko ze stałymi i zmiennymi kosztami wytwarzania i przesyłania ciepła, ale także z wielkością sprzedaży ciepła w skali roku, przy czym istotny wpływ na sprzedaż ciepła mają nie tylko warunki atmosferyczne panujące w sezonie grzewczym, ale także struktura taryfy i wielkość zużycia ciepłej wody w ciągu roku. Doświadczenia duńskie i innych krajów skandynawskich wykazały, że bardzo dobre efekty w zakresie optymalizacji kosztów zaopatrzenia w ciepło można osiągnąć poprzez stosowanie określonych w taryfie dla ciepła zachęt ekonomicznych, które stymulują oczekiwane przez przedsiębiorstwo ciepłownicze zachowania ze strony odbiorców.

Spśród stosowanych zachęt ekonomicznych można między innymi wymienić:

1. Promocyjne warunki przyłączania do sieci polegające na przyłączaniu obiektów odbiorców do sieci ciepłowniczej na koszt przedsiębiorstwa (bez pobierania opłat za przyłączenie). Stosowane są najczęściej w sytuacji, gdy przyłączenie nowych odbiorców (obiektów) wpływa na obniżenie jednostkowych kosztów wytwarzania i przesyłania ciepła, w szczególności jeśli istnieją niewykorzystane moce wytwórcze i zdolności przesyłowe sieci.
2. Zróżnicowanie wysokości opłat stałych w zależności od wielkości obiektu. W Danii normalne stawki opłaty stałej (wskaźnik = 1) mają zastosowanie do obiektów o powierzchni do 1 000 m². Natomiast dla większych obiektów stosuje się niższe opłaty (wskaźnik = 0,66 za powierzchnię powyżej 1 000 m² do 10 000 m², a za powierzchnię powyżej 10 000 m² wskaźnik = 0,33). Opłaty stałe są odniesione do powierzchni użytkowej określonej w urzędowym rejestrze budynków, albo do znamionowej mocy cieplnej określonej na podstawie powierzchni użytkowej i jednostkowego (stałego) zapotrzebowania na ciepło, właściwego dla danej kategorii budynków. Należy podkreślić, że jednostkowe zapotrzebowanie na ciepło jest stałe dla danego obiektu i nie ulega zmianom nawet po przeprowadzeniu „termomodernizacji” tego obiektu (w istocie są to opłaty za

powierzchnię użytkową, która się nie zmienia). Oznacza to, że znamionowa moc cieplna określona dla poszczególnych obiektów odnosi się do wielkości (przepustowości) przyłącza, przy czym nie różni się w niej różnego rodzaju potrzeb cieplnych (nie określa się mocy cieplnej dla instalacji ogrzewania i ciepłej wody). Ponadto taryfy dla ciepła przewidują stosowanie bonifikat (upustów) dla nietypowych odbiorców, dotyczy to w szczególności obiektów, do których ciepło jest dostarczane tylko w lecie (np. baseny kąpielowe itp.), w niedziele i święta (np. hale sportowe lub widowiskowe, kościoły itp.).

3. Opłaty zmienne są zależne od ilości ciepła (lub ilości nośnika ciepła) dostarczonego do obiektu. W Danii jako układy pomiarowo-rozliczeniowe stosuje się często wodomierze zamiast znacznie droższych ciepłomierzy, przy czym oprócz niższych kosztów inwestycyjnych istotne jest, że błąd pomiaru wodomierza jest dużo mniejszy niż błąd pomiaru ciepłomierza. Ponadto stosuje się zachęty do lepszego wykorzystywania ciepła w instalacjach odbiorczych polegające na stosowaniu specjalnego systemu rozliczeń, w którym odbiorcy zwracający nośnik ciepła o temperaturze niższej niż określona w tabeli regulacyjnej są „nagradzani” bonifikatami, a odbiorcy zwracający nośnik ciepła o podwyższonej temperaturze są „karani” zwiększonymi opłatami. Jednocześnie przychody przedsiębiorstwa nie ulegają z tego tytułu wahaniom, gdyż „nagrody” i „kary” wzajemnie się kompensują. Stosuje się też sezonowe różnicowanie cen i stawek opłat, przewidujące udzielanie bonifikat za pobór ciepła w okresie letnim. Ma to na celu zachęcenie odbiorców do korzystania z ciepłej wody, co dla przedsiębiorstwa oznacza zwiększenie sprzedaży ciepła oraz lepsze wykorzystanie urządzeń wytwórczych i sieci przesyłowych.

W Danii i innych krajach Unii Europejskiej węzły cieplne stanowią zazwyczaj własność odbiorców (właścicieli obiektów), przy czym węzły indywidualne traktowane są jako integralna część budynków, a węzły grupowe i zewnętrzne instalacje odbiorcze są traktowane jako uzbrojenie terenu osiedli, analogicznie jak inne instalacje, drogi wewnątrzosiedlowe itd. Odbiorcami ciepła są właściciele (administratorzy) obiektów, którzy kupują od przedsiębiorstw ciepłowniczych ciepło dostarczone do węzłów cieplnych. Odbiorcy dokonują rozdziału ciepła na potrzeby grzewczo-wentylacyjne i na potrzeby podgrzewania wody wodociągowej oraz eksploatują węzły cieplne i instalacje odbiorcze w obiektach.

Przedsiębiorstwa ciepłownicze mogą oferować odbiorcom usługi w zakresie obsługi węzłów cieplnych, a koszty ich eksploatacji uwzględniane są w taryfie dla ciepła. Natomiast usługi w zakresie eksploatacji instalacji odbiorczych mogą być przez te przedsiębiorstwa wykonywane na podstawie odrębnej umowy cywilnoprawnej, a koszty eksploatacji tych instalacji stanowią

podstawę kalkulacji dodatkowych opłat, ponoszonych przez odbiorców z tego tytułu. Taki system rozliczeń wynika stąd, że eksploatacja instalacji odbiorczych może być prowadzona na zlecenie odbiorcy przez różne przedsiębiorstwa, albo przez własne służby eksploatacyjne odbiorcy.

Rozliczenia z użytkownikami lokali prowadzone są przez właściciela (administratora) obiektu według metod określonych przez właściciela obiektu w umowach zawartych z użytkownikami lokali.

Rozliczenia za ciepłą wodę prowadzone są na podstawie powierzchni użytkowej lokali i odczytów wskazań wodomierzy, które właściciel obiektu montuje we wszystkich lokalach. Wskazania wodomierzy stanowią podstawę do podziału kosztów zmiennych związanych z przygotowaniem ciepłej wody, natomiast koszty stałe dzielone są proporcjonalnie do powierzchni użytkowej lokali, przy czym straty wody i błędy pomiarów oraz straty ciepła w instalacji ciepłej wody zaliczane są do kosztów stałych.

Natomiast podział stałych i zmiennych kosztów ogrzewania dokonywany może być proporcjonalnie do powierzchni użytkowej lokali (w starych budynkach), albo na podstawie wskazań podzielników kosztów zainstalowanych we wszystkich lokalach na grzejnikach lub na podstawie wskazań wodomierzy zainstalowanych na przyłączach do poziomych instalacji centralnego ogrzewania w lokalach. Podzielniki kosztów stosowane są w instalacjach zbudowanych w układzie pionowym, w którym grzejniki zainstalowane w poszczególnych lokalach są połączone z kilkoma pionami, zasilającymi wiele kondygnacji. Wodomierze stosowane są w instalacjach zbudowanych w układzie poziomym, w którym grzejniki zainstalowane w lokalach są połączone z przyłączami, zasilającymi poszczególne lokale. Wskazania podzielników kosztów lub wodomierzy stanowią podstawę do podziału kosztów zmiennych ogrzewania, natomiast stałe koszty ogrzewania dzielone są proporcjonalnie do powierzchni użytkowej lokali. W przypadku zastosowania podzielników kosztów i związanych z tym bardziej skomplikowanych systemów rozliczeń właściciel obiektu zazwyczaj zleca obsługę takiego systemu rozliczeń firmie wyspecjalizowanej w tego rodzaju usługach.

Podczas seminarium zaprezentowany został również prosty model obliczeniowy (program typu „EXCEL”) obejmujący kształtowanie taryf dla ciepła dostarczanego na potrzeby ogrzewania i podgrzewania wody wodociągowej oraz różnicowanie ponoszonych przez odbiorców opłat w zależności od efektywności wykorzystania ciepła dostarczonego do budynków (uwzględnienie wspomnianego wcześniej systemu „nagród” i „kar”).

Podczas dyskusji omówiono występujące w Polsce bardzo duże zróżnicowanie organizacji zaopatrzenia w ciepło, zarówno w odniesieniu do zakresu prowadzonej działalności gospodarczej, jak też prawa własności do źródeł ciepła, sieci ciepłowniczych, indywidualnych i grupowych węzłów ciepłych oraz zewnętrznych instalacji odbiorczych łączących instalacje

odbiorcze w budynkach z grupowymi węzłami ciepłymi. Mimo, że polskie Prawo energetyczne nałożyło na gminy obowiązek opracowania założeń do planów zaopatrzenia w ciepło, energię elektryczną i paliwa gazowe, tylko niewiele miejscowości posiada takie dokumenty, a ich brak utrudnia prowadzenie optymalizacji zaopatrzenia ludności w energię.

Doświadczenia duńskie i tzw. „dobra praktyka” krajów Unii Europejskiej wskazują, że wprowadzenia zasady dostępu trzeciej strony (TPA) do sieci ciepłowniczych jest nieuzasadnione ze względów ekonomicznych, a często niemożliwe ze względów technicznych. Potwierdzeniem tego są również występujące w Polsce i rozstrzygane przez Prezesa URE spory dotyczące wprowadzenia zasady TPA w systemach ciepłowniczych, gdyż zazwyczaj jest to niemożliwe ze względów technicznych (najczęściej występują sieci promieniowe, co determinuje kierunek przepływu nośnika ciepła i zasięg zasilania odbiorców z poszczególnych źródeł), a efektem wprowadzenia zasady TPA byłby wzrost opłat za ciepło dla pozostałych odbiorców przyłączonych do sieci ciepłowniczej.

Omówiono też występujące w Polsce nieporozumienia dotyczące stosowania podzielników kosztów i wodomierzy (a także ciepłomierzy w poszczególnych lokalach), które traktowane są przez niektórych użytkowników lokali jako przyrządy służące do pomiaru ilości ciepła. W rzeczywistości są to urządzenia, których wskazania stanowią podstawę do podziału kosztów zmiennych ogrzewania i ciepłej wody, na które ma wpływ użytkownik lokalu. Może on bowiem przy pomocy termoregulatorów przy grzejnikach ustalać utrzymywany w lokalu komfort cieplny i decydować o wielkości poboru ciepłej wody. W dyskusji wskazano, że w Polsce brak jest szczegółowych regulacji prawnych, określających zasady rozliczeń między właścicielami (administratorami) budynków i użytkownikami lokali w tych budynkach. Dotyczy to także określenia zasad wykorzystywania podzielników kosztów oraz wodomierzy i ciepłomierzy do tych rozliczeń, a także określenia wymagań dotyczących systemów rozliczeniowych, które powinny uwzględniać występujące w Polsce znaczne zróżnicowanie strat ciepła w zależności od położenia lokalu w budynku, jak też w zależności od zastosowanej technologii budowy (izolacji cieplnej przegród budowlanych).

W końcowej części dyskusji przyjęto postulat, aby przy najbliższej nowelizacji obowiązujących dotychczas przepisów zrezygnować z postanowień, które obligują do określenia zamówionej mocy cieplnej dla budynku z wyodrębnieniem jej wielkości na cele grzewczo-wentylacyjne i przygotowania ciepłej wody (wielkości mocy cieplnej w zależności od rodzaju potrzeb cieplnych). Dzięki temu możliwe będzie zwiększenie poboru ciepłej wody przez odbiorców, głównie w okresie letnim (ale także w sezonie grzewczym), co powinno wpłynąć na poprawę efektywności wykorzystania majątku ciepłowniczego i ograniczenie tempa wzrostu cen i stawek opłat.

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE
(stan na 31.05.2004 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Podwyżka w %
Warszawa	Ciepłownia Sierpc Sp. z o.o.	5,31
	Elektrociepłownia Radom SA	6,30
	Radomskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej RADPEC SA	- 3,99
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Sochaczew	5,50
	Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina Góra Kalwaria)	5,63
	Polterm Sp. z o.o. – Białobrzegi	56,25
Szczecin	Gmina Bobolice Zakład Usług Komunalnych i Oświatowych w Bobolicach	- 3,32
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Skwierzyna	0,07
	Spółdzielnia Mieszkaniowa „DOLINKI” – Gorzów Wlkp.	- 8,32
	Gmina Gołczewo Zakład Usług Publicznych	- 10,37
	Samodzielny Publiczny Zespół Zakładów Opieki Zdrowotnej – Gryfice	6,94
	PPU EKO – WARK Sp. z o.o. – Szczecin	0,16
	JARPOL J. i R. Buraczek Spółka Jawna – Kołobrzeg	6,82
	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Białogard	2,14
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA – Police	- 1,75
Gdańsk	Zakład Energetyki Ciepłej STAR – PEC Sp. z o.o. – Starogard Gdański	1,25
	Therminvest Sp. z o.o. – Gdańsk	4,32
	INSTAL Sp. z o.o. – Gdańsk	3,54
	Przedsiębiorstwo Usług Energetycznych i Komunalnych UNIKOM Sp. z o.o. – Gdańsk	0,64
	Zakład Usług Komunalnych Sp. z o.o. – Czersk	- 2,04
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Czarne	0,49
	PPWiH TAMEX Sp. z o.o. – Olsztyn	4,91
	Zakład Gospodarki Komunalnej ZB (Gmina Koczala)	1,61
	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Gdynia	1,06
	DALKIA SOPOT Sp. z o.o.	0,76
	PEWIK Sp. z o.o. – Prabuty	4,22
	Ciepłownie Miejskie Sp. z o.o. – Węgorzewo	- 2,18
	Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina Olsztynek)	1,50
Poznań	Energetyka Ciepła Kępno Sp. z o.o.	4,11
	Zakład Usług Komunalnych (Gmina i Miasto Łasin)	1,85
	KAROR Spółka Jawna Mirosław Szubartowski, Elżbieta Gehrke-Szubartowska – Bydgoszcz	2,58
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej we Wrześni SA	2,36
	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej (Miasto Chodzież)	1,67
	Agencja Nieruchomości Rolnych (dawniej: Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa) – Warszawa	- 1,54
	KRI Sp. z o.o. – Przeźmierowo	5,23
	Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz SA	2,99
	Zespół Elektrociepłowni Poznańskich SA	0,84
	Fabryka Łozysk Toczyńskich-Kraśnik SA	- 1,05
Lublin	Ciepłownia Miejska (Miasto Rejowiec Fabryczny)	1,91
Łódź	KALORIA Sp. z o.o. – Kruszewiec	- 1,63
	Zakład Gospodarki Komunalnej (Gmina Żychlin)	0,54
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Kielce	- 0,42
	Spółdzielnia Mieszkaniowa „WZGÓRZE” – Ożarów	9,00
	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Niewiadowie (Gmina Ujazd)	1,30
	Zakład Wyrobów Metalowych (poprzednia nazwa: Fabryka Samochodów Specjalizowanych) SHL SA – Kielce	- 9,20

Wrocław	ENTERM Sp. z o.o. – Kłodzko	2,54
	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej w Świdnicy Sp. z o.o. (dawniej: Miasto Świdnica)	1,21
	Hutmen SA – Wrocław	3,33
	Zakład Ciepłowniczy TERM – HYDRAL Sp. z o.o. – Wrocław	8,32
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Lubań Sp. z o.o.	1,37
	Przedsiębiorstwo Wodociągów, Kanalizacji i Ciepłownictwa w Przemkowie Sp. z o.o.	1,97
	CLIMA HEAT Spółka Jawna Andrzej Migdalski, Jan Wierzbicki – Jelenia Góra	2,71
	Energetyka Ciepła w Kamiennej Górze Sp. z o.o. ¹⁾	-
Energia Praszka Sp. z o.o. – Praszka ¹⁾	-	
Katowice	Zakład Produkcji Ciepła „ŻORY” Sp. z o.o. – Żory	0,00
	Elektrociepłownia EC NOWA Sp. z o.o. – Dąbrowa Górnicza	0,06
	Elektrociepłownia Tychy SA	0,64
	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Piekarach Śląskich	0,58
	ERG – Bieruń SA	1,64
	Magneti Marelli Poland SA – Sosnowiec	- 0,44
	Spółdzielnia Mieszkaniowa – Strumięń	1,24
	PPUH ENERGOMEDIA Sp. z o.o. – Zawiercie	- 0,48
	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o. – Tychy	3,12
Kraków	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Gorlice	5,44
	Usługi Komunalne „TRZEBINIA” Sp. z o.o.	6,63
	EKP Sp. z o.o. – Klucze	5,99
	Zakład Czynników Energetycznych Sp. z o.o. – Nowa Dęba	2,88
	Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Jasło	3,69
	Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o. – Leżajsk	- 6,36

¹⁾ Pierwsza taryfa dla nowego przedsiębiorstwa energetycznego.

Odmowy zatwierdzenia taryfy dla ciepła – wg siedziby Oddziału Terenowego URE (stan na 31.05.2004 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Data odmowy
Warszawa	Miasto Pionki (MZUK, OWKC)	14.05.2004 r.
	Przedsiębiorstwo Ciepłowniczo-Usługowe Piaseczno Sp. z o.o.	31.05.2004 r.
Katowice	Polskie Huty Stali SA – Katowice	13.04.2004 r.
Kraków	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Sędziszów Mip.	17.05.2004 r.

Zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej (stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	„POLAR” SA	2.03.2004 r.
2	EkoMedia Sp. z o.o.	2.03.2004 r.
3	„KARBONIA PL” Sp. z o.o.	2.03.2004 r.
4	Zakłady Chemiczne „Organika – Azot” SA	2.03.2004 r.
5	Kopalnie i Zakłady Przetwórcze Siarki „Siarkopol” w likwidacji	2.03.2004 r.
6	Zakłady Tworzyw Sztucznych „Ząbkowice – ERG” SA	2.03.2004 r.
7	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	2.03.2004 r.

8	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	9.03.2004 r.
9	Zakład Usług Teczniczych „MEGA” Sp. z o.o.	9.03.2004 r.
10	Tofama SA	19.03.2004 r.
11	Zakład Przetwórstwa Hutniczego „Stalprodukt” SA	19.03.2004 r.
12	„Maszoperia Kołobrzeska” Sp. z o.o.	19.03.2004 r.
13	Kompania Węglowa SA	13.04.2004 r.
14	Jastrzębska Spółka Węglowa SA	13.04.2004 r.
15	VT – Energo Sp. z o.o.	13.04.2004 r.
16	Zakłady Usług Technicznych „Fasty” Sp. z o.o.	13.04.2004 r.
17	Zakład Energetyczny Jelenia Góra SA	16.04.2004 r.
18	Przedsiębiorstwo Energetyczne Sp. z o.o. w Nowym Sączu	16.04.2004 r.
19	SwePol Link (Poland) Sp. z o.o.	16.04.2004 r.
20	Zarząd Morskich Portów Szczecin i Świnoujście SA	4.05.2004 r.
21	Zakłady Produkcji Skórzanej „ESCOTT” SA	13.05.2004 r.
22	Polskie Huty Stali SA	13.05.2004 r.
23	Firma Oponiarska Dębica SA	21.05.2004 r.
24	Zakłady Automatyki Przemysłowej ZAP SA	21.05.2004 r.
25	Kopalnia Węgla Kamiennego „KAZIMIERZ-JULIUSZ” Sp. z o.o.	28.05.2004 r.
26	Zespół Elektrociepłowni Poznańskich SA	28.05.2004 r.
27	Inowrocławskie Zakłady Chemiczne Soda Mątwy SA	28.05.2004 r.
28	Stocznia Gdynia SA	28.05.2004 r.
29	Zespół Elektrociepłowni Bydgoszcz SA	7.06.2004 r.
30	Elektrociepłownia Kalisz-Piwonice SA	7.06.2004 r.

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla energii elektrycznej
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakłady Chemiczne „Rokita” SA	2.03.2004 r.
2	ENESTA Sp. z o.o.	19.03.2004 r.
3	Zakłady Urządzeń Chemicznych i Armatury Przemysłowej „Chemar” SA	13.04.2004 r.
4	Południowy Koncern Energetyczny SA	13.04.2004 r.
5	Zakłady Wytwarzania Metalowych „SHL” SA	4.05.2004 r.
6	EnergiaPro Koncern Energetyczny SA	28.05.2004 r.

Odmowa zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakład Energo-Mechaniczny Łabędy Sp. z o.o.	2.03.2004 r.

Odmowy zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zespół Elektrowni Dolna Odra SA	4.05.2004 r.
2	STOEN SA	4.05.2004 r.
3	Ursus-Media Sp. z o.o.	4.05.2004 r.
4	Przedsiębiorstwo Energetyczne w Siedlcach Sp. z o.o.	21.05.2004 r.

Zatwierdzone taryfy dla paliw gazowych
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakłady Azotowe Puławy SA	1.03.2004 r.
2	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	1.03.2004 r.
3	RCEkoenergia Sp. z o.o.	1.03.2004 r.
4	KRI Sp. z o.o.	1.03.2004 r.
5	Gazociągi Zachodniopomorskie Sp. z o.o.	9.03.2004 r.
6	Grupa „Kęty” SA	9.03.2004 r.
7	Gaz Technologia i Energia Sp. z o.o.	19.03.2004 r.
8	Media Odra Warta Sp. z o.o.	2.04.2004 r.
9	Magneti Marelli Poland SA	13.04.2004 r.
10	ANCO Sp. z o.o.	4.05.2004 r.
11	KGHM POLSKA MIEDŹ SA	21.05.2004 r.

Zmiany w zatwierdzonych taryfach dla paliw gazowych
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	ENESTA Sp. z o.o.	19.03.2004 r.
2	Ursus-Media Sp. z o.o.	4.05.2004 r.
3	Zakład Dostaw Nośników Energetycznych Sp. z o.o.	21.05.2004 r.

Odmowa zatwierdzenia taryfy dla paliw gazowych
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	PETRICO SA	19.03.2004 r.

Ustalenie okresu obowiązywania współczynników korekcyjnych
w taryfie dla paliw gazowych
(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Data publikacji
1	Zakłady Azotowe Puławy SA	1.03.2004 r.
2	Fabryka Maszyn „Glinik” SA	1.03.2004 r.
3	RCEkoenergia Sp. z o.o.	1.03.2004 r.
4	KRI Sp. z o.o.	1.03.2004 r.
5	Gazociągi Zachodniopomorskie Sp. z o.o.	9.03.2004 r.
6	Grupa „Kęty” SA	9.03.2004 r.
7	Gaz Technologia i Energia Sp. z o.o.	19.03.2004 r.
8	Media Odra Warta Sp. z o.o.	2.04.2004 r.
9	Magneti Marelli Poland SA	13.04.2004 r.
10	ANCO Sp. z o.o.	4.05.2004 r.
11	KGHM POLSKA MIEDŹ SA	21.05.2004 r.

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY KONCESJE NA WNIOSEK (stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	MAZEIKIU NAFTA TRADING HOUSE Sp. z o.o.	00-232 Warszawa, ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. nr 7	Opc
2	PSE-OPERATOR SA	00-496 Warszawa, ul. Mysia 2	Pee
3	MINEX Centrala Eksportowo-Importowa SA	00-613 Warszawa, ul. Chałubińskiego 8	Opc
4	Polskie Elektrownie Gazowe Sp. z o.o.	00-876 Warszawa, ul. Ogrodowa 59A	Wcc, Pcc
5	EKOPOŁ Sp. z o.o.	01-258 Warszawa, ul. Wolska 153	Opc
6	BUDMEL Sp. z o.o.	02-144 Warszawa, ul. Sasanki 14	Opc
7	Zakłady Ostrowieckie Huta Ostrowiec SA	02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 49	Opc
8	Norbert Dziuba, Katarzyna Markiewicz – TRAKT Dziuba Norbert, Markiewicz Katarzyna SC	02-777 Warszawa, ul. Cynamonowa 43	Opc
9	WMP Investment SA	02-927 Warszawa, ul. Zdrojowa 25	Oee
10	ECO ENERGY Sp. z o.o.	03-543 Warszawa, ul. Barkocińska 6	Wpc
11	Blanka Katarzyna Kotkiewicz – MARCO-OIL	04-161 Warszawa, ul. Komorska 50 m. 4/6	Opc
12	Krzysztof Niciński, Mirosław Stępiak, Michał Dobrański – PETROSYSTEM SC	04-696 Warszawa, ul. Chorzowska 43A	Opc
13	Anna Kopeć – AUTO-GAZ	05-080 Izabelin, Laski, ul. Południowa 13a	Opc
14	Wiesław Lemański – EKOENERGIA	05-110 Jabłonna, ul. Szkolna 10	Opc
15	Danuta Wendołowska, Iwona Kurek – IW-GAZ SC	05-140 Serock, ul. Wierzbica 63	Opc
16	SŁOMKA Monika Witan, Andrzej Słomka, Marian Słomka Spółka Jawna	05-400 Otwock, ul. Majowa 25	Opc
17	Artur Trepkowski – ARGAZ – Dystrybucja, Sprzedaż Hurtowa i Detaliczna Gazu Płynnego	05-555 Tarczyn, ul. Stępkowskiego 10	Opc
18	Stanisław Zygmunt Pariaszewski – MAL-SAD	05-620 Błędów, ul. Wólka Gołoska 42	Opc
19	Miasto i Gmina Warka – Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej przy Gminie Warka	05-660 Warka, ul. Farna 2	Opc
20	GAZ TANK Sp. z o.o.	05-822 Milanówek, ul. Kościuszki 60	Opc
21	Bogdan Kijenia – „GAZ” Kijenia Bogdan	05-822 Milanówek, ul. Kościuszki 75A	Opc
22	Stefania Ignatowska – Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Handlowo-Uslugowe „AREX” Ignatowska Stefania	05-822 Milanówek, ul. Kościuszki 75A	Opc
23	LOTOS Mazowsze SA	06-500 Mława, ul. Grzebskiego 10	Mpc
24	„OKTAN” Kołodziejczyk Spółka Jawna	10-701 Olsztyn, ul. Warszawska 105	Opc
25	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	11-010 Barczewo, ul. Wojska Polskiego 15	Wcc, Pcc
26	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	11-130 Orneta, ul. Krośnieńska 1	Wcc
27	GOREX Sp. z o.o.	11-220 Górowo Iławeckie, ul. Armii Czerwonej 7	Pcc
28	Zdzisław Kamiński – MARTEX OIL Kamiński Zdzisław	14-200 Iława, ul. Składowa 1a	Opc
29	PlantCo Sp. z o.o.	15-111 Białystok, Al. 1000-lecia PP 4/206	Opc
30	PASZKIEWICZ COMPANY Spółka Jawna	16-300 Augustów, ul. Wojska Polskiego 79	Opc
31	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe „EKO-PAL” L. Daniluk, M. Sacharewicz Spółka Jawna	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Sikorskiego 30	Opc
32	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.	17-300 Siemiatycze, ul. Armii Krajowej 26	Opc
33	Wiesław Grela – Stacja Paliw Wiesław Grela	19-300 Elk, ul. Suwalska 40	Opc
34	KOMES-OIL Sp. z o.o.	20-020 Lublin, ul. Lipowa 3	Opc
35	INPEL Sp. z o.o.	20-093 Lublin, ul. Chodźki 3, lok. 8-9	Opc
36	Towarzystwo Inwestycyjne „Elektrownia-Wschód” SA	20-112 Lublin, ul. Złota 2	Pee, Oee
37	Andrzej Staniak, Dariusz Niedźwiecki PHU „ANDAR GAZ”	21-040 Świdnik, ul. Raclawicka 35/59	Opc
38	Roman Pacek – PHU „INWOD”	21-100 Lubartów, ul. Nowodworska 5	Opc
39	Stacja Paliw w Firleju H. Bartoń, W. Błaszczak i wspólnicy Spółka Jawna	21-136 Firlej, ul. Lubelska 7	Opc
40	Marek Młynarczyk – Firma MŁYNEK	21-500 Biała Podlaska, ul. Miłkowskiego 4	Opc
41	Józef Steć – Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „SIGAS”	22-200 Włodawa, ul. Mickiewicza 4/4	Opc
42	Wiesław Domański	22-375 Izbica, Dworzyska 65	Opc
43	Grzegorz Gęborys – TOMGAZ	22-600 Tomaszów Lubelski, ul. Hubala 1	Opc

44	Sławomir Gęborys – GAZTOM	22–600 Tomaszów Lubelski, ul. Żołnierzy Września 2	Opc
45	Ryszard Ślusarz – Przedsiębiorstwo Handlowo- -Usługowe EKO-SERWIS	23–300 Janów Lubelski, ul. Boh. Porytowego Wzgórza 40A	Opc
46	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo- -Usługowe „GIMAR” Sp. z o.o.	24–100 Puławy, ul. Dęblińska 41	Oee
47	Krzysztof Wójtowicz	24–200 Bełżyce, ul. Klarnera 13	Opc
48	INTERGAZ-SYSTEM Ltd Sp. z o.o.	26–052 Sitkówka, Nowiny k/Kielc, ul. Przemysłowa 13	Wpc, Mpc
49	Expo-Bis Pawliszak Arkadiusz i Pawliszak Waldemar Spółka Jawna	26–200 Skarżysko-Kamienna, ul. Wioślarska 1	Wcc, Pcc
50	Spółdzielnia Mieszkaniowa WZGÓRZE	26–300 Ożarów, ul. Stodoła 5c	Wcc, Pcc
51	Jerzy Strzałkowski – Zakład Produkcyjno-Handlowy	26–600 Radom, ul. Klwatecka 33a	Opc
52	KONKRET Sp. z o.o.	26–600 Radom, ul. Mariańskiego 36	Opc
53	ENVIROCHEM POLSKA Sp. z o.o.	26–600 Radom, ul. Wernera 33/37	Opc
54	Leszek Tatarski – PPHU „SATAL I”	26–640 Skaryszew, ul. Konopnickiej 36	Opc
55	Stanisław Cyran – PHP „PRIMEX”	27–400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Bałtowska 289	Opc
56	OTO Sp. z o.o.	31–128 Kraków, ul. Karmelicka 36	Opc
57	Andrzej Szymik – Przedsiębiorstwo Usługowo- -Handlowe MATEO	31–831 Kraków, ul. Fatimska 18/24	Opc
58	Firma Handlowo-Usługowa PETRO-PLUS Adam Bogal, Zbigniew Bogal Spółka Jawna	32–010 Kocmyrzów-Luborzycza, Dojazdów 157	Opc
59	EKONAFT Sp. z o.o.	32–540 Trzebinia, ul. Fabryczna 22	Wpc, Opc
60	ALWERNIA-CHROM Sp. z o.o.	32–566 Alwernia, ul. Olszewskiego 25	Opc
61	Dorota Chmielarska – Stacja Paliw Dorota Chmielarska	32–660 Chełmek, Gorzów, ul. Flisaków 15	Opc
62	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe „A.S.” Sp. z o.o.	32–744 Łapczyca, Gierczyce 127	Opc
63	BARYŁKA Sp. z o.o.	33–100 Tarnów, ul. Mościckiego 197c	Opc
64	Tadeusz Rzeszutko – FHU Stacja Paliw	33–100 Tarnów, ul. Przemysłowa 27	Opc
65	Stacja Paliw „KAMI” Maria Kapa, Stanisław Kapa, Ludwik Mika Spółka Jawna	33–240 Żabno, ul. Dąbrowskiego	Opc
66	Grzegorz Osowski – FHU „TANKPOL”	33–300 Nowy Sącz, ul. Barbackiego 101	Opc
67	EXPANS Stacja Paliw, E. Gołonka, E. Wiśniewska Spółka Jawna	33–340 Stary Sącz, ul. Cyganowice 100	Opc
68	Marian Zaremba – PHUP „ZAREMBA”	33–370 Muszyna, ul. Powroźnik 58	Opc
69	Krystyna Zarębska – PPHU „CAMELOT”	34–312 Międzybrodzie Bialskie, ul. Zdrojowa 42	Opc
70	Kazimiera Zelek, Józef Zelek – Firma Handlowo- -Usługowa „Tank-Zel” Stacja Paliw SC	34–381 Przybędza, ul. Cesarska 1	Opc
71	Krystyna Cwalina – Stacja Paliw STHU Cwalina Krystyna	34–400 Nowy Targ, ul. Kolejowa 28	Opc
72	Firma EKOL-TRANS Spółka Jawna Teresa Zawadzka, Janusz Zawadzki	34–500 Zakopane, ul. Szymony 17a	Opc
73	Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o.	35–055 Rzeszów, ul. Narutowicza 18	Pee, Oee
74	BLUMAR Sp. z o.o.	35–082 Rzeszów, ul. Podkarpacka 6a	Opc
75	RZESZÓWDIS Sp. z o.o.	35–959 Rzeszów, ul. Rejtana 69	Opc
76	Józef Gancarz	37–410 Ulanów, ul. Cmentarna 3	Opc
77	Ryszard Czajkowski – Firma Handlowo-Usługowa Ryszard Czajkowski	37–632 Stary Dzików, ul. Kustronia 3	Opc
78	EURO-PLUS Sp. z o.o.	38–200 Jasło, ul. Towarowa 29	Opc
79	Firma Transportowo-Handlowo-Usługowa PANMAR Sz. Czekański, W. Szymd Spółka Jawna	38–400 Krosno, ul. Podkarpacka 16b	Opc
80	TRIADA Sp. z o.o.	40–010 Katowice, ul. Kolejowa 57	Opc
81	Joanna Copija – J.M.OIL	40–048 Katowice, ul. Kościuszki 35/3	Opc
82	CM-OIL Copija-Maliszewska Spółka Jawna	40–160 Katowice, ul. Korfanteo 66/1	Opc
83	SUPERIOR Sp. z o.o.	40–203 Katowice, Al. Roździeńskiego 188a	Opc
84	TRANSSPRODUKT Sp. z o.o.	40–514 Katowice, ul. Ceglana 4	Opc
85	POLTRANS-Oil Sp. z o.o.	40–816 Katowice, ul. Boheńskiego 101B	Opc
86	Elektrownia Chorzów SA	41–503 Chorzów, ul. M. Skłodowskiej-Curie 3	Pee
87	AGROB EKO Sp. z o.o.	41–800 Zabrze, ul. Hagera 14A	Wpc, Opc

88	Stacja Paliw „TANKCAR” J. Kalek, D. Kalek Spółka Jawna	42-151 Waleńców, ul. Częstochowska 1	Opc
89	GALO Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, Al. Wojska Polskiego 83	Opc
90	Huta Stali Częstochowa Sp. z o.o.	42-207 Częstochowa, ul. Kucelińska 22	Pee, Oee
91	Marcin Lisowski – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „PROMONT”	42-260 Kamienica Polska, Zawada, ul. Botaniczna 5	Opc
92	Gmina Herby – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	42-284 Herby, ul. Lubliniecka 33	Wcc, Pcc
93	Zakłady Produkcyjne BRODZIK-DOMINIK Spółka Jawna	42-400 Zawiercie, ul. 11 Listopada 2	Opc
94	Górnice Zakłady Dolomitowe SA	42-470 Siewierz, ul. Bacholińska 11	Opc
95	Adam Bizoń i Kazimierz Żmija – BIZON SC	43-251 Pawłowice, ul. Krucza 8	Opc
96	ELMAREX Sp. z o.o.	43-300 Bielsko-Biała, ul. Karpacka 45	Opc
97	Arkadiusz Jakobsze „Firma Jakobsze” Arkadiusz Jakobsze	43-300 Bielsko-Biała, ul. Warszawska 56	Opc
98	Zbigniew Kijowski, Jan Kruszelnicki – KBK II	43-315 Opole, ul. Chłodnicza 4	Opc
99	LUMIUS POLSKA Sp. z o.o.	43-316 Bielsko-Biała, ul. Armii Krajowej 220	Oee
100	Ryszard Kowalczyk – PUH Stacja Paliw	43-320 Zbýtków, ul. 1 Maja 69	Opc
101	Jarosław Żydek – „QBE”	43-384 Jaworze, ul. Zaciszna 117	Opc
102	Urszula Kobiela – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „ULEX”	43-430 Skoczów, Kiszycze ul. Wiosenna 7	Opc
103	Marcin Jarzyna, Robert Staszków – „ELITA” FPHU Marcin Jarzyna, Robert Staszków SC	44-200 Rybnik, ul. Rolnicza 16	Opc
104	PRONET SA	44-207 Rybnik, ul. Lipowa 17	Opc
105	„EURO-NAFT” E. Z. i R. J. Sygitowicz Spółka Jawna	44-290 Jejkowice, ul. Poprzeczna 16a	Opc
106	MAŁAPANEW – Zakłady Odlewnicze Sp. z o.o.	46-040 Ozimek, ul. Kolejowa 1	Pee, Oee
107	Zakład Elektro-Mechaniczny Sp. z o.o.	46-100 Namysłów, ul. Pułaskiego 4	Wcc, Pcc
108	Małgorzata Wolczańska, Ryszard Wolczański – Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe AGROPLON	46-134 Głuszyna, ul. Główna 38	Opc
109	Energia Praszka Sp. z o.o.	46-320 Praszka, Plac Grunwaldzki 13	Wcc, Pcc
110	„GRUPA S & A SOPOT” Sp. z o.o.	49-130 Tułowice, ul. Świerczewskiego 33	Mpc, Opc
111	Rolne Gospodarstwo Pomocnicze przy Powiatowym Zespole Szkół nr 1 w Krzyżowicach	55-040 Kobierzyce, ul. Główna 3	Wcc, Pcc
112	FAŁ Sp. z o.o.	58-400 Kamienna Góra, ul. Spacerowa 1a	Opc
113	Energetyka Ciepłina w Kamiennej Górze Sp. z o.o.	58-400 Kamienna Góra, ul. Szpitalna 4a	Wcc, Pcc
114	NIERUCHOMOŚCI GROUP Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. K. Miarki 42	Opc
115	Jeleniogórskie Elektrownie Wodne Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. W. Pola 47	Wee
116	Zarząd Nieruchomości „Wspólny Dom” Sp. z o.o.	58-573 Piechowice, ul. Boczna 15	Wcc, Pcc
117	Andrzej Muniak – AM MOBILIS	59-975 Sulików, ul. Sportowa 1	Opc
118	„BIOP” Sp. z o.o.	60-637 Poznań, ul. Wojska Polskiego 12	Opc
119	Michał Kłosek – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe MK-GAZ	61-249 Poznań, ul. Unii Lubelskiej 3	Opc
120	ARIS Sp. z o.o.	61-317 Poznań, ul. Maya 1	Opc
121	Spółdzielnia Kótek Rolniczych	62-060 Stęszew, ul. Bukowska 10	Opc
122	Zbigniew Krawczyk – Przedsiębiorstwo Handlowe „ZALWIT”	62-060 Stęszew, ul. 28 Grudnia 43/45	Opc
123	Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Dopiewie	62-070 Dopiewo, ul. Łąkowa 7	Opc
124	Wielkopolski Cukier SA	62-081 Przeźmierowo, ul. Wysogotowska 23	Wee
125	Henryk Słowiński – Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe	62-530 Kazimierz Biskupi, ul. Sienkiewicza 1	Opc
126	Józef Szafranski – Rozlewnia Gazu Płynnego GOSPOSIA-GAZ	62-604 Kościelec, Straszaków 72	Opc
127	Jerzy Sasiński – Zakład Usługowo-Handlowy „NAFTOHURT”	62-610 Sompolno, Sompolinek 15	Mpc
128	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe Jerzy i Dariusz Bednarek Spółka Jawna	62-700 Turek, ul. Słoneczna 2B	Opc
129	Dariusz Stańczak – Stacja Paliw Stańczak Dariusz	63-100 Śrem, ul. Brzechwy 9/2	Opc
130	Tomasz Kalinowski, Marek Kurzawa – „TOMAR” Tomasz Kalinowski, Marek Kurzawa SC	63-230 Witaszyce, Witaszyczki 24a	Opc
131	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe PILAREK	63-611 Mroczeń 6	Opc

KONCESJE

Koncesje na wniospek

132	Krzysztof Wielañczyk, Konrad Wilczyński, Jarosław Paszkiewicz – PPHU „EKO-LUX” Krzysztof Wielañczyk, Konrad Wilczyński, Jarosław Paszkiewicz SC	63–800 Gostyń, ul. Lipowa 1a	Opc
133	Gmina Miejska Kościan – Miejski Zakład Gospodarki Mieszkaniowej i Drogowej	64–000 Kościan, ul. ks. P. Bączkowskiego 6	Pcc, Occ
134	Miroslaw Stasikowski – SEZAM	64–000 Kościan, ul. ks. Surzyńskiego 42	Opc
135	BOSMAN Sp. z o.o.	64–000 Kościan, ul. Śmigielska 55	Opc
136	EDEN PLUS M. Zachwieja, P. Zachwieja Spółka Jawna	64–100 Leszno, ul. Obrońców Lwowa 18	Opc
137	AM TRADE Sp. z o.o.	64–111 Lipno, ul. Ogrodowa 1a	Opc
138	EDEN BIS Andrzej Osiecki, Zbigniew Mazur Spółka Jawna	64–130 Rydzyna, Dąbcze 136	Opc
139	Andrzej Skrzypczak	64–150 Wijewo, Brenno, ul. Powstańców Wlkp. 13	Opc
140	PW „ROMIX” Sp. z o.o.	64–212 Siedlec, Żodyń, ul. Główna 56	Opc
141	Zakład Karny	64–510 Wronki, ul. Partyzantów 1	Occ
142	Zdzisław Żołyniak, Janusz Kurowski, Michał Brzechwa – QUATTRO SC	64–600 Oborniki, ul. Łukowska 11	Opc
143	Przedsiębiorstwo Spedycyjno-Transportowe „SPEDEX” Sp. z o.o.	64–905 Stobno 82	Opc
144	Ireneusz Bartoszak – Firma Handlowa „B.W.I.”	65–001 Zielona Góra, ul. Sucharskiego 9/17	Opc
145	Małgorzata Szewczyk, Małgorzata Skubek – „STACJA” Małgorzata Szewczyk, Małgorzata Skubek SC	66–100 Sulechów, ul. Nowy Świat 16	Opc
146	Zakład Usług Przewozowych ENERGOTRANS Sp. z o.o.	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Energetyków 4	Opc
147	AUTO-BENZ Sp. z o.o.	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Niemcewiczka 27	Opc
148	Anna Rusakiewicz – PHU „SZEJTAN” Anna Rusakiewicz	66–400 Gorzów Wlkp., ul. Spichrzowa 6	Opc
149	ORLEN Transport Nowa Sól Sp. z o.o.	67–100 Nowa Sól, Al. Wolności 4	Opc
150	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	67–100 Nowa Sól, ul. Przyszłości 1	Opc
151	Marcin Przekoracki – „VARIA” Przekoracki Marcin	69–110 Rzepin, ul. Mickiewicza 48	Opc
152	Zdzisław Chachaj – „DIRECT” PHU Zdzisław Chachaj	70–475 Szczecin, Al. Wojska Polskiego 48/7	Opc
153	Marta Chromicz PHU Stacja Paliw Marta Chromicz	70–795 Szczecin, ul. Zajęcza 14d	Opc
154	„PEKAES TRUCK” SA	70–893 Szczecin, ul. Przyszłości 15A	Opc
155	HYDROGRYF Sp. z o.o.	72–300 Gryfice, ul. Piłsudskiego 20A	Opc
156	Wiesław Chromicz – PUH „Stacja Paliw” Chromicz Wiesław	74–200 Pyrzyce, ul. Warszawska 2	Opc
157	Miejski Zakład Komunikacji Sp. z o.o.	76–200 Słupsk, ul. Szczecińska 41A	Opc
158	ODEJEWSKI-ODAN Sp. z o.o.	77–300 Człuchów, Sieroczyn 4a	Opc
159	Jarpol Zakłady Produkcyjno-Handlowe Spółka Jawna Regina i Jarosław Buraczek	78–100 Kołobrzeg, ul. Św. Wojciecha 10	Pcc
160	K&K Sp. z o.o.	78–230 Karlino, ul. Szymanowskiego 11	Ppg, Opg
161	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	78–500 Drawsko Pomorskie, ul. Starogrodzka 33	Opc
162	VICTORIA CYMES Sp. z o.o.	78–600 Wałcz, ul. Kołobrzaska 43	Opc
163	Andrzej Mitoraj – PHU „ANEL” Mitoraj Andrzej	78–651 Mirosławiec, Osiedle XXX-lecia LLP 37/14	Opc
164	FUELPLAST Sp. z o.o.	80–175 Gdańsk, ul. Orzechowa 15	Opc
165	ARCTURUS Sp. z o.o.	80–890 Gdańsk, ul. Heweliusza 11	Opc
166	Przedsiębiorstwo Poszukiwań i Eksploatacji Złóż Ropy i Gazu PETROBALTIC SA	80–958 Gdańsk, ul. Stary Dwór 9	Opc
167	OKTAN-PLUS Sp. z o.o.	81–212 Gdynia, ul. Hutnicza 1	Opc
168	Przedsiębiorstwo Robót Sanitarno-Porządkowych SANIPOR Sp. z o.o.	81–300 Gdynia, ul. Sportowa 8	Opc
169	GIGATERM INVESTMENT SERWIS Sp. z o.o.	81–531 Gdynia, ul. Wielkopolska 280	Wcc, Pcc
170	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „KAMAL” Sp. z o.o.	81–820 Sopot, ul. 23 Marca 85	Opc
171	PHU „PERFEKT” Roman Polak i Jan Kudła Spółka Jawna	82–213 Miloradz, Gnojewo 2	Opc
172	Krzysztof Nowicki	86–120 Pruszcz, ul. Poniatowskiego 1	Opc
173	Przedsiębiorstwo PETRO-TOR Sp. z o.o.	87–100 Toruń, ul. Ceglana 27A	Mpc

174	JANPOL Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Targowa 26 lok. 28	Opc
175	„AMA” Marek Prowadzisz, Antoni Wilgalski Spółka Jawna	87-152 Łubianka	Opc
176	Krzysztof Białoskórski – FHU „Dobgaz”	87-610 Dobrzyń n/Wisłą, Plac Wolności 11	Opc
177	Marek Kwiatkowski – PUP „WELT”	87-853 Kruszyn, Nowa Wieś, ul. Jana Pawła II 18	Opc
178	Wojciech Czajka – PW „MAGNUM”	88-400 Żnin, ul. Spadowa 13	Opc
179	OLPAS Sp. z o.o.	89-500 Tuchola, ul. Budowlana 2	Opc
180	Przedsiębiorstwo „AGAT”	95-400 Koluszki, ul. Paderewskiego 1	Opc
181	AUTO-WIS Sp. z o.o.	96-503 Sochaczew, ul. Wyszogrodzka 141	Opc
182	Dariusz Miśkiewicz – PHU „EKO-OIL” Dariusz Miśkiewicz	98-270 Złoczew, Kamasze 14	Opc
183	Krzysztof Kotali, Zdzisław Mielczarek, Marek Tomasiak – OPAL SC	98-300 Wieluń, ul. Gaszyńska 8	Opc
184	Rolnicza Spółdzielnia Produkcyjna w Sulmierzycach	98-338 Sulmierzyce, ul. Szkolna 6	Opc
185	Marek Marzec – MAREX	99-400 Łowicz, ul. Chmielińskiej 50	Opc
186	Jerzy Migda – TURBO-CAR	99-400 Łowicz, ul. Nowy Rynek 22	Opc
187	Stacja Paliw Irena i Jerzy Wieteska Spółka Jawna	99-413 Chąsno, Goleńsko 72a	Opc

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych

Opg – obrót paliwami gazowymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE OTRZYMAŁY PROMESY KONCESJI

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	Kompleks Agro-Energetyczny „Namysłów” Sp. z o.o.	46-100 Namysłów, Plac Wolności 12	Wcc, Wee
2	Zakład Projektowania i Usług Teletechnicznych „A. Brzozowski” Sp. z o.o.	45-057 Opole, ul. Ozimska 16	Ppg

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM PRZEDŁUŻONO WAŻNOŚĆ PROMESY KONCESJI

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
1	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „Bugaj” Sp. z o.o.	27-200 Starachowice, ul. Radomska 29	Wee

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRE ZŁOŻYŁY WNIOSKI KONCESYJNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres
1	GAZIMPORT Sp. z o.o.	00-054 Warszawa, ul. Jasna 24
2	INTERVALL Sp. z o.o.	00-175 Warszawa, Al. Jana Pawła II 80
3	EN-ECO Sp. z o.o.	00-372 Warszawa, ul. Foksal 18
4	PROMOCJA 2000 Sp. z o.o.	00-394 Warszawa, ul. Solec 34 B
5	ELWAB Sp. z o.o.	00-682 Warszawa, ul. Hoża 66/68
6	ATLAS World Trade Co. Ltd Holding Sp. z o.o.	00-683 Warszawa, ul. Marszałkowska 77/79
7	PHU „JOLGAZ” Janusz Kopaniak	00-740 Warszawa, ul. Górská 17/33
8	EAST OIL Przemysław Kukulski	00-845 Warszawa, ul. Łucka 18/87
9	TIMEPOL SC	00-872 Warszawa, ul. Chłodna 39 paw. 5
10	Fabryka Substancji Zapachowych POLLENA AROMA Sp. z o.o.	00-872 Warszawa, ul. Klasyków 10
11	WEKTOR SA	00-950 Warszawa, ul. Czackiego 15-17
12	GASPED Katarzyna Kurowska	01-112 Warszawa, ul. J. Krysta 3/39
13	PGNiG-Przesył Sp. z o.o.	01-224 Warszawa, ul. Kasprzaka 25
14	VERTON Sp. z o.o.	01-451 Warszawa, ul. Łacińska 6/29
15	Przedsiębiorstwo Chemiczne CHEMAR SA	01-793 Warszawa, ul. Rydygiera 8
16	GBH Trans Sp. z o.o.	01-844 Warszawa, ul. Zgrupowania Żubra 2
17	STRATEGIA ELECTRA Sp. z o.o.	02-025 Warszawa, ul. Grójecka 1/3
18	SKOT-GAZ SC Jarosław Skwierczyński, Piotr Zieliński	02-321 Warszawa, ul. Kopińska 4a/25
19	EKO-TEM Grzegorz Michałak	02-401 Warszawa, ul. Świerszcza 124
20	TONLOR Finance And Investment Sp. z o.o.	02-551 Warszawa, ul. Łowicka 39A
21	LeasePlan Fleet Management Sp. z o.o.	02-690 Warszawa, ul. Bokserska 66
22	BOC Gazy Sp. z o.o.	02-757 Warszawa, ul. Pory 59
23	AUTOGAZ Roman Dworak	02-796 Warszawa, ul. Mandarynki 6/31
24	Jes Energy Sp. z o.o.	02-798 Warszawa, ul. Ekologiczna 15/66
25	79 Sp. z o.o.	03-024 Warszawa, ul. Wąłuszewska 15
26	MARMAR – OIL Sp. z o.o. (Kancelaria Radcy Prawnego Agnieszka Szydłowska W-wa)	03-134 Warszawa, ul. Książkowa 9/12
27	PHU „LECH” Leszek Wincentak	03-392 Warszawa, ul. Łojewska 8/91
28	INFORMATYKA, INŻYNIERIA, TELEKOMUNIKACJA Polska 2iT Polska Sp. z o.o.	03-450 Warszawa, ul. Ratuszowa 11
29	„KINGAZ” Kinga Pachulska	03-574 Warszawa, ul. Radzymińska 100
30	INTER-HOUSE SC W. Gołębiowski i wspólnicy	03-680 Warszawa, ul. Nefrytowa 28
31	AUTO-GAZ Anna Marciniewska	03-687 Warszawa, ul. Łodygowa 20
32	„POLTRADE COMPANY” Sp. z o.o.	03-914 Warszawa, ul. Saska 103 lok. 2
33	FHU „LUST” SC K. S. Stoń, T. Lubaszka	03-944 Warszawa, Plac Przymierza 2/10
34	AGRO-EKO-ENERGIA Sp. z o.o.	04-480 Warszawa, ul. Kacpury 77
35	KOTRANS Jolanta Adamska	04-950 Warszawa, ul. Patriotów 103/7
36	FIRMA FULL GAZ BIS Dariusz Tyżwa, Jarosław Wadlewski	05-050 Konstancynów, ul. Narutowicza 13
37	PHU „AUTO-GAZ” Śmiech Elżbieta	05-074 Halinów, Wielgolas Duchnowski 43A
38	V-TECH Sp. z o.o.	05-084 Leszno, Al. Wojska Polskiego 11
39	„KADEES” K. i T. Staniszewscy	05-084 Leszno, ul. Warszawska 36a
40	Ewa Wardzyńska „ARGAZ”	05-085 Kampinos, ul. Strużew 40A
41	„Małe Centrum Handlowe” SC A. Sowiński, B. Sowińska	05-085 Kampinos, ul. Fryderyka Chopina 11
42	PPUH MALANOWO Jan Wosik	05-088 Brochów 119
43	PHU „ANETEX” Aneta Kowalska	05-091 Ząbki, ul. Radzymińska 322
44	MAZOWIECKIE PRZEDSIĘBIORSTWO PRZEMYSŁU DRZEWNEGO	05-092 Łomianki, ul. Warszawska 122
45	POL-GAZ Teresa Jagielska	05-092 Łomianki, ul. Warszawska 21
46	Handel Okrężny i Dystrybucja Gazu Adam Zakrzewski	05-100 Nowy Dwór Mazowiecki, ul. Kępa Nowodworska 3
47	PETROZAR Sprzedaż Paliw Beata Zaręba	05-110 Jabłonna, ul. Chotomowska 51
48	„EKOENERGIA-L.A.” Lemańska Agnieszka	05-110 Jabłonna, ul. Modlińska 64
49	NIEFT Sp. z o.o. Paliwa Ciekłe i Gazowe	05-120 Legionowo, ul. Władysława Rejmonta 12/21
50	AUTO-GAZ Jacek Otowski	05-120 Legionowo, ul. Złota 17a

51	Handel Obwoźny Art. Spożywczo-Przemysłowych oraz Gazem Paweł Kuczyński	05-155 Leoncin, ul. Partyzantów 37
52	Marlena Krajewska	05-155 Leoncin, Wolków n/Wisłą 25
53	„MEGAZ” Andrzejewski Eugeniusz	05-200 Wołomin, ul. Jaśminowa 22
54	PHU AUTO-GAZ-TRANS Młynarski Zbigniew	05-200 Wołomin, ul. Partyzantów 81
55	PHU „PROP-GAZ” SC Tadeusz Czyżak, Marek Wiśniewski	05-220 Zielonka, ul. Dąbrowskiego 18
56	„ARE-GAZ” Dorosz Arkadiusz	05-230 Kobyłka, ul. Marecka 30A
57	PETROINTER-ES K. Dziecioł	05-240 Tłuszcz, ul. Odrowąża 32
58	ASPRON Sp. z o.o.	05-240 Tłuszcz, ul. Przemysłowa 23
59	Handel Hurtowy i Detaliczny Paliwami Gazowymi i Art. Przemysłowymi Barbara Paszkowska	05-252 Dąbrówka, Małopole, Działka Ew. 575/1
60	PPHUP „SŁAWEX” Bogdan Łukaszek	05-261 Marki, Al. Piłsudskiego 226
61	PPHU „POLMiR” Sp. z o.o.	05-270 Marki, ul. Matejki 14
62	SPEED AUTO-GAZ Agnieszka Janicka	05-270 Marki, ul. Szczęśliwa 31
63	Stacja Paliw PALIWOX Jerzak Spółka Jawna	05-304 Stanisławów 1
64	Spółdzielnia Kótek Rolniczych	05-304 Stanisławów, ul. Warszawska 52
65	Stacja Gazowa LPG Albin Kubicki	05-310 Kałuszyn, ul. Warszawska 2B
66	Transport, Zakup i Sprzedaż Materiałów Ciekłych i Łatwopalnych Rajmund Jacak	05-320 Mrozy, ul. Kilińskiego 16
67	DREWKOM Jarzębski Leszek	05-420 Józefów, ul. M. Skłodowskiej 3
68	„GOMUŁA” Spółka Jawna Tadeusz Gomuła, Mariusz Gomuła	05-420 Józefów, ul. Wyszyńskiego 116 a
69	PUH „STANMAR” Stanisława Nowak	05-480 Karczew, ul. Częstochowska 85
70	Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych POL-AQUA SA	05-500 Piaseczno, ul. Dworska 1
71	PPHU Polmo-Poland Dariusz Kaszczyk	05-500 Piaseczno, Stara Iwiczna, ul. Nowa 17
72	PHU Aspolgaz Andrzej Stanisław Świdzki	05-502 Gólków, ul. Pułku 4 Ułanów 5
73	Empire Consortium International	05-530 Góra Kalwaria, ul. Wojska Polskiego 21
74	PHU „MITAR” Jan Michalczyk	05-555 Tarczyn, ul. 1-go Maja 46
75	ROB&STYL AUTO GAZ R. Rudnicki, S. Rudnicki	05-600 Grójec, Głuchów
76	Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe Kajar – Biś, Szumigłowski Jarosław	05-600 Grójec, ul. Piotra Skargi
77	VIPGAZ Jacek Trepkowski	05-600 Grójec, ul. Podle 61a
78	ROMAL Malczewski Roman	05-600 Grójec, ul. Wilczogórska 4
79	PHU „VENUS” Daniel Jaworski Spółka Jawna	05-600 Grójec, Worków
80	Transport Spedycja Firma SKAR Spółka Jawna K. Milewski, R. Firlik	05-604 Jasieniec, ul. Olszańska 5
81	PPHU „GALA” Zgutczyński Dariusz	05-610 Goszczyn, ul. Piekarska 32
82	STACJA PALIW „MADOX” SC	05-620 Błędów, ul. Stary Rynek 25
83	PHU „TRANS-ROP” Konrad Wangryn	05-640 Mogielnica, ul. Sosnowska 23
84	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe EUROLLEX Jolanta Skoczek	05-660 Warka, ul. Obwodowa 1
85	PHU „ŁUTAN” SC	05-660 Warka, ul. Pułaskiego 2
86	Perz Zbigniew	05-800 Pruszków, ul. 3-go Maja 168
87	Sprzedaż Gazu „PROPAN-BUTAN” Rafał Kowalczyk	05-806 Komorów, Nowa Wieś, ul. Orla 11
88	„GAZ-GROD” SC J. Piasecki, G. Rzeski, J. Osiał	05-825 Grodzisk Mazowiecki, ul. Chelmońskiego 33
89	PW „ATRAM” SC J. Bodzak, E. Bodzak	05-830 Nadarzyn, Al. Katowicka 67
90	„M.K. WRÓBEL” SC Krzysztof Wróbel, Małgorzata Wróbel	05-850 Ożarów Maz., ul. Piwna 1
91	LEMARK Sp. z o.o.	05-870 Blonie, ul. Łódzka 40
92	PPHU „ROLNEX” Barbara Rachuba	06-100 Pułtusk, ul. Chmielewo 2
93	MON-GAZ Dystrybucja Gazu Skrzydlak-Gerek Monika	06-100 Pułtusk, ul. Jezewo 5
94	Zakład Dystrybucji Gazu Kazimierz Chelchowski	06-100 Pułtusk, ul. Kleszewo 45
95	Halina Chymkowska	06-102 Pułtusk, ul. Tartaczna 15a
96	PUH ADROL Brzozowski Stanisław, Dynek Dariusz	06-121 Pokrzywnica, ul. Przemysłowa 9
97	Łukasz Kozłowski	06-200 Maków Mazowiecki, ul. Dunaj 4
98	PETRO-MAX J. Głazewski	06-210 Płoniawy, Chodkowo Kuchny
99	NAFTOPOL T. Zająski	06-230 Różan, ul. Cementarna 2b
100	Zakład Usługowo-Handlowy Mariusz Kurlanda	06-230 Różan, ul. Poniatowskiego 58
101	Stacja Paliw Pośrednictwo Handlowe Elżbieta Szczyglak	06-300 Przasnysz, ul. 3 Maja 34a

102	Usługi Transportowe Dariusz Barłożek	06-300 Przasnysz, ul. Leszno 50a
103	PHU „SEBA” Sebastian Nidzgoriski	06-300 Przasnysz, ul. Lotników 8
104	EXTROPOL II Wojciech Śmieciński	06-323 Jednoróżec, ul. Lipa 114
105	Sklep Motoryzacyjny Mariusz Mikulak	06-323 Jednoróżec, ul. Warszawska
106	ZKM w Ciechanowie Sp. z o.o.	06-400 Ciechanów, ul. Gostkowska 83
107	PAL-GAZ Włodzimierz Mochocki	06-400 Ciechanów, ul. Mleczarska
108	Zakład Usługowo-Handlowy „GLOB” Sławomir Mizura	06-400 Ciechanów, ul. Pułtуска 26/21
109	FHU „ROLMASZ” Paweł Gostkowski	06-406 Opinogóra, Dzbonie 43
110	„PETRONEX” Janusz Morawski	06-415 Czernice Borowe, Jastrzębiec 7
111	Firma Handlowo-Usługowa „URODZAJ” Waldemar Dadrzyński	06-430 Sońsk, Wschodnia
112	ZHU Zbigniew Pijanowski	06-456 Ojrzeń, ul. Warszawska 17
113	Detaliczna Sprzedaż Paliw i Olejów Krajewski Arkadiusz	06-456 Ojrzeń, ul. Wola Wodzyńska 11
114	FHU „MARGO” M. G. Łaniewski	06-461 Regimin, Pniewo Czeruchy 1
115	Zalewski Andrzej	06-500 Mława, ul. Chabrowa 17
116	Zakład Mleczarski Mława Sp. z o.o.	06-500 Mława, ul. Graniczna 8
117	Frąckiewicz Robert	06-500 Mława, ul. Kościuszki 7/1
118	Koszuba Kazimierz	06-500 Mława, ul. Parkowa 8
119	PHU TRANSMIK Karola Nowakowska	06-500 Mława, ul. Torfa Załęskiego 6
120	Malinowski Benedykt	06-500 Mława, ul. Warszawska 107
121	„HURT-OIL” Sprzedaż Paliw Stałych, Ciekłych oraz Produktów Pochodnych Tomasz Barjasz	06-500 Mława, ul. Warszawska 108
122	FHU „BIELSKI” Jarosław Bielski	06-500 Mława, ul. Warszawska 127
123	GAZ-OL Stacja Tankowania Gazem Płynnym Propan-Butan A. Budzyński	06-550 Szreńsk, ul. Żuromińska 1
124	A&M Stacja Paliw Andrzej Olszewski	07-100 Węgrów, Bagna 16B
125	„CETAN” Sprzedaż Paliw Grzegorz Szymański	07-110 Grębków, Polków Sagały 89
126	„CHOGAZ” SC Stefan i Sławomir Chomontowscy	07-130 Łochów, ul. Świerkowa 1
127	Usługi Fryzjerskie i Stacja Auto-Gaz LPG Jadwiga Stokarska	07-200 Wyszków, ul. Daszyńskiego 38
128	PHU „B-OIL” Garbarczyk Benedykt	07-200 Wyszków, ul. Pułtуска 98A
129	Usługi Transportowo-Handlowe Józef Melion	07-207 Nowy Lubiel 4A
130	Jerzy Kruk	07-210 Długosiodło, Białebloto-Kobyła 53B
131	PHU „WALDEX” Waldemar Turowski, Dariusz Opalach	07-210 Długosiodło, ul. Pułaskiego 6
132	„EUROPA” Stacja Paliw, Gastronomia, Pokoje Gościnne Jan Romanik	07-300 Ostrów Maz., ul. Nagoszewo 2A
133	Zakład Dystrybucji Gazu Płynnego M. Gałązka, K. Cudnowski OSTGAZ	07-300 Ostrów Maz., ul. Armii Krajowej 32
134	Firma „GAR-MAR” Gabriel Zawisza	07-320 Małkinia, ul. Nurska 88
135	AUTO-GAZ Marek Mierzejewski	07-401 Ostrołęka, ul. Łomżyńska 43
136	PKS w Ostrołęce SA	07-410 Ostrołęka, ul. A. Zawadzkiego 1
137	FHU CETAN Grzegorz Michał Kędziński	07-410 Ostrołęka, ul. A. Zawadzkiego 12
138	Marek Walczak „WM” PHU	07-410 Ostrołęka, ul. Zubrzyckiego 4/34
139	STACON TIS DUSZAK Spółka Jawna	07-420 Kadzidło, ul. Ogrodowa 3
140	PPHU „ALDO” Spółka Jawna	07-431 Czarnia, ul. Surowe 116
141	Przedsiębiorstwo Robót Drogowych „Regionalne Drogi Podlaskie” Sp. z o.o.	08-102 Siedlce, ul. Brzeska 128
142	Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne w Siedlcach Sp. z o.o.	08-102 Siedlce, ul. Starzyńskiego 20
143	„AUTO-KOŁO” Piotr Okniński	08-106 Zbuczyn, ul. Siedlecka 62
144	„ASS” Ciok Alicja, Chromiński Sławomir	08-110 Siedlce, ul. 11 Listopada 1/3: 2/3
145	PHU ELGAZ Robert Bieliński	08-110 Siedlce, ul. Brzeska 102 a
146	Bortrans II Bożena Borowska	08-110 Siedlce, ul. Karowa 32
147	PHU „TEWIX” SC Teresa Chibowska & Wiesław Chibowski	08-110 Siedlce, ul. Poniatowskiego 81
148	Kurowska Barbara	08-110 Siedlce, ul. Ujrzanów 28
149	Sprzedaż Gazu i Art. Motoryzacyjnych Jacek Pawlak	08-117 Wodynie, ul. Siedlecka 74
150	Zakład Gazownictwa Bezprzewodowego Barbara Przybylska	08-200 Łosice, ul. Bialska 129
151	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Łosicach	08-200 Łosice, ul. Kolejowa 22
152	PPHU „GAZISIN-2” Zofia Robak	08-200 Łosice, ul. Konopnickiej 40

153	PPHU „CEZAND-BIS” Cezary Pawlowski, Andrzej Pawlowski i Janina Pawlowska	08-200 Łosice, ul. Kopernika 7
154	PHU „PEN-GAZ”	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Łukowa 12
155	STW Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Leszek Leszczyński	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Repkowska 53
156	M.T.M. Handel Usługami M. Balkowiec, R. Balkowiec	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Repkowska 53
157	PHU DAR-GAZ Dariusz Smuniewski, Krystyna Smuniewska Spółka Jawna	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Węgrowa 12
158	„EUROTANK” Dariusz Kalata, Alicja Kalata Spółka Jawna	08-300 Sokółów Podlaski, ul. Węgrowa 6
159	Spółdzielnia Kótek Rolniczych	08-307 Repki, ul. Szkolna 9
160	FUHP „PAKROL”	08-320 Sterdyń, ul. Spółdzielcza 5
161	PPUH Rytel, Kuc Józef Stanisław	08-330 Kosów Lacki, Rytele Świątkie
162	SUPER GAZ-GARWOLIN Handel Gazem Propan-Butan Piotr Florańczyk	08-400 Garwolin, ul. Bema 50
163	„ŻUBR” Maciej Baran	08-412 Borowie, ul. Bankowa 6
164	PHU „ALGAZ” SC Mariusz, Kamil Starosz	08-446 Warszawice, ul. Dziecinów 62
165	PHU „WOLGA” Zbigniew Czystek	08-460 Sobolew, ul. Słoneczna 16
166	„MOTOGAZ” SC Bożena Lesisz, Wojciech Mikołajewski	08-830 Dęblin, ul. Szpitalna 2
167	„Michalski – MOTORS” Wiesław Michalski, Barbara Michalska	09-100 Płońsk, ul. Mazowiecka 6a
168	PGK w Puńsku Sp. z o.o.	09-100 Puńsk, ul. Mickiewicza 4
169	Firma Handlowo-Usługowa „ORION” Grzegorz i Marcin Sawiccy	09-110 Sochocin, Drożdżyn 23
170	PUH Hurt-Detal Jadwiga Miszawska	09-140 Raciąż, ul. 11-go Listopada
171	PUH „LPG DROBIN” Morawski Remigiusz	09-140 Raciąż, ul. Jana Pawła II 1A lok. 12
172	„SAM-GAZ” Jacek Ostrowski	09-141 Szczytno, Michalinek
173	PUH DARGAZ Dariusz Lemanowicz	09-212 Golezdyn, ul. Zdrojowa 2
174	Dystrybucja Gazu Janusz Rycharski	09-214 Mochowo
175	Stacja Paliw Płynnych „ANDIPOL” Andrzej Podkowski	09-214 Mochowo, Dobrzeńce Małe
176	Stacja Paliw SC R. Małkowski, W. Pogrzeński	09-226 Zawidz, Stropkowo
177	Spółdzielnia Usług Rolniczo-Technicznych	09-226 Zawidz, ul. Zielona 10
178	Stacja Paliw „DĄBKI” Jerzy Głuchowski	09-227 Szczutowo
179	PHU „MIRPOL” Mirosław Stankiewicz	09-300 Żuromin, ul. B. Prusa 17
180	Spółdzielnia Mleczarska	09-300 Żuromin, ul. Lidzbarska 42
181	FHU „SAVEX” Jacek Sawicki	09-402 Płock, ul. Dworcowa 12/20
182	PHU „GAZPOL” Józef Żyszkiewicz	09-402 Płock, ul. Kolejowa 48
183	Stacja Paliw BG SC Zofia Kowalska, Grzegorz Łazarz	09-410 Płock, ul. Cesowskiego 17
184	PHU AN-DAR Anna Nacion	09-410 Płock, ul. Jana Pawła II 25/27
185	FHU „MONIKA” Monika Macion	09-450 Wyszogród, ul. Czerwińska 40
186	FUH „Piegi-Pol” Józef Piegat	09-460 Mała Wieś, ul. Chylin 105
187	FHU „KIOCH” Hanna Kioch	09-460 Mała Wieś, ul. Płońska 20
188	PPKS	09-500 Gostynin, ul. 18 Stycznia 36
189	Stacja Paliw Janusz Jaworski	09-540 Sanniki, ul. Warszawska 185
190	AUTO GAZ M&S Matylda Stelmaszyńska	11-036 Gietrzwałd, ul. Zdrojek 33
191	PW „KAMIRO” Andrzej Rosik	11-041 Olsztyn, ul. Poranna 23
192	TRANS-KOM Transport Usługowy Dystr. Gazu Butlowego Jan Mickiewicz	11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Marków 3/1
193	PPHU Eksport-Import Solkiewicz Zdzisław	11-130 Orneta, Al. Wojska Polskiego 4/5
194	Zakład Gazowniczy Grażyna Chromulak	11-200 Bartoszyce, ul. Dąbrowa 25
195	POLBART Rumuński i Wspólnicy Spółka Jawna	11-200 Bartoszyce, ul. Warszawska 23
196	ROT-GAZ Sprzedaż Gazu Bezprzewodowego G. Roć	11-210 Sępólno, ul. Leśna 40/2
197	PPHU „PTASZNIK” SC	11-220 Górowo Iławieckie, ul. Przemysłowa 11
198	FHU DANIS OIL Dariusz Niski	11-320 Jeziorany, ul. Kajki 64a
199	Stacja Paliw NIKUTOWO Czesław Brodzik	11-700 Mrągowo, ul. Nikutowo 11
200	JAN-GAZ Ewa Świącka	11-700 Mrągowo, ul. Olsztyńska 14
201	Andrzej Maćkowski	12-100 Szczytno, ul. Leyka 39/38
202	„MOTO CENTRUM” SC Bolesław Zaborowski i Wojciech Zaborowski	12-100 Szczytno, ul. Pasymka 29
203	Stacja Paliw SZEKAND Andrzej Dąbkowski i Zbigniew Dąbkowski	12-120 Dźwierzuty, ul. Szczycieńska 49c

204	Bałazy Beata	12-130 Pasym, ul. 1 Maja 1
205	Paweł Nawrocki	12-140 Świętajno, Kolonia 27/1
206	Przedsiębiorstwo „R-GAS” Ryszard Grygoruk	12-200 Pisz, ul. Mickiewicza 14/14
207	STATOM Stacja Paliw Stanisław Koldys, Tomasz Koldys Spółka Jawna	12-200 Pisz, ul. Słubicka 4
208	Zakład Usług i Handlu „KRZAK”	12-200 Pisz, ul. Warszawska
209	PHU „BETA” Antoni Góralski	12-221 Ruciane Nida, ul. Kwiatowa 7/34
210	Tadeusz Bąk	12-230 Biała Piska, ul. Kajki 11/8
211	Dystrybucja Gazu SC K., J., I. Lubieccy	12-250 Orzysz, ul. Rynek 6
212	Pytlarczyk Krystyna AUTO-GAZ	13-100 Nidzica, Litwinki
213	PHU „ELDA”	13-100 Nidzica, ul. Kopernika 4b/7
214	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Szempliński Adam	13-100 Nidzica, ul. Warszawska 12B/2
215	Centrum Kształcenia Praktycznego	13-100 Nidzica, ul. Wyborska 10
216	Małgorzata Młyńska DEREK Auto-Transport	13-100 Nidzica, ul. Wyspiańskiego 37
217	Dystrybucja Gazu Bezprzewodowego J. T. Karczewski	13-200 Działdowo, Kisiny
218	Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy IMPORT-EXPORT Maksymilian Kusiński	13-200 Działdowo, ul. Olsztyńska 7
219	FUH Siedliński Leszek	13-200 Działdowo, ul. Południowa 7
220	„STOP-GAZ” Waldemar Urbański	13-300 Nowe Miasto Lub., ul. Tysiąclecia 5
221	Wik-Pol Stacja Paliw Wiktor Koniecz	14-200 Iława, ul. Wojska Polskiego 3
222	Lubawska Spółdzielnia Usług Rolniczych i Handlowych	14-260 Lubawa, ul. Kupnera 68
223	PUH „EKO-TAN” Smaga Irena	14-300 Morąg, ul. Mickiewicza 12A
224	PHU Magdalena Dąbrowska	14-300 Morąg, ul. Wenecka 6A
225	SEM-EX Jan Semeniuk	14-400 Pasłęk, ul. Ogrodowa 42d
226	AUTO-GAZ Krzysztof Zalewski	14-400 Pasłęk, ul. Ogrodowa 46/10
227	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	14-400 Pasłęk, ul. Piłsudskiego 6
228	Ośrodek Szkolenia Kierowców Dostawa Gazu „PEGAZ” Jan Gluchowski	14-500 Braniewo, ul. 9 Maja 73
229	Jan Dudek	14-500 Braniewo, ul. Elbląska 18B/36
230	PUH EMPEGiEKA Sp. z o.o.	14-500 Braniewo, ul. Morska 55
231	WP Wajdlejt E.R.A.	14-500 Braniewo, ul. Szkolna 9a
232	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	14-520 Pieniężno, ul. Ciepłownicza 1
233	PHU Z. Matuszczak	14-520 Pieniężno, ul. Ornecka 3c/15
234	Roman Siekierski AUTO-GAZ Cieszęta	14-520 Pieniężno, ul. Wolności 2/27
235	PHU „MIRON” Mirosław Klimaszawski	15-110 Białystok, ul. Kombatantów 6
236	PHUP „WISBIAL” Wiesław Roszko	15-196 Białystok, ul. Bogusławskiego 24
237	CYBER-NET Marek Pawłowski	15-207 Białystok, ul. Piastowska 11
238	PREMIUM Nowakowski Sławomir	15-266 Białystok, ul. Norwida 6
239	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „TERWAT”	15-345 Białystok, ul. Zachodnia 28/16
240	Mariusz Szczuka	15-601 Białystok, ul. Solniczki 2
241	„PAKAR” Jacek Szpakowski	15-697 Białystok, ul. Zawady 8
242	„GAZ” SC Jerzy Rutkowski, Alicja Rutkowska	15-794 Białystok, ul. Gajowa 99
243	PETRA A.G. Artur Glock	16-010 Wasilków, ul. Suprańska 12
244	GIP EUROSTALSTANDART Sp. z o.o.	16-040 Gródek, ul. Kolodno 41
245	„BEST” Łukaszuk-Rybiński Spółka Jawna	16-050 Michałowo, ul. Białostocka 19
246	„WI-STA” W. Wnorowski, S. Cimoch Spółka Jawna	16-075 Zawady, Nowe Krzewo
247	„GAZOWNIA” SC Michał Babaryko, Jan Otoka	16-100 Sokółka, ul. Białostocka 202
248	PPHU „KRESPOL” Sp. z o.o.	16-100 Sokółka, ul. Białostocka 204
249	PHU KOR-GAZ Wiesław Korecki	16-100 Sokółka, ul. Sikorskiego 25
250	Spółdzielnia Transportu Wiejskiego	16-100 Sokółka, ul. Wodna 5
251	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Janowie Albert Tarachanowicz	16-130 Janów, ul. Białostocka 25
252	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	16-170 Choroszcz, Zastrawie 1
253	Hurtownia Art. Przemysłowych IMPORT-EXPORT Radosław Kalinowski	16-200 Dąbrowa Białostocka, ul. 1000-lecia PP 81
254	PUH „MONTER-GAZ” Jacek Urban	16-200 Dąbrowa Białostocka, ul. Gen. Sulika 6/27
255	Zakład Gazownictwa Bezprzewodowego Jarosław Marek Grzęda	16-300 Augustów, ul. I Pułku

256	ASTRA Sp. z o.o.	16-300 Augustów, ul. Turystyczna 18
257	Zakład Gazownictwa Bezprzewodowego Lucjan Talkowski	16-300 Augustów, ul. Wypusty 68
258	Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego SP ZOZ w Suwałkach	16-400 Suwałki, ul. Mickiewicza 11
259	PEC Siejnik Agnieszka Kulbacka	16-400 Suwałki, ul. Utrata 1
260	PPKS w Suwałkach	16-400 Suwałki, ul. Wojska Polskiego 100
261	Spółdzielnia Usług Rolniczych w Jeleniewie	16-404 Jeleniewo, ul. Polna 12
262	PPHU „TANK FULL” Marek Luto	16-500 Sejny, ul. Marchlewskiego
263	PHU „AL.-FRED” Alfred Pluciennik	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Augustowno 211C
264	MARK MARKET MAREK CHOMANIK	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Białostocka 4
265	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o.	17-100 Bielsk Podlaski, ul. Studziwodzka 37
266	AUTO-GAS M. Szmuryło	17-120 Brańsk, ul. Armii Krajowej 2b
267	Stacja Paliw w Dziadkowicach Tatiana Osmólska	17-306 Dziadkowice 36
268	K.J. BENZOL Spółka Jawna Banasiuk, Duniec	17-330 Nurzec, ul. Zalesie 110
269	Art. Gaz Żukowski Janusz	18-100 Łapy, ul. Bociańska 68
270	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Andrzej Falkowski	18-100 Łapy, ul. M. Konopnickiej
271	CAR-GAZ SC J. Jamiolkowski, B. Wróblewska, B. Malinowska-Mróz	18-100 Łapy, ul. Mostowa 6
272	Stacja Paliw Sołowiej Paweł	18-105 Suraż, ul. Graniczna 5/3
273	BOROWSKI-KAZIMIRUK LESZEK PHU „PIAST”	18-112 Poświętne 54
274	Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe „WODMEL” Sp. z o.o.	18-200 Wysokie Mazowieckie, ul. Zambrowska 8
275	Stacja Paliw Zdzisław Wnorowski	18-208 Kulesze Kościelne, ul. Główna 12
276	Stacja Paliw TANK Jacek Warzyński	18-214 Klukowo
277	Barbara Chmielewska Stacja Paliw „HESS”	18-300 Zambrów, ul. Podleśna 16
278	PHU AMEX B. Z. Bączyk, M. i K. Zlotkowscy	18-301 Zambrów, Al. Wojska Polskiego 108
279	„DŁUGO-POL” Sp. z o.o.	18-301 Zambrów, ul. Długobórz 1/42
280	„URBIMAX” Stacja Paliw Zdzisław Urbański	18-315 Kołaki Kościelne, Gosie Małe 29
281	PHU „KOTOWSKI” Mirosław Kotowski	18-315 Kołaki Kościelne, Rębieszewo Zegadły 3
282	PPKS	18-400 Łomża, Al. J. Piłsudskiego 88
283	JANGAZ SC	18-402 Łomża, Al. J. Piłsudskiego 135
284	Stacja „AUTO-GAZ” G. Prażych	18-413 Miastkowo, ul. Rydzewo 6
285	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszaniowej	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 4
286	Stacja Paliw Robert Andrzej Ciszewski	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 4
287	Stacja Paliw Antoni Sielawa	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 8
288	Dystrybucja Gazu Jan Kulczewski	18-500 Kolno, ul. Kolejowa 8
289	PHU „AGROTANK” Tadeusz Stachelek	18-525 Turośl, ul. Olsztyńska 2
290	Sklep Wielobranżowy „Olgaz” Wiesław Olechno	19-100 Mońki, ul. Białostocka 40
291	Spółdzielnia Transportu Wiejskiego	19-100 Mońki, ul. Szkolna 30
292	Auto Gaz JUNIOR Mariusz Kukliński	19-203 Grajewo, ul. Przemysłowa 42
293	Stacja Paliw w Tarnie Lech Malinowski	19-206 Rajgród
294	ZHU MAK Kazimierz Makuszewski Stacja Paliw	19-230 Szczuczyn, ul. Grunwaldzka 6B
295	Stacja AUTO-GAZ Sp. z o.o.	19-230 Szczuczyn, ul. Kilińskiego 19A
296	TRANS-AUTO Sp. z o.o.	19-300 Elk, ul. Łukasiewicza 1
297	MARGOS Marek Essel	19-400 Olecko, ul. Żeromskiego 8
298	Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego SPZOZ	20-043 Lublin, ul. Spadochroniarzy 8
299	„LEGATO” Sp. z o.o.	20-064 Lublin, ul. Prusa 8
300	EURO CONSULT PHU	20-072 Lublin, ul. Lubomierska 5
301	KOMA LPG II K. Kozak, B. Madej-Kuczkowska Spółka Jawna	20-093 Lublin, ul. Chodźki
302	KOMA LPG SC K. Kozak, B. Madej-Kuczkowska Stacja Tankowania Gazem	20-108 Lublin, Al. Unii Lubelskiej
303	AUTO-GAZ Jolanta Wiśniewska	20-148 Lublin, ul. Związkowa 29
304	PHU „BORSA”	20-230 Lublin, ul. Turystyczna 51
305	Firma „ORZEL” Halina Orzeł	20-388 Lublin, ul. Ćmiłów 102
306	Firma Handlowa „PRA-BO” Bożena Prażmo	20-388 Żabia Wola 10
307	A.D.M. Firma Usługowo-Handlowa SC Małgorzata Miedziak, Andrzej Miedziak	20-442 Lublin, ul. Abramowicka 13
308	PH TANK-OIL Barbara Pawłat	20-445 Lublin, ul. Gałczyńskiego 29

309	„PETROTECHNIKA” PHU A. Fijałkowski	20-448 Lublin, ul. Sierpińskiego 26
310	EKO GAZ II PHU	20-501 Lublin, ul. Nadbystrzycka
311	PETRONUS Sp. z o.o.	20-612 Lublin, ul. Głęboka 29 lok. 29
312	„ERGO” Sp. z o.o.	20-632 Lublin, ul. Jana Sawy 6
313	PEGAZ PH Marek Klodziński	20-816 Lublin, ul. Choiny 57
314	„EKO-BONER” Sp. z o.o.	20-952 Lubliniec, ul. Melgiewska 7-9
315	FHP A. Mojski	21-003 Ciecierzyn 78
316	TRIO SC	21-003 Ciecierzyn, ul. Elizówka 21B
317	PGKiM Sp. z o.o. w Łęcznej	21-010 Łęczna, ul. Krasnystawska 54
318	PW T. Otto-Jaworska i A. Jaworski Spółka Jawna	21-025 Niemce, ul. Lubelska 24
319	ORLEN PetroProfit	21-025 Niemce, ul. Przemysłowa 4
320	PPHU „LECH” Export-Import Leszek Olszak	21-030 Motycz, Rawiec Mały
321	Firma Handlowa „Domi” Marzena Paprota	21-030 Motycz, ul. Marynin 31
322	PHU Petro-POM Jakub Pomorski	21-040 Świdnik, ul. Niepodległości 21/27
323	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	21-075 Ludwin
324	CARDIM SC Dystrybucja Gazu Dariusz Kwaśniewski, Marek Gawel	21-100 Lubartów, ul. Lubelska 226
325	Stacja Paliw Płynnych J. Mazurek	21-109 Uścimów, Stary Uścimów 107
326	PPUH Nicpoń Andrzej	21-150 Kock, ul. Fr. Kleeberga 66
327	„GAZPAR” Stacja Gazu	21-200 Parczew, ul. Polna 38
328	Stacja Paliw LPG Auto-Gaz Stolarczyk Barbara	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Biała 51a
329	RAD-GAZ Rozlewnia Gazu Stanisław Kisiel	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Kocka 10
330	AUTO-GAZ Kazimierz Pasim	21-300 Radzyń Podlaski, ul. Warszawska 131
331	Firma „TOMEX” Tomasz Szczęśniak	21-311 Komorówka Podlaska, ul. I Armii WP 24
332	Instalatorstwo Sanitarne C.O. i Gazowe	21-400 Łuków, ul. Jezioro 1A
333	TRANS-MIL Celiński-Spodar Marian	21-400 Łuków, ul. Krasińskiego 25
334	Stacja Paliw Marian Gajownik	21-412 Adamów, ul. Cmentarna 82
335	„TOM-GAZ” Tomasz Topolski	21-500 Biała Podlaska, ul. Cibór Duży 66B
336	A. Makaruk Auto Myjnia i Stacja LPG	21-500 Biała Podlaska, ul. Janowska 71
337	„OLBENZ” Sp. z o.o.	21-500 Biała Podlaska, ul. Warszawska 128
338	MEGAM Sp. z o.o.	21-540 Małaszewicze, ul. Kolejarzy 22B
339	OIL MAX Sp. z o.o.	21-540 Małaszewicze, ul. Kolejarzy 22B
340	Spółdzielnia Kótek Rolniczych	21-570 Drelów, ul. Bankowa 23
341	PHU ESO-NAFT	22-100 Chełm Śląski, ul. Lubelska 166
342	PHU Dystrybucja Gazu Krzysztof Ćwiek	22-100 Chełm, ul. Bielawin 4
343	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MELIX” Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Bielawin 4
344	„PEGAZ” SC Bartnik Agnieszka & Chilimoniuk Albert	22-100 Chełm, ul. Gminna 23
345	PKS CHEŁM SA	22-100 Chełm, ul. Hutnicza 3
346	Firma Handlowa „PETRO-TRANS” A. Świąder	22-100 Chełm, ul. Okszowska 27
347	PHU „U BARTKA” Krystyna Jasińska	22-100 Chełm, ul. Podgórze 18
348	JUSZCZAK i SPÓŁKA Bożena JuszczaK	22-100 Chełm, ul. Szpotańskiego 15
349	„STABAR” SC Agnieszka Bartnik, Sławomir Staniuk	22-360 Rejowiec Osada, ul. Kościuszki 136
350	„JAR-MAR” Czarniecki Jarosław, Czarniecki Marek	22-400 Zamość, ul. Szwedzka 41
351	SC „MAZUR”	22-400 Zamość, ul. Wiejska 12
352	Jerzy Sajon	22-400 Zamość, ul. Wspólna 8/8
353	Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych Sp. z o.o.	22-500 Hrubieszów, ul. Grabowiecka 18b
354	„Trans-Gaz” Usługi Transportowo-Gazowe Leszek Czerwień	22-500 Hrubieszów, ul. Grothusow 42
355	Furlepa Andrzej	22-530 Mircze, ul. Kryłowska 37
356	Marian Czapla, Renata Czapla, Rafał Czapla	22-540 Dołhobyczów, ul. Hrubieszowska 31/9
357	KRES-MOT Zakład Remontowo-Produkcyjny Sp. z o.o.	22-565 NieledeW
358	MIAR-GAZ FUTG Krzysztof Mirowski	22-565 NieledeW
359	AGROS Spółka Jawna Zbigniew Woś, Robert Woś	22-600 Tomaszów Lubelski, ul. 29 Listopada 3
360	CAR-GAZ SC Magdalena Grodzińska-Mazurek, Andrzej Grodziński, Sławomir Mazurek	23-100 Bychawa, ul. H. Sienkiewicza 12
361	AUTO-GAZ SC Mariusz Grodziński, Beata Grodzińska	23-100 Bychawa, ul. H. Sienkiewicza 12
362	PHUB „PETRO-MART” SC Marianna Bancerz, Rafał Bancerz, Magdalena Omiołek	23-100 Bychawa, ul. H. Sienkiewicza 88

363	Stacja Dystrybucji Gazu „BER-GAZ” Tomasz Berdys	23-200 Kraśnik, ul. Janowska 73D
364	„NAFTEX” Z. Zięba, A. Sokal, R. Leszczyński Spółka Jawna	23-200 Kraśnik, ul. Kolejowa 3a
365	L.D.B. GAZ SC Czelej Leszek, Falkowski Bogusław	23-200 Kraśnik, ul. Przemysłowa 21
366	PUH Marek Marzec Krzysztof	23-200 Kraśnik, ul. Spółdzielcza 8/21
367	„AUTO GAZ” Marian Król	23-225 Szastarka, Polichna II nr 35
368	ALANDEX Aleksander Dolecki	23-275 Gościeradów
369	„Fok” Franciszek Malec	23-400 Biłgoraj, ul. Armii Ludowej 4
370	PPHU LUTEX	23-400 Biłgoraj, ul. Korczów 50A
371	Stacja Auto Gaz Arkadiusz Kot	23-413 Obsza, ul. Olchowice 58
372	Stacja Paliw i Olejów SC Janusz Siek, Krzysztof Koza	23-413 Obsza, ul. Wola Obszańska 79a
373	Stacja Paliw	23-440 Frampol, Smoryń 76A
374	PHU „AUTO-GAZ” Cezary Fik	23-450 Goraj, ul. Rynek 600-lecia 2/4
375	PPKS	24-100 Puławy, ul. Dęblińska 7
376	WPHU BRAMAR Bożena Broszkiewicz	24-100 Puławy, ul. Kilińskiego 30
377	Stacja AUTO-GAZ Ziarek Wiesław	24-103 Żyrzyn, Osiny 271c
378	FHU „TOMEX” Stasiak Tomasz	24-173 Markuszów, ul. Zabłocie 37
379	PPH Usługi i Gastronomia „JOLSTEF”	24-200 Bełżyce, ul. Kaźmierska 35
380	WEGLO-OIL	24-300 Opole Lubelskie, ul. Parkowa 6
381	Andrzej Wroński	24-300 Opole Lubelskie, ul. Wyszyńskiego 12
382	Sklep Wielobranżowy BAR GOLD Stacja Tankowania Gazem Norbert Dubil	24-350 Chodel, ul. Targowa 3
383	ED-MAR Mariusz Jamiola	25-219 Kielce, ul. Ułańska 41
384	EWIX Edward Borowski	25-339 Kielce, ul. Zagórska 18b
385	GARAŻ GAZ POLTANK II, Jadwiga Człczyńska, Zenon Człczyński	25-414 Kielce, ul. Warszawska/Sikorskiego
386	Stacja Paliw POLTANK – I Spółka Jawna	25-414 Kielce, ul. Warszawska/Sikorskiego
387	PP „KEKS” Janina Piątek	25-556 Kielce, ul. Piesza 4/5
388	PPHU „MARO-2”	25-636 Kielce, ul. Massalskiego 24/9
389	„IMPEXHANDEL” Paweł Czechowski	25-705 Kielce, ul. Krakowska 161
390	Mazur Beata „KIN GAZ”	25-734 Kielce, ul. Jagiellońska 92
391	„AD-GAS” Anna Nowak, Iwona Pilat	25-900 Kielce, ul. ks. Skorupki 2/6
392	Stanisław Gała	26-008 Górnio, Radlin 110C
393	Firma Handlowa Paliwo Elżbieta Myca	26-052 Sitkówka-Nowiny
394	EKO-TANK SC Grzegorz Krąsowski i Piotr Kos	26-065 Piekoszów, ul. Górki Szczukowskie 1
395	PEGAZ Elżbieta Piotr Gawrońscy	26-200 Końskie, ul. Sierostawie 62B
396	Stacja Paliw Karol Balcerak	26-200 Końskie, ul. Warszawska 49A
397	AUTO-ZBYT Adam Goworek	26-200 Końskie, ul. Warszawska 56
398	Handel i Dystrybucja Gazem Stanisław Leśkiewicz	26-200 Końskie, ul. Zielona 2
399	GAZ-POM Eugeniusz Wiaderny	26-200 Końskie, ul. Zielona 2c
400	ZPHU „ROB-METAL” H. Balcerak, Stacja Paliw	26-225 Gowarczów, ul. Krakowska 16
401	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa NASZ DOM	26-300 Opoczno, ul. Partyzantów 45
402	Wielobranżowe FHU Ryszard Waśkiewicz	26-340 Drzewica, ul. Kolejowa 32A
403	Firma „GAZ” Hurt-Detal Art. Przemysłowe Mirosław Zieliński	26-400 Przysucha, ul. Grodzka 18/19
404	Dystrybucja Gazu Propan-Butan Zbigniew Szymański	26-400 Przysucha, ul. Kozłowiec 3
405	Zakład Instalacji i Dystrybucji Gazu Płynnego A. Melon	26-420 Nowe Miasto, ul. Tomaszowska 57b
406	Zakład Usługowy NON-STOP Tadeusz Puton	26-432 Wieniawa, ul. Jablonica 85
407	Zakład Gazu Płynnego „PROP-BUT” Kazimierz Gołąbek	26-500 Szydłowiec, ul. Wschodnia 3/21
408	PPHU „KEJS” Elżbieta Matla, Stanisław Walasik	26-510 Chlewiska, ul. D. Czachowskiego 73A
409	„TYK-GAZ” PW Mariusz Tyczyński	26-600 Radom, ul. 25 Czerwca 81/51
410	„GALON” SC Anna Włodarczyk, Ilona Majewska	26-600 Radom, ul. Czachowskiego 34
411	ATO-EKO GAZ Piotr Bartnik	26-600 Radom, ul. Gazowa 5/7
412	PW GALARDOS Janusz Galardos	26-600 Radom, ul. Gławatecka 12 c
413	PHU „OL-GAZ” Stacja LPG	26-600 Radom, ul. Gołębiowska 127D
414	PHU „KASPOL” Sylwester Skorupa	26-600 Radom, ul. Helleńska 5/53
415	„ALFA-GAZ” Bożena Ziętkowska	26-600 Radom, ul. J. Słowackiego 138
416	Marcin Badeński	26-600 Radom, ul. Jordana 3
417	Czajka Edward Export-Import	26-600 Radom, ul. Kielecka 160

418	„AUTO-ARGAZ” SC	26-600 Radom, ul. Kozienska 165
419	„KRAK-KURIER” Bogumiła Biliska	26-600 Radom, ul. Królewska 15/30
420	PUH A. Królikowska	26-600 Radom, ul. Maratońska 10
421	„MAZBIW” Aneta Kibler, Barbara Kibler	26-600 Radom, ul. Maratońska 67
422	PPHU „SAM” Sadowski Mirosław	26-600 Radom, ul. Słowackiego 224A
423	PPHU „OMEGA”	26-600 Radom, ul. Sobieskiego 10/20
424	Stacja Dystrybucji Gazu Propan-Butan W. Pietrasik, D. Zdrał	26-600 Radom, ul. Staromiejska 1/5
425	GAZOWNIK PUH Tomasz Wawrzyn	26-600 Radom, ul. Świętokrzyska 2/18
426	ZTE Radom Sp. z o.o.	26-600 Radom, ul. Toruńska 7
427	PPUH Kobza Grzegorz	26-600 Radom, ul. Warszawska 172
428	DAR-GAZ Dariusz Pietrzyk	26-600 Radom, ul. Wolanowska 230/1
429	Arkadiusz Węgliński TOTAL Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	26-612 Radom, ul. Solskiego 3/24
430	PKK Energia Sp. z o.o.	26-613 Radom, ul. Zamenhofska 4
431	„NORD-GAZ” Dorota Jaworska	26-617 Radom, ul. Klwatka Szlachecka 17
432	ZPUH W. i A. Plaskota Spółka Jawna	26-624 Kowala Stęp., ul. Młodocin Mn.10
433	Przedsiębiorstwo Handlowe „DAN-GAZ” Danuta Nogaj	26-624 Kowala Stęp., ul. Trabllice 89
434	Zakład Instalacyjno-Remontowy Stacji Paliw Teresa i Stanisław Firlej	26-625 Wolanów, ul. Kowalanka 45
435	„Eko-Gazprom” Zbigniew Korcz	26-634 Gózd, ul. Klwatka Królewska 44
436	Krzysztof Zięba	26-634 Gózd, ul. Niemianowice 25 „B”
437	„MIMAR” Zakład Handlowo-Uslugowy Transport Samochodowy Marianna Pajdzińska	26-640 Skaryszew, Grabina 2
438	Jerzy Bukowski	26-650 Przytyk, ul. Słoneczna 14
439	„MICH-BET” AUTO-GAZ Jerzy Wilk	26-652 Zakrzew, ul. Mleczków 22A
440	PHU ULDAR Urszula Wilczyńska	26-670 Pionki, ul. Słowackiego 6/8
441	PH „MONIKA” Jadwiga Stępień i wspólnicy Spółka Jawna	26-700 Zwoleń, Strykowice Górne 66
442	Auto Gaz SC Paweł Ćwiklak, Jarosław Baran	26-700 Zwoleń, ul. Kochanowskiego
443	Firma Handlowo-Uslugowa Zbigniew Skobodziński	26-700 Zwoleń, ul. Ludowa 22
444	Zbigniew Lenartowicz	26-700 Zwoleń, ul. Wojska Polskiego 164
445	Figurski Stanisław	26-700 Zwoleń, ul. Żeromskiego 4
446	Figurski Krzysztof	26-700 Zwoleń, ul. Żeromskiego 4
447	ZUPH Stanisław Bartosiewicz	26-720 Policzna, ul. Czarnolas 6a
448	PPHU „STAB-GAZ” Albert Bąk	26-720 Policzna, ul. Żeromskiego 191
449	Stacja Paliw W. Malinowski	26-800 Białobrzegi, ul. Kamień 14
450	MEGA – TANK Sp. z o.o. (Kancelaria Radcy Prawnego Agnieszka Szydłowska W-wa)	26-900 Kozienice, ul. Nowiny 55
451	Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej SC Wiesława Mindewicz, Tadeusz Kowalski	26-900 Kozienice, ul. Przemysłowa 15
452	PPH Stacja Paliw Tadeusz Hynek, Przemysław Hynek	26-903 Głowaczów, ul. Kozienska 428/5
453	„AUTO COMPLEX” Dorota Złotnicka	26-922 Sieciechów, ul. 28 PAL-u 5
454	„CPB” SC Marek Czupryn, Sławomir Pietrzyk, Wojciech Borkowski	26-930 Garbatka, ul. Kochanowskiego 4
455	Jacek Kuc	27-100 Iłża, ul. Błazińska 105
456	„LAMKAD” EXPORT-IMPORT PW E. Lament	27-100 Iłża, ul. Walentynów 96
457	Agencja Produkcyjno-Uslugowo-Handlowa „POLBUDROL” Sp. z o.o.	27-200 Starachowice, ul. 17-go Stycznia 11
458	ZUH GAZ SERWIS Jacek Głowacki i Dariusz Głowacki	27-225 Pawłów 108
459	PH ZACZ-POL Małgorzata Zaczekiewicz	27-225 Pawłów, ul. Ambrozów 14a
460	Irena Litwinek PHU „IRENA”	27-230 Brody, Krynki, ul. Ostrowiecka
461	PHU „DARMET” Dariusz Nowak	27-230 Brody, ul. Ostrowiecka 82
462	PPHU LENART B. i S-ka Spółka Jawna	27-300 Lipsko, ul. Spacerowa 31
463	Firma EKO-GAZ 2 Sebastian Zięba	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, Osiedle Patronackie 26/10
464	Celsa „Huta Ostrowiec” Sp. z o.o.	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Samsonowicza 2
465	Sieradzki Jacek	27-600 Sandomierz, ul. L. Czarnego 24
466	STAR GAZ Grzegorz Starczyński	28-100 Busko Zdrój, ul. Wojska Polskiego 119
467	„ESTA” PUH Adam Stępień	28-100 Busko-Zdrój, ul. Owczary 129

468	FHU „SPECTANK” E. Jawiarz, J. Kowalik. M. Janicki Spółka Jawna	28-130 Stopnica, ul. dr. Piotrowskiego 25
469	„KEMAR” Stacja Kontroli Pojazdów Sp. z o.o.	28-133 Pacanów, ul. Beszowska 20
470	ELPOTERM Sp. z o.o.	28-230 Połaniec, ul. Kościuszki 37
471	Zakład Dystrybucji Gazu „BARGAZ” Zbigniew Baran	28-300 Jędrzejów, ul. B. Krzywoustego 9/40
472	FHU „BARGAZ II” Teresa Baran	28-300 Jędrzejów, ul. Diament 20
473	POLGAZ Bogusław Sęk, Mirosław Gocał	28-300 Jędrzejów, ul. Podlaszcze1
474	BAR „UNIWERS” Stacja Tankowania Gazem Lidia Guzik	28-400 Pińczów, ul. Pasturka 20
475	TRANS BNG Sp. z o.o.	28-400 Pińczów, ul. Przemysłowa 2A
476	FHU ZAGBUD	28-506 Czarnocin, Sokolina
477	Firma Usługowo-Dostawcza Skrzela Zdzisław	28-512 Bejsce, ul. Sędziszowice 88
478	Stacja Paliw „WIMEX” Łukasz Wiertek	28-530 Skalbmierz, ul. W. Witosa 5
479	PUHP „TRANS-BUD” Sp. z o.o.	29-100 Włoszczowa, ul. Jędrzejowska 13
480	ZRBUH STACJA AUTO GAZ Leokadia Pezda	29-100 Włoszczowa, ul. Partyzantów 127
481	Stacja Paliw „SA-WA” SC A. Stefański, A. Wojtasik	29-149 Secemin, ul. Kościuszki 75
482	PRO-ERG Sp. z o.o.	30-009 Kraków, ul. Józefa Friedleina 3 2A
483	PHU AKROPOL Sp. z o.o.	30-149 Kraków, ul. Balicka 117
484	PHU „FULLBAK” Spółka Jawna Leszek Burakowski, Adam Klimczak	30-198 Kraków, ul. Zakliki z Mydlnik 16
485	PHU TRANSMAR Marek Przybyło	30-405 Kraków, ul. Bogdanowicza 3
486	„IMPULS” Sp. z o.o.	30-509 Kraków, ul. Legionów Piłsudskiego 17
487	IMPERIAL Sp. z o.o.	30-663 Kraków, ul. Wielicka 181A
488	„KONAR-OIL” Sp. z o.o.	30-718 Kraków, ul. Myśliwska 51
489	Therios Sp. z o.o.	30-841 Kraków, ul. Domagaly 19
490	SAKURA Sp. z o.o.	31-207 Kraków, ul. ks. Siemiaszki 37/65
491	INTEGRA Sp. z o.o.	31-346 Kraków, ul. Stawowa 176
492	PHU EURONAFI	31-422 Kraków, ul. Powstańców 34 lok. 9
493	FHU Grzegorz Domagalski	31-431 Kraków, ul. Brogi 19/18
494	Plaza Centers Management (Poland) Sp. z o.o.	31-564 Kraków, Al. Pokoju 44
495	FHU JARGO Józef Rogóż	31-711 Kraków, ul. M. Samozwaniec 3
496	TANK-TOMAR Sp. z o.o.	32-043 Skąta, ul. Langiewicza 49A
497	Stacja Paliw „JETT” SC Bartłomiej Piętka, Zbigniew Strach	32-048 Jerzmanowice
498	FHU „MICHAŁ” Michał Kasprzyk	32-060 Liszki, Czulów 164
499	FPHU „FIANO” Małgorzata Filipowicz	32-090 Słomniki, ul. Kasprowicza 3
500	Lorens Zbigniew	32-100 Proszowice, ul. Górka Stogniowska 31
501	FHU „PROFIL-STAL” R. Jakubowski	32-100 Proszowice, ul. Kolejowa 2
502	FHU „CISZEWSKA” Stacja Paliw	32-104 Koniusza, ul. Biórki Wielkie 100
503	FHU PETRO BIT Rafał Pischinger	32-213 Kraków, ul. Turystyczna 6/30
504	FHU „PREST-SZEL” Waldemar Szelağ	32-310 Klucze, ul. Osadowa 28/2
505	„MAST” SC Maria Gawel & Stanisław Krzywda	32-340 Wolbrom, ul. Szosa Olkuska 11
506	Firma Handlowa Robert Żaba	32-412 Wiśniowa, Glichów 107
507	PPHU SC Krystyna i Jerzy Kasprzyk	32-420 Gdów 442
508	Zakład Produkcyjny LINOSZCZEL	32-430 Wolbrom, Gołaczewy-Nadmlynie 5B
509	„ART.-MLECZ” Spółka Jawna Kasprzyk, Okoczek	32-500 Chrzanów, ul. Śląska 64a
510	Stacja Tankowania Pojazdów LPG Jarosław Sparzyński	32-566 Alwernia, ul. Gęsikowskiego 12
511	„DWORY” SC Gromiec	32-590 Libiąż, ul. Nadwiślańska
512	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „PETRO-TAR”	32-731 Żegocina, Łąka Górna 46
513	Firma Handlowa „JAFTANK” Jakub Anioł	32-800 Brzesko, ul. Solskiego 27
514	PW Iwona Górak	32-840 Zakliczyn, ul. Malczewskiego
515	PHU „MBM” Serwis Ogumienia M. B. Mazur Spółka Jawna	33-100 Tarnów, Al. Jana Pawła II 8A
516	GAZTAR Kęski, Mazur, Sierak Spółka Jawna	33-100 Tarnów, ul. Fabryczna 22
517	„REA” Sp. z o.o.	33-100 Tarnów, ul. Tuchowska 25
518	FHU „VALDI” Waldemar Wojewoda	33-111 Koszyce Wielkie, ul. Borki 17
519	Stacja Paliw „OSSO” Bogdan Osika & Krzysztof Sobyra	33-111 Koszyce Wielkie, ul. Pocztowa
520	Stacja Paliw „SAFARI”	33-230 Szczucin, ul. Batalionów Chłopskich 1
521	Artur Czarnecki, Zbigniew Blak SC „EKO-TIAZ”	33-300 Nowy Sącz, ul. Bulwar Narwiku 4
522	FPHU AIKEDA Iwona Czarnecka	33-300 Nowy Sącz, ul. Długoszewskiego 46B
523	PHU „OLMEX” Nalepa Grzegorz	33-300 Nowy Sącz, ul. Fabryczna 12

524	FHUP „GAZ-ROL” J. Kędryna, K. Ohly	33-300 Nowy Sącz, ul. Grunwaldzka 97
525	PHU „SOWPOL” Stanisław Sowa	33-300 Nowy Sącz, ul. W. Witosa 110
526	Blak Teresa	33-300 Nowy Sącz, ul. Zielona 24
527	Stacja Paliw Usługi Wulkanizacyjne L&M Fyda	33-325 Krużłowa Wyżna, Krużłowa Niżna 185
528	Stacja Benzynowa „BENZ-PAL”	33-333 Ptaszkowa
529	FHU M&W SC Wróbel Mirosław, Mamak Witold	33-335 Nawojowa
530	Firma Handlowo-Usługowa „JANEX” Jan Kucharski Opal Materiały Budowlane	33-335 Nawojowa 496
531	FHU „PELC” Stacja Paliw Marek Pelc, Janina Pelc	33-340 Stary Sącz, ul. Magazynowa 5
532	Przedsiębiorstwo Handlowe „MULTI” L. Gabrys, J. Pawlik, M. Plata Spółka Jawna	33-340 Stary Sącz, ul. Piłsudskiego 150
533	Spółdzielnia Kólek i Usług Rolniczych	33-340 Stary Sącz, ul. Źródłana 22
534	Firma INTER TANK Cabala Kazimiera	33-386 Podgrodzie 355
535	Stacja Paliw, Handel i Usługi Motoryzacyjne Piotr Lupa	34-120 Andrychów, ul. Beskidzka 65A
536	Stacja Paliw „PATRIA” Jan Gugala Handel Art. Krajow. i Zagr.	34-141 Pytkowice 1A
537	GRAXIM Sp. z o.o.	34-300 Żywiec, ul. Dworcowa 1
538	Żywiecka Spółka Drogowa „DROMIK” Sp. z o.o.	34-300 Żywiec, ul. Leśniaka 102a
539	Zakład Wielobranżowy J. Damek	34-350 Węgierska Górka, ul. Zielona 230
540	Firma „SPIN” Urządzenia i Systemy Grzewcze Marek Talik	34-360 Milówka, ul. Czarna 6
541	PW „INTER-TANK” SC Sebastian Łoś, Kazimierz Łoś	34-373 Zwardoń, Laliki
542	Skład Opału i Materiałów Budowlanych Andrzej Siuta, Krzysztof Łuczowski Spółka Jawna	34-400 Nowy Targ, ul. Ludzmierska 29
543	„EKO-OPAL” SC St. Guzik, M. Kulak	34-404 Klikuszowa, ul. Lasek 64
544	Firma Handlowa „Gaz” Rafał Muras	34-500 Zakopane, ul. Nowotarska 36a
545	Spółdzielnia Kólek Rolniczych w Tymbarku	34-650 Tymbark 158
546	PP „KOCMOC”	34-700 Ukraina, ul. Planenska 63
547	FHTU „GAZ” SC B. Rogozińska, W. Farganus	34-730 Mszana Dolna, ul. Starowiejska 2
548	PLAZA TOWN Sp. z o.o.	35-001 Rzeszów, ul. Piłsudskiego 34
549	KAMAG Krystyna Magnucka	35-301 Rzeszów, ul. Morgowa 150B
550	PPUH „DRIMEX” Sp. z o.o.	35-309 Rzeszów, ul. Werneńczyka 34/8
551	Żuczek Stanisław „Źródleko”	35-326 Rzeszów, ul. Rejtana 49/10
552	„SAREMO” Sp. z o.o.	35-604 Rzeszów, ul. Łukasiewicza 8a
553	Stacja Paliw Bal Jan	36-021 Budziwój, ul. Jana Pawła II 341
554	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	36-050 Sokółów Małopolski, ul. Lubelska 56
555	FHUP „SOPOL” Ewa Wójcik, Agata Wójcik Mendelewska	36-054 Mrowia, Rudna Wielka 16
556	FHU „BIO-ECO” Bogusław Świeca	36-060 Ruda Mała, Bór
557	„GAZ-STOL” Jan Kocaj	36-065 Dynów, ul. Grunwaldzka 37
558	FHU KRYSTIAN	36-065 Dynów, ul. Piłsudskiego 15
559	Spółdzielnia Usług Rolniczych	36-130 Raniżów
560	PPHU „ROJA” Rogowski Jan	37-110 Żołynia, ul. Mickiewicza 7d
561	Stacja Paliw w Tryńczy Zbigniew Świętoniowski	37-114 Białobrzegi 217
562	PETROLUX Paweł Wójcik	37-200 Przeworsk, ul. Andersa 9
563	Handel Usługi „AUTO-GAZ” Jerzy Rączka	37-220 Kańczuga, ul. Mickiewicza 16
564	Stacja Paliw „AUTO-GAZ” J. Chamiec, J. Student	37-300 Leżajsk, ul. Jelna 495B
565	FHU „Andreas” A. Pasieczny	37-307 Brzózka Królewska
566	Stacja Paliw Michał Rumierz	37-310 Nowa Sarzyna, ul. Kwiatkowskiego
567	PETRO-KRAK Sławomir Krakowiak	37-405 Jarocin 123, ul. Boh. Par. Wzgórza 29A
568	„AUTO-GAZ” Stacja Gazowa Montaż Instalacji Gazowych Eugeniusz Partyka	37-450 Stalowa Wola, ul. Energetyków 5
569	Miejski Zakład Komunalny Sp. z o.o.	37-450 Stalowa Wola, ul. Komunalna 1
570	Firma Handlowo-Usługowa EKO-OIL-PLUS	37-500 Jarosław, Osiedle Prosbów 1 lok. 16
571	PPHU „SKŁAD” Gałuszka & Bartoszek Spółka Jawna	37-500 Jarosław, ul. Małeńska 7B
572	„SOKOŁÓW” SA Oddział Zakładów Mięsnych „JAROSŁAW”	37-500 Jarosław, ul. Przemysłowa 2
573	Stacja Paliw w Skołoszowie Łakomski Józef	37-550 Radymno, Osiedle Jagielły 9/8
574	BOS-NAFT BOSAK LESZEK	37-600 Lubaczów, ul. Szopena 36
575	AUTO-TAST Sp. z o.o.	37-600 Lubaczów, ul. Techniczna 3
576	Firma „TRANS-GAZ” S. KUSTRA i S-ka	37-700 Przemyśl, ul. Ostrów 300
577	FUH TRANS OLEJ Złotek Jan	38-100 Strzyżów, Dobrzechów 224

578	TRANSIRMA Roman Mandela	38-112 Lutcza
579	PPHU TRAFUNEK BIS II GARMAZERIA MAGDALENA MAZIERZ	38-200 Jaslo, ul. 3-go Maja 36/58
580	„TRANS-TIR” Transport Międzynarodowy i Spedycja Wojciech Dziedzic	38-223 Osiek Jasielski
581	Andrzej Bolek „AMB” Stacja Paliw i LPG Gaz	38-300 Gorlice, ul. Węgierska 13
582	Ryszard Bolek PPH BOL-POL Stacja Paliw	38-300 Gorlice, ul. Węgierska 13
583	Firma Handlowa „GLOBAL” SC K. Balawajder & A. Pelc	38-400 Krosno, ul. Naftowa 30
584	TANK-KOPOL Wajs Walenty	38-400 Krosno, ul. Niepodległości
585	FHU „KARO” Karolina Bernat	38-400 Krosno, ul. Podkarpacka 7/16
586	PPUH „TURGAZ” Sp. z o.o.	38-400 Krosno, ul. Pużaka 6
587	INTER-CHEM Sp. z o.o.	38-454 Tylawa, ul. Tylawa 16
588	DEKK GAZ SC Dariusz Goleń, Krzysztof Sowa	38-500 Sanok, ul. Kopernika 10/8
589	UNIMMAREX Sp. z o.o.	38-524 Besko, ul. Bieszczadzka 15
590	Firma Usługowo-Handlowa „SANGAZ” Grzegorz Kochan	38-540 Zagórz, ul. Pospolita 17
591	FHU Stacja AUTO-GAZ R. Kochan	38-604 Hoczew
592	Firma Handlowo-Usługowa „WĘGLOBUD” Tadeusz Nieroda	39-120 Sędziszów Mtp., ul. Węglowskiego 6
593	PPPUH Stacja Paliw Ryszard Kielek	39-124 Iwierzycy, ul. Wiercany 80
594	„W.A.R.S” Sp. z o.o.	39-200 Dębica, ul. 23 Sierpnia 1
595	Miejska Komunikacja Samochodowa Sp. z o.o.	39-200 Dębica, ul. Sandomierska 3
596	Firma Handlowo-Usługowo-Produkcyjna „Lech-Wit” SC Witold Lechański, Zdzisława Lechańska	39-200 Dębica, ul. Wiejska, Działka 4950/618
597	Przedsiębiorstwo Handlowe KRYSPOŁ Export-Import	39-203 Nagoszyn, ul. Bobrowa 108c/2
598	Firma Handlowo-Usługowa Beata Kapustka, Grzegorz Kapustka SC	39-216 Stara Jastrząbka
599	FHU Stacja Paliw Józef Smolucha	39-221 Łęki Górne
600	Przedsiębiorstwo Robót Melioracyjnych i Inżynieryjnych „RPM-Mielec” Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Korczaka 1
601	PALGAZ Dystrybucja Gazu Propan-Butan Lidia Przygoda	39-300 Mielec, ul. Moniuszki 8
602	PPKS w Mielcu	39-300 Mielec, ul. Przemysłowa 2
603	LPG Bodziony Edyta	39-300 Mielec, ul. Sienkiewicza 132
604	REG-BENZ-MKS Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Wojślawska 1A
605	PHU „ANKOL” Anna Kalisz	39-300 Mielec, ul. Wola Mielecka 348
606	PHUT Renata Pezda	39-306 Górki 54A
607	Stacja Paliw Bajor Stanisław	39-312 Żarówka
608	Stacja Paliw „BO-Pi” Jan Bogdan, Robert Bogdan, Krystyna Piłat, Józef Piłat	39-320 Przecław, ul. Wenecka 6A
609	„AUTO-GAZ” Roman Zięba	39-400 Tarnobrzeg, ul. M. Dąbrowskiej 11/8
610	Z.T.SZ. AGROPLAST Żaneta Różycka	39-432 Gorzyce, Motycze Poduchowane 85
611	FU „INGAZ” Kazimierz Idec	39-432 Gorzyce, ul. 11 Listopada 2/55
612	P & J Sp. z o.o.	40-029 Katowice, ul. Reymonta 24/703
613	PPHU „ARKOL” Mariusz Hodczak	40-040 Katowice, ul. Powstańców 8/10
614	PKN Bis Sp. z o.o.	40-045 Katowice, ul. Astrów 10
615	BCC Sp. z o.o.	40-048 Katowice, ul. Kościuszki 35/3
616	NOVEXIM Sp. z o.o.	40-048 Katowice, ul. Kościuszki 36
617	Śląski Dom Handlu & Reklamy Sp. z o.o.	40-062 Katowice, ul. Kilińskiego 19
618	TELTEAM A 8 Sp. z o.o.	40-082 Katowice, ul. Jana III Sobieskiego 11/201-202
619	Towarzystwo Inwestycyjne „MANDLA CORPORATION”	40-085 Katowice, ul. Mickiewicza 29
620	DAL-PETROL SA	40-153 Katowice, Al. Korfantego 195
621	Biuro Usługowe „SAGA”	40-219 Katowice, ul. Lubuska 23
622	„KANUS” Sp. z o.o.	40-400 Katowice, Al. Korfantego 2/229
623	PPH „MENBUD” Sp. z o.o.	40-486 Katowice, ul. Kolistka 25/233
624	FENIX Aleksandra Blacheta	40-555 Katowice, ul. Rolna 20b/1
625	KOMA Franciszek Maciejuk, Paweł Kostecki Spółka Jawna	40-716 Katowice, ul. Słupska 11/31
626	„ARMOL” Agencja Pośrednictwa Usługowo-Handlowego	40-728 Katowice, ul. Teodora Bromboszcza 13/4
627	Konsorcjum Inwestycji Gospodarczych Sp. z o.o. K.I.G.	40-816 Katowice, ul. Pukowca 15
628	Paliwa Płynne Gabriela Malicka	40-842 Katowice, ul. Pietrusińskiego 13D

629	„MAGMA” Sp. z o.o.	40-861 Katowice, ul. Gliwicka 234
630	B&M H. Mazur i Spółka Jawna	40-872 Katowice, ul. Zawiszy Czarnego 4/128
631	Śląski Węgiel i Koks Sp. z o.o.	40-952 Katowice, ul. Powstańców 17
632	PUH WŁODZIMIERZ SA	40-952 Katowice, ul. Przemysłowa 10
633	PPUH „ALIKA” Andrzej Koczula	40-955 Katowice, ul. Dąbrówki 13
634	PPHU „PETRO-BIS”	41-100 Siemianowice Śląskie, ul. Jana Pawła II 21/8
635	Marian Tomczyk PHU TOMA	41-200 Sosnowiec, ul. Dziewicza 33/203
636	Leszek Nowiński	41-200 Sosnowiec, ul. Urbanowicz 19a/32
637	PW „JAKUB” Sp. z o.o.	41-200 Sosnowiec, ul. Warszawska 10/24
638	SC Stacja Paliw ROB R. Piwowarczyk, P. Koziol, J. Dybczyk	41-200 Sosnowiec, ul. Wojska Polskiego 138
639	PPHU „NATI” Katarzyna Seweryn	41-203 Sosnowiec, ul. Baczyńskiego 27
640	Trio-Tank J. Kowalski Spółka Jawna	41-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 40a
641	„POLMIN” Sp. z o.o.	41-253 Czeladź, ul. Spacerowa 1c
642	Stacja Paliw Płynnych Wójcik & Dziurski Spółka Jawna	41-303 Dąbrowa Górnicza, Al. J. Piłsudskiego 68
643	Zakład Handlowo-Produkcyjno-Usługowy „PIK” Kazimierz Gałgański, Hanna Gałgańska Spółka Jawna	41-303 Dąbrowa Górnicza, Al. J. Piłsudskiego 74
644	PHU „NORDIC” Sarna Sebastian	41-400 Mysłowice, ul. Janowska 41
645	Stacja Paliw „CONSTANS 1” Piotr Jastrzębski, Bernard Jastrzębski	41-400 Mysłowice, ul. Karola Miarki 34a
646	Stacja Paliw Halina Fabryczna	41-400 Mysłowice, ul. Oświęcimska 62
647	PHUP „GAZ-MOT” Gabriela Wierzińska	41-400 Mysłowice, ul. Oświęcimska 62
648	PTUP TRANS-BET Andrzej Kurasz	41-400 Mysłowice, ul. Tetmajera 29
649	PPHU „MAG-POL” Paweł Wrzeszcz	41-500 Chorzów, ul. Rynek 7
650	PHU „VIP” SC Aleksandra Wilgos, Tomasz Wilgos	41-506 Chorzów, ul. Gawliny 16
651	Firma Handlowa „NET-POL” Katarzyna Piron	41-605 Świętochłowice, ul. Wojciecha Korfantego 11/12
652	Przedsiębiorstwo Energetyczne GRANDMASTER Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Kokotek 16
653	Przedsiębiorstwo „GORJAN” Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Kokotek 58
654	Usługi Transportowe i Handel Władysław Kądziołak	41-703 Ruda Śląska, ul. Ciołkowskiego 1
655	Usługi Transportowe i Handel Stacja Paliw Kądziołak Dariusz	41-703 Ruda Śląska, ul. Ciołkowskiego 3
656	RUDGAZ SC S. Holski & I. Czajęcki	41-707 Ruda Śląska, ul. ks. Tunkia 111
657	Rudgaz 1 Adam Sępniak	41-710 Ruda Śląska, ul. Bielszowicka 36a
658	PHU „AGAMAX” Andrzej Skóra	41-710 Ruda Śląska, ul. Nowary 15
659	QERTUS Sp. z o.o.	41-800 Zabrze, ul. Wolności 191
660	Marcin Tworzewski	41-806 Zabrze, ul. Struzika 4a/8
661	PETROMA SC	41-807 Zabrze, ul. Magazynowa 8
662	„CONSTANS” Piotr Jastrzębski	41-902 Bytom, ul. Podgórna 5/10
663	PW „MIR” Sp. z o.o.	41-902 Bytom, ul. Wrocławska 94/216-218
664	P.B.S. SC Stacja Paliw S. Szymański, J. Przywara, A. Pikula	41-906 Bytom, ul. Elżbiety 6
665	ZUG LELIX-GAZ JAN SZATKOWSKI	41-907 Bytom, ul. Puszkina 1
666	PPHU „RUT-GAZ” Krzysztof Rutko	42-100 Kłobuck, ul. Długosza 96
667	Zakład Techniczno-Chemiczny „SYLWIA” Krawczyk Władysław	42-120 Miedźno, ul. Częstochowska 62
668	„DELTRANS” Sp. z o.o.	42-125 Kamyk, ul. Grunwaldzka 8
669	Przedsiębiorstwo Obrotu Surowcami Wtórnymi „MARKOL”	42-133 Czarna Wieś, ul. Słoneczna 125
670	Dystrybucja Gazu Propan-Butan Donat Paruzel	42-134 Truskolasy, ul. Piaskowa 24
671	PHU „BUD-GAZ” MST Szczepaniak	42-160 Krzepice, ul. Targowa 39
672	Działalność Handlowo-Usługowa „JONATAN” Andrzej Wróblewski	42-161 Starokrzepice, ul. Lutrowskie 43
673	Firma Usługowa „RAFAKO” Rudlicki Rafał	42-161 Starokrzepice, ul. Oleska 1
674	Przedsiębiorstwo Handlowe „ROYAL”	42-200 Częstochowa, Al. Niepodległości 26/30
675	FENIKS Handel Hurtowy Paliwami Ciekłymi Krzysztof Łęgowski	42-200 Częstochowa, Al. NMP 55/11
676	GADEX A.G. Adam Gadzinowski	42-200 Częstochowa, ul. Boh. Katynia 19/15
677	„GAZ-AUTO” SC	42-200 Częstochowa, ul. Dekabrystów 68/76
678	„AUTO-GAZ” FHU Cwaliński Dariusz	42-200 Częstochowa, ul. Gościńska 90
679	„GEMM PUTUR KOZUCH” Spółka Jawna	42-200 Częstochowa, ul. Jagiellońska 113
680	„DOM” Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Sowińskiego 21/23 lok. 11

681	„ERKO” Zakład Wielobranżowy Ryszard Kozikowski	42-200 Pisz, ul. Olsztyńska 48A
682	Firma Marketingowo-Handlowa „SOLUCH” Zbigniew Soluch	42-202 Częstochowa, ul. Wirażowa 63
683	FHU „BAPOL” Barbara Podolak	42-233 Mykanów, ul. Słoneczna 83
684	Punkt Dystrybucji Gazu Propan-Butan SC	42-235 Lelów, ul. Podlesie 45A
685	ENERGOCENTRUM Sp. z o.o.	42-256 Olsztyn, ul. Mstowska 29/3
686	PHU „El-Sped” Mariusz Elmanowski	42-256 Olsztyn, ul. Żwirki i Wigóry 70
687	BEATA-OIL Sp. z o.o.	42-256 Przymitowice 180
688	Przedsiębiorstwo Handlowe „JAR” J. Żak, Stacja Paliw	42-260 Kamienica Polska, ul. M. Konopnickiej 259A
689	Stacja Benzynowa SC Aleksander Światała, Zygmunt Szymczyk	42-265 Dąbrowa Zielona, ul. Św. Anny 19a
690	BFF PPHU	42-270 Klomnica, ul. Częstochowska 17
691	Dystrybucja Gazu Bezprzewodowego PROPAN-BUTAN Bronceł Marek	42-289 Woźniki, ul. Solarnia 27
692	„TANKOIL” Stacja Paliw	42-290 Blachownia, ul. Lubliniecka 21
693	Stacja AUTO-GAZ Bogusław Żyngiel, Marcel Frączek	42-300 Myszków, ul. Krasickiego 56
694	Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych MYSZKÓW Sp. z o.o.	42-310 Żarki, ul. Myszkowska 59
695	„SENGAM” D. Bednarczyk	42-400 Zawiercie, ul. Mrzygłodzka 40
696	PHU „AWA”	42-404 Zawiercie, ul. Oświatowa 2
697	Stacja Benzynowa Export-Import ZPUH „ZENIT” Stanisław Czpla & Jerzy Czpla	42-425 Kroczyce, ul. T. Kościuszki 4
698	Zakład Usługowo-Handlowy „Pilica-Oil” Sp. z o.o.	42-436 Pilica, ul. Żarnowiecka 50
699	Spółdzielnia Kólek Rolniczych KIDÓW	42-436 Pilica, ul. Żarnowiecka 50
700	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „WERIS” SC A. Wacowska, J. Jankiewicz	42-440 Ogrodzieniec, ul. Kościuszki 129
701	PW „PETROMAR” Marcin Grunt	42-500 Będzin, ul. Kniewskiego 3/56
702	„EKO-GAZ” Wilkosz Zygmunt	42-500 Będzin, ul. Niepodległości 21
703	Konsorcjum Finansowo-Handlowe Sp. z o.o.	42-500 Będzin, ul. Sączewskiego 15
704	PHU VICTORIA Urszula Nowak	42-530 Dąbrowa Górnicza, ul. Majewskiego 224
705	„SELMACH GAZ” Stelmach Mieczysław	42-530 Dąbrowa Górnicza, ul. Narutowicza 13
706	Wojkowicki Zakład Energetyczny „WOJZEC” Sp. z o.o.	42-580 Wojkowice, ul. G. Morcinka 38
707	PPHU „RAMZES II” EXPORT-IMPORT	42-595 Sączów, ul. Kościuszki 78
708	„OCK SYSTEM” SA	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Częstochowska 58
709	PHU „GUDAR” Dariusz Gubała	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Mazowiecka 44
710	Adam Biniek Blacharstwo Samochodowe Naprawy Mechaniczne	42-674 Zbrostawice, ul. Bytomska 51
711	Dariusz Biniek Firma Handlowa DAR-OIL	42-674 Zbrostawice, ul. Bytomska 51
712	PPKS	42-700 Lubliniec, ul. Niegolewskich 5
713	FHU „GOLDA” SC Golda Ludwik & Golda Marek	43-100 Tychy, ul. Begonii 10c
714	BIS Handel Paliwami Tomasz Hawrylak	43-100 Tychy, ul. Dunikowskiego 42/62
715	PHU POLDRAGON Z. Węgrzyn	43-100 Tychy, ul. Fabryczna 2
716	PPUH ANTA	43-100 Tychy, ul. Strzelecka 69
717	„PETROLEUM” Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Wejcherów 19
718	FHU MAG POL	43-100 Tychy, ul. Zaręby 34/13
719	Stacja Paliw AUTO-GAZ Krzysztof Koch	43-143 Łęczyny, ul. Haldunowska 7/9
720	Fundacja Rozwoju Sportu, Kultury Fizycznej i Turystyki	43-143 Łęczyny, ul. Łędzińska 14
721	Przedsiębiorstwo Transportowe E.A. Stabla Spółka Jawna	43-178 Ornontowice, ul. Zamkowa 59
722	Przedsiębiorstwo Transportowo-Handlowe „IMAGE” Sebastian Girgiew	43-186 Orzesze-Gardawice, ul. Dojazdowa 53
723	Stacja Paliw Magdalena, Stefan Górscy Spółka Jawna	43-190 Mikołów, ul. M. C. Skłodowskiej
724	„FH MARK PAL” Marek Wasylkowski	43-200 Pszczyna, ul. Korczaka 1
725	„ARCADA” Sp. z o.o.	43-210 Kobiór, ul. Centralna 56
726	Stacja Paliw „LASZ” Józef Tichawski	43-210 Kobiór, ul. Kobórska 2
727	PPU KOM-BUD Sp. z o.o.	43-300 Bielsko-Biała, ul. 1 Maja 12a/14
728	PHU PETRO-SINUS Jacek Bąk, Adam Krakus	43-300 Bielsko-Biała, ul. Aleksandrowicka 43/1
729	PH „SINUS” Jacek Bąk	43-300 Bielsko-Biała, ul. Aleksandrowska 43
730	FHU Danuta Witek	43-300 Bielsko-Biała, ul. Cieszyńska 22
731	„Na Skarpie” Sp. z o.o.	43-300 Bielsko-Biała, ul. Czerwona 112

732	Bielskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego SA	43-307 Bielsko-Biała, ul. Warszawska 5
733	Stacja Paliw ROL-TANK Grzegorz Kuś	43-392 Międzyrzecze Górne 165
734	PETROMAN SC Andrzej Gwiazda, Gabriela Wojewodziec	43-400 Cieszyń, ul. Gen. J. Hallera 68
735	Sprzedaż Detaliczna Paliw do Pojazdów Samochodowych Maria Olszer	43-400 Cieszyń, ul. Hażłaska 92
736	FHIU „SILVER”	43-400 Cieszyń, ul. Michejdy 18
737	FHU Stacja Paliw w Ogrodzonej Przeczek Bogusław	43-426 Dębowiec, Ogrodzona 115
738	Stacja Paliw Andrzej Suszka	43-450 Ustroń, ul. 3 Maja 57
739	„ROTOR” Spółka Jawna Stanisław Kubik, Stefan Plaszczyca	43-512 Bestwina, ul. Krakowska 131
740	„MAX-OLEJ” Grzegorz Pietruszka	43-520 Chybie, ul. Boczna 8
741	PPUH ELŻ-POL Władysław Wasilewski	43-603 Jaworzna, ul. Martyniaków 32
742	PETROTEAM 2	44-100 Gliwice, ul. Malinowskiego 11/3
743	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „EKO-SERVICE” Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Toszecka 101
744	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „KRUK”	44-102 Gliwice, ul. Zbożowa 5
745	TOWAREX Sp. z o.o.	44-120 Pyskowice, ul. Poznańska 9
746	PETROPOLIS Sp. z o.o.	44-164 Gliwice, ul. Kozielska 496
747	MAREX PPHU J. Mika, A. Mika, M. Noga	44-213 Rybnik, ul. Robotnicza 63
748	„PE-GAZ” SC Andrzej Błądek & Piotr Gawelczyk	44-240 Żory, ul. Pszczyńska 39
749	Centrum Techniki Grzewczej i Sanitarnej EKO B&B SC Bogdan Pietras & Brunon Raszczuk	44-280 Rydułtowy, ul. Gen. J. Bema 136
750	„TOMAR” Marek Tomkowicz	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Kręta 2
751	PPUH Sp. z o.o. SORAJA	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Marklowicka 28
752	„BOREKS” Borek Tomasz	44-300 Wodzisław Śląski, ul. Wojska Polskiego 2/19
753	PHU Stacja Gazowa Z. Lasok, G. Słowińska SC	44-310 Radlin, ul. Wiosenna 51
754	„DUOX” SC Tomasz Waligóra, Grzegorz Dubiel	44-330 Jastrzębie Zdrój, Al. Jana Pawła 1
755	„Ola” Stacja Auto-Gaz Wojciech Graczyk	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Jasna 1/3
756	FHU „UNIWAR” Kazimierz Warszawski	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Północna 20a
757	Marek Stańko SIS	44-335 Jastrzębie, ul. Wrocławska 3/18
758	Torbicki Janusz	44-337 Jastrzębie Zdrój, ul. Libowiec 3
759	PPUHT „MAGNETO” SC	44-352 Czyżowice, ul. Dworcowa 65A
760	HYDRO-OSMOZA SC Stawarska Jadwiga, Jasita Michał	44-370 Pszów, ul. Konopnickiej 154
761	Przedsiębiorstwo „AGROMA” w Opolu Sp. z o.o.	45-124 Opole, ul. Budowlanych 50
762	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe HYDROMONT	45-701 Opole, ul. Wrocławska 62
763	Przedsiębiorstwo Techniczno-Handlowe „AGROBUD” Sp. z o.o.	46-024 Łubniany, ul. Brynicka 3
764	Kompleks Agro-Energetyczny „Namysłów” Sp. z o.o.	46-100 Namysłów, Plac Wolności 12
765	DOM GAZ SC S. Bijak, T. Bendurowski	46-220 Byczyna, ul. Koelinga 2
766	Zakład Diagnostyki i Badań Technicznych Pojazdów Mechanicznych SKP OKL-02	46-250 Wołczyn, ul. Szymonowska 5
767	„AUTO-LIDER” Marcin Jurczyk	46-320 Praszka, ul. Kościuszki 34/48
768	Sosnowska Grażyna Stacja AUTO-GAZ	46-325 Rudniki, ul. Handlowa 10
769	„BROWKO” SC Natalia Browko, Jurij Browko	47-100 Strzelce Opolskie, ul. Krakowska 71
770	„EW-POL” E. W. Morzyk	47-100 Strzelce Opolskie, ul. Opolska 15
771	„Technodrew Polska” Sp. z o.o.	47-120 Zawadzkie, ul. Krótka 3
772	Marek Długi	47-133 Jemielnica, ul. Szkolna 50
773	SC Romuald, Zofia, Sebastian Bierdzio	47-143 Ujazd, Plac 1 Maja 22
774	Zbigniew Bryndał	47-200 Kędzierzyn Koźle, ul. Gazowa 3A
775	PUH „REWIMAR” Żok-Drygier	47-300 Krapkowice, ul. Rynek 19
776	Stacja Paliw Wieja Walter	47-370 Zielina, ul. Moszna Prudnicka 1
777	PTUH AGRA-TEANS Sp. z o.o.	47-400 Racibórz, ul. Środkowa 4
778	FHU „EKO-SAB” Sabina Bech	47-400 Racibórz, ul. Warszawska 37/9
779	PHU „MAT-MAX I”	48-138 Kietrz, ul. Traudutta 9
780	PW TANK-NAFT	48-200 Prudnik, ul. Przemysłowa 3
781	Dystrybucja Gazu Płynnego SC AMI Kokoszka	48-385 Otmuchów, Śliwice
782	PHU „MOTOSPRZĘT” Wróblewscy Spółka Jawna	48-385 Otmuchów, ul. Nyska 27
783	PHU „JIM” SC Wiesław Kopczyk, Jadwiga Kopczyk	49-100 Niemodlin, ul. Opolska 48A
784	„KOMUNALNIK” Sp. z o.o.	49-200 Grodków, ul. Sienkiewicza 28/30

785	FHU „EKOPAL” Bogdan Gądek	49-200 Grodków, ul. Wrocławska 63
786	PHU „ALIMAR” Jan Dorociak	49-305 Brzeg, ul. Ciepłownicza 3
787	Garbarnia Brzeg SA	49-306 Brzeg, ul. Krakusa 3
788	FHU „KRAK-POL” SC	49-315 Makoszyce, ul. Rolnicza 3
789	ZPH „KOW-ROL”	49-318 Skarbimierz, ul. Klonowa 22
790	„PAL-GAZ” SprzedaŹ Paliw Gazowych Zdzisław Cimerman	49-330 Łosiów, ul. Główna 72
791	PPH „Chemia-Bomar” Edward Marciniak	49-345 Skorogoszcz
792	„SONAL” M. Nalepa, M. Sożyński SC	50-304 Wrocław, ul. Rychtałska 16
793	„GAZZ” A. Nalepa, M. Sożyński Spółka Jawna	50-304 Wrocław, ul. Rychtałska 16
794	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe ABET Sp. z o.o.	50-306 Wrocław, ul. Damrota 35/6
795	„EKO-PRAK” A. Nalepa, M. Sożyński SC	50-324 Wrocław, ul. DŹwirzyńska 4/2
796	FELIX-PETROL Ewa Bułat	50-950 Wrocław, ul. ks. Czesława Klimasa 46
797	„OKTAN” Sp. z o.o.	51-124 Wrocław, ul. Kamieńskiego 201/219
798	„ARKA” Waclaw Pierz	51-138 Wrocław, ul. Bończyka 12/8
799	KAMPEX Krzysztof Pociot	53-513 Wrocław, ul. Kobierzycka 15A/6
800	Zakład Dystrybucji Gazu Płynnego Zenon Gródecki	54-018 Wrocław, ul. Krępicka 34/1
801	SAMOTNA GWIAZDA PETROL STATION Eugeniusz Piechnik	55-002 Kamieniec Wrocławski, ul. Wrocławska 2
802	PHU AUTO-GAZ J. Witka, A. Witka	55-010 Św. Katarzyny, ul. Okrzei 15
803	CENTRUM Wiesław Wojtasik	55-040 Kobierzyce, ul. Św. Wojciecha 38
804	TRANS-BAR SC Wodnicki Zbigniew, Litka Jolanta	55-080 Kąty Wrocławskie, ul. Czysta 21
805	„KAMIL” ZUH Stacja Paliw Mirosław Wróblewski	55-100 Oborniki, ul. Trzebnicka 55
806	QUERCUS Ryszard Dąbrowa	55-100 Trzebnica, ul. H. Pobożnego 5/3
807	Maciej Podliski „ASPOL”	55-100 Trzebnica, ul. Taczów Mały 1B
808	„LAWA” Sp. z o.o.	55-140 Źmigród, ul. Dębno 1A
809	PHU „LIR” Obroczy Spółka Jawna	55-200 Olawa, ul. Oleśnicka 6
810	Spółdzielnia Kólek Rolniczych	55-216 Domaniów
811	BENZYNĄ-DOKO SC Dudycz Jan, Robotycki Marek	55-330 Miękinia, ul. Sportowa 2
812	Przedsiębiorstwo Transportowo-Spedycyjne „KOLCHEM-ROKITA” Sp. z o.o.	56-120 Brzeg Dolny, ul. Sienkiewicza 4
813	„GRAMIT” Roman Wierzchowski	56-320 Krośnice, ul. Parkowa 18
814	Stacja Paliw LPG GAZ P. M. Mioduszeski Jacek	56-400 Oleśnica, ul. Stanisława Moniuszki 20
815	PW Arkadiusz Onyśko, Mirosław Wienczek	56-400 Oleśnica, ul. Wojska Polskiego 47a
816	Auto Gaz Mirosław Heller	56-400 Oleśnica, ul. Wojska Polskiego AM 45
817	Stacja Paliw „PAJAŁK” Elżbieta Pająk	56-410 Dobroszyce, ul. Lipowa 39
818	„AMPOL” PHU SC Antoni Kopacz & Mieczysław Kowal	57-100 Strzelin, ul. Energetyków 1
819	Spółdzielnia Usługowo-Handlowa „ROL-GAZ”	57-220 Źiębice, ul. Wrocławska 2
820	TURBO Sp. z o.o.	57-220 Źiębice, ul. Wrocławska 8
821	Stacja Paliw „ROMAN” Piotr Roman	57-230 Kamieniec Źąbkowicki, ul. Paczkowska 4
822	„P-Gaz” Waldemar Potocki Handel Gazem Propan-Butan	57-402 Nowa Ruda, ul. Gen. J. Bema 28
823	PHU „EKO-GAZ” Rozlewnia Gazu Zbigniew Gazur	57-432 Dzikowiec, ul. Dębówka 2a
824	PHUP „MARX” Export-Import Henryk Marx	57-500 Bystrzyca Kłodzka, ul. Kolejowa 151
825	PHU „STAMAR” Mariola Sarlej	58-100 Świdnica, ul. K. Wielkiego 40/1
826	PHUT „TADEX” Tadeusz Michalik	58-105 Świdnica, ul. Prądyńskiego 95/3
827	PPUH SC Emilian i Roman Wedmański	58-150 Strzegom, ul. Gronowska
828	Firma Handlowo-Usługowa PIĄTKA Janina Szłosek	58-160 Świebodzice, ul. Patronacka 8/7
829	„WTÓRPOL” SC	58-200 Dzierżoniów, ul. Wrocławska 32
830	EKO-BIS Wojciech Szkarlat	58-210 Łągowniki, ul. Orla 3
831	PHU „TINEA” Sp. z o.o.	58-304 Wałbrzych, ul. K. K. Baczyńskiego 37
832	PHU „ERO” Andrzej Kij Stacja Paliw	58-304 Wałbrzych, ul. Wysockiego 28
833	Stacja Paliw „JAR-TOM” SC	58-305 Wałbrzych, ul. 1-go Maja 96
834	PHU REMAR Remigiusz Mańka	58-305 Wałbrzych, ul. Średnia 10/6
835	PHU „ROMEX” Roman Czupryn	58-306 Wałbrzych, ul. Makowa 6
836	Probud Investors Sp. z o.o.	58-306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 1A
837	PROGRESS Cezary Zdanowicz	58-314 Wałbrzych, ul. Kasztelańska 4/7
838	Handel i Pośrednictwo Włodzimierz Wijas	58-370 Boguszów-Gorce, ul. Wałbrzyska 1
839	Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	58-400 Kamienna Góra, ul. Szkolna 4a
840	Usługi Transportowe Grzegorz Jarosz	58-508 Jelenia Góra, ul. Dziwiszów 108
841	Kotłownia „KOWARY” Sp. z o.o.	58-530 Kowary, ul. Zamkowa 9

842	Elephant Oil Sp. z o.o.	58-580 Szklarska Poręba, ul. Turystyczna 5/2
843	Handel Paliwami i Art. Spożywczo-Przemysłowymi Zbigniew Fijolek	59-220 Legnica, ul. Masarska 17
844	PPHU „GAZ-KOM” Krzysztof Marciszyn	59-225 Chojnów, Dobroszów 51
845	Stacja Auto-Gaz Dawid Chmielewski	59-300 Lubin, ul. M. Skłodowskiej-Curie 177
846	Stacja AUTO-GAZ Kostecki Janusz	59-300 Lublin, ul. Rzeźnicza 1
847	KGHM POLSKA MIEDŹ SA	59-301 Lubin, ul. M. Skłodowskiej-Curie 48
848	„TM” Auto-Gaz Tomasz Cielemeński	59-400 Jawor, ul. Kuziennicza 9
849	Stacja Paliw „RYWA” SC	59-420 Bozków, ul. Sienkiewicza 68
850	Transport Ciężarowy Golanowski Ryszard	59-500 Złotoryja, ul. Letnia 1/3
851	Stacja Paliw Krzysztof Wieruszewski	59-524 Pielgrzymka 107B
852	Kółko Rolnicze	59-623 Lubomierz, ul. Pławna Góra 36 a
853	FHU „ISKIERKA” SC Elżbieta Borek, Krzysztof Nieściorp	59-800 Lubań, ul. Rybacka 21
854	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Terget” Sp. z o.o.	59-920 Bogatynia, ul. Dworska 7
855	Przedsiębiorstwo Motoryzacyjne „POL-CAR” Sp. z o.o.	61-057 Poznań, ul. Gorzysława 9
856	Handel Paliwami Płynnymi Hieronim Wawrzyniak	61-160 Poznań, ul. Poznańska 156
857	DMM Handel Hurtowy i Detaliczny Małgorzata Malińska	61-242 Poznań, ul. Wiatraczna 5
858	Stacja Gazowa Alina Kulka	61-249 Poznań, Osiedle Stare Zegrze 3/18
859	AUTO-GAZ Waleria Lipnicka	61-251 Poznań, Osiedle Orła Białego 68/19
860	FHU SPRA-POL Henryk Sprawski	61-255 Poznań, Osiedle Tysiąclecia 11/9
861	Zakład Usługowo-Handlowy „BUD-GAZ”	61-386 Poznań, Osiedle Bohaterów II Wojny Światowej 31/2
862	ENERGIA PLUS Sp. z o.o.	61-541 Poznań, ul. Przemysłowa 39
863	PPKS w Poznaniu	61-586 Poznań, ul. Towarowa 17/19
864	PETRUS-AUTO-GAZ Andrzej Ziarkowski	61-619 Poznań, ul. Lechnicka 100
865	„ASPIRYNKA” Leki-Paraleki-Ziola, Detaliczna Sprzedaż Paliw Wojciech Murkowski	62-004 Czerwonak, ul. Świerkowa 2
866	Zakład Malarsko-Tapicerski i Stacja Paliw Jeszyk Stanisław	62-008 Skoki, ul. Leśna 9
867	PHU TURTRANSGAZ Florian Turkot	62-045 Pniewy, ul. Poznańska 72
868	HAND-MAR Towarek Marcin & Rutkowska Monika SC	62-065 Grodzisk Wilk., Osiedle Wojska Polskiego 18/48
869	„WOLEX” Leszek Wojciechowski	62-090 Rokietnica, ul. Zakątek 8
870	„MPGK” Sp. z o.o.	62-100 Wągrowiec, ul. Skocka 13
871	Raczyńska Aleksandra	62-110 Damasławek, ul. Kcyńska 48
872	AGAZ Agnieszka Michalska	62-130 Gołacz, ul. Cisowa 29
873	PHU Władysław Michalski	62-130 Grudziądz, ul. Cisowa 29
874	PHUP Andrzej Szeszycki	62-200 Gniezno, ul. Orcholska 41
875	PPHU „KORLEN” Dawid Korczyński	62-230 Witkowo, ul. Żwirki i Wigóry 2A
876	„SEDI” Elżbieta Korczyńska Handel Hurtowy i Detaliczny	62-230 Witkowo, ul. Żwirki i Wigóry 2A
877	PPHU „VITPOL” Maciej Gierlotka	62-230 Witkowo, Wiekowo 81
878	Łojewska Bernardyna	62-300 Września 17
879	PHU „AUTO-GAZ” Jerzy Rybarczyk	62-300 Września, ul. Wrocławska 42
880	K. Łojewski Firma Wielobranżowa REN-GAZ	62-310 Pyzdry, ul. Wrzesińska 29
881	Stacja Paliw PAL-BUD SC	62-330 Nekla, ul. Rolna
882	Dystrybucja Gazu	62-400 Słupca, ul. Szeluty 1
883	„INSTALGAZ” SC Roman Kaup i Piotr Parus	62-400 Słupca, ul. Wspólna 9
884	Agpol Sp. z o.o.	62-420 Słupca, Al. Prymasa Wyszyńskiego 3
885	PW Inwestor Przemysław Hierowski	62-420 Strzałkowo, ul. Gen. Sikorskiego 16
886	Stacja Paliw LPG Auto Gaz Montaż Instalacji Gazowych Alicja Skąpska	62-504 Konin, ul. Piłsudskiego 1/28
887	PPHU „TO TO” Tomasz Tomaszewski	62-510 Konin, Al. 1-go Maja 12/10
888	„Oodigo” Radosław Bartczak	62-510 Konin, ul. 11 Listopada 15/24
889	PHU „GAZ-OL” Andrzej Świerkowski, Grzegorz Świerkowski	62-510 Konin, ul. Poznańska 76
890	ROTTOM Sieradzki Tomasz	62-510 Konin, ul. Wyzwolenia 4/76
891	„TANK-ROM” Kuźmierowscy Spółka Jawna	62-540 Kleczew, ul. Rostoka 12
892	Dystrybucja Gazem i Instalatorstwo Kuchni Gazowych	62-541 Budziszewo, ul. Kleczewska 15
893	PHU WĘGLOBUD W. Zawrocka, B. Zawrocki, P. Zawrocki Spółka Jawna	62-541 Budziszewo, ul. Kościelna 6

894	PHU „KARBUD” Michał Zawrocki	62-561 Ślesin, ul. Ogrodowa 24
895	PHU KAR	62-570 Rychwał, ul. Grabowa 23a
896	PW „WALDAR” Włodzimierz Walczak	62-600 Koło, ul. Broniewskiego 16/9
897	PPHU „RANCHO” W. Chęciński	62-600 Koło, ul. Dąbska 24
898	„TRANS-KOL-PALIWA” Sp. z o.o.	62-600 Koło, ul. Toruńska 186
899	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Gold-Art. Izabela i Roman Klapsa	62-700 Turek, ul. Konińska 1
900	Magdalena Pietras	62-700 Turek, ul. Słodków 25a
901	PPHU PREMA SC	62-700 Turek, ul. Umiejowska 62
902	Grażyna Kołodziejczyk	62-800 Kalisz, ul. Asnyka 60/76
903	Energetyka Kaliska – Usługi Techniczne Sp. z o.o.	62-800 Kalisz, ul. Wojska Polskiego 35
904	Naskręcki Marcin PPUH „AGNESE”	62-800 Kalisz, ul. Wrocławska 137
905	PHU „DOR-GAZ” Krzysztof Mieszczkański	62-860 Opatówek, ul. Hallera 8
906	PPHU ARKAN Millitowski Józef	62-862 Iwanowice, ul. Kordeckiego 14
907	FHU EKO-TERM Dariusz Haładyn	62-865 Szczytniki, ul. Radliczyce 44/1
908	PW PAL-BUD W. Pietryga	63-000 Września, ul. Fromborska 57
909	Roman Larysz	63-100 Śrem, ul. Grunwaldzka 8b/77
910	Stacja Paliw Janusz Komorowski	63-100 Śrem, ul. Sikorskiego 115
911	Obwoźna Sprzedaż Gazu Bohdan Nowak	63-140 Dolsk, ul. Rybarska 9
912	JAROMA SA	63-200 Jarocin, Al. Niepodległości 34
913	NEWCO-LPG Consulting Sp. z o.o.	63-200 Jarocin, ul. Gołębia 3
914	JAROGAZ SC Głowacki Witold, Golembiewski Zdzisław	63-200 Jarocin, ul. Przemysłowa 3
915	Firma Handlowa Marek Kasprzak	63-200 Jarocin, ul. Wł. Jagiełły 13
916	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „ENEN” Kazimierz Osuch	63-230 Witaszyce, Al. Wolności 57
917	Stacja Paliw ARPAX	63-230 Witaszyce-Witaszyczki
918	Spółdzielnia Usług i Zaopatrzenia Kółek Rolniczych	63-233 Jaraczewo, ul. Golska 45
919	PPHU „GAS-FULL” M. Woźniak, R. Urbaniak	63-233 Jareczno, ul. Jarocińska 2
920	PPHU LUNA Lucyna Jędrasiak	63-300 Pleszew, ul. Leśna 8
921	SOPAL Sp. z o.o.	63-300 Pleszew, ul. Lipowa 16
922	FHU Mirosław Ryfa	63-300 Pleszew, ul. Poznańska 75/20
923	Alicja Rybarczyk	63-308 Gizalki, ul. Wodna 2
924	WINDPOWER Poland Sp. z o.o.	63-322 Gołuchów, ul. Lipowa 1
925	PHU L. Hadaś, A. Hadaś Spółka Jawna	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Gen. J. Bema 162
926	RAFAELA Sp. z o.o.	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Gen. J. Bema 168
927	DHU Elżbieta Teodorczyk AUTOGAZ	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Nowa Krępa 13a
928	DHU Tomasz Teodorczyk AUTOGAZ	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Nowa Krępa 13a
929	PHU „KAB-GAZ” Sp. z o.o.	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Poznańska 83
930	„Usługi Gazownicze” A. i B. Hańcza, L. Kaczmarek	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Poznańska 83
931	PHU „Margo-Trans” Loks Mariola	63-421 Przygodzice, ul. Czarnylas 192A
932	Mechanika Pojazdowa PUH RATMECH Zbigniew Ratajok	63-430 Odolanów, ul. Strzelecka 14
933	„VALEK-CENTER” Barbara Walczak	63-432 Garki, ul. Borników 42
934	AUTOPROFI Sp. z o.o.	63-500 Ostrzeszów, Al. Wojska Polskiego 21
935	ZEG MET Stanisław Szlafke	63-500 Ostrzeszów, ul. Kolejowa 22
936	FHU „EWAN” Ewa Szlafke	63-500 Ostrzeszów, ul. Norweska 30
937	Stacja Paliw Przedborów Szczepan Gruszka	63-510 Mikstat, Przedborów 49
938	Przedsiębiorstwo Handlowe – Baza Paliw „MAŁGOSIA” Małgorzata Kokott	63-600 Kępno, ul. Graniczna 28
939	Szczepan Jerzyk, Dariusz Jerzyk	63-640 Bralin, ul. Kępińska 57
940	„KROGAZ” Dariusz Kruś	63-700 Krotoszyn, ul. Wojciechowskiego 33b
941	AGRO-GAS SYSTEM Sprzedaż Hurtowa i Detaliczna Paliw i Olejów	63-700 Krotoszyn, ul. Zdunowska 61
942	AGRO-GAS-SYSTEM Małgorzata Godyla	63-700 Krotoszyn, ul. Zdunowska 61
943	Firma Handlowo-Usługowa MARTRANS	63-740 Kobylin, Rębichów 17B
944	„MAR-GAZ II” Cecylia Biderman	63-800 Gostyń, ul. Wł. Łokietka 14
945	„ROLMAS” S. Łakopmy Spółka Jawna	63-830 Pajęczno, Czeluścin 9
946	PPH „MIR-ZEN” Stachowiak Mirosław	63-830 Pępowo PKP 9
947	Usługi Transportowe INSTAL-GAZ Rochowiak Bożena	63-860 Pogorzela, Łukaszew 14
948	„LA GAZZA” Sp. z o.o.	63-900 Rawicz, ul. Saperska 2D

949	Petro JORK DUSZYŃSKI i Spółka Duszyński Janusz	64-000 Kościan, ul. Działkowa 25
950	PHU „GAZ-MIX” Grzegorz Nowak	64-030 Śmigiel, ul. Matejki 16
951	Pośrednik Sprzedaż Paliw i Olejów Tomasz Szymański	64-100 Leszno, ul. Lipowa
952	Dystrybucja Gazu Kempa Leszek	64-100 Leszno, ul. Łużycka 15
953	PPHU Hieronim Domański	64-100 Leszno, ul. Starozamkowa 7
954	Stacja Paliw SC Hieronim Domański, Wojciech Tyliński	64-100 Leszno, ul. Starozamkowa 7
955	Zakład Dystrybucji Gazu Płynnego Marian Gąsiorek	64-115 Świąciechowa, ul. Wolności 25
956	Stacja Paliw „KAMIL” I. Kamiński, R. Kamiński	64-120 Krzemieniewo, ul. Dworcowa 102
957	Jan Piotrowski	64-200 Wolsztyn, ul. Kręta 15a
958	PPH FISTAL Burlaga Robert	64-300 Nowy Tomyśl, ul. Długa 22/14
959	PPUH „TERA” Stanisław Hała	64-300 Nowy Tomyśl, ul. Wiatrakowa 20
960	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	64-360 Zbąszyń, ul. Przysiółki 6
961	„DOLGAS” Włodzimierz Dolata	64-500 Szamotuły, ul. Łukasza Górki 20
962	„DOLGAS PLUS” Wioletta Dolata Dystrybucja Gazu	64-500 Szamotuły, ul. Łukasza Górki 20
963	„TOM-GAZ” Dystrybucja Gazu Tomasz Łusiewicz	64-520 Zielona Góra, ul. Zamkowa 12
964	Sklep Przemysłowy Dystrybucja Gazu Ewa Tabaka	64-720 Lubasz, ul. B. Chrobrego 26
965	Stacja Paliw Alicja Ignasiak	64-800 Chodzież, ul. Buszczaka 13
966	PHU „BRACIA STANEK” Dariusz Stanek	64-800 Chodzież, ul. Nietuszkowo 29
967	PHU „M&W” SC Mariusz Jankiewicz, Wojciech Dudziak	64-800 Chodzież, ul. T. Siejaka 29
968	M.K. SIGMA Andrzej Kaluża	64-800 Chodzież, ul. Zwycięstwa 61
969	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	64-830 Morgonin, ul. Powstańców Wlkp. 68
970	Dystrybucja Gazu „STASIEŃKA” Elżbieta Rudek	65-637 Zielona Góra, ul. Francuska 17/9
971	„GRUPA EKOPETROL” Sp. z o.o.	65-730 Zielona Góra, ul. Elektronowa 9
972	PW Mieczysław Palonka STACJA PALIW	66-003 Zabór, ul. Dębowa 2
973	PHU HURT-DETAL Budownictwo Ziemno-Melioracyjne IMPORT-EXPORT Ireneusz Ciołek, Mariusz Ciołek	66-100 Sulechów, Al. Wielkopolska 11
974	PHU Dystrybucja Gazu Mirosław Gienko	66-100 Sulechów, ul. Nowy Świat 16
975	PHU „OKTAN” Jacek Kryś	66-200 Świebodzin, Osiedle Łużyckie 44F/9
976	Artur Cuger	66-330 Pszczew, ul. Batorego
977	Stacja Paliw „SUPER TANK” J. Horoszkiewicz i H. Pawlina Spółka Jawna	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Walczaka 109
978	AUTO-GAS M. Sawicki, G. Kafka	66-440 Skwierzyna, ul. Gorzowska 22A
979	PPUH Marzena Jarmuta	66-500 Strzelce Krajeńskie, ul. Gorzowska 6
980	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Uslugowe „WACH” Jan Wach	66-520 Dobiegniew, Słonów 78
981	Sprzedaż Produktów Ryszard Siarkiewicz	66-530 Drezdenko, ul. Klesno 4
982	Usługi Transportowe i Handel Grzegorz Maćkowski	67-100 Nowa Sól, ul. Piotra Skargi 6G/71
983	Stacja Paliw Ryszard Pięta	67-124 Nowe Miasteczko, ul. Kościuszki 35
984	ARTUREX Artur Woźniak	67-130 Siecieboryce
985	„KILIAN” Robert Killian	67-200 Głogów, ul. Jedności Robotniczej 39
986	Stacja Paliw „AGRO” Andrzej Gwara	67-410 Sława, ul. Krzepielów 142
987	PW Stanisław Pyziak	67-410 Sława, ul. Piwna 3
988	MZK Sp. z o.o.	68-100 Żagań, ul. Młynarska 6
989	„DAN-POL” Daniel Dworek	68-100 Żagań, ul. Staszica 1
990	PH LUKASSEK Import-Export Monika Piekarczyk-Lukassek	68-200 Żary, Al. Wojska Polskiego 7/2
991	Aneta Białonoga PW „GLOBAL”	68-200 Żary, ul. Zakopiańska 5A/1
992	Stacja Paliw ADWAM Spółka Jawna Pał, Wojtasik, Wojarski, Uliński, Samelska	69-100 Słubice, ul. Wojska Polskiego 69
993	Zakład Usług Transportowych Andrzej Łozowski i Marek Łozowski Spółka Jawna	69-108 Cybinka, ul. Dąbrowskiego 43
994	PUH „HEMAK” Henryk Lange	69-110 Rzepin, ul. Mickiewicza 80
995	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MAX-BIZ” Krzysztof Dereczenik	69-110 Rzepin, ul. Starkowska 11
996	Firma Wielobranżowa DARKO	70-210 Szczecin, ul. Świętopelka 5/6
997	PHU „MILS” Milewicz Krzysztof	70-395 Szczecin, ul. Bogumili 6/11
998	Elżbieta Bakinowska	70-436 Szczecin, ul. Jagiellońska 9/7
999	„SPES” Sp. z o.o.	70-731 Szczecin, ul. Smocza 22/3

1000	„WASTAWA” Sp. z o.o.	70-784 Szczecin, ul. A. Struga 42
1001	„SOWELO” Sp. z o.o.	70-784 Szczecin, ul. A. Struga 42
1002	„PETROMI” Sp. z o.o.	71-011 Szczecin, ul. Mieszka I-go 63/64
1003	AGADAMPOL SC Adam Materka, Agata Anna Bylina	71-121 Szczecin, Witkiewicza/Twardowskiego
1004	„JAROMEX” Roman Kania, Janusz Szafranski	71-670 Szczecin, ul. Przyjaciól Źolnierza 24/9
1005	„JALROM” Alina Tomaszewska, Roman Kania, Janusz Szafranski	71-670 Szczecin, ul. Przyjaciól Źolnierza 24/9
1006	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Usług i Produkcji Metalowej JOT-KA Józef Klimowicz	71-703 Szczecin, ul. Blizińskiego 14
1007	PHU PETROMAX Filip Krząstek	71-836 Szczecin, ul. Nehringa 75
1008	PPHU „PIRS” Sp. z o.o.	72-004 Tanowo, ul. Gunicka 20
1009	PPHU RODE Sp. z o.o.	72-015 Police, ul. Piotra i Pawła 9
1010	„JACK-POL” Handel i Usługi Krzysztof Igras	72-110 Przybiernów, ul. Kątna 1
1011	SL Sp. z o.o.	72-200 Nowogard, ul. Bohaterów Warszawy 7A
1012	Gminna Spółdzielnia Samopomoc Chlopska Zakład Pracy Chronionej	72-320 Trzebiatów, ul. Rynek 2
1013	PHU „ROP-BENZ” Hurt-Detal	72-343 Karnice, ul. Torowa 1
1014	PUH GAMA Spółka Jawna Marta i Antoni Grabalscy	72-344 Rewal, ul. Słoneczna 1
1015	„KAMGAZ” SC A. Słowik, P. Kaczmarek	72-400 Kamień Pomorski, ul. Orzeszkowej 14B
1016	ELMAN SC	72-410 Gołczewo, ul. Niepodległości 35
1017	Litwiniec Robert Krzysztof	72-605 Świnoujście, ul. Sztormowa 11
1018	Stacja Paliw Kętrzyn Renata Pietras	73-231 Krzęcin, ul. Niepodległości 15
1019	Dystrybucja Gazów Technicznych i Propan-Butan K. T. Pucyniak	74-300 Myślibórz, ul. Łużycka 25
1020	Zakład Przemysłowo-Produkcyjno-Handlowy „STALBEN” Benedykt Piotrowski	74-400 Dębno, ul. Rzemieśnicza 3
1021	Dystrybucja Gazu Propan-Butan Zbigniew Marciniewski	76-020 Bobolice, ul. Łazienkowa 1B/8
1022	Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej „EXPRES-GAZ” SC Zbigniew, Emilia Marciniewscy	76-020 Bobolice, ul. Polanowska 7
1023	PPHU „PAK-PEK” Grażyna Pęk	76-024 Świeszyno, ul. Konikowo 63
1024	„Mak-Gaz” Zdzisław Makowski	76-100 Sławno, ul. Kolejowa 3
1025	Stacja Pogotowia Ratunkowego	76-200 Słupsk, ul. Paderewskiego 5
1026	Stacja Paliw ZDZ Bogusław Stereńczak	76-200 Słupsk, ul. Szczecińska 57
1027	ZUH „LPG” Janina Petruk	76-200 Słupsk, ul. Tyski 4
1028	„MAX” FHU T. Kufelska	76-248 Dębica, ul. Kaszubska
1029	Jan Szurek	76-270 Ustka, ul. Marynarki Polskiej 54/1
1030	„AS-GAZ” Andrzej Sominke	77-127 Nakła 60d
1031	Zakład Drzewny „ROBPOL” Robert Jaster	77-400 Złotowo, ul. Wielatowo 6
1032	Spółdzielnia Transportu Wiejskiego	78-100 Kołobrzeg, ul. Obozowa 5
1033	Spółdzielnia Kółek Rolniczych	78-120 Gościno, ul. Spółdzielcza 2
1034	Stacja Paliw Ewa & Andrzej Kaczmarek	78-125 Rymań, ul. Koszalińska 44B
1035	Linia K & K Sp. z o.o.	78-230 Karlino, ul. Szymanowskiego 17/2
1036	OPAK Leopold Pączka	78-400 Szczecinek, ul. Słowiańska 6
1037	PHU „GAZ-TRON” Zbigniew Zębala	78-500 Drawsko Pomorskie, ul. Gdyńska 9D
1038	Handel-Usługi SC Tadeusz Olejnik & Romuald Kościelec	78-500 Drawsko Pomorskie, ul. Starogrodzka 33
1039	Gmina Czaplunek (Zakład Gospodarki Komunalnej w Czaplunku)	78-550 Czaplunek, ul. Jeziorna 50
1040	Orteam Sp. z o.o.	80-175 Gdańsk, ul. Orzechowa 5
1041	PPU „ZIELEN” Sp. z o.o.	80-254 Gdańsk, ul. Partyzantów 76
1042	PHU MIRAS Mirosław Osowski	80-414 Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Bolesława Chrobrego 79
1043	Przedsiębiorstwo Handlowe „MARGO-OIL” Małgorzata Krawczun	80-611 Gdańsk, ul. Stryjewskiego 20A/14
1044	Energo-Eko-Inwest Sp. z o.o.	80-748 Gdańsk, ul. Chmielna 81/82
1045	Spółdzielnia Pracy ESPEDYTOR	81-061 Gdynia, ul. Hutnicza 20
1046	GMB NORD SC Grażyna Bohatyrowicz, Marzena Bohatyrowicz-Szady	81-081 Gdynia, ul. Rydzowa 5 lok 14
1047	Przedsiębiorstwo Handlowe „MAGOS” Sp. z o.o.	81-356 Gdynia, ul. Starowiejska 1/209, 205
1048	„MADRO” Ewa Wawrzyniak	81-632 Sopot, ul. Mickiewicza 11/6
1049	EURO SHIP OIL Sp. z o.o.	81-717 Sopot, ul. Haffnera 6

1050	Marzena Jaros FHU NAFT-PETROL	82-100 Nowy Dwór Gd., ul. Warszawska 36
1051	PHU „BOLTEX” Sp. z o.o.	82-100 Różewo 12
1052	PPHU „BRAWO” Wojciech Branicki	82-200 Malbork, ul. Sienkiewicza 15B/6
1053	PHU MIREX Pazio Mirosław	82-200 Malbork, ul. Zamkowa 13
1054	Firma Handlowa „FAGA” Krystyna Gawlik	82-230 Nowy Staw, ul. Chlebówka 30
1055	PHU „PETROLEX” Józef Stasiewicz	82-300 Elbląg, ul. A. Struga 33/7
1056	FHU „DAKAR” SC Chruściński, Szelağ, Dutko, Prokaziuk	82-300 Elbląg, ul. Dębowa 4c
1057	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe TRAMAD Sp. z o.o.	82-300 Elbląg, ul. Nowodworska 25
1058	Cezary Kopyt Stacja Benzynowa	82-340 Tolkmicko, ul. Morska 9
1059	„DOM-GAZ” Sp. z o.o.	82-400 Sztum, ul. Sienkiewicza 68
1060	„RAF” Rafał Borsuk	82-400 Sztum, ul. Żeromskiego
1061	PKS Kwidzyn Sp. z o.o.	82-500 Kwidzyn, ul. Konopnickiej 10A
1062	Przedsiębiorstwo Budownictwa Drogowego	82-500 Kwidzyn, ul. Lotnicza 3
1063	„ZAPIECEK” Gosp. Rolne Lotopolska Elżbieta	82-550 Prabuty, ul. Chodkiewicza 38
1064	Stacja Paliw LPG „MIR-JAN” Mirosław i Grażyna Mróz	83-000 Pruszcz Gdański, Rokitnica
1065	Dystrybucja Paliw SC Zdzisław Jabłecki, Czesław Jasiukajć	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Łukasiewicza 3
1066	PHU „ARI” Arkadiusz Błaszke	83-110 Tczew, ul. Gdańska 32
1067	PETROL Sp. z o.o.	83-110 Tczew, ul. Głowackiego 6
1068	ABIGAZ Dystrybucja Gazu Płynnego Propan-Butan Zofia Kleina	83-111 Miłobądz, Zajączkowo Tcz.
1069	PW GAZBUT Jerzy Grabalski	83-130 Pelplin, ul. Strzelnica 14
1070	Stacja Paliw Mieczysław Jankowski	83-262 Czarna Woda, ul. Przemysłowa 5
1071	EKOTECHNIK Sp. z o.o.	83-305 Pomieczyno, ul. Rąb 18
1072	Izobud Materiały Budowlane PPU Sp. z o.o.	83-314 Sompolno, ul. Dworcowa 3
1073	PHU „GASPRIMA” Henryk Mischkowski	83-333 Chmielno, ul. Zawory 75
1074	GAZ-DOM Dystrybucja Gazu Jan Głiszczyński	83-340 Sierakowice, ul. K. B. Łosińskiego 25
1075	SALON SPRZEDAŻY i SERWIS Kazimierz Buszman	83-400 Kościerzyna, ul. Kościerska Huta 6 F
1076	Prywatna Dystrybucja Gazu „ANDEX” Andrzej Narloch	83-424 Lipusz, ul. Jaśminowa 16
1077	„EDEN I & J” Sp. z o.o.	83-441 Wiele, ul. Kościerska 7
1078	Korporacja Handlowa „FUEL” Sp. z o.o.	84-100 Puck, ul. Judyckiego 2
1079	Auto-Gaz Krzysztof Lipke	84-100 Puck, ul. Wejherowska 9
1080	RENUSZ Przewozy Autokarowe Krajowe i Zagraniczne I. Renuz, A. Renuz Spółka Jawna	84-103 Łebcz, ul. Pucka 14
1081	Pomorska Komunikacja Samochodowa Sp. z o.o.	84-200 Wejherowo, ul. Transportowa 1
1082	FHU „AB” Adam Bugajski	84-360 Łeba, ul. Wybrzeże 11
1083	PW „POLSTAR” Sp. z o.o.	85-070 Bydgoszcz, ul. Focha 20
1084	INWESTBUD Sp. z o.o.	85-147 Bydgoszcz, ul. Dąbrowa 23
1085	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe	85-347 Bydgoszcz, ul. Nakielska 118
1086	Piotr Grobelny	85-451 Bydgoszcz, ul. Grunwaldzka 203
1087	PHU PIT STOP Jakub Steller	85-461 Bydgoszcz, ul. Spiżowa 2
1088	Zakład Techniczny PROPAN Andrzej i Bogumiła Dzwonnik	85-749 Bydgoszcz, ul. Inwalidów 51
1089	PW NOWIPAL SC B. Paluszkiewicz, Z. Nowak	85-790 Bydgoszcz, ul. Magazynowa 1
1090	„NAFT-HURT” Hurtownia Wielobranżowa Marek Kapuściński	85-791 Bydgoszcz, ul. Rzeźniackiego 4/21
1091	„KRONOX” Sp. z o.o.	85-959 Bydgoszcz, ul. Królowej Jadwigi 18/415
1092	PW KEFAS Stanisław Prekop	86-010 Koronowo, ul. Wyczółkowskiego 11
1093	Firma HM Handeł Usługi Transport H. Bulge	86-170 Nowe, ul. Bochlín 97
1094	Stacja Paliw „MORSKI OWIES”	86-208 Podwiesk
1095	Roman Wierzchowski FIRLUS	86-221 Papowo Biskupie
1096	WALDII Waldemar Płatek	86-230 Lisewo, ul. Hallera 16
1097	Firma AUTO-GAZ Marcin Śrubka	86-300 Grudziądz, ul. Focha 9
1098	„PETRIMEX” Lena Wilczarska	86-300 Grudziądz, ul. Konstytucji 3 Maja
1099	„EDGAZ” Edward Knorst	86-302 Grudziądz, ul. Zakurzewo 9
1100	PHU „PERFEKT” Kazimierz Żołnowski	86-306 Grudziądz 8, Kłódka
1101	Dystrybucja Gazu Butlowego Sylwester Kobylski	86-320 Łasin, ul. Wybudowanie 9
1102	Krajowa Spółka Cukrowa SA	87-100 Toruń, ul. Kraszewskiego 40
1103	Hurtownia Artykułów Przemysłowych i Tytoniowych Maria Jenny	87-100 Toruń, ul. Lniana 3
1104	FHU Finc Adam	87-100 Toruń, ul. Polna 113
1105	Firma Handlowo-Usługowa Mirosław Talarek	87-100 Toruń, ul. Polna 124

1106	FHU MARGAZ	87-100 Toruń, ul. Sz. Lubicka 2/18
1107	Gaz-Win Gabriela Winiarczyk	87-220 Radzyń Chelmski, Plac Tow. Jaszcz. 11
1108	PPUH „NAD-GAZ” Zdzisław Nadworny	87-220 Radzyń, ul. Radzyń Wybudowanie 40
1109	Janusz Marulski Stacja Paliw „Janko”	87-320 Górzno, ul. Floriana
1110	Stacja Paliw „BARTNICZKA” Marian Stożyński	87-321 Bartniczka
1111	Eurogaz Jacek Pakulsk	87-400 Golub-Dobrzyń, Białkowo
1112	Stacja Paliw Franciszek Puchalka	87-404 Radomin
1113	Firma Wielobranżowa Marek Jurgielski	87-410 Kowalewo Pomorskie, Kelpiny
1114	ZUH Markiewicz Włodzimierz	87-410 Kowalewo Pomorskie, ul. Brodnicka 18
1115	„AUTO-GAZ” Krzysztof Zwoliński	87-410 Kowalewo Pomorskie, ul. Odrodzenia 50
1116	Usługi Transportowe Mirosław Boruszowski	87-500 Rypin, ul. Wojska Polskiego 5/16
1117	PAL BOR Sp. z o.o.	87-515 Rogowo, Rojewo
1118	PUH „ARGAZ” Stanisław Grzędziński	87-600 Lipno, ul. Jaśminowa 9
1119	Firma Handlowo-Usługowa Stacja Paliw JSWSR Julia, Wiesław Wszelaki	87-602 Chrostowo
1120	FHU RENOMA Renata Miętkiewicz	87-702 Koneck
1121	Przedsiębiorstwo „EWAR-PRIM” Ewa Pawlak, Jerzy Pawlak, Irena Pawlak	87-800 Włocławek, ul. Jana Pawła II 112
1122	J.O. & T.S. Jerzy Oblas, Tomasz Ścierzyński	87-800 Włocławek, ul. Kościuszki 20
1123	PHU „BARTI-GAZ” Krzysztof Główa	87-811 Fabianki, ul. Wiślana 68
1124	Sklep Spożywczo-Przemysłowy GAZ LPG Elżbieta Świerkowska	87-820 Kowal, ul. Tylickiego 36
1125	PHU E-GAZ BIS Marek Krzywiński	88-100 Inowrocław, ul. K. Marcinkowskiego 110
1126	PPH „NAWIR” NAWARA BOURKANE Spółka Jawna	88-100 Inowrocław, ul. M. Skłodowskiej-Curie 34
1127	„EKO-GAZ” FPHU Grażyna Wędzińska	88-230 Piotrków Kuj., ul. Parkowa 31
1128	ZORBUD-2000 Sp. z o.o.	88-230 Piotrków Kuj., ul. Świątki 10
1129	MIMAX Michał Bogusz	88-344 Kołodziejewo, ul. Szkolna 4
1130	Firma Prywatna EKO-GAZ Marian Łukowski	88-400 Żnin, ul. Sarbinowo 11
1131	Agencja Handlowo-Usługowa EKO-GAZ Serwis Krzysztof Łukowski	88-400 Żnin, ul. Sarbinowo 11
1132	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	88-400 Żnin, ul. Mickiewicza 22
1133	AUTOGAZ Tomasz Buczyński	89-100 Nakło n/Notecią, ul. Wzgórze Wodociągowe 59
1134	Handel Przemysłowo-Wielobranżowy i Usługi Transportowe U. Beka, K. Beka	89-207 Królikowo, ul. Zaleska 1
1135	Jacek i Magdalena Mańczak Firma Instalacyjno-Handlowa TADMAN	89-210 Łabiszyn, Nowe Dębie 73
1136	AUTO Handel „CLIO” Stacja Paliw „PETROL” J. Puławski	89-240 Kcynia, ul. W. Witosa 30
1137	EKO-BAK II Bogdan Radtke	89-412 Sośno, ul. Szywald 64
1138	Stacja Benzynowa NAPRAWA TV Tomasz Myśliwiec	89-530 Śliwice, ul. Leśna
1139	PPHU TIZ Zbigniew Frątczak	90-102 Łódź, ul. Piotrkowska 80
1140	Krystyna Studzińska	90-604 Łódź, ul. Zielona 40/40
1141	„RED FULL” Sławomir Kobosa	91-120 Łódź, ul. Aleksandrowska 8
1142	Stacja Paliw Dorota Jezierska	91-204 Łódź, ul. Duńska 1
1143	„OIL-TRANS” Paweł Wasiak	91-218 Łódź, ul. Traktorowa 196
1144	PPHU „STYLME” A. Becherka, J. Kucharski	91-489 Łódź, ul. Wodnika 4/40
1145	FULL GAZ DYSTRYBUCJA GAZU LPG Dariusz Łyżwa	91-851 Łódź, ul. Marysińska 96
1146	AUTO-GAZ SC Kazimierz Dąbrowski, Tomasz Dąbrowski	92-403 Łódź, ul. Olechowska 83
1147	FHU Adam Skrzek	92-735 Łódź, ul. Pomorska 384
1148	M.W.M. SC Marcin Wojciech Motyka	93-005 Łódź, ul. Wólczańska 237 m. 1/2b
1149	CETECO Sp. z o.o.	93-172 Łódź, ul. Rzgowska 26/28
1150	PPHU „PETRON” Zbigniew Borkowski	94-029 Łódź, ul. Wileńska 4/8
1151	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „MARABEX” J&G Spółka Jawna	94-043 Łódź, ul. Olimpijska 7/257
1152	Kwant Sp. z o.o.	94-247 Łódź, ul. Solec 3/5
1153	Łódzka Spółdzielnia Mleczarska	94-251 Łódź, ul. Omlotowa 12
1154	AUTO-GAZ SC M. Rzeźniczak, S. Bajon	95-004 Kurowice, ul. Rokocińska 118
1155	Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska”	95-010 Stryków, ul. E. Plater 5
1156	MARS-OIL Włodzimierz Podsiadłowicz	95-015 Głowno, ul. Kolejowa 28a
1157	Rose Klaudia	95-030 Rzgów, ul. Katowicka 69

1158	Sprzedaż Części Samochodowych-Rolniczych Katarzyna Wawrzyniak	95-035 Ozorków, Cedrowice Parcela 5
1159	„WESTCARFELDT” Waldemar Feldt	95-040 Żakowice, ul. Rolnicza 3
1160	„LEMI” PHU L. Miedziński, M. Ruciński Spółka Jawna	95-060 Brzeziny, ul. Kilińskiego 11/13
1161	Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Dmosinie	95-061 Dmosin
1162	„Strzel-Pol” Spółka Jawna Stacja Paliw	95-061 Dmosin, Kołacin
1163	Wojewoda Małgorzata	95-083 Lutomiersk, ul. Florentynów 4
1164	PHU „HAL-GAZ”	95-100 Zgierz, ul. Boya Żeleńskiego
1165	„BULA” Piotr Bila	95-100 Zgierz, ul. Długa 13/2
1166	„TEXAS” Edmund Jabłoński	95-100 Zgierz, ul. Ozorkowska 12
1167	Stacja Paliw „KOSPAL” Stefan Kosiewicz	95-100 Zgierz, ul. Zgierska 16
1168	PPHU JURGREG Szkupiński, Krajewski	96-100 Skierniewice, ul. Kap. Hali 2/12
1169	Dro-Gaz Wiesław Ambroziak, Halina Ambroziak	96-100 Skierniewice, ul. Kap. Hali 2/26
1170	Firma „IRANOIL” W. Omiecińska, A. Omieciński, I. Cybulski	96-100 Skierniewice, ul. Łódzka 28A
1171	PPHU MIRONEX, Mirosław Maciesiak	96-100 Skierniewice, ul. Prusa 5/17
1172	Przedsiębiorstwo Handlowe RAWŚ Sławomir Wisławski, Tadeusz Biesiadecki	96-106 Skierniewice, ul. St. Domarasiewicza 3/5
1173	Zakład Gazyfikacji Bezprzewodowej Adam Stępniewski	96-230 Biała Rawska, ul. Wilcze Piętki 1
1174	PPHU „JOLIMEX” Jolanta Furmańska	96-230 Biała Rawska, ul. Żurawia 70
1175	„GEMINI” SC	96-300 Żyrardów, ul. 1 Maja 61c
1176	„ISAJ” Iwona Osiał	96-300 Żyrardów, ul. 1 Maja 88C
1177	COMPLEX-CAR SC Autoryzowany Dealer Daewoo	96-300 Żyrardów, ul. Jaktorowska 17
1178	Słowiński Sławomir Handel Obwoźny Sprzedaż Gazu Propan-Butan	96-300 Żyrardów, ul. ks. P. Skargi 20B
1179	ZUH „Progaz” Z. Rybkowski	96-300 Żyrardów, ul. Piękna 48
1180	PHU „IWA” Iwona Piasecka	96-300 Żyrardów, ul. Środkowa 52B
1181	Feliksiak Tomasz	96-313 Jaktorów, ul. Wojska Polskiego 71
1182	„Rabat” Wiesław Badowski	96-325 Radziejowice, ul. Akacyjowa 12
1183	PPHU „AD-KAR” Karolina Adamska	96-500 Sochaczew, Al. 600-lecia 42B/34
1184	„KOMA-ŁA” SC Zbigniew Komenderek, Arkadiusz Łuszczynski	96-500 Sochaczew, ul. 15 Sierpnia 143
1185	Firma EK POLSKA Kowalik Emil Piotr	96-500 Sochaczew, ul. Mickiewicza 2/6c
1186	PHU „Progaz” SC M. Łamajkowski, W. Najder	97-200 Tomaszów Mazow., ul. Joselewicza 14
1187	„SOLGAZ” SC Janina Solarewicz, Paweł Solarewicz	97-200 Tomaszów Mazow., ul. Krokusów 12
1188	Detaliczna Sprzedaż Gazu	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Kolejowa 46B
1189	Firma Handlowa ONDRAŚ Andrzej Siedlecki	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Belzacka 90/92
1190	PHU „Twoje Biuro” Karolina Karbownik	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Kostromska 62a/97
1191	PHU Zdzisław Cinkowski	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego 186/188 bl. 203 m. 22
1192	FHU E&P	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego 186/188 m. 23
1193	PHU „EL-POL” Zdzisław Cinkowski, Paweł Pilarczyk	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego 186/188 m. 23
1194	FHU Kabzińscy SC	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Sulejowska 45
1195	PPKS w Bartoszycach	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Wolborska 6B
1196	Zakład Wielobranżowy PROPAN SC P. Badek, J. Komocki, J. Stoś, Cz. Mirowski, J. Sitek, M. Sitek, B. Szmidt	97-310 Moszczenica, ul. Kosowska 7
1197	BUDEX-SZCZEPANIAK Spółka Jawna Michał Szczepaniak, Włodzimierz Szczepaniak	97-319 Będków, Będków Kolonia 1
1198	Sławomir Kulik	97-341 Niechcice, ul. Różana 11
1199	PPHU „PIĄTEK” Stanisław Piątek	97-350 Gorzkowice, ul. Zielona 24
1200	Zakład Usługowo-Handlowy Czesław Szymański	97-400 Bełchatów, ul. Grabowa 33
1201	ZPHU „AREX” Maria Załączna, Krzysztof Mielczarek Spółka Jawna	97-400 Bełchatów, ul. Lipowa 53a
1202	FHU Sprzedaż Mebli i Sprzętu Oświetleniowego I. Rogalewicz	97-420 Szczerców, ul. Pułaskiego 9
1203	PPHU Władysław Brzozowski	97-425 Żelów, ul. Piotrkowska 60
1204	EKO-OIL Marcin Ignatowski	97-438 Rusiec, Dąbrówki Kobyłańskie 8
1205	Gazyfikacja Bezprzewodowa Usługi Dariusz Wilczek	97-500 Radomska, ul. Krakowska 148

1206	EKO-SALVE Spółka Jawna	97-500 Radomsko, ul. Św. Rozalii 44
1207	PW „BAMAR” Barbara Krawczyk	97-500 Radomsko, ul. Jagiellońska 3
1208	Marek Maszczyk Firma „GROSIK”	97-500 Radomsko, ul. Narutowicza 55-57
1209	Firma Handlowa „Romex” Roman Muszkiet	97-500 Radomsko, ul. Piastowska 23/31
1210	Firma Handlowa „EKO-GAZ” Elżbieta i Jan Kisiel	97-515 Masłowice, ul. Strzelce Małe 106
1211	FHU „OPAL” Zdzisław Zawadzki, Helena Zawadzka, Marcin Zawadzki	97-524 Kobieles Wielkie, ul. Turystyczna 12
1212	FHU Nowgaz Sylwester Nowak	97-561 Ładzice, Jedlino II 160
1213	FH DARIO Darusz Chojka	97-561 Ładzice, ul. Stobiecko Szlacheckie 25
1214	PPHU „EKO-PAL”	97-565 Lgota Wielka, ul. Wieluńska 70
1215	ZTSH „TRANSLOK” Spółka Jawna Bartczak, Czechowski, Paziewicz	98-100 Łask, ul. Kolejowa 2
1216	Zakład Usług Motoryzacyjnych Jarosław Szmidt	98-100 Łask, ul. Lutomska 5
1217	PHUT „AGA” Agnieszka Soroczyńska	98-170 Widawa, ul. Kielczygłowska 15
1218	Przemysław Kanicki	98-200 Sieradz, ul. Dąbrowszczaków 4A/18
1219	PPH „BUDOKAZ” Sp. z o.o.	98-200 Sieradz, ul. Pod Skarpą 1a
1220	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	98-200 Sieradz, ul. Wojska Polskiego 63
1221	Firma Usługowo-Handlowa „IZOTRUCK” Sp. z o.o.	98-220 Zduńska Wola, ul. Łask 169
1222	PPKS w Zduńskiej Woli	98-220 Zduńska Wola, ul. Łask 36
1223	ZHU „TYTAN” Anna Kucharska	98-220 Zduńska Wola, ul. Wierzbowa 6
1224	PW IMS Sebastian Siwak	98-235 Błaszki, ul. Lubartów 17
1225	Dystrybucja Gazu „OLGAZ” Jan Sagan	98-240 Szedeł, ul. Warszawska 10
1226	PW „PROPAN” SC Damian Szokalski, Sławomir Marcinkowski	98-300 Wieluń, ul. Sieradzka 67
1227	„BIKS” Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe	98-310 Czarnożyły
1228	BOLTEX Jerzy Podyma	98-324 Wierzchnas, Mierzyce 29
1229	Jerzy Pluciński	98-330 Pajęczno, ul. Częstochowska 32
1230	Dystrybucja Gazu „TAD-GAZ” Marianna i Zenon Schabowicz	98-330 Pajęczno, ul. Kościuszki 8
1231	Skoczylas Barbara	98-330 Pajęczno, ul. Mickiewicza 53
1232	PHU „REMIX” Mariusz Krajewski	98-331 Nowa Brzeźnica, ul. Targowa 2/4
1233	PUH SC „EWELINA” Stacja Paliw	98-332 Rząśnia 54D
1234	PHU „TOK-GAZ” SC M. Tokarczyk, L. Tokarczyk	98-332 Rząśnia, ul. M. Konopnickiej 7a
1235	ZUH „AUTO-GAZ” Pęcherzy Ryszard	98-335 Pątnów, ul. Kamionka 136
1236	„ZUW-MASZ” Sp. z o.o. Zakład Usługowo-Wytwórczy	98-337 Strzelce Wielkie, ul. 17-go Stycznia 2c
1237	FHU Bogdan Lacki	98-337 Strzelce Wielkie, ul. Wola Wiwiecka 146
1238	Handel Hurtowo-Detaliczny Art. Spożywczymi i Przemysłowymi Jadwiga Klimczak	98-354 Siemkowice, ul. Dziegieciów 8
1239	Zakład Usługowo-Handlowy „AUTO-GAZ” Janusz Antoniak	98-355 Działoszyn, ul. Polna 31
1240	Stacja Paliw Halina Kuśmierk	98-358 Kielczygłów, ul. Tysiąclecia 41
1241	FHU „GAZ-MAR” Marian Książdz	98-360 Lututów, ul. Jezopole 18
1242	PH i AUTO-GAZ Ryszard Cierpić	98-360 Lututów, ul. Ogrodowa 7
1243	PTU „OMAX-GAZ” Adam Kościelny	98-400 Wieruszów, ul. Teklinowa 23
1244	Stacja Paliw	99-140 Świnice Warckie, ul. Szkolna 26
1245	Spółdzielnia Kótek Rolniczych	99-150 Grabów, ul. W. Reymonta 11a
1246	Teodor Burski	99-200 Poddębice, ul. 22 Lipca 4
1247	PHU AGAT-BIS	99-200 Poddębice, ul. Boryszew 27
1248	Zakład Usług Gazyfikacji Bezprzewodowej „GAZ” Janina Szopa	99-200 Poddębice, ul. Targowa 2A
1249	FHU DOMGAZ SC	99-210 Uniejów, ul. Turecka 2
1250	PHU „URBANIĄK” Wojciech Urbaniak	99-220 Wartkowice, ul. Łązki 27
1251	TRANS-MICHOR Andrzej Cichowski	99-300 Kutno, ul. Skłęczkowska 18
1252	TRANS-MICHOR A. Cichowski, Zb. Chodorowski	99-300 Kutno, ul. Skłęczkowska 18
1253	PHU „PETRO-PARK” Walczak Marianna, Hadasz Beata, Gruszczyńska Renata	99-314 Krzyżanów, ul. Złotniki 20A
1254	Traczyk Robert	99-320 Żychlin, ul. Polowa 20
1255	PUH „MARPOL” SC Jerzy Kotowicz, Lila Kotowicz	99-400 Łowicz, ul. Płocka 1
1256	Firma Handlowa „Sławek” Sławomir Holewa	99-423 Bielawy, ul. Warszawska 18
1257	Spółdzielnia Kótek Rolniczych w Zdunach	99-440 Zduny
1258	SEMPRA Energy Europe Limited	Londyn, 111 old Broad Street

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZMIENIONO WARUNKI KONCESJI

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Numer decyzji	Zakres zmiany
1	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	44-335 Jastrzębie Zdrój, ul. Wrocławska 2	7.01.2004	WCC/560B/163W/OKA/2003/RK PCC/586D/163W/OKA/2003/RK OCC/154B/163W/OKA/2003/RK	ZPIZPD*)
2	WINDVEST-POLAND Sp. z o.o.	81-523 Gdynia, ul. Mestwina 16	7.01.2004	WEE/154B/3541/P/1/2004/MS	zmiana terminu obowiązywania promesy ZPIZPD
3	PEC w Gostyninie Sp. z o.o.	09-500 Gostynin, ul. Kolejowa 24	8.01.2004	WCC/115B/424W/OWA/2004/DL PCC/121D/424W/OWA/2004/DL	ZPIZPD
4	Miasto Pionki – Oddział Wodno-Kanalizacyjno-Ciepłowniczy	26-670 Pionki, ul. Leśna 3	8.01.2004	WCC/732E/464W/OWA/2003/TKI PCC/842F/464W/OWA/2003/TKI	zmiana zapisu w obu koncesjach spowodowana powołaniem nowej jednostki budżetowej pn. Oddział Wodno-Kanalizacyjno-Ciepłowniczy, poszerzono zakres działalności w obu koncesjach
5	GIGATERM-INVESTMENT Sp. z o.o.	81-379 Gdynia, ul. Mickiewicza 5	8.01.2004	WCC/686D/107W/OGD/2004/AP PCC/714E/107W/OGD/2004/AP	ZPIZPD
6	Spółdzielnia Mieszkaniowa PRZODOWNIK	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Radomska 10	8.01.2004	WCC/638C/769W/OLO/2003/TB,RK	ZPIZPD
7	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowo-Handlowe ENCO Sp. z o.o.	41-914 Bytom, ul. Strzelców Bytomskich 165	9.01.2004	WCC/359F/330W/OKA/2003/AM	ZPIZPD
8	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych Sp. z o.o.	99-200 Poddębice, ul. Targowa 2a	9.01.2004	WCC/160A/524W/OLO/2004/TB PCC/176A/524W/OLO/2004/TB	ZPIZPD
9	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Lubsku Sp. z o.o.	68-300 Lubsko, ul. XX-lecia 3	10.01.2004	WCC/450C/2594W/OSZ/2003/2004/AB	zmiana zakresu działalności
10	Komunalny Związek Ciepłownictwa „PONIDZIE”	28-100 Busko Zdrój, ul. Kilińskiego 41	12.01.2004	WCC/444B/306W/OLO/2004/BG	ZPIZPD
11	Elektrociepłownia Szopienice Sp. z o.o.	40-387 Katowice, ul. 11 Listopada 19	12.01.2004	WCC/1020A/3380W/OKA/2003/RK WEE/152A/3380W/OKA/2003/RK	ZPIZPD
12	FORTUM DZT SA	58-309 Wałbrzych, ul. Broniewskiego 1B	12.01.2004	WCC/81J/134W/OWR/2003/JJ	zmiana zakresu działalności

13	Miejskie Zakłady Komunalne Sp. z o.o.	66-460 Witnica, ul. Kosynierów Mirosławskich 1	13.01.2004	WCC/925A/1604/N/OSZ/2004/BS	zmiana zakresu działalności
14	Regionale Przedsiębiorstwo Usługowe ENTERM Sp. z o.o.	57-300 Kłodzko, ul. Wielisławska 1a	14.01.2004	WCC/493A/1403/W/OWR/2004/HC	zmiana zakresu działalności
15	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	58-306 Walbrzych, ul. Ogrodowa 19	14.01.2004	WCC/494E/193/W/OWR/2003/HC	zmiana paliwa
16	Zabrzańskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-800 Zabrze, ul. Goethego 3	15.01.2004	WCC/159E/198/W/OKA/2003/RK	ZPiZPD
17	Miejski Zakład Energetyki Ciepłej w Świdnicy Sp. z o.o.	58-100 Świdnica, ul. Pogodna 1	15.01.2004	WCC/536D/200/W/OWR/2004/JK	zmiana zakresu działalności
18	MW ESCO Polska SA	02-954 Warszawa, ul. Królowej Marysienki 10	19.01.2004	WCC/1042A/3850/W/OWA/2004/AR PCC/1027A/3850/W/OWA/2004/AR	połączenie ze spółką MWV Polska Sp. z o.o.
19	PEC „Geotermia Podhalańska” SA	34-500 Zakopane, ul. Nowotarska 35a	20.01.2004	WCC/788A/401/W/OKR/2004/WS PCC/826A/401/W/OKR/2004/WS	ZPiZPD
20	TERMA DOM Sp. z o.o.	41-803 Zabrze, ul. Bytomska 112a	20.01.2004	WCC/313E/213/W/OKA/2003/CW	ZPiZPD
21	TERMKOM Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Gomułki 2E	21.01.2004	WCC/1011A/3348/W/OKA/2003/RK	ZPiZPD
22	Zakład Energetyki Ciepłej SA	40-025 Katowice, ul. Ścigaly 14	22.01.2004	WCC/146H/136/W/OKA/2003/HM	ZPiZPD
23	POWEN SA	41-800 Zabrze, ul. Wolności 318	22.01.2004	PCC/228B/759/W/OKA/2003/HM	ZPiZPD
24	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Gliwice Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Królewskiej Tamy	22.01.2004	WCC/237F/240/W/OKA/2003/PP	ZPiZPD
25	Koźłownia IZOPOL Zakład Gospodarki Ciepłej i Wodnej Sp. z o.o.	62-240 Trzemeszno, ul. Gnieźnińska 4	22.01.2004	WCC/1726A/122/W/OPO/2004/AJ PCC/757A/122/W/OPO/2004/AJ	ZPiZPD
26	Elektrociepłownia Tychy SA	43-100 Tychy, ul. Przemysłowa 7	26.01.2004	PCC/776A/97/W/OKA/2003/PP	ZPiZPD
27	Sydkraft EC Słupsk Sp. z o.o.	76-200 Słupsk, ul. Słoneczna 15D	27.01.2004	WCC/288F/140/W/OGD/2004/CW	ZPiZPD
28	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-940 Piekary Śląskie, ul. Gen. Ziętki 19	29.01.2004	WCC/425B/396/W/OKA/2003/CW PCC/466B/393/W/OKA/2003/CW	ZPiZPD
29	Lubawska Spółka Komunalna Sp. z o.o.	14-260 Lubawa, ul. Kopernika 65	30.01.2004	WCC/653C/2667/W/OGD/2004/DJ PCC/687C/2667/W/OGD/2004/DJ	ZPiZPD
30	Zakład Budżetowy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej	59-600 Lwówek Śląski, Al. Wojska Polskiego 27	30.01.2004	WCC/806B/797/W/OWR/2004/TT	zmiana zakresu działalności
31	Przedsiębiorstwo Usług Komunalnych w Bornem Suliniowie Sp. z o.o.	78-449 Borne Sulino, ul. Lipowa 6	30.01.2004	OSZ-4110-1(3)/2004/4713/WCC/ABST OSZ-4110-1(4)/4713/PCC/A/BS	zmiana nazwy i formy organizacyjnej
32	Therminvest Sp. z o.o.	80-556 Gdańsk, ul. Wielopole 7	30.01.2004	WCC/1001D/2317/W/OGD/2004/JG	ZPiZPD
33	Krzysztof Falkowski – PHU „FALKO-OIL”	15-281 Białystok, ul. Legionowa 15/111	3.02.2004	OPC/62B/3935/W/2/2004/BP	zmiana zakresu działalności
34	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	17-100 Bielsk Podlaski, ul. 3 Maja 22	3.02.2004	WCC/187E/344/W/OB/2003/2004/MSZ	zmiana zakresu działalności
35	Gmina Rawicz – Zakład Usług Komunalnych	63-900 Rawicz, ul. Winiary 4b	5.02.2004	WCC/354D/230/W/OPO/2004/AJ PCC/861A/230/W/OPO/2004/AJ OCC/101A/230/W/OPO/2004/AJ	zmiana nazwy

36	IMSO Sp. z o.o.	75-525 Koszalin, ul. Piłsudskiego 56	5.02.2004	OPC/74B/15/W/1/2004/ALK	ZPIZPD
37	Cieplownie Miejskie Sp. z o.o.	11-600 Węgorzewo, ul. Chrobrego 4	6.02.2004	WCC/811D/321/W/OGD/2004/SA	ZPIZPD
38	Bogdan Goworowski „BMG”	81-537 Gdynia, ul. Łużycka 9	6.02.2004	OPC/2070B/1812/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
39	Polterm Sp. z o.o.	00-717 Warszawa, ul. Bartycka 26	9.02.2004	WCC/1009B/2564/W/OWA/2004/MIL	ZPIZPD
40	ZEC Sp. z o.o.	66-440 Skwierzyna, ul. Mickiewicza 1	9.02.2004	WCC/154G/620/OSZ/W/2004/BSI	zmiana zakresu działalności
41	Dalkia Termika SA	00-380 Warszawa, ul. Kruczkowskiego 8	10.02.2004	WCC/688H/6/W/OWA/2004/AR PCC/715G/6/W/OWA/2004/AR	zmiana przedmiotu działalności
42	ROL-POL Józef Osmański i inni Spółka Jawna	09-470 Bodzanów, Ciesie 82	11.02.2004	OPC/111B/3956/W/1/2004/AJP	zmiana adresu i formy prawnej
43	Stacja Benzynowa LIPOWIEC Kopiajka Spółka Jawna	32-551 Babice, ul. Wygiezłów 174	11.02.2004	OPC/1408A/1830/W/1/2004/AJP	zmiana formy prawnej
44	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	86-105 Świecie, ul. Ciepła 9	11.02.2004	WCC/296B/181/W/OPO/2004/AJ PCC/310C/181/W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
45	Stacja Paliw Niciejewscy Spółka Jawna	89-600 Chojnice, Karolewo 16	11.02.2004	OPC/1439A/2247/W/1/2004/AJP	zmiana formy prawnej
46	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	42-606 Tarnowskie Góry, ul. Miódowa 6	12.02.2004	WCC/546D/345/W/OKA/2003/CW	ZPIZPD
47	ERG Bierań SA	43-155 Bierań, ul. Chemików 133	12.02.2004	WCC/537A/1366/W/OKA/2004/AM	ZPIZPD
48	Energetyka Ciepła Opolszczyzny SA	45-118 Opole, ul. Harcerska 15	12.02.2004 18.02.2004	WCC/374H/73/W/OWR/2004/MB PCC/392C/73/W/OWR/2004/MB	przejęcie do eksploatacji źródeł o mocy 14,5 MW i przejęcie nowych sieci ciepłowniczych
49	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ARPOL Sp. z o.o.	65-119 Zielona Góra, ul. Trasa Północna 14	13.02.2004	WCC/760C/509/OSZ/W/2004/RN	zmiana zakresu działalności
50	Cukrownia „Głogów” SA	67-200 Głogów, ul. Rudnowska 75	13.02.2004	WCC/498A/1177/W/OWR/2004/JK PCC/524A/1177/W/OWR/2004/JK	zmiana mocy zainstalowanej i zmiana zapisu w PCC
51	Zbigniew Kozuszek – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ETANEX	37-400 Nisko, ul. Sandomierska 265c	16.02.2004	OPC/455B/3931/W/1/2004/MJ	zmiana adresu
52	Agencja Nieruchomości Rolnej	00-215 Warszawa, ul. Doląskiego 2	17.02.2004	WCC/853E/973/W/OWA/2003/IR PCC/912E/973/W/OWA/2003/IR	ZPIZPD
53	„ORLEN PetroProfit” Sp. z o.o.	21-025 Niemce, ul. Przemysłowa 4	17.02.2004	MPC/45A/3228/W/1/2004/AJP OPC/126C/3228/W/1/2004/AJP	zmiana nazwy
54	ARGE Sp. z o.o.	30-704 Kraków, ul. Na Dolach 4	17.02.2004	WPC/82A/4171/W/1/2004/AJP MPC/135A/4171/W/1/2004/AJP OPC/2586B/4171/W/1/2004/AJP	zmiana nazwy i adresu

55	EURONAF TRZEBINIA Sp. z o.o.	32-540 Trzebinia, ul. Fabryczna 22	17.02.2004	WPC/63A/9428/W/1/2004/AS OPC/2867A/4665/W/1/2004/AS	zmiana nazwy
56	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Łomży Sp. z o.o.	18-400 Łomża, ul. Kopernika 9a	18.02.2004	WCC/227B/439/W/OLB/2004/MSZ	zmiana zakresu działalności
57	PW „SKAJ” S. Bzymek, J. Perchel, K. Stawek Spółka Jawna	27-200 Starachowice, ul. Kanatowa 1	18.02.2004	OPC/1490B/1958/W/1/2004/AJP	ZPIZPD
58	ALITEN Spółka Jawna – J. Dąbrowski	44-203 Rybnik, ul. Sosnowa 5	18.02.2004	OPC/1716A/2334/W/1/2004/AJP	ZPIZPD
59	ENESTA Sp. z o.o.	37-450 Stalowa Wola, ul. Kwiatkowskiego 1	19.02.2004	PCC/738A/109/W/OKR/2004/WS OCC/708A/109/W/OKR/2004/WS	zmiana nazwy
60	Harpen Polska Sp. z o.o.	53-333 Wrocław, ul. Powstańców Śl. 28/30	19.02.2004	WCC/742J/11/UJOWR/2004/TT PCC/773F/11/W/OWR/2004/TT	przejęcie PEC Sp. z o.o. we Wrocławiu i dostosowanie zapisów PCC do zakresu usług
61	Alutech Sp. z o.o.	32-650 Kęty, ul. Kościuszki 111	20.02.2004	WCC/828A/793/W/OKR/2004/WS	zmiana zakresu działalności
62	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Toruń Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. M. Skłodowskiej-Curie 41	23.02.2004	WCC/982B/218/W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
63	Edmund Lutyński – Stacja Paliw Art. Spożywczo-Przemysłowe	16-411 Szypliszki, ul. Kościuszki 33	24.02.2004	OPC/1466A/2004/W/1/2004/ALK	ZPIZPD
64	Wojciech Kondracki Przedsiębiorstwo Usługowo-Doradczo-Handlowe „INKLUZ”	18-400 Łomża, Al. Piłsudskiego 82C	24.02.2004	WCC/1024B/3608/W/OLB/2003/2004/MSZ PCC/1010B/3608/W/OLB/2003/2004/MSZ	zmiana adresu i zakresu działalności
65	SETON K. Cichocki, R. Matusiewicz Spółka Jawna	19-321 Nowa Wieś Elcka, ul. Elcka 9 B	24.02.2004	OPC/246B/3400/U/1/2004/ALK	konieczność dostosowania zapisów koncesyjnych do rzeczywistego zakresu prowadzonej działalności
66	KOMES MENAGEMENT Sp. z o.o.	20-020 Lublin, ul. Lipowa 3	24.02.2004	OPC/1743A/2914/W/1/2004/AS	ZPIZPD
67	Przedsiębiorstwo Energetyki Systemy Ciepłownicze SA	42-200 Częstochowa, ul. POW 2	24.02.2004	WCC/5011/251/W/OKA/2004/JL	ZPIZPD
68	PEC Sp. z o.o.	65-735 Zielona Góra, ul. Batorego 126A	24.02.2004	WCC/580E/197/W/OSZ/2004/EŻ	zmiana zakresu działalności
69	Przedsiębiorstwo PETRO-TOR Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Ceglana 27A	24.02.2004	OPC/430B/9415/W/1/2004/ALK	zmiana adresu
70	GLORMAX-OIL Sp. z o.o.	00-375 Warszawa, ul. Smolna 38/5	26.02.2004	OPC/2918A/4701/W/1/2004/AJP	ZPIZPD
71	Zakład Usług Technicznych „FASTY” Sp. z o.o.	15-688 Białystok, ul. Przędzaliniana 8	26.02.2004	WCC/786B/6913/W/OLB/2003/2004/MSZ	zmiana zakresu działalności
72	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Stacja Paliw W. T. Grzymkowsky Spółka Jawna	19-300 Elk, ul. Matejki 7	26.02.2004	OPC/1423A/9829/U/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej

73	EMPOL Sp. z o.o.	40-404 Katowice, ul. Oswobodzenia 58	26.02.2004	OPC/920A/24/W/1/2004/ALK	zmiana nazwy i formy prawnej
74	FHU „NUKA-2” Spółka Jawna E. K. Popiel	42-504 Będzin, ul. Pustkowie 2	26.02.2004	OPC/941A/171/U/1/2004/ALK	konieczność dostosowania zapisów koncesyjnych do rzeczywistego zakresu prowadzonej działalności
75	„Lagropal” Grzegorz Gronczewski, Krzysztof Łakomy Spółka Jawna	64-000 Kościan, ul. Kościańska 14, Kielczewo	26.02.2004	OPC/998B/9614/W/1/2004/AS	zmiana nazwy i formy prawnej
76	Przedsiębiorstwo Poszukiwań i Eksploatacji Złóż Ropy i Gazu PETROBALTIC SA	80-958 Gdańsk, ul. Stary Dwór 9	26.02.2004	PPG/13A/8003/P/1/2004/AS OPG/12A/8003/P/1/2004/AS	zmiana terminu obowiązywania promesy i zmiana nazwy
77	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	81-213 Gdynia, ul. Opata Hackiego 14	26.02.2004	WCC/287F/164/W/OGD/2004/JG	ZPIZPD
78	Przedsiębiorstwo Wodociągów, Kanalizacji i Ciepłownictwa „PEWIK” Sp. z o.o.	82-550 Prabuty, ul. Kwidzyńska 15	26.02.2004	WCC/403C/723/W/OGD/2004/JG	ZPIZPD
79	Waldemar Słoka – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe BARTEK	42-500 Będzin, ul. Sączewskiego 15	27.02.2004	OPC/253A/3986/W/1/2004/AS	zmiana adresu
80	PPWH WEST BUD Spółka Jawna	75-449 Koszalin, ul. Artylerzystów 6c	27.02.2004	WCC/245B/2567/W/OSZ/2004/ZD	zmiana zakresu działalności
81	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sochaczew Sp. z o.o.	96-500 Sochaczew, Al. 600-lecia 90	27.02.2004	WCC/4631/341/W/OWA/2004/RK PCC/485G/341/W/OWA/2004/RK	ZPIZPD
82	Zarząd Morskiego Portu Gdynia SA	81-337 Gdynia, ul. Rotterdamka 9	1.03.2004	WCC/963B/1608/W/OGD/2004/AP	ZPIZPD
83	PPHU „BIL-ZEL” Andrzej, Stefania Biłscy i Anna Cichoń Spółka Jawna	97-212 Budziszewice, ul. Brzezińska 3A	1.03.2004	OPC/1375A/1991/W/1/2004/BP	zmiana formy prawnej firmy
84	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	07-200 Wyszów, ul. Przemysłowa 4	2.03.2004	WCC/366A/292/W/OWA/2004/AS	ZPIZPD
85	Elektrociepłownia Białystok SA	15-124 Białystok, ul. Andersa 3	2.03.2004	WCC/281A/1251/W/OLB/2004/MSZ WEE/14A/1251/W/OLB/2004/MSZ	zmiana zakresu działalności
86	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej PP	41-300 Dąbrowa Górnicza, Al. Piłsudskiego 2	2.03.2004	WCC/51E/168/W/OKA/2003/PP PCC/541/168/W/OKA/2003/PP OCC/19G/168/W/OKA/2003/PP	ZPIZPD
87	Dalkia Sopot Sp. z o.o.	81-740 Sopot, ul. Polna 62	3.03.2004	WCC/937B/1737/W/OGD/2004/CW	ZPIZPD
88	Elektrociepłownia Radom SA	26-613 Radom, ul. Energetyków 16	5.03.2004	WCC/43B/105/W/OWA/2004/DL	ZPIZPD
89	PETROLOT Sp. z o.o.	02-159 Warszawa, ul. J. Gordona Benneta 2	8.03.2004	MPC/106B/1540/W/1/2004/ALK	ZPIZPD
90	Metsa Tissue SA	05-520 Konstancin Jeziorna, ul. Mirkowska 45	8.03.2004	WCC/381D/618/W/OWA/2004/RW PCC/401D/618/W/OWA/2004/RW	ZPIZPD
91	Spółka Jawna T&J Tyrakowski, Jachnik	63-220 Kotlin, ul. ks. Rymarkiewicza 1D	8.03.2004	OPC/788A/9804/W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej

92	LL-OIL Sp. z o.o.	74-200 Pyrzyce, ul. Szczecińska 29	8.03.2004	OPC/943B/3155/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
93	BAUKUR M. Kurowska, H. Kurowska Spółka Jawna	88-100 Inowrocław, ul. Świętego Ducha 76	8.03.2004	OPC/512B/9442/W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej
94	Zespół Ciepłowni Przemysłowych CARBO ENERGIA Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Szyb Walenty 32	9.03.2004	WCC/70E/207/W/OKA/2003/KR	ZPIZPD
95	INTER ENERGIA SA	03-822 Warszawa, ul. Grochowska 341 lok. 159	10.03.2004	OEE/210A/867/W/1/2004/AS	zmiana nazwy
96	Koksownia Przyjaźń Sp. z o.o.	42-523 Dąbrowa Górnicza, ul. Koksownicza 1	10.03.2004	PCC/335A/1197/W/OKA/2004/PS OCC/95A/1197/W/OKA/2004/PS PEE/136A/1197/W/OKA/2004/PS OEE/143A/1197/W/OKA/2004/PS WPG/4A/1197/W/OKA/2004/PS PPG/5A/1197/W/OKA/2004/PS	zmiana formy prawnej
97	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Lubań Sp. z o.o.	59-800 Lubań, Plac 3-go Maja 11	10.03.2004	WCC/6E/375/W/OWR/2004/DT	zmniejszenie mocy zainstalowanej
98	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ANDPOL Irena Klimas, Adam Klimas, Katarzyna Stelicka Spółka Jawna	85-657 Bydgoszcz, ul. Kozielskiego 1B	10.03.2004 10.05.2004	OPC/2310B/3627/W/1/2004/MJ OPC/2310C/3627/W/1/2004/MJ	zmiana nazwy zmiana formy prawnej
99	Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe JOKO Sp. z o.o.	97-561 Ładzice, Stobiecko Szlacheckie	10.03.2004	OPC/2435A/3891/W/1/2004/AS	ZPIZPD
100	Marek Rosiak – Zakład Usługowo-Handlowo-Produkcyjny AUTOMARK	98-220 Zdunska Wola, ul. Mostowa 3	10.03.2004	OPC/1172B/1070/W/1/2004/AS	ZPIZPD
101	GOREX Sp. z o.o.	11-220 Górowo Iławeckie, ul. Armii Czerwonej 7	12.03.2004	WCC/935B/1464/W/OGD/2004/KK	ZPIZPD
102	Stoleczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej SA	02-591 Warszawa, Al. Batoiego 2	15.03.2004	WCC/155F/170/W/OWA/AS	ZPIZPD
103	ENERGO-INVEST SA	41-706 Ruda Śląska, ul. Halembaska 98	15.03.2004	PEE/259B/1732/W/2/2004/MS	ZPIZPD
104	Zgorzeleckie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Zgorzelcu Sp. z o.o.	59-900 Zgorzelec, ul. Groszowa 1	15.03.2004	WCC/110E/400/W/OWR/2004/TT PCC/111E/400/W/OWR/2004/TT	zmniejszenie mocy zainstalowanej
105	Przedsiębiorstwo Komunalne w Tucholi Sp. z o.o.	89-500 Tuchola, ul. Świecka 68	15.03.2004	WCC/890E/256/W/OPC/2004/AJ	ZPIZPD
106	WARTER Sp. z o.o.	05-500 Piaseczno, ul. Okulickiego 4	17.03.2004	WPC/11B/2881/W/1/2004/MJ	ZPIZPD
107	Przedsiębiorstwo Budownictwa i Obrótu Towarowego „Fronton” Sp. z o.o.	30-001 Kraków, ul. Kamienna 19	19.03.2004	WCC/1047/A/9218/W/OKR/2004/WS	zmiana zakresu koncesji
108	Jan Nowak – „ANTRA-GAZ” Zakład Dystrybucji Gazu Płynnego	55-200 Olawa, ul. Opolska 7	19.03.2004	OPC/1652A/3594/W/1/2004/MJ	zmiana adresu
109	„EnergPartner” Sp. z o.o.	60-803 Poznań, ul. Polna 60	19.03.2004	OEE/156B/80/W/1/2004/AS	zmiana nazwy
110	Elektrownia Chorzów „ELCHO” Sp. z o.o.	41-500 Chorzów, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 3	24.03.2004	WCC/869B/8033/W/OKA/2004/PP WEE/66B/8033/W/OKA/2004/PP	ZPIZPD
111	Jarosław Jechorek – JJ ECO-OIL	60-235 Poznań, ul. Jarochońskiego 14/1	24.03.2004	OPC/2429A/3964/W/1/2004/MJ	zmiana siedziby koncesjonariusza i firmy
112	ORLE MONT-BUD Sp. z o.o.	62-240 Trzemeszno, ul. Folska 6	24.03.2004	OPC/1433A/1474/W/1/2004/MJ	zmiana nazwy firmy

113	Stacja Benzynowa Zygmunt Olszewski, Janusz Chojnacki Spółka Jawna	87-123 Dobrzejewice	24.03.2004	OPC/2108A/2106/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności ZPIZPD
114	Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Ornece	11-130 Orneka, ul. Krośnieńska 1	25.03.2004	PCC/799B/9248/W/OGD/2004/CW	
115	Tatrzańska Fala Sp. z o.o.	34-530 Bukowina Tatrzańska, ul. Kościuszki 36	25.03.2004	OPC/2060A/2527/W/1/2004/MJ	zmiana nazwy firmy
116	PHU „MICHPOL-III” Spółka Jawna Mirosław Michalek, Urszula Michalek	40-022 Katowice, ul. Damrota 16-18	25.03.2004	OPC/2602A/4205/W/1/2004/AS	zmiana nazwy i formy prawnej firmy
117	Elektrownia Chorzów SA	41-500 Chorzów, ul. Marii Skłodowskiej-Curie 3	25.03.2004	PCC/458A/1256/W/OKA/2004/PP OCC/272A/1256/W/OKA/2004/PP	ZPIZPD
118	NEO Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Szczecińska 25K	25.03.2004	OPC/2440A/3826/W/1/2004/MJ	zmiana siedziby firmy
119	Miasto i Gmina Warka – Zakład Usług Komunalnych	05-660 Warka, Plac Czarnieckiego 1	26.03.2004	WCC/702C/607/W/OWA/2004/DL PCC/731C/607/W/OWA/2004/DL	ZPIZPD
120	PETROCOM Sp. z o.o.	31-231 Kraków, ul. Bociana 22	26.03.2004	OPC/2261A/3765/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
121	Gmina Łódź	90-447 Łódź, ul. Piotrkowska 175	26.03.2004	WCC/721B/372/W/OŁO/2004/TB PCC/753B/372/W/OŁO/2004/TB	ZPIZPD
122	Rejon Dróg Miejskich Nowa Huta Sp. z o.o.	30-832 Kraków, ul. Plk. Dąbka 2	30.03.2004	OPC/2628A/4104/U/1/2004/MJ	zmiana siedziby firmy
123	Geotermia Mazowiecka SA	96-300 Żyrardów, ul. Okrzei 57	30.03.2004	WCC/699B/113/OWA/2004/AR PCC/728A/113/W/OWA/2004/AR	ZPIZPD
124	Włodzimierz Augustyniak – Stacja Paliw	88-140 Gniewkowo	31.03.2004	OPC/678A/9555/U/1/2004/ALK	zmiana wynikająca z dostosowania zapisów koncesyjnych do rzeczywistego zakresu prowadzonej działalności
125	OKTAN Kolodziejczyk Spółka Jawna	10-701 Olsztyn, ul. Warszawska 105	31.03.2004	OPC/2989A/4823/W/1/2004/ALK	ZPIZPD
126	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	27-600 Sandomierz, ul. Polskiej Organizacji Wojskowej 8	31.03.2004	WCC/236B/275/W/OŁO/2004/RK PCC/250B/275/W/OŁO/2004/RK	ZPIZPD
127	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. K. Miarki 46	2.04.2004	OWR-41110-2/2004/177/92B/MB	zmniejszenie mocy zainstalowanej
128	Administracja Domów Mieszkalnych	82-230 Nowy Staw, ul. Westerplatte 20	2.04.2004	WCC/977B/2265/W/OGD/2004/SA	ZPIZPD
129	Renata Rogulska – FHT „INTERTRANS”	07-200 Wyszaków, Leszczyński Podwiełajki 1	5.04.2004	OPC/2244A/3391/W/1/2004/AS	ZPIZPD
130	RTR Polska Sp. z o.o.	30-034 Kraków, ul. Awentowicza 6	5.04.2004	WCC/957A/1470/W/OKR/2004/WS PCC/1008A/1470/W/OKR/2004/WS	zmiana zakresu działalności
131	Przedsiębiorstwo Usług Techniczno-Socjalnych Jelcz-Laskowice	55-221 Jelcz-Laskowice, ul. Fabryczna 21	5.04.2004	OWR-41110-16/2004/567/314D/TT	zmniejszenie mocy zainstalowanej i zmiana adresu

132	Firma Handlowa RAM A. Rosa, M. Rosa Spółka Jawna	32-800 Brzesko, ul. Kościuszki 48	6.04.2004	OPC/1434A/1836/W/1/2004/AS	zmiana nazwy i formy prawnej firmy
133	Miasto Chodzież – Miejski Zakład Energetyki Ciepłej	64-800 Chodzież, ul. Paderewskiego 2	7.04.2004	WCC/352C/402/W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
134	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ADM Sp. z o.o.	42-219 Sosnowiec, ul. Kosynierów 35	8.04.2004	WCC/948B/9235/W/OKA/2004/PS	ZPIZPD
135	Zakład Produkcji Ciepła „ZORY” Sp. z o.o.	44-245 Żory, ul. Węgłowa 11	8.04.2004	WCC/792C/9297/W/OKA/2004/RZ	ZPIZPD
136	Nyska Energetyka Ciepła Sp. z o.o.	48-300 Nysa, ul. Jagiellońska 10a	8.04.2004	WCC/445E/66/W/OWR/2004/CP	zmniejszenie mocy zainstalowanej
137	ZEC Sp. z o.o.	78-600 Wałcz, ul. Wojska Polskiego 54	8.04.2004	PCC/141D/347W/OSZ/2004/EZ	zmiana w zakresie przesunięcia terminu realizacji obowiązków zautomatyzowania węzłów cieplnych
138	PETRO-CHEM TRADE Sp. z o.o.	00-138 Warszawa, ul. Ptasia 4	9.04.2004	OPC/2667A/4311/W/1/2004/MJ	zmiana siedziby firmy
139	ORIENT Krzysztof Markowski, Jan Adam Kwiatkowski, Cezary Cybulski Spółka Jawna	03-044 Warszawa, ul. Plochocińska 93	9.04.2004	OPC/2882A/4599/W/1/2004/MJ	zmiana siedziby firmy
140	Zakład Elektroenergetyczny H. Cz. „ELSEN” Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Kucelińska 22	9.04.2004	WCC/939A/1612/W/OKA/2004/AM	ZPIZPD
141	LEA Spółka Jawna Anna Wilkowska, Józef Wilkowski	68-200 Żary, ul. Zielona 6	9.04.2004	OPC/1370A/2095/W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej
142	Przedsiębiorstwo Energetyczne MEGAWAT Sp. z o.o.	44-230 Czenionka Leszczyny, ul. Młyńska 21a	13.04.2004	WCC/485F/287W/OKA/2004/JI	ZPIZPD
143	Polskie Elektrownie Gazowe Sp. z o.o.	00-876 Warszawa, ul. Ogrodowa 59A	14.04.2004	WCC/1102A/4742/W/OWA/2004/BH	nabycie dodatkowej kotłowni gazowej o mocy 0,14 MWt
144	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Pułtusku Sp. z o.o.	06-100 Pułtusk, ul. Mickiewicza 36	15.04.2004	WCC/367B/418/W/OWA/2004/DL	zmiana zakresu działalności i nazwy firmy
145	Wodociągowo-Ciepłownicze Sp. z o.o. COWIK	11-200 Bartoszyce, ul. Limanowskiego 1	15.04.2004	WCC/126B/325/W/OGD/2004/SA	ZPIZPD
146	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	12-200 Pisz, ul. Mickiewicza 39	15.04.2004	WCC/517D/274/W/OGD/2004/SA	ZPIZPD
147	Zakład Energetyczny Jelenia Góra SA	58-500 Jelenia Góra, ul. Bogusławskiego 32	16.04.2004	WEE/79B/2698/W/2/2004/MS	ZPIZPD
148	Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	85-315 Bydgoszcz, ul. ks. J. Schulza 5	16.04.2004	PEE/19B/2698/W/2/2004/MS	ZPIZPD
149	ENERGETYKA Sp. z o.o.	59-301 Lubin ul. M. Skłodowskiej-Curie 58	19.04.2004	WCC/392D/141/W/OWR/2004/CP	zwiększenie mocy zainstalowanej
150	Andrzej Mądel – Prywatna Komunikacja Samochodowa	39-310 Radomyśl Wielki, Partynia 15	20.04.2004	WEE/64B/141/W/OWR/2004/MB	zmiana siedziby koncesjonariusza i firmy
			21.04.2004	OPC/574B/493/W/1/2004/MJ	

KONCESJE

151	DELFIN SA	81-843 Sopot, ul. Armii Krajowej 48/3	22.04.2004	OPC/2873A/4700/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
152	Ostrowski Zakład Ciepłowniczy SA	63-400 Ostrow Wilk., ul. Wysocka 57	26.04.2004	WCC/241D/203W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
153	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej	40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49	27.04.2004	PCC/367E/216W/OKA/2004/CW	ZPIZPD
154	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Zabrzańska 24	28.04.2004	WCC/949D/190W/OKA/2004/RZ	ZPIZPD
155	Stacja Paliw Stelmach Spółka Jawna	77-400 Złotów, ul. Kolejowa 11	28.04.2004	OPC/2119A/1997/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
156	Firma MALTOM Solecki M., Smyk W. Spółka Jawna	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Ujezdźka 29/31	28.04.2004	OPC/2226A/2345/W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
157	Spółka Ciepłowniczo-Energetyczna Jaworzno III Sp. z o.o.	32-511 Jaworzno, Al. Tysiąclecia 7	29.04.2004	WCC/883D/205W/OKA/2004/RK	ZPIZPD
158	Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Śremie SA	63-100 Śrem, ul. Staszica 6	29.04.2004	WCC/893C/186W/OPO/2004/AJ PCC/354B/186W/OPO/2004/AJ OCC/99B/186W/OPO/2004/AJ	zmiana nazwy, formy prawnej i REGONU
159	Kazimierz Lech „Sto Jezior”	21-010 Łęczna, ul. Krasnystawska 54	30.04.2004	OPC/1946A/2733/W/1/2004/BP	zmiana siedziby firmy
160	Stacja Paliw PETROLEX Teresa Wojas Spółka Jawna	32-013 Niegowić, Marszowice	30.04.2004	OPC/2879A/4582/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
161	LABOREX Sp. z o.o.	35-105 Rzeszów, ul. Przemysłowa 18	30.04.2004	OPC/2626A/4255/W/1/2004/BP	zmiana siedziby firmy
162	Andrzej Filosek – Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Andrzej Filosek	59-400 Jawor, ul. Rapackiego 14	30.04.2004	OPC/1373A/1786/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
163	Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej	62-510 Konin, ul. Zakładowa 4	30.04.2004	OPC/1589A/2079/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
164	PHU TANK-MARK Marek Turkowski, Włodzimierz Mazurek Spółka Jawna	64-316 Kuślin, ul. Szczanieckiej 2	30.04.2004	OPC/78C/3937/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
165	PPU „ELEKTROREM” Sp. z o.o.	88-160 Janikowo, ul. Przemysłowa 30	30.04.2004	OPC/1861A/2316.W/1/2004/MJ	zmiana zakresu działalności
166	Andrzej Hensch – Stacja Paliw	91-222 Łódź, ul. św. Teresy od Dzieciątka Jezus 111	30.04.2004	OPC/1678A/1924/W/1/2004/BP	zmiana zakresu działalności
167	Stacja Paliw PETRO Spółka Jawna Daniela Pejśka, Przemysław Pejśki	26-300 Opoczno, ul. Różanna 87A	5.05.2004	OPC/1376B/1840/W/1/2004/BP	zmiana nazwy firmy
168	CITY AIR SA	30-704 Kraków, ul. Na Dolach 4	5.05.2004	OPC/1910A/3272/W/1/2004/BP	zmiana nazwy firmy
169	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej „MEC” Sp. z o.o.	64-980 Trzcianka, ul. Staszica 8	5.05.2004	WCC/863E/1452/W/OPO/2004/AJ	ZPIZPD
170	Jacek Knitter – FUH „MAJA”	83-400 Kościerzyna, ul. Piechowskiego 43A	5.05.2004	OPC/556C/2870/W/1/2004/BP	zmiana składu osobowego firmy
171	CHEMPAL J. Kacperski, Z. Krzeszewski Spółka Jawna	09-402 Plock, ul. Chopina 1	7.05.2004	OPC/190A/3325/W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej

172	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	21-560 Międzyrzec Podlaski, ul. Kościuszki 105	7.05.2004	WCC/143/421/OLB/2004/TD	ZPIZPD
173	Marian Szeląg FHU „MAXIMAR”	32-700 Bochnia, ul. Trudna 32A	7.05.2004	OPC/960B/477/W/1/2004/AJP	zmiana nazwy firmy
174	Elektrociepłownia Zielona Góra SA	65-120 Zielona Góra, Al. Zjednoczenia 103	7.05.2004	WCC/1044A/1286/P/OSZ/2004/MG WEE/1060A/1286/P/OSZ/2004/MG	zmiana terminu obowiązywania promesy
175	Zakład Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	78-200 Białogard, ul. Słowińska 1	7.05.2004	WCC/234H/417/OSZ/W/2004/JC	zmiana zakresu działalności
176	FED-BAR Leopold Fedyk Spółka Jawna	38-306 Libusza 24	10.05.2004	PCC/248B/417/OSZ/W/2004/JC OPC/323B/3589/W/1/2004/MJ	zmiana formy prawnej
177	AUTOBUTLEGASZ SZCZYGLIEŁ Spółka Jawna	62-067 Rakoniewice, ul. Kolejowa 36	12.05.2004	OPC/552B/9397/W/1/2004/MJ	zmiana nazwy firmy
178	H.B. CRAB Spółka Jawna – Zając Adam, Bąk Paweł, Piestrzak Krzysztof	44-274 Rybnik, ul. Niepodległości 3	14.05.2004	OPC/2556A/2300/W/1/2004/AJP	ZPIZPD
179	Energia Pro Koncern Energetyczny SA	54-203 Wrocław, ul. Legnicka 51-53	20.05.2004	WEE/79C/2698/W/2/2004/MS PEE/19C/2698/W/2/2004/MS OEE/21E/2698/W/2/2004/MS	zmiana nazwy i siedziby firmy
180	Tomasz Miliszewicz, Jadwiga Miliszewicz – FUHP „TOMEX” Stacja Paliw SC	18-230 Ciecchanowiec, Zadobrze 26	24.05.2004	OPC/807B/9712/W/1/2004/ALK	zmiana nazwy i formy prawnej
181	Iwona Jadczak, Wacław Sobkiewicz – PHU „EKO-GAZ” Spółka Jawna	95-060 Brzeziny, ul. Waryńskiego 2	24.05.2004	OPC/393B/9254/W/1/2004/ALK	zmiana nazwy i formy prawnej

Legenda:

- Wcc – wytworzenie ciepła
- Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła
- Occ – obrót ciepłem
- Wee – wytworzenie energii elektrycznej
- Peo – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej
- Oee – obrót energią elektryczną
- Wpc – wytworzenie paliw ciekłych
- Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
- Opc – obrót paliwami ciekłymi
- Wpg – wytworzenie paliw gazowych
- Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych
- Opg – obrót paliwami gazowymi

*1) ZPIZPD – zmiana przedmiotu i zakresu prowadzonej działalności

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM SPROSTOWANO DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres sprostowania
1	Agencja Nieruchomości Rolnych	00-215 Warszawa, ul. Dolańskiego 2	23.02.2004	Pcc	sprowadzenie oczywistej pomyłki
2	Okręgowe Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	81-213 Gdynia, ul. Opata Hackiego 14	9.03.2004	Wcc	sprowadzenie oczywistej pomyłki

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM COFNIĘTO KONCESJE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	DOMATOR-OMEGA Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Mickiewicza 2-4	7.01.2004	Pee, Oee	zaprzestanie prowadzenia działalności
2	Kotłownia Kabaty Sp. z o.o.	34-300 Żywiec, ul. Kabaty 4	9.01.2004	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
3	Wytwórnia Konstrukcji Stalowych MOSTOSTAL-CHOJNICE SA	89-600 Chojnice, ul. Przemysłowa 4	26.01.2004	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
4	Zbigniew Sygitowicz – EKO MAR	44-290 Jejkowice, ul. Poprzeczna 16a	5.02.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
5	PPUH „WIS” Spółka Jawna Zaczkowski Władysław, Zaczkowski Stanisław	96-503 Sochaczew, ul. Wyszogrodzka 141	6.02.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
6	Aleksandra Krukowska – Zakład Produkcyjno-Handlowy VICTORIA-CYMES	78-600 Wałcz, ul. Kołobrzaska 43	9.02.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
7	Południowe Zakłady Rafineryjne NAFTOPOL SA	00-871 Warszawa, ul. Żelazna 69A/6	11.02.2004	Wpc	zaprzestanie prowadzenia działalności
8	HOLAGRA Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Śniadeckich 1	17.02.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
9	PPHU „A i C PETROL” Sp. z o.o.	87-500 Rybin, ul. Dojazdowa 10	17.02.2004	Mpc	zaprzestanie prowadzenia działalności
10	GUGAZ Sp. z o.o.	00-961 Warszawa, ul. Fort Wola 22	24.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej

11	PPH BETALEX Beata Sikora, Klaudia Prudzić Spółka Jawna	42-200 Częstochowa, ul. Hallera 1	24.02.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
12	SORAN Sp. z o.o.	51-502 Wrocław, ul. Mydlana 1	24.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
13	INVESTPROBUD Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wlkp., ul. Walczaka 110/207	24.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
14	M&M PETROL Sp. z o.o.	91-212 Łódź, ul. Wersalska 47/75	24.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
15	PPHU „INTER CONDOR” Sp. z o.o.	97-300 Piotrków Trybunal- ski, ul. Żelazna 3	24.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
16	KOKSOREM SA	44-190 Knurów, ul. Przemysłowa 22	25.02.2004	Pee, Oee	zaprzeszanie prowadzenia działalności
17	PHU „UNITERRA” Sp. z o.o.	03-916 Warszawa, ul. Saska 103	26.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
18	AGROFENIX Sp. z o.o.	07-200 Wyszków, ul. Zakolejowa 45	26.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
19	Baltic Security System Sp. z o.o.	16-150 Darłowo, ul. Portowa 2	26.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
20	Wiesław Kasprzyk – Firma Handlowa TANEX	42-200 Częstochowa, ul. Niepodległości 25/132	26.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
21	Przedsiębiorstwo Produkcyjno- Zaopatrzeniowe DEMAR Sp. z o.o.	58-560 Jelenia Góra, ul. Kasprzaka 14	26.02.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
22	Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego i Mieszkaniowego PBP I M Sp. z o.o.	80-074 Gdańsk, ul. Sandomierska 55/57	26.02.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
23	Zakład Gospodarki Komunalnej, Wodociągów i Kanalizacji w Barczewie	11-010 Barczewo, Plac Ratuszowy 1	27.02.2004	Wcc, Pcc, Occ	zaprzeszanie prowadzenia działalności
24	Marek Zabrzecki, Zakład Instalacji Sanitarnych i Ogrzewania. Roboty Ziemne	70-021 Szczecin, ul. Szeroka 33a	1.03.2004	Pcc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
25	Pabianickie Zakłady Przemysłu Bawełnianego PAMOTEX SA w upadłości	95-200 Pabianice, ul. Grota Roweckiego 8	4.03.2004	Wcc, Pcc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
26	ZGR Sp. z o.o.	10-515 Olsztyn, Plac Puławskiego 7 lok. 22	8.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
27	EVITA SA	11-300 Biskupiec, ul. Chrobrego 35	8.03.2004	Opc	upadłość firmy
28	Spółdzielnia Mleczarska DEMI	56-200 Góra, ul. Poznańska 18	8.03.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
29	Clematis Sp. z o.o.	89-430 Białośliwie, Pobórka Wielka 35A	8.03.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności

KONCESJE

Cofnięte koncesje

30	INA Sp. z o.o.	25-312 Kielce, ul. Warszawska 34	10.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
31	Henryk Jończyk – STARPOL	42-200 Częstochowa, ul. Bór 66c	10.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
32	PHU „ADOC-OIL” Ryszard Ślisiński	60-551 Poznań, ul. Szamarzewskiego 43	10.03.2004	Opc	upadłość firmy
33	Zbigniew Ryszewski, Wanda Ryszewska – EKO-PAL SC	87-100 Toruń, ul. Stawisińskiego 5d/42	10.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
34	Stacja Paliw AUTO Bogdan Grzesiuk, Jacek Szewczyk Spółka Jawna	66-100 Sulechów, ul. Nowy Świat 16	16.03.2004	Opc	likwidacja firmy
35	Petrokon Sp. z o.o.	62-400 Słupca, ul. Przemysłowa 7	17.03.2004	Wpc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
36	ZPUH C.T. Techmet Sp. z o.o.	64-840 Budzyna, ul. Przemysłowa 28	17.03.2004	Opc	naruszenie warunku koncesji
37	Edward Rataj – PUP „Sanbud”	62-800 Kalisz, ul. Karpacka 13	22.03.2004	Ppg, Opg	zaprzestanie prowadzenia działalności
38	Szczepan Walas, Marek Przyborski – PPUH „Fuelplast” Spółka Jawna	80-175 Gdańsk, ul. Orzechowa 15	23.03.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności
39	TERMIA Sp. z o.o.	70-121 Szczecin, ul. Częstochowska 10/25	24.03.2004	Wcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
40	PUHP „MIREX” Sp. z o.o.	33-300 Nowy Sącz, ul. Wiśniowieckiego 129	30.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
41	JUNIBOL Sp. z o.o.	60-451 Poznań, ul. Dąbrowskiego 461	30.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
42	Jacek Kuczyński – Firma Handlowa	11-700 Mragowo, ul. Długa 16/16	31.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
43	PORTA BALTIC SERVICE SA	71-423 Szczecin, ul. P. Skargi 19	31.03.2004	Opc	upadłość firmy
44	Krzysztof Kochańczyk – PPHUP „PETRA”	80-754 Gdańsk, ul. Długie Ogrody 41/43/1	31.03.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
45	IKAR Sp. z o.o.	32-200 Oświęcim, ul. Prusa 7	5.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
46	Fundacja Vindicacio	43-400 Cieszyn, ul. Michejdy 18	5.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
47	Gmina Tuchów	33-170 Tuchów, Rynek 1	6.04.2004	Wcc, Pcc	zaprzestanie prowadzenia działalności
48	SOKO Sp. z o.o.	80-395 Gdańsk, Al. Rzeczpospolitej 7c/89	6.04.2004	Wpc, Mpc, Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
49	PHU „OTTO” Spółka Jawna Janusz, Marian, Leszek Nabagło	31-128 Kraków, ul. Karmelicka 36	9.04.2004	Opc	zaprzestanie prowadzenia działalności

50	FPHU „OBG” Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Jaskrowska 21/23	21.04.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
51	Budownictwo Transport Instalacje ENERGOPOL Częstochowa Sp. z o.o.	42-207 Częstochowa, ul. Rydza Śmigłego 26/34	21.04.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
52	Wiesław Roman – PHU ROMEX	62-400 Słupca, ul. Bielawska 5	21.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
53	POLKAR-ODRA Sp. z o.o.	50-244 Wrocław, Plac Św. Macieja 5/7	22.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
54	Śląski Węgiel i Stal SA	44-253 Rybnik 8, Osiedle Południe 37	23.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
55	LEMOS Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Lipowa 22	23.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
56	AGB GAZ Sp. z o.o.	77-100 Bytów, ul. Tartaczna 7	23.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
57	DREX PPHU Sp. z o.o.	43-200 Pszczyna, ul. Kopernika 26/20	27.04.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
58	Energetyka Ciepła „Halex” Sp. z o.o.	14-520 Pieniężno, ul. Dworcowa 15a	30.04.2004	Wcc, Pcc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
59	Elżbieta Pochopień-Kałyniak – „AgRob EKO”	41-800 Zabrze, ul. Sitki 21	30.04.2004	Mpc, Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
60	Grzegorz Majewski, Anna Majewska – FIRMA MAJEWSKI	58-500 Jelenia Góra, ul. Wolkowa 8	30.04.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
61	Przedsiębiorstwo Paliw Importo- wanych WEST-OIL Sp. z o.o.	35-310 Rzeszów, ul. Rejtana 8	5.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
62	Grażyna Ossolińska – FHU „GSN”	41-902 Bytom, ul. Konstytucji 61	5.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
63	Janusz Wolny – Zakład Betoniarsko-Brukarski	63-630 Rychtal, Zgorzelec 15	5.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
64	SAGA PLUS Sp. z o.o.	16-100 Sokółka, Osiedle Buchwałowo 2	10.05.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
65	PCC CARGO SA	41-500 Chorzów, ul. Katowicka 72	10.05.2004	Opc	zaprzeszanie prowadzenia działalności
66	Józefa Szczepaniak – EKODOR	00-201 Warszawa, ul. Andersa 26/93	13.05.2004	Wpc, Mpc, Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
67	ALTRA GROUP SA	00-410 Warszawa, ul. Solec 22	13.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej
68	Michał Reguliński AUTO-TRANS	09-230 Bielsk, ul. Rewo- lucji Październikowej 2	13.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty konce- syjnej

69	HEXAGON II SA	42-200 Częstochowa, ul. Legionów 59	13.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
70	PPHU „AGROCONCERN” Sp. z o.o.	43-400 Bielsko-Biała, Plac Wolności 9	13.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
71	Michał Borkowski – PH „KARON”	86-300 Grudziądz, ul. Śniadeckich 42/11	13.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
72	PUP TECHNIEM Sp. z o.o.	09-402 Płock, ul. Dworcowa 15	14.05.2004	Opc	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Pee – przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee – obrót energią elektryczną

Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych

Mpc – magazynowanie paliw ciekłych

Opc – obrót paliwami ciekłymi

Ppg – przesyłanie i dystrybucja paliw gazowych

Opg – obrót paliwami gazowymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM UMORZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE LUB UCHYLONO DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres umorzenia/uchylenia
1	„DPV Service” Sp. z o.o.	67-106 Otyń, Zakęcie 234/1	15.01.2004	Opc	umorzenie postępowania
2	Miasto i Gmina Lubraniec – Zakład Usług Komunalnych	87-890 Lubraniec, ul. Słowackiego 22	19.02.2004	Wcc	umorzenie postępowania
3	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Strumieniu	43-426 Strumień, ul. Kolejowa 8	25.02.2004	Wcc	umorzenie na wniosek strony
4	Iwona Mirek – Firma Han- dlowo-Usługowa „Nafciarz”	40-748 Katowice, ul. Armii Krajowej 434	8.03.2004	Opc	umorzenie postępowania
5	Bartosz Kuczyk – „Q-BART”	81-231 Gdynia, ul. Marii Skłodowskiej- -Curie 19	25.03.2004	Wcc	umorzenie na wniosek strony
6	Zakład Gospodarki Komu- nalnej i Mieszkaniowej w Ornece	11-130 Orneta, ul. Krośnieńska 1	25.03.2004	Pcc	umorzenie na wniosek strony
7	Przedsiębiorstwo Inżynierii Komunalnej Sp. z o.o.	43-200 Pszczyna, ul. Zdrojowa 4	5.04.2004	Pcc	umorzenie na wniosek strony

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WYGASŁY DECYZJE KONCESYJNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Cukrownia Garbów SA	21-080 Garbów	-	Wcc	wygaśnięcie z tyt. wykreślenia z KRS z powodu połączenia ze spółką Cukier Małopolski SA (wpis KRS 17.09.2003)
2	Zakłady Papiernicze w Krapkowicach SA	47-300 Krapkowice, ul. Opolska 103	31.12.2003	Wcc, Pcc	przejęcie Spółki - nastąpiło połączenie Zakładów Papierniczych SA w Krapkowicach (przez przeniesienie całego majątku) z Metsa Tissue SA w Konstancinie-Jeziornej
3	Kozielska Fabryka Maszyn KOFAMA Sp. z o.o.	47-205 Kedzierzyn-Koźle, ul. Portowa 47	19.01.2004	Wcc	zakończenie działalności
4	Przedsiębiorstwo Inwestycyjno-Ciepłownicze EKOREM Sp. z o.o. w upadłości	87-800 Włocławek, ul. Papieżka 35	22.01.2004	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
5	Nieruchomości Pod Złotą Kulą Sp. z o.o.	61-806 Poznań, ul. Św. Marcina 45	23.01.2004	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
6	Cukrownia „Wieluń” SA	98-300 Wieluń, ul. Długosza 5	17.02.2004	Wcc, Pcc	działalność nie wymaga koncesji
7	Przedsiębiorstwo „INPRO” Sp. z o.o.	53-149 Wrocław, ul. Wolbromska 3	19.02.2004	Wcc	zakończenie działalności
8	Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej Sp. z o.o.	58-400 Kamienne Góra, ul. Szpitalna 4a	19.02.2004	Wcc, Pcc	sprzedaż firmy
9	Fabryka Osi Napędowych SA	97-500 Radomsko, ul. Krasickiego 63/71	26.02.2004	Pcc	działalność nie wymaga koncesji
10	Spółdzielnia Mieszkaniowa	37-500 Jarosław, ul. Poniatowskiego 43	1.03.2004	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
11	Zakład Płyt Pilśniowych „Czarna Woda” SA	83-262 Czarna Woda, ul. Mickiewicza 10	4.03.2004	Wcc	działalność nie wymaga koncesji
12	Zespół Opieki Zdrowotnej	26-110 Skarżysko-Kamienna, ul. Szpitalna 1	25.03.2004	Wcc, Pcc	zakończenie działalności
13	ORLEN GAZ Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Zglenickiego 46a	21.04.2004	Opc	wygaśnięcie koncesji
14	Visteon Poland SA	46-320 Praszka, ul. Kaliska 72	22.04.2004	Wcc, Pcc	wydzierżawienie źródła ciepła i sieci ciepłowniczej innemu podmiotowi

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ODMÓWIONO UDZIELENIA KONCESJI LUB ZMIANY WARUNKÓW KONCESJI

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Rodzaj odmowy, uzasadnienie
1	MANOR – Dom Finansowy Sp. z o.o.	20–306 Lublin, ul. Firlejowska 32	28.01.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
2	TUSS Sp. z o.o.	91–463 Łódź, ul. Żeligowskiego 8/10	28.01.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
3	Agencja MISTRAL Sp. z o.o.	76–200 Słupsk, ul. Przemysłowa 35	9.02.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
4	Wiesław Maryńczak – Firma Handlowo-Usługowa	43–430 Skoczów, ul. Słoneczna 17	8.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
5	Superior Sp. z o.o.	40–203 Katowice, Al. Roździeńskiego 188a	8.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
6	Verlag Sp. z o.o.	80–838 Gdańsk, ul. Targ Rybny 10C/1	8.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
7	Łukasz Borowski – „Bowin”	40–153 Katowice, Al. Korfantego 195/43	8.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
8	Kamil Artur Siwik PHU	11–700 Mrągowo, ul. Młodkowskiego 40A	8.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
9	Norton – Gaz Sp. z o.o.	02–690 Warszawa, ul. Bokserska 64	9.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
10	LUB-CHEM Sp. z o.o.	20–445 Lublin, ul. Zemborzycka 53	10.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
11	PW Seltex Sp. z o.o.	49–120 Dąbrowa Opol- ska, ul. Spółdzielcza 3	15.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
12	Roman Tereszkiwicz	15–057 Białystok, ul. Chrobrego 6/66	24.03.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
13	TKT Engineering Sp. z o.o.	60–324 Poznań, ul. Marcelińska 90	9.04.2004	Wcc	brak podstaw prawnych do zmiany koncesji
14	Zespół Elektrowni Wodnych DYCHÓW SA	66–627 Bobrowice Dychów 6A	15.04.2004	Wee	odmowa wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji koncesyjnej
15	WASTAWA Sp. z o.o.	70–784 Szczecin, ul. A. Struga 42	20.04.2004	Opc	brak rękopisami należytego prowadzenia działalności
16	PPH „TRADE-PROD” Sp. z o.o.	00–695 Warszawa, ul. Nowogrodzka 49	22.04.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
17	KERAD Sp. z o.o.	51–351 Wrocław, ul. Kowieńska 8	28.04.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
18	GAZIMPORT Sp. z o.o.	00–054 Warszawa, ul. Jasna 24	13.05.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
19	PHU „ECON” Sp. z o.o.	41–922 Radzionków, ul. Kosaly 115	13.05.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego
20	UKPETROL Sp. z o.o.	64–000 Kościan, ul. Północna 52	24.05.2004	Opc	brak zabezpieczenia majątkowego

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

Opc – obrót paliwami ciekłymi

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYCH WNIOSKI KONCESYJNE POZOSTAŁY BEZ ROZPOZNANIA

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	GEO-ENERGIA Sp. z o.o.	00-746 Warszawa, ul. Sułkowska 2	7.01.2004	Wcc, Wee	nieusunięcie braków formalnych
2	ERE Sp. z o.o.	67-200 Głogów, ul. Konrada 3/6	9.01.2004	Wcc, Wee	nieusunięcie braków formalnych
3	AGRO-EKO-ENERGIA Sp. z o.o.	04-480 Warszawa, ul. Kacpury 77	16.01.2004	Wcc, Wee	nieusunięcie braków formalnych
4	ATEC Sp. z o.o.	40-842 Katowice, ul. Daszyńskiego 47	24.02.2004	Occ	nieusunięcie braków formalnych
5	Metsa Tissue SA	05-520 Konstancin Jeziorna, ul. Mirkowska 45	26.02.2004	Wcc, Pcc	nieusunięcie braków formalnych
6	Mika Izabela PHU SARO POL	43-368 Grodziec Śląski, ul. Chalupnicza 26	27.02.2004	Wcc	nieusunięcie braków formalnych
7	Mika Leszek PHU SARO POL	43-368 Grodziec Śląski, ul. Chalupnicza 26	27.02.2004	Wcc	nieusunięcie braków formalnych
8	Zakład Usług Technicznych Sp. z o.o.	57-500 Stronie Śląskie, ul. Hutnicza 12	19.04.2004	Wcc	nieusunięcie braków formalnych

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Occ – obrót ciepłem

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM ZAWIESZONO POSTĘPOWANIE KONCESYJNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	ATEC Sp. z o.o.	40-842 Katowice, ul. Daszyńskiego 47	17.03.2004	Wcc, Pcc	zawieszenie na wniosek przedsiębiorstwa

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła

Pcc – przesyłanie i dystrybucja ciepła

Wnioski bez rozpoznania / Zawieszenia postępowania

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM WYMIERZONO KARY PIENIĘŻNE

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
1	Zakład Energetyczny Łódź-Teren SA	90-950 Łódź, ul. Piotrkowska 58	20.04.2004	Pee, Oee	naruszenie przepisów

Legenda:

Pee - przesyłanie i dystrybucja energii elektrycznej

Oee - obrót energią elektryczną

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW, KTÓRYM UMORZONO POSTĘPOWANIE W SPRAWIE WYMIERZENIA KARY PIENIĘŻNEJ

(stan na 7.06.2004 r.)

Lp	Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Uzasadnienie
1	Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA	00-537 Warszawa, ul. Krucza 6/14	27.11.2003	wycofanie wniosku dot. wyznaczenia spółki operatorem gazowego systemu przesyłowego
2	WMP Investment SA	00-815 Warszawa, ul. Sienna 93/35	20.04.2004	wycofanie wniosku przez przedsiębiorcę
3	Damian Kazub PHU	97-371 Wola Krzysztoporska, ul. Zielona 8	28.04.2004	zaprzestanie prowadzenia działalności
4	KERA TRADING Sp. z o.o.	02-776 Warszawa, ul. Dereniowa 6	5.05.2004	naruszenie warunku koncesji
5	Jacek Machura - PH METROMIS-MBC	32-600 Brzezinka, ul. Kolejowa 6	10.05.2004	nieuiszczenie opłaty koncesyjnej
6	LEGIZ SA	11-015 Olsztynek, Sudwa 12b	10.05.2004	umorzenie bezprzedmiotowego postępowania
7	Mariusz Elmanowski, Jerzy Elmanowski - „EKO-PAL” SC	42-256 Olsztyn, ul. Żwirki i Wigury 70	10.05.2004	zaprzestanie prowadzenia działalności

KOSZTY OSIEROCONE W WĘGIERSKIM SYSTEMIE REGULACJI ENERGETYKI

Stanisław Karnowski, Sławomir Siejko

Problem kosztów osieroconych, które powstały, bądź powstaną wskutek rozwiązania umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii, obowiązujących pomiędzy producentami energii elektrycznej a operatorem systemu przesyłowego, nie jest problemem wyłącznie polskim. Podobne trudności związane z likwidacją kontraktów, metodami rekompensowania kosztów ich rozwiązania oraz wpływem kontraktów długoterminowych (KDT) na efektywną konkurencję na rynku energii elektrycznej napotykać także inne państwa, w których trwa proces transformacji gospodarczej.

Wiele krajów podpisując długoterminowe umowy sprzedaży mocy i energii skorzystało, bądź skorzysta w najbliższym okresie, z możliwości zwiększenia mocy zainstalowanej w systemie energetycznym, bez konieczności zwiększania długu publicznego. Jednak eksperci Banku Światowego podkreślają, że nie negując pozytywnego wpływu zawarcia KDT na rozwój gospodarki energetycznej danego państwa, należy zawsze w momencie ich zawierania dążyć do wynegocjowania jak najkrótszego okresu ich obowiązywania, z uwagi na trudności napotykane przy próbach ich późniejszej renegeacji, a szczególnie brać pod uwagę negatywny wpływ KDT na rozwój konkurencji na rynku energii elektrycznej.¹⁾

W Europie, oprócz Polski, problem kontraktów długoterminowych dotyczy głównie Węgier oraz w mniejszym stopniu Czech, Słowacji, Rumuni oraz Turcji. Dwa duże piętnastoletnie kontrakty podpisano również w 2001 r. w Bułgarii.

Szczególnie zaawansowane w próbach renegeacji kontraktów długoterminowych są Węgry, których koncepcje likwidacji KDT, choć odmienne od polskich, mogą poszerzyć pogląd na to zagadnienie, zwłaszcza, że skala objęcia rynku kontraktami, okres ich obowiązywania i problemy z ich renegeacją nie odbiegają znacząco od sytuacji w Polsce. Warto podkreślić, że wskutek realizacji uwag Komisji Europejskiej, dotyczy to głównie rezygnacji z jednorazowej kompensacji kosztów osieroconych na rzecz odszkodowania

wypłacanego w dwóch częściach (pierwszej wypłaconej jednorazowo i drugiej płatnej w korygowanych ratach od pięciu do dziesięciu lat), polski projekt ustawy o zasadach rekompensowania kosztów rozwiązania KDT, nie będzie się diametralnie różnił od koncepcji węgierskiej.

Należy również zauważyć, że zarówno w Polsce, jak i w większości krajów Europy Środkowo-Wschodniej problem rekompensowania kosztów osieroconych jest związany bezpośrednio z rozwiązaniem kontraktów długoterminowych sprzedaży mocy i energii. Doświadczenia innych krajów wskazują jednak, że koszty osierocone powiązane są także z odnawialnymi źródłami energii, energią wytwarzaną w skojarzeniu z ciepłem, zapewnieniem odpowiednich rezerw energii oraz bezpieczeństwa energii atomowej.

Historia węgierskich kosztów osieroconych

Węgierskie koszty osierocone wynikają przede wszystkim z portfela KDT zawieranych pomiędzy elektrowniami a przedsiębiorstwem obrotu hurtowego energii elektrycznej o charakterze przedsiębiorstwa użyteczności publicznej (*Magyar Villamos Művek Rt – MVM Rt*), które dostarcza energię elektryczną odbiorcom nieuprawnionym²⁾. Węgierskie KDT zawierane były w latach 1995-1997 w celu zapewnienia odpowiedniego wolumenu energii elektrycznej dla świadczonych dostaw publicznych przez MVM Rt oraz w celu poprawy rentowności sprzedaży prywatyzowanych w tym okresie elektrowni. Postępująca liberalizacja i otwarcie od 1 stycznia 2003 r. rynku energii elektrycznej spowodowało, że odbiorcy uprawnieni zużywający powyżej 6,5 GWh rocznie (stanowili oni około 30-35% rynku) mieli prawo do rezygnacji z zakupów energii elektrycznej pochodzącej z segmentu publicznego, a nabywania jej z alternatywnych, konkurencyjnych źródeł. Spowodowało to znaczny spadek popytu na energię elektryczną i powstanie nadwyżek zakontraktowanej energii w sektorze publicznym. Proces ten trwa nadal, gdyż wraz z przystąpieniem Węgier do Unii Europejskiej i harmonizacją prawa węgierskiego z dyrektywami nastąpiła dalsza liberalizacja rynku energii elektrycznej i obecnie odbiorcami

1) I. Dobozi, *Power purchase agreements and competitive power markets: conflicts and reconciliation*, Bank Światowy, prezentacja przedstawiona na posiedzeniu Komitetów Koncesyjno-Konkurencyjnego i Taryfowo-Cenowego organizacji międzynarodowej Energy Regulators Regional Association (ERRA), które odbyło się w Budapeszcie 18 maja 2004 r.

2) Szersze informacje na temat działalności tego podmiotu znajdują się na jego oficjalnej stronie internetowej – www.mvm.hu.

uprawnionymi są wszyscy odbiorcy, za wyjątkiem gospodarstw domowych. Ci ostatni uzyskują dostęp do rynku w 2007 r.

Rozwiązanie problemu kosztów osieroconych na Węgrzech³⁾

Rozwiązanie węgierskich kontraktów długoterminowych, jako źródła kosztów osieroconych, zostało wprowadzone Prawem energetycznym w 2001 r., które objęło programem rekompensaty tylko kontrakty terminowe zawarte przed 18 sierpnia 1998 r. Konstrukcja rozwiązania KDT opiera się na założeniu renegotiacji kontraktów długoterminowych, w celu zmniejszenia wielkości zakontraktowanej energii, za refinansowanym odszkodowaniem, a w przypadkach fiaska negocjacji, na sprzedaży wielkości zakontraktowanej na aukcjach. Zgodnie z regulacją ustawową MVM Rt może ubiegać się o zwrot kosztów osieroconych będących wynikiem zawartych pisemnych porozumień z dostawcami, na mocy których obniżeniu ulega wielkość zakontraktowanej energii. Ponadto MVM Rt może otrzymać odszkodowanie za różnicę pomiędzy ceną otrzymaną ze sprzedaży energii z KDT na publicznej aukcji, a ceną płaconą za zakontraktowaną energię u wytwórcy.

Szczegółowe kwestie związane z zasadami renegotiacji KDT oraz określaniem wielkości kosztów osieroconych określone są w Rozporządzeniu 183/2002 z 23 sierpnia 2002 r. Zgodnie z tym rozporządzeniem MVM Rt każdego roku jest zobowiązane do analizy oczekiwanego popytu na energię elektryczną przez odbiorców nieuprawnionych i odbiorców uprawnionych, którzy nie skorzystali z prawa zakupu energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, a także określenia przewidywanego poziomu strat przesyłowych. Po dokonaniu takiej analizy MVM Rt przesyła do 31 stycznia każdego roku propozycje renegotiacji KDT. Pierwsza runda negocjacji, oficjalnie rejestrowanych, musi się odbyć w ciągu 30 dni od dnia otrzymania propozycji renegotiacji i przy udziale przedstawiciela regulatora węgierskiego. O kolejnych fazach negocjacji oraz o zawartych porozumieniach węgierski regulator musi być za każdym razem oficjalnie powiadomiony. W przypadku, gdy wytwórca odmówi renegotiacji kontraktów lub negocjacje nie zakończą się w ciągu 90 dni, a także gdy wielkość redukcji kontraktów jest niższa niż spadek konsumpcji energii w ramach sektora publicznego, MVM Rt jest zobowiązane do sprzedaży energii na publicznych aukcjach, których

zasady funkcjonowania aprobeje węgierski regulator. Suma kosztów osieroconych jest kalkulowana jako różnica między ilością energii i ceną zawartą w kontraktach oraz ilością energii sprzedaną na aukcjach i osiągniętą na nich ceną. MVM Rt składa wnioski o zwrot kosztów osieroconych do węgierskiego regulatora w ciągu całego roku, nie później jednak niż do końca stycznia roku następnego. Po analizie wysokości kosztów regulator występuje do Ministra Gospodarki i Transportu, który do końca marca musi określić wysokość kosztów osieroconych. Następnie koszty te są finansowane z funduszy zbieranych na koncie operatora systemu przesyłowego (MAVIR Rt), uzyskiwanych z określonej części opłat za korzystanie z systemu⁴⁾. Jeżeli zgromadzona kwota nie pokryje kosztów osieroconych, to różnica musi być uzupełniona z funduszy zebranych w kolejnych latach.

Rozmiar kosztów osieroconych

Cel zawieranych kontraktów długoterminowych i struktura rynku energii elektrycznej na Węgrzech spowodowały, że wielkość węgierskich kosztów osieroconych jest zmienna. Uzależniona jest ona od stopnia wykorzystania przez odbiorców uprawnionych prawa do rezygnacji z dostaw z segmentu publicznego na rzecz rynku konkurencyjnego, co automatycznie powoduje spadek popytu w segmencie publicznym. Wpływa na nią również dynamika wzrostu popytu odbiorców z segmentu publicznego. Szybka liberalizacja rynku energii elektrycznej powoduje wzrost kosztów osieroconych. Ponadto wielkość kosztów osieroconych uzależniona jest od wysokości ceny energii elektrycznej określonej w KDT, a także ceny za energię elektryczną uzyskiwaną na aukcjach. Im wyższy koszt energii z KDT tym wyższy koszt osierocony.

Rok 2003 był pierwszym rokiem liberalizacji sektora energii elektrycznej, w którym odbiorcy uprawnieni o rocznym zużyciu energii elektrycznej wyższym niż 6,5 GWh (łącznie ich udział w rynku szacowany był na 30-35%) uzyskali dostęp do rynku. Początkowo z prawa tego skorzystała tylko część odbiorców mających udział w rynku nie wyższy niż 4%, następnie w ciągu drugiej połowy 2003 r. liczba odbiorców, którzy skorzystali z prawa wyboru dostawcy energii znacznie wzrosła, a ich udział rynkowy wyniósł około 15%. Liberalizacja rynku oznaczała również początek problemu związanego z renegotiacją i wyceną KDT. Po nieudanych próbach renegotiacji KDT w połowie 2003 r. MVM Rt zaproponowało do sprzedaży na aukcji publicznej kontrakt o wielkości 375 445 MWh i średniej cenie ustalonej na poziomie 18,141 HUF/KWh (łączna wartość kontraktu wyniosła więc 6 811 015 896 HUF⁵⁾. Z kolei

3) Informacje na temat kosztów osieroconych na terenie Węgier przygotowano w oparciu o artykuł L. Kerekes, C. Vigassy, *Stranded Costs in Hungarian*, przygotowany w Departamencie Badań nad Gospodarką i Ochroną Środowiska węgierskiego Urzędu Regulacji Energetyki, który został przedstawiony na posiedzeniu Komitetów Koncepcyjno-Konkurencyjnego i Taryfowo-Cenowego organizacji międzynarodowej Energy Regulators Regional Association (ERRA), które odbyło się w Budapeszcie 18 maja 2004 r. i w której autorzy artykułu brali udział.

4) Szczegółowe informacje na temat działalności tego podmiotu znajdują się na jego oficjalnej stronie internetowej – www.mavir.hu.

5) 100 HUF = 1,8473 zł – kursy średnie złotego w stosunku do forinta Tabela NBP nr 106/A/NBP/2004 z 1 czerwca 2004 r.

w wyniku sprzedaży aukcyjnej ww. kontraktu uzyskano średnią cenę 8,020 HUF/KWh, co wygenerowało przychody z tego tytułu na poziomie 3 011 015 896 HUF. Różnica między łączną wartością KDT, a sumą uzyskaną z kontraktu wyniosła więc 3 800 000 000 HUF⁶⁾. Należy zauważyć, że cena osiągnięta podczas tego przetargu była znacznie niższa od ceny, jaką MVM Rt płaci średnio za energię kupowaną od krajowych wytwórców, jednak była ona wyższa od ceny uzyskanej podczas kolejnego przetargu kontraktu o wielkości 182 GWh w drugim półroczu 2003 r., kiedy to cena aukcyjna była o 15% niższa od uzyskanej w ramach pierwszego przetargu. W styczniu 2003 r. MVM Rt przedstawiło regulatorowi węgierskiemu wniosek dotyczący poziomu kosztów osieroczonych w 2003 r. Regulator po analizie, wystąpił z wnioskiem do Ministra Gospodarki i Transportu z propozycją zwrotu 3 852 miliona forintów, co stanowi około 18,77 milionów dolarów⁷⁾. Z kolei szacuje się, że łącznie koszty osieroczone w 2004 r. będą dwukrotnie wyższe niż w 2003 r. Prognozy te znalazły realne odzwierciedlenie w wysokości opłat pobieranych przez operatora systemu przesyłowego na pokrycie kosztów osieroczonych, które wzrosły z 0,1 HUF/KWh do 0,2 HUF/KWh, chociaż fundusz zebrany na pokrycie kosztów osieroczonych w 2003 r. w wysokości około 5 000 milionów forintów nie został w całości wykorzystany.

6) L. Varro, *Stranded costs: Hungarian experiences*, Hungarian Energy Office – prezentacja przedstawiona na posiedzeniu Komitetów Koncesyjno-Konkurencyjnego i Taryfowo-Cenowego organizacji międzynarodowej Energy Regulators Regional Association (ERRA), które odbyło się w Budapeszcie 18 maja 2004 r.

7) 1 USD = 205,17 HUF – kurs z 1 czerwca 2004 r.

Podsumowanie

Przedstawiony węgierski system rekompensaty kosztów osieroczonych, wynikających z rozwiązania kontraktów długoterminowych, zakłada system płatności rozłożony na lata, w zależności od stopnia wykorzystania prawa odbiorców do zakupu energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym. Godnym podkreślenia jest fakt, że zakłada on dwie alternatywne możliwości rozwiązania kontraktów długoterminowych: renegocjacje KDT i aukcje energii z KDT. Ponadto należy zauważyć, że koszty osieroczone pokrywa w sposób bezpośredni odbiorca energii elektrycznej, który uiszcza specjalną opłatę w ramach opłat za usługi przesyłowe.

Stanisław Karnowski
Północny Oddział
Terenowy URE
z siedzibą w Gdańsku

Sławomir Siejko
Południowo-zachodni
Oddział Terenowy URE
z siedzibą we Wrocławiu

**Zatwierdzone taryfy dla ciepła
publikowane są
w wojewódzkich dziennikach urzędowych,
właściwych dla obszaru działania
przedsiębiorstwa energetycznego.**

KOGENERACJA W UNII EUROPEJSKIEJ – NOWE REGULACJE

Małgorzata Kozak

Jednym z celów Unii Europejskiej jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego państwom członkowskim. Według danych zawartych w Zielonej Księdze „Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego”¹⁾ 50% potrzeb Unii Europejskiej w zakresie paliw pierwotnych oraz energii zaspokajanych jest przez dostawców spoza terytorium UE. Zewnętrzne uzależnienie Unii, przy obecnych tendencjach, może wzrosnąć do 70% do 2030 r. Uzależnienie od importu oraz rosnący jego udział w ogólnym bilansie energetycznym wzmagają ryzyko zakłóceń lub trudności w dostawach. Według Zielonej Księgi bezpieczeństwo dostaw energii wymaga większej liczby inicjatyw skierowanych m.in. na dywersyfikację źródeł i technologii. Dodatkowo w deklaracji w sprawie realizacji pierwszej fazy Europejskiego Programu Zmian Klimatu, Komisja Europejska uznała promowanie kogeneracji za jeden z czynników koniecznych do obniżenia emisji gazów cieplarnianych przez sektor energetyczny.

Realizując idee zawarte w Zielonej Księdze, Komisja Europejska w 2002 r. przedstawiła projekt dyrektywy w sprawie promowania kogeneracji, który został przyjęty 11 lutego 2004 r. (Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na wewnętrznym rynku energii oraz wnosząca poprawki do Dyrektywy 92/42/EWG²⁾).

Celem dyrektywy jest zwiększenie efektywności energetycznej i polepszenie bezpieczeństwa dostaw energii poprzez promowanie kogeneracji na krajowych rynkach energii. Dyrektywa ma zastosowanie do jednoczesnego wytwarzania w jednym procesie energii cieplnej oraz energii elektrycznej i/lub mechanicznej w następujących technologiach kogeneracyjnych:

- turbiny gazowe z cyklem łączonym z odzyskiwaczami ciepła,
- turbiny parowe przeciwprężne,
- turbiny parowe kondensacyjne z upustami,
- turbiny gazowe z odzyskiwaczami ciepła,
- silniki spalinowe,
- mikroturbiny,
- silniki Stirlinga,
- ogniwa paliwowe,

- silniki parowe,
 - organiczne obiegi cieplne Rankine'a
- oraz w każdej innej technologii (lub ich kombinacji), w której następuje jednoczesne wytwarzanie w jednym procesie energii cieplnej oraz energii elektrycznej.

Dyrektywa zobowiązuje Komisję Europejską do określenia do 21 lutego 2006 r. **ujednocionych wartości referencyjnych sprawności rozdzielonej produkcji energii elektrycznej i ciepła**³⁾, wg których będzie obliczana sprawność kogeneracji. Obliczenia te mają być zgodne ze wzorem i zasadami zawartymi w załączniku nr III do dyrektywy. Do czasu ustanowienia przez Komisję Europejską ujednoczonych wartości referencyjnych, państwa członkowskie, wdrażając dyrektywę, powinny przyjąć własne, krajowe wartości referencyjne.

Po określeniu przez Komisję ujednoczonych wartości referencyjnych, państwa członkowskie są zobowiązane w okresie 6 miesięcy od dnia opublikowania ww. wartości do wydania **gwarancji pochodzenia** energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji, czyli w takiej, w której wytwarzana ilość energii przynosi oszczędności energii pierwotnej (obliczonej wg wzoru zawartego w załączniku nr III do dyrektywy) w wysokości co najmniej 10% w porównaniu z wartościami odpowiednimi dla rozdzielnej produkcji ciepła i energii elektrycznej.

Gwarancje pochodzenia powinny określać:

- wartość kaloryczną źródła paliwa, z którego wyprodukowano energię elektryczną,
- wykorzystanie ciepła wytworzonego razem z energią elektryczną,
- datę i miejsce produkcji,
- ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
- oszczędności energii pierwotnej.

Do nadzorowania procesu wydawania gwarancji pochodzenia państwa członkowskie mogą wyznaczyć jeden lub kilka kompetentnych organów, niezależnych od działalności produkcyjnej i dystrybucyjnej.

Gwarancje pochodzenia powinny być wzajemnie uznawane przez państwa członkowskie. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia, Komisja może zmusić odmawiającą stronę do uznania gwarancji, zwłaszcza w sytuacji, gdy jej zgodność opiera się na obiektywnych, przejrzystych i wolnych od dyskryminacji kryteriach.

1) Towards a European strategy for the security of energy supply.

2) Directive 2004/8/EC of the European Parliament and of the Council of 11 February 2004 on the promotion of cogeneration based on a useful heat demand in the internal energy market and amending Directive 92/42/EEC, *Official Journal L 52, of 21.02.2004.*

3) Wartość referencyjna sprawności produkcji rozdzielonej oznacza sprawność alternatywnej produkcji ciepła i energii elektrycznej, która ma zastąpić proces kogeneracji (art. 3 (j) dyrektywy).

Państwa członkowskie mają obowiązek dokonania analizy krajowego potencjału zastosowania wysokosprawnej kogeneracji z uwzględnieniem wysokosprawnej mikro-kogeneracji⁴⁾. Sporządzona analiza powinna uwzględniać:

- rodzaje paliw, które zostaną użyte w kogeneracji, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego zwiększenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii na krajowym rynku ciepła,
- rodzaje stosowanych technologii kogeneracyjnych,
- rodzaj rozdzielonej produkcji ciepła i energii elektrycznej lub, tam gdzie jest to potrzebne, energii mechanicznej, którą może zastąpić wysokosprawna kogeneracja,
- ocenę potencjalnych możliwości w zakresie modernizacji i budowy nowych jednostek (analiza powinna zawierać określenie potencjału do roku 2010, 2015 i 2020, wraz z oszacowaniem kosztów dla każdego z tych okresów).

Ponadto powinny również zostać zidentyfikowane i ocenione przeszkody, które mogą wpływać na wykorzystanie krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji, w szczególności związane z cenami i kosztami dostępu do paliw pierwotnych, przyłączeniem do sieci, przepisami administracyjnymi.

Komisja Europejska ma prawo zażądać od państw członkowskich przedstawienia oceny postępów w zwiększaniu udziału wysokosprawnej kogeneracji. Pierwsza taka ocena powinna zostać przeprowadzona do 21 lutego 2007 r.

Dyrektywa dopuszcza **stosowanie programów wspierających**, zgodnie z którymi bez uszczerbku dla postanowień art. 87 i 88 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską⁵⁾, producent energii z kogeneracji otrzymuje bezpośrednie lub pośrednie wsparcie mogące wywierać ograniczony wpływ na handel. Programy wsparcia zostaną ocenione przez Komisję Europejską. Komisja Europejska jest obowiązana do sporządzenia raportu nt. stosowanych przez państwa członkowskie programów wsparcia.

Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia sprawnego przesyłania i dystrybucji energii wytwarzanej w kogeneracji. Odsyła jednak w tej kwestii do uregulowań Dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych⁶⁾. Tak więc zostały zastosowane identyczne rozwiązania co w przypadku energii odnawialnej. Oznacza to szczególnie traktowanie energii wytwarzanej w kogeneracji.

Państwa członkowskie są obowiązane do podjęcia niezbędnych środków dla **zagwarantowania przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej produkowanej w kogeneracji**. Państwa członkowskie mogą zapewnić tak produkowanej energii priorytetowy dostęp do systemu sieciowego. Są również zobowiązane do ustalenia ram prawnych (mogą taki obowiązek narzucić przedsiębiorstwom przesyłowemu oraz dystrybucyjnym), własnych normatywnych zasad, odnoszących się do ponoszenia kosztów dostosowania technicznego koniecznych w celu zintegrowania nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną z kogeneracji z istniejącą siecią. Państwa członkowskie mają również obowiązek ustalenia ram prawnych odnoszących się do udziału w kosztach instalacji systemowych takich jak przyłączenia i wzmocnienia sieci przesyłowej.

Kolejnym wsparciem dla kogeneracji jest nałożenie na państwa członkowskie **obowiązku przeglądu dotychczasowego ustawodawstwa krajowego** m.in. pod względem środków i mechanizmów zachęcających do projektowania jednostek kogeneracyjnych dostosowanych do gospodarczo uzasadnionego zapotrzebowania na produkcję ciepła użytkowego.

Monitorowanie produkcji energii elektrycznej i ciepła z kogeneracji jest w UE obowiązkiem Komisji Europejskiej, która na podstawie otrzymywanych od państw członkowskich corocznych danych statystycznych o efektywności kogeneracji oraz o używanych w niej paliwach przedstawia raport Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie.

Państwa członkowskie są zobowiązane do przedłożenia komisji pierwszych danych statystycznych (powinny one obejmować rok 2003) do końca 2004 r.

Implementacja dyrektywy ma nastąpić do 21 lutego 2006 r.

Przyjęcie niniejszej dyrektywy to kontynuacja polityki wspierania wszelkich działań mogących przyczynić się do zwiększenia efektywności. Kolejnym krokiem jest praca nad pakietem nowych aktów prawnych, dotyczących efektywności energetycznej, inwestycji infrastrukturalnych, bezpieczeństwa dostaw⁷⁾. Jednak długi okres jaki został wyznaczony na implementację oraz konieczność notyfikacji programów wsparcia może spowodować, iż na efekty trzeba będzie poczekać.

Autorka jest pracownikiem Departamentu Integracji Europejskiej i Studiów Porównawczych URE

4) Jednostka mikro-kogeneracyjna – jednostka z maksymalną mocą do 50 kW.

5) Official Journal C 325, of 24.12.2002.

6) Directive 2001/77/EC of the European Parliament and of the Council of 27 September 2001 on the promotion of electricity produced from renewable energy sources in the internal electricity market, *Official Journal L 283, of 27. 10. 2001.*

7) Więcej na temat projektów aktów w tym zakresie w artykule: *Europejski Rynek Energii Elektrycznej i Gazu – Projekty nowych uregulowań Komisji Europejskiej*, J. Biedrzycki, Z. Janiszewska, M. Kozak, P. Seklecki, Biuletyn URE nr 2/2004.

ORGANIZACJA I FUNKCJONOWANIE DYREKCJI GENERALNEJ DS. TRANSPORTU I ENERGII

Łukasz Godula

W okresie wzmożonych wysiłków Wspólnoty Europejskiej zmierzających w kierunku liberalizacji rynku energii oraz stworzenia jednolitego, wewnętrznego rynku energii, Komisja Europejska w coraz większym stopniu wykorzystuje przyznane jej kompetencje do prowadzenia działań regulacyjnych. Dokonuje się to poprzez wyspecjalizowaną jednostkę Komisji Europejskiej jaką jest Dyrekcja Generalna ds. Transportu i Energii (DG TREN – *Directorate-General for Energy and Transport*¹⁾).

DG TREN jest odpowiedzialny za koncepcję oraz wdrażanie europejskiej polityki transportowej i energetycznej, z korzyścią dla wszystkich sektorów biznesu, miast, terenów wiejskich oraz przede wszystkim obywateli. Transport i energetyka skupiają uwagę Unii Europejskiej jako element znoszenia barier i granic w przepływie towarów i usług pomiędzy państwami członkowskimi. Szczególna uwaga skupiona na energetyce wynika też z doświadczeń kryzysów energetycznych z lat: 1973 i 1979.

Dyrekcja Generalna ds. Transportu i Energii pełni te zadania poprzez propozycje legislacyjne, zarządzając programami²⁾, a także współfinansując konkretne projekty. Budżet przeznaczony na prowadzenie programów DG TREN w latach 2000-2006 wynosi ok. 850 mln EURO.

Główne cele DG TREN dotyczące obszaru energii obejmują:

- 1) stworzenie wewnętrznego rynku energii poprzez: wdrażanie dyrektyw dotyczących liberalizacji sektorów elektrycznego i gazowego, opracowywanie zespołu wskaźników niezbędnych do stworzenia w pełni zintegrowanego wewnętrznego rynku,
- 2) zapewnienie ciągłego, zrównoważonego rozwoju sektora transportu i energii poprzez: sprawdzanie sposobu organizacji poszczególnych rodzajów transportu oraz podnoszenie norm efektywności i bezpieczeństwa, rozszerzenie dostępności, podniesienie konkurencyjności, wprowadzenie wytycznych „zielonej księgi” oraz wskaźników dotyczących

zależności od dostawców, propagowanie praktycznych sposobów gospodarowania i promocji użycia odnawialnych źródeł energii,

- 3) rozmieszczenie dużych sieci w Europie uwzględniające likwidację „wąskich gardeł” (miejsc przeciążeń sieci przesyłowych), połączenie głównych sieci trans-Europejskich, pokrycie sieci inteligentnym systemem monitoringu i sterowania w celu zapewnienia płynności i bezpieczeństwa dostaw, rozwój nowych sposobów finansowania przedsięwzięć sieciowych oraz korzystania z infrastruktury.

Polska uczestniczy w pracach DG TREN praktycznie od początku jej istnienia. Przejawia się to w zaangażowaniu polskich ekspertów w uzgodnienia konkretnych projektów (np. TEN's³⁾), a także koordynowanie działań mających na celu harmonizację polskiego prawa.

DG TREN funkcjonuje od 1 stycznia 2000 r. Obowiązki Dyrektora Generalnego pełni François Lamoureux.

DG TREN zatrudnia około 1 000 osób, 700 z nich pracuje w siedmiu dyrekcjach w Brukseli natomiast pozostałe 300 pracuje w Luksemburgu (dawna agencja EURATOM – została włączona w struktury DG TREN). W związku z poszerzeniem Unii Europejskiej struktura DG TREN uległa reorganizacji, w wyniku której powstały wakaty przeznaczone dla przedstawicieli nowych członków UE (najważniejsze z nich to stanowiska Zastępcy Dyrektora Generalnego oraz Głównego Doradcy Dyrektora Generalnego). W związku z rosnącym zagrożeniem terrorystycznym stworzono także nową Dyrekcję ds. Bezpieczeństwa Ludności, Nieruchomości oraz Instalacji, która zajmować się będzie także tematyką ochrony instalacji energetycznych.

Autor jest pracownikiem
Departamentu Integracji Europejskiej
i Studiów Porównawczych URE

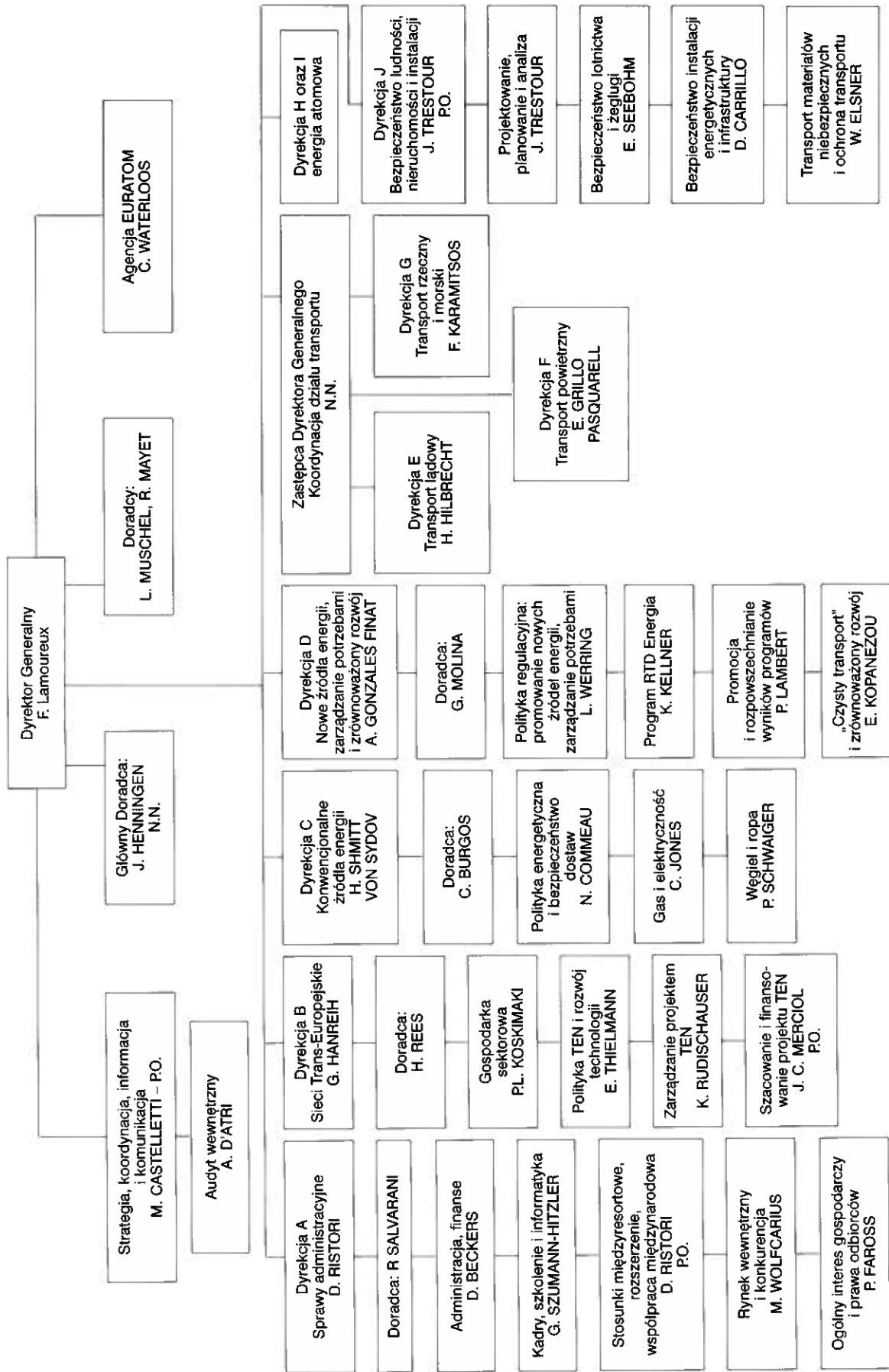
Źródło: informacje zamieszczone na stronach Komisji Europejskiej: http://www.europa.eu.int/comm/dgs/energy_transport oraz DG Transport and Energy Completely Overhauled, *Europe Information Energy*, 646 – May 7, 2004.

- 3) Trans-European Networks – Energy, Transport.

1) W strukturach Komisji Europejskiej funkcjonuje 36 dyrekcji generalnych.

2) Programy finansowane bądź współfinansowane przez DG TREN: TEN – *Trans-European Networks – Energy, Transport, Marco Polo – Pilot Actions for Combined Transport, Altener – Promotion of Renewable Energy Sources, Carnot – Promotion of clean technologies for Fossil Fuels, ETAP – Studies, Analyses and Forecasts in the Energy Sector, SAVE – Rational Use of Energy, Synergy – Co-operation with non – EU countries in the Energy Field, Energie, Growth, ECSC „coal” research.*

Schemat organizacyjny DG TREN

W schemacie organizacyjnym pominięto wydziały Dyrekcji H oraz I, które zajmują się tematyką energii atomowej.
N.N. – brak obsady stanowiska. P.O. – pełniący obowiązki.

EUROPEJSKI RYNEK LNG

Piotr Seklecki

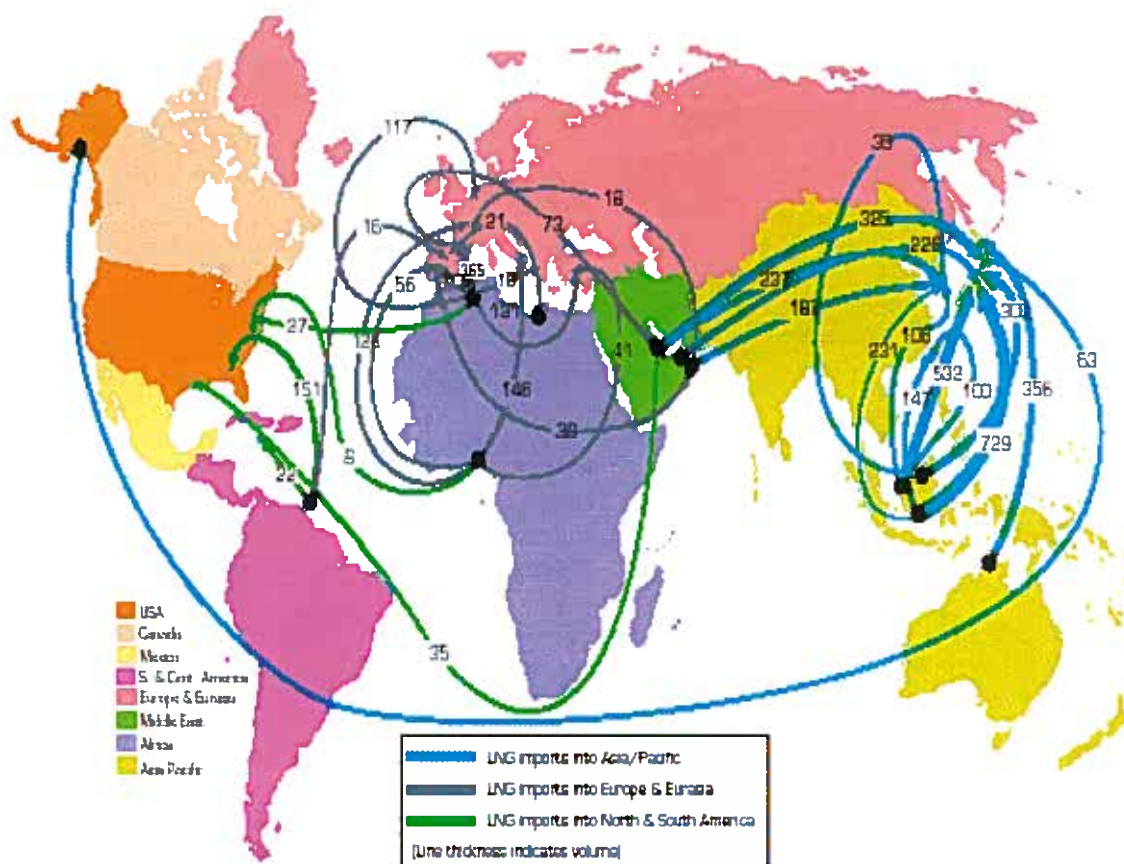
Rynek LNG¹⁾ jest najbardziej dynamicznie rozwijającą się częścią światowego sektora gazowego. W ciągu ostatnich kilku lat obserwujemy proces transformacji LNG z pozycji egzotycznego paliwa, kupowanego głównie przez azjatyckie przedsiębiorstwa energetyczne do podstawowego elementu bezpieczeństwa energetycznego w Europie i Ameryce Północnej.

Początkowo technologia skraplania była wykorzystywana głównie do magazynowania gazu. Pierwsza komercyjna dostawa LNG została zrealizowana z Algierii na wyspę Sheppey w hrabstwie Essex (Wielka Brytania) w 1964 r. Jednakże idea dostaw LNG nie wytrzymała konkurencji z nowo odkrytymi w latach 60.

złożami gazu ziemnego pod dnem Morza Północnego. Dopiero wykorzystanie LNG na rynkach azjatyckich w latach 70. i 80. stworzyło na nowo dobrą koniunkturę na ten produkt. W Japonii oraz Korei Południowej rozpoczęto budowę nowych elektrowni, których paliwem miał być gaz ziemny. Obecnie obroty handlowe Japonii oraz Korei Południowej stanowią ok. 67% światowego handlu LNG.

Sektor gazu skroplonego w Europie przeżywa obecnie intensywny rozwój. W 2002 r. łączny eksport do Europy wyniósł 31,2 mln ton LNG³⁾ (41,5 mld m³ gazu), co stanowi ok. 27% światowego handlu LNG. Nie są to wartości jeszcze zbyt wysokie w porównaniu

Rysunek 1. Główne kierunki dostaw LNG na świecie w 2002 r. (dane w Bcf)²⁾

Źródło: Energy Information Administration „The Global Liquefied Natural Gas Market: Status and Outlook, December 2003”.

1) LNG to zupełnie inna filozofia gazownicza niż transport rurociągowy. Gaz w formie „lotnej” dostarczany jest rurociągami do specjalnych terminali tzw. „liquefaction plants”, w których jest skraplany w temperaturze -163°C . Następnie w formie płynnej transportowany jest przez

statki do terminali odbiorczych tzw. „gasification plants”, gdzie następuje regazyfikacja i dostarczanie do właściwej sieci gazowej.

2) Bcf – ang. Billion cubic feet.

3) 1 tona LNG = 1 350 m³ gazu.

z gazem dostarczonym gazociągami, jednakże rosnący popyt na gaz w Europie sprawia, iż coraz więcej firm gazowniczych⁴⁾, które są obecne na rynku, zwiększa swoje zaangażowanie w sektorze LNG⁵⁾. Ten przewidywany wzrost obrotów handlu skroplonym gazem może mieć pozytywny wpływ na proces liberalizacji europejskiego rynku gazowego, zwłaszcza w świetle wymogów dyrektywy gazowej, która odnosi się również do LNG.

Aspekt prawny

Pierwszym dokumentem prawnym Unii Europejskiej (UE), który dotyczył kwestii LNG, była Dyrektywa 98/30/WE⁶⁾ w sprawie jednolitych reguł unijnego rynku gazu. Z uwagi na to, iż LNG jest skroploną formą gazu ziemnego, w zapisach dyrektywy kwestie regulacji zostały potraktowane łącznie. Zgodnie z dyrektywą każde państwo UE jest zobowiązane m.in. do określenia reguł technicznych przyłączenia instalacji gazowych do sieci w tzw. rozporządzeniu przyłączeniowym. Rozporządzenie tego rodzaju ma dotyczyć przyłączenia instalacji LNG, magazynów gazu oraz innych systemów przesyłowo-dystrybucyjnych. Ponadto dyrektywa reguluje zagadnienia eksploatacji sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, magazynowania gazu oraz urządzeń LNG. Każda z firm prowadzących działalność w wymienionych obszarach funkcjonalnych musi zagwarantować niezawodność i efektywność swego działania, właściwą troskę o środowisko naturalne oraz nie może dyskryminować nikogo z użytkowników sieci gazowej.

Dyrektywa 2003/55/WE⁷⁾ w sprawie wspólnych zasad dla wewnętrznego rynku gazu, która uchylila Dyrektywę 98/30/WE, zawiera wiele nowych zapisów, dotyczących również LNG. Wprowadza m.in. obowiązek wydzielenia operatora systemu przesyłowego, czy systemów połączonych. Ponadto doprecyzowuje definicję dotyczącą instalacji LNG⁸⁾ oraz wprowadza nową „operatora systemu LNG”, który „oznacza osobę fizyczną albo prawną zajmującą się skraplaniem gazu ziemnego albo jego importem, wyładunkiem i regazyfikacją LNG oraz odpowiedzialną za eksploatację instalacji LNG”.⁹⁾

Wymiana handlowa

W 2002 r. największym eksporterem do Europy była Algieria (25,4 mld m³), która dostarczyła LNG do wszystkich krajów importujących ten surowiec, z wyjątkiem Portugalii. Kolejnym bardzo znaczącym dostawcą była Nigeria (10,7 mld m³) oraz grupa państw z obszaru Zatoki Perskiej (Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman), które sprzedały łącznie 4,1 mld m³ gazu. Pozostali eksporterzy (Libia, Trynidad i Tobago, Australia, Brunei) dostarczyli łącznie 1,1 mld m³ gazu, a jedynym jego odbiorcą była Hiszpania.

Prawdopodobnie w 2007 r. do grupy eksporterów na rynek europejski dołączy Egipt, w którym zostaną oddane do eksploatacji dwa terminale skraplające gaz, w Damietta o rocznej produkcji 5 mln ton LNG (6,8 mld m³ gazu) oraz Idku o rocznej produkcji 3,6 mln ton LNG (4,9 mld m³ gazu). Głównymi odbiorcami gazu będą Francja oraz Włochy.

Tabela 1. Import/eksport gazu w formie LNG (dane za 2002 w mld m³ gazu)

Eksporterzy	Trynidad & Tobago	Oman	Katar	Zjed. Emiraty Arabskie	Algieria	Libia	Nigeria	Australia	Brunei	Łączny Import
Importerzy										
Belgia	–	–	0,09	0,1	3,28	–	–	–	–	3,47
Francja	–	0,51	–	–	10,21	–	3,59	–	–	14,31
Grecja	–	–	–	–	0,50	–	–	–	–	0,50
Włochy	–	–	–	–	2,03	–	4,08	–	–	6,11
Portugalia	–	–	–	–	–	–	0,41	–	–	0,41
Hiszpania	0,44	1,05	2,04	0,37	5,73	0,59	1,56	0,07	0,08	11,93
Turcja					3,67		1,14			4,81
Razem	0,44	1,56	2,13	0,47	25,42	0,59	10,78	0,07	0,08	41,54

Źródło: Energy Information Administration „The Global Liquefied Natural Gas Market: Status and Outlook, December 2003”.

4) Firma **Shell** jest udziałowcem w projektach LNG w Australii, Brunei, Malezji, Nigerii, Omanie oraz Rosji (patrz przypis 11). Ponadto planuje uczestniczyć w budowie terminala Marisal Sucre w Wenezueli. Firma **BP** jest właścicielem terminali eksportowych w Trynidadzie i Tobago, Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz Australii. Ponadto posiada udziały w firmie, która jest operatorem terminala w Bontang (Indonezja) oraz w planowanym Angola LNG Project. Z kolei firma **British Gas** posiada udziały w Trynidad and Tobago's Atlantic LNG. Belgijski **Tractabel** zaangażowany jest w terminal LNG w Zeebrugge oraz Everett (USA).

5) Związane jest to m.in. ze strategicznym przechodzeniem na budowę elektrowni gazowych (Hiszpania, Włochy).
6) Dyrektywa została uchwalona 22 czerwca 1998 r. przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.
7) Directive 2003/55/EC of the European Parliament and of the Council concerning common rules for the internal market in natural gas and repealing directive 96/30/EC, OJ L 176/57, 15/07/2003.
8) Artykuł 2, pkt 11 Dyrektywy 2003/55/WE.
9) Artykuł 2, pkt 12 Dyrektywy 2003/55/WE.

Największymi importerami LNG w Europie są Francja, Hiszpania, Włochy oraz Turcja. We Francji operatorem LNG jest państwowy Gaz de France, który poprzez terminale w Fos-sur-Mer k. Marsylii oraz Montoir-de Bretagne, k. Nantes, odbiera 14,3 mld m³ gazu, który pochodzi z Algierii, Nigerii oraz Omanu. Planowana jest budowa nowego terminalu w Fos Cavaou o mocy 6 mln ton LNG (8,1 mld m³ gazu), w którym to odbywałaby się regazyfikacja LNG z egipskiego terminala w Idku.

Hiszpania jest najszybciej rozwijającym się rynkiem LNG w Europie i na świecie. W 2002 r. import LNG wzrósł o 30% i wyniósł prawie 12 mld m³ gazu. Główne kierunki dostaw to Algieria oraz pozostałe kraje arabskie (Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Libia), jak również Nigeria, Trynidad i Tobago, Australia oraz Brunei. Państwowe przedsiębiorstwo gazowe Enagas jest operatorem trzech terminali w: Barcelonie, Cartagenie oraz Huelvie. Ponadto konsorcjum firm BP, Iberdrola oraz Repsol korzysta od sierpnia 2003 r. z terminalu w Bilbao, który rocznie może przyjąć 2,7 mln ton LNG (3,6 mld m³ gazu). Planowana jest również budowa do końca 2007 r. dwóch nowych terminali w El Ferrol (2 mln ton LNG) oraz Sagunto (3,7 mln ton LNG).

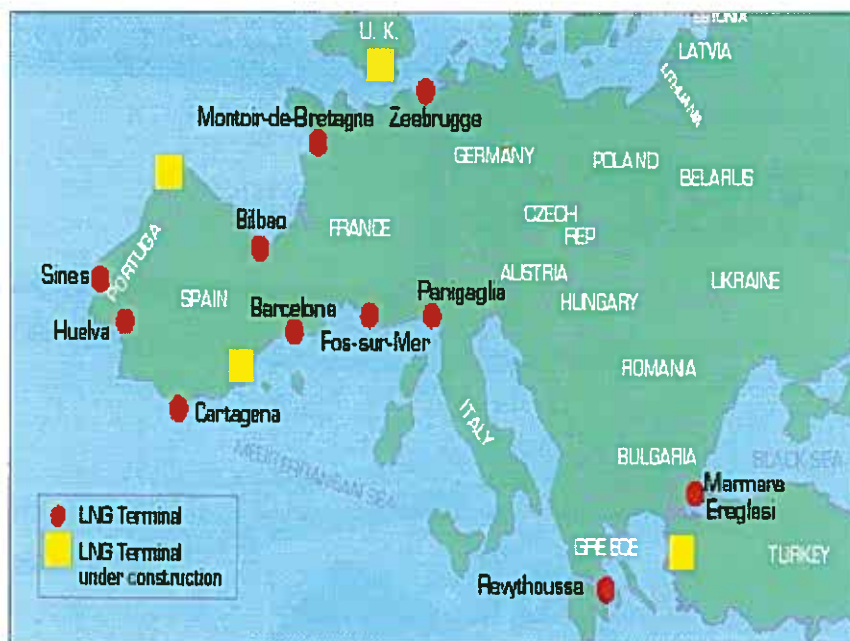
Poprzez terminal LNG w Panigagli, włoskie przedsiębiorstwo gazowe SNAM dostarczyło w 2002 r. do sieci

krajowej 6,1 mld m³ gazu. Natomiast Turcja oraz Belgia mają zbliżony wolumen zakupów LNG, jak również kierunki dostaw (Algieria i Nigeria). Pozostałe europejskie kraje importujące LNG, tj. Grecja oraz Portugalia są w fazie początkowej budowy krajowego rynku LNG. W 2000 r. Grecja podpisała 21-letni kontrakt z Algierią, natomiast Portugalia w 2002 r. zawarła 20-letni kontakt na dostawy gazu z Nigerii.

Ponadto brytyjskie Transco rozpoczęło budowę terminala Isle of Grain w ujściu Tamizy o mocy regazyfikacyjnej 4,5 mld m³ gazu rocznie, który ma rozpocząć działalność w 2005 r. Rozważana jest również możliwość budowy trzech innych terminali zlokalizowanych w Milford Haven w Walii¹⁰⁾, natomiast Holandia planuje budowę terminala importowego w Eemshaven. Z kolei terminal w Melkoye (projekt Snohvit¹¹⁾), którego operatorem jest norweski Statoil, będzie pierwszą instalacją eksportową LNG w Europie o planowanej wielkości eksportowej 4,1 mln ton LNG (5,6 mld m³ gazu). Jest to także pierwszy projekt realizowany na Morzu Barentsa i pierwszy projekt norweski, który nie będzie wymagał żadnych instalacji produkcyjnych nad powierzchnią morza. Rozpoczęcie produkcji planuje się w 2006 r., natomiast koszt inwestycji szacuje się na ponad 6 mld EURO.

Podobnie jak w przypadku gazu dostarczanego sieciami, w handlu LNG najbardziej popularną formą

Rysunek 2. Istniejące i planowane terminale importowe LNG

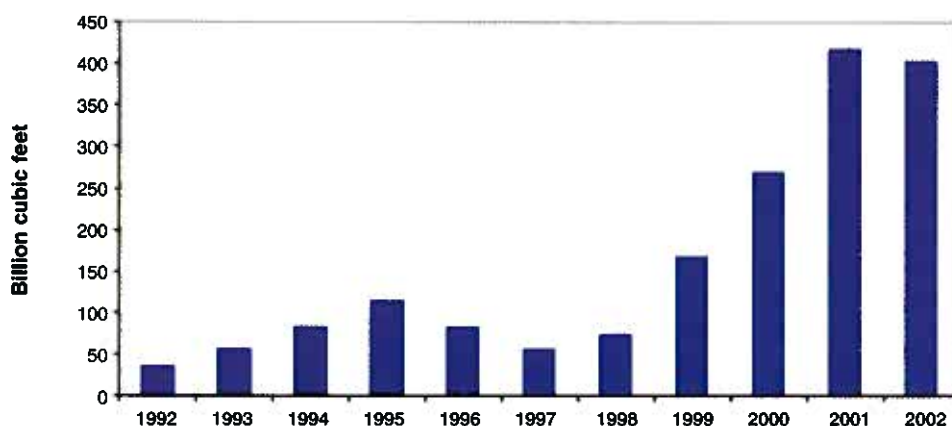

Źródło: Energy Information Administration „The Global Liquefied Natural Gas Market: Status and Outlook, December 2003”.

10) Planowana moc regazyfikacyjna każdego z terminali to ok. 10 mld m³ gazu rocznie.

11) Również Rosja, w części azjatyckiej państwa, zaangażowana jest w projekt eksportu LNG (Sachalin II), z przeznaczeniem tego surowca na rynki Japonii, Korei Południowej oraz Chin. Projekt ten jest realizowany przez konsorcjum Sakhalin Energy, którego głównym udziałowcem jest firma Shell. Planowany rozruch terminala to rok 2007, natomiast koszt projektu ocenia się na ok. 10 mld USD.

Rysunek 3. Kontrakty krótkoterminowe w latach 1992-2002

Źródło: Energy Information Administration „The Global Liquefied Natural Gas Market: Status and Outlook, December 2003”.

zawierania umów są kontrakty długoterminowe (20-25 letnie) typu take-or-pay. Jednakże wraz z rozwojem rynku pojawiła się możliwość zawierania umów krótkoterminowych, które obecnie stanowią ok. 10% wszystkich kontraktów handlowych. Prognozowany jest dalszy wzrost liczby umów tego typu z uwagi na ich większą finansową elastyczność oraz zwiększające się moce terminali odbiorczych LNG.

Ponadto usuwane są niektóre bariery w handlu, takie jak klauzule obligatoryjnych miejsc dostaw tzw. „destination clauses”, zaś w polityce cenowej odchodzi się od indeksowania cen gazu ziemnego w oparciu o ceny ropy naftowej lub produktów naftowych na rzecz indeksacji cen energii elektrycznej.

Wraz z rozwojem handlu LNG ruszyła fala zamówień na budowę specjalistycznych statków, które są przysto-

sowane do transportu tego paliwa. W 2003 r. funkcjonowało na świecie 151 takich statków o łącznej ładowności 17,4 mln m³ LNG. Do końca 2006 r. planowana jest budowa 53 kolejnych, co spowoduje zwiększenie łącznej mocy załadunkowej do ponad 25 mln m³ LNG.

Możliwości zastosowania LNG w Polsce oraz perspektywa rozwoju rynku

Każda nowa technologia wykorzystania gazu ziemnego stanowi siłę napędową rozwoju rynku gazowego, pomaga kreować rynek, zwiększać sprzedaż oraz lepiej planować zapotrzebowanie na gaz i eksploatację własnych zasobów. W ciągu ostatnich 20 lat kraje, w których rozpoczęto stosowanie LNG, znacząco rozwinęły możliwości wykorzystania tego paliwa. Oto kilka przykładów wykorzystania LNG w Europie:

- a) zastosowanie LNG do pokrywania krótkoterminowych szczytowych zapotrzebowań na gaz w czasie od 3 do 4 tygodni w ciągu roku przy pomocy instalacji skraplających gaz ziemny z rurociągów lub instalacji zaopatrywanych ze źródeł zewnętrznych, np. z instalacji do odazotowania lub z przewoźnych instalacji złożonych. Kraje europejskie, które stosują takie rozwiązanie to Niemcy, Wielka Brytania, Holandia i Belgia,
- b) gazyfikacja małych i średnich miejscowości, zaopatrywanych z tzw. instalacji satelitarnych LNG z kolei zaopatrywanych z większych instalacji skraplających gaz ziemny. Przykłady takich rozwiązań można zaobserwować w Niemczech oraz Wielkiej Brytanii,
- c) LNG jako paliwo do napędu pojazdów mechanicznych (Francja, Niemcy),
- d) do przeprowadzania interwencji na sieciach przesyłowych lub na sieciach średniego ciśnienia bez przerywania dostawy gazu do odbiorców (Francja),
- e) do celów chłodniczych i dla rozdzielania powietrza (Francja),
- f) do zasilania ogniw paliwowych wytwarzających energię elektryczną lub/i ciepło (Francja).¹²⁾

Dyskusja nad możliwościami wykorzystania LNG w Polsce trwa od przeszło 10 lat. Położenie geograficzne Polski oraz istniejąca infrastruktura techniczna pozwalają sądzić, iż projekt budowy terminala importowego LNG w Gdańsku¹³⁾ bądź w rejonie Szczecina¹⁴⁾ jest możliwy do zrealizowania. Jednakże idea dywersyfikacji dostaw gazu ziemnego przy wykorzystaniu LNG wciąż przegrywa z pomysłami dostaw w oparciu o sieć gazociągów. Głównym argumentem przeciw LNG są koszty jakie towarzyszą takiemu projektowi, tj. koszty związane ze skraplaniem gazu, transportem drogą morską oraz ostateczną regazyfikacją w terminalu odbiorczym. Jednakże warto zauważyć, iż w miarę rozwoju technologii skraplania, jak i rozwoju samego rynku koszty te (w ciągu ostatnich 10 lat) znacząco się obniżyły. W przypadku budowy terminala eksportowego redukcja kosztów wynosi ok. 40%, budowy statku transportowego ok. 55%¹⁵⁾, natomiast w przypadku konstruowania terminala importowego, w zależności od jego mocy produkcyjnej, o ok. 20-30%. Ponadto przedsiębiorstwa eksportujące LNG zreduko-

wały wydatki na schładzanie gazu z 1,2 USD za 1 mln Btu¹⁶⁾ do 50 centów.¹⁷⁾

Struktura kosztów standardowego projektu LNG składa się z czterech elementów:

- a) produkcja gazu – wydobycie, przesył gazu ziemnego do terminala LNG (15-20% kosztów projektu),
- b) terminal LNG – obróbka gazu, skraplanie, załadunek i magazynowanie LNG (30-45% kosztów projektu),
- c) transport morski – koszt wynajęcia statku¹⁸⁾ (10-30% kosztów projektu),
- d) terminal odbiorczy LNG – wyładowanie, magazynowanie, regazyfikacja i dystrybucja (15-25% kosztów projektu).¹⁹⁾

Z punktu widzenia Polski najważniejszym elementem łańcucha kosztów jest budowa terminala importowego LNG oraz ostateczna cena samego surowca, która jest pochodną pierwszych trzech wyżej wspomnianych elementów. Obecnie koszt budowy terminala na świecie waha się od 100 mln USD (tj. terminal o małej mocy przerobowej LNG, czyli ok. 1,5 mln ton rocznie), do 2 mld USD (terminal o dużej mocy przerobowej ponad 15 mln ton rocznie). Natomiast średnia cena LNG na rynku europejskim oscyluje w granicach 3 USD/MMBtu²⁰⁾ i jest porównywalna ze średnią ceną gazu dostarczanego siecią gazociągową²¹⁾. Ponadto widoczny jest od 2001 r. wyraźny trend spadkowy cen LNG na wszystkich rynkach światowych tego surowca.

Co więcej, można prognozować dalszy spadek cen LNG w przypadku zwiększenia się udziału i znaczenia kontraktów krótkoterminowych oraz wprowadzenia indeksacji cen gazu ziemnego w oparciu o indeksację ceny energii elektrycznej a nie ropy naftowej, której wartość ulega większym zmianom.

Zastosowanie LNG w polskim systemie gazowniczym powinno przynieść wiele korzyści. W krajach, które stosują tę technologię uważane jest za doskonałą metodę na dywersyfikację źródeł dostaw gazu. LNG wprowadziłoby nową kulturę gazowniczą nieznaną powszechnie w Polsce, która przyspieszyłaby gazyfikację tam, gdzie jest planowana w dalszych terminach oraz przyczyniłaby się do likwidacji tzw. „białych plam” na mapie gazyfikacji Polski. Ponadto nadałaby wartości złożom marginalnym, których eksploatacja z różnych względów jest obecnie niemożliwa. Na przykład mobilne

12) Andrzej J. Piwowarski, *Skraplanie gazu ziemnego. Innowacyjna koncepcja*, Nafta & Gaz Biznes nr 5, maj 2002.

13) Na zamówienie PGNiG zostało opracowane tzw. studium opłacalności dostaw LNG do Gdańska w ilości 3 mld m³ rocznie. Źródłem dostaw miało być LNG z Kataru.

14) Konsorcjum Zachodnio-Pomorskie kierowane przez Polimex-Cekop opracowało projekt budowy terminala importowego LNG w rejonie Szczecina. Wstępnie szacuje się, iż pełna moc produkcyjna wyniosłaby ok. 5 mld m³ gazu ziemnego rocznie.

15) W połowie lat 80. koszt budowy statku wynosił ok. 280 mln USD, natomiast w 2003 r. ok. 155 mln USD.

16) BTU – brytyjska jednostka ciepła.

17) M. Lewandowska, *Jak grzyby po deszczu*, Nafta & Gaz Biznes nr 7/8, lipiec/sierpień 2003.

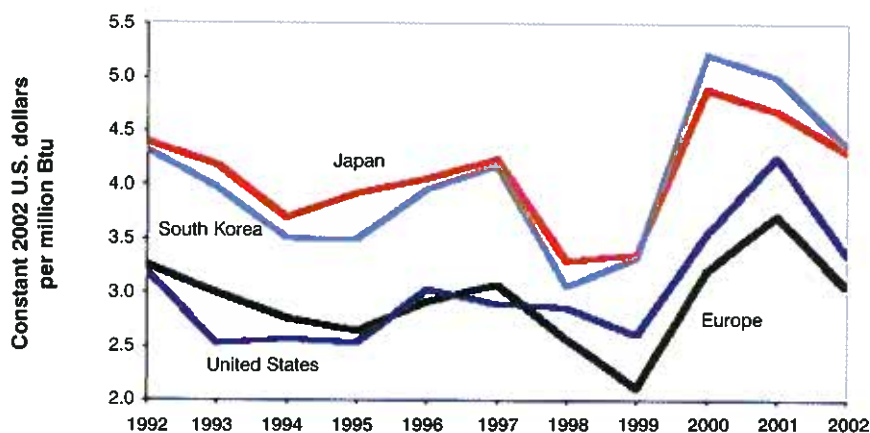
18) Obecnie średnia cena, w przypadku długoterminowego wynajęcia, oscyluje między 55-65 tys. USD/dzień.

19) Energy Information Administration „The Global Liquefied Natural Gas Market: Status and Outlook, December 2003”.

20) Million BTU.

21) Średnia cena LNG w Europie za pierwsze 8 miesięcy 2002 r. była o 2 centy niższa niż średnia cena gazu dostarczanego gazociągami do Europy – źródło: International Energy Agency, Energy Prices and Taxes, second Quarter 2003.

Rysunek 4. Ceny LNG na rynkach azjatyckich, USA i w Europie w latach 1992-2002

Źródło: International Energy Agency, Energy Prices and Taxes, third Quarter 2003.

stacje LNG mogłyby się stać źródłem stosunkowo taniego LNG dla instalacji satelitarnych, które to następnie zaopatrywałyby w gaz małe aglomeracje miejskie.

Dla spełnienia warunków niezbędnych przy przygotowywaniu wykorzystania LNG w Polsce powinny zostać opracowane przepisy bezpieczeństwa, opracowane krajowe normy urzędów technicznych oraz zasady regulacji, w tym zmiany w ustawie – Prawo energetyczne.

Autor jest pracownikiem
Departamentu Integracji Europejskiej
i Studiów Porównawczych URE

AWARIA WE WŁOSZECH Z 28 WRZEŚNIA 2003 R. – RAPORT

Jacek Biedrzycki, Krzysztof Wiśniewski

Raport na temat awarii z 28 września 2003 r., której następstwem była separacja włoskiego systemu elektroenergetycznego od systemu UCTE¹⁾, jest wynikiem prac prowadzonych wspólnie przez regulatora włoskiego – AEEG²⁾ i francuskiego – CRE³⁾. Informacje i dane zawarte w raporcie były opracowane we współpracy z operatorami włoskiego oraz francuskiego systemu elektroenergetycznego. Dodatkowa pomoc w opracowaniu technicznych aspektów awarii była udzielona przez ekspertów z Politechniki w Mediolanie. Dane i informacje

dotyczące awarii opierają się na odpowiedziach z kwestionariusza, rozсланego do operatorów systemów przesyłowych krajów, których awaria dotyczyła bezpośrednio bądź pośrednio. W początkowym etapie prac nad raportem brali również udział przedstawiciele regulatora szwajcarskiego – SFOE. Jednakże współpraca została przerwana po odmowie przekazania danych zebranych przez SFOE odzwierciedlających zachowanie się szwajcarskiego systemu elektroenergetycznego podczas awarii. W efekcie SFOE, bazując na raporcie UCTE⁴⁾, opublikował niezależnie raport pt.: „Raport o awarii zasilania we Włoszech 28 września 2003 r.”⁵⁾. Po

1) *Report on the Events of September 28th, 2003 Culminating in the Separation of the Italian Power System from the Other UCTE Networks.*

2) AEEG – *Autorità per l'energia elettrica e il gas.*

3) CRE – *Commission de Régulation de l'Énergie.*

4) UCTE – *Union for the Co-ordination of Transmission of Electricity – Unia koordynacji przesyłu energii elektrycznej.*

5) *Report on the black-out in Italy on September 28th.*

odmowie współpracy przez SFOE, AEEG oraz CRE wystosowały do Swiss Electric – organizacji zrzeszającej szwajcarskich operatorów systemów przesyłowych – pismo z prośbą o przekazanie stosownych informacji, jednakże spotkały się z odmową. Mimo braku tych informacji, opierając się na danych zebranych od krajowych operatorów, AEEG oraz CRE zdecydowały się na kontynuowanie prac. Ich efektem jest raport, który stanowi część większego opracowania analizującego awarię z 28 września 2003 r. we Włoszech, która doprowadziła do całkowitej separacji włoskiego systemu elektroenergetycznego od systemu UCTE.

Stan połączonych systemów elektroenergetycznych bezpośrednio przed awarią

Ta część raportu przedstawia stan połączonych systemów przed zdarzeniami, które doprowadziły do odizolowania półwyspu włoskiego od reszty sieci UCTE (godz. 3:00).

Po stronie włoskiej wszystkie linie przesyłowe, z wyjątkiem pięciu wyłączonych planowo do konserwacji, znajdowały się w ruchu. Przestoje te były uwzględnione w ocenach bezpieczeństwa wg kryterium N-1⁶⁾ na dzień następny i planach operacyjnych.

Po stronie francuskiej poza jednym transformatorem i czterema liniami, wszystkie linie przesyłowe pracowały prawidłowo. Operatorzy sąsiednich systemów byli poinformowani o wyłączeniach linii, zgodnie z zasadami UCTE. Oprócz prac przy transformatorze, reszta robót prowadzona była przy liniach odległych od granicy francusko-włoskiej, a zatem wyłączenie tych linii miało ograniczony wpływ na przepływy w tej części sieci. Stan szwajcarskiego systemu nie jest dokładnie znany, bowiem tamtejsze przedsiębiorstwa elektroenergetyczne odmówiły przekazania danych.

Transakcje handlowe w obrocie międzysystemowym w odniesieniu do importu na terytorium Włoch⁷⁾, pomiędzy godz. 3:00 a 4:00 dnia 28 sierpnia, miały następujące wielkości:

- 6) Zgodnie z zasadami UCTE, w uproszczeniu, od OSP wymaga się, aby utrzymywali własne systemy elektroenergetyczne tak, by funkcjonowały one prawidłowo przy awarii każdego pojedynczego elementu (linii przesyłowej czy stacji).
- 7) Włochy są jednym z większych producentów energii w Europie. Produkcja energii elektrycznej w 2001 r. wyniosła 273 TWh. Głównym wytwórcą energii elektrycznej we Włoszech jest ENEL. Źródła ciepłe stanowią 64% produkcji, kolejne 18% to elektrownie wodne, 2% stanowią źródła odnawialne (w tym geotermiczne – 5 TWh, wiatrowe i słoneczne). Aż 16% energii elektrycznej pochodzi z importu.
- System sieciowy we Włoszech nie jest bardzo rozbudowany i znajduje się w nim wiele przewężeń. Linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia opasują kontur kraju (bardzo mało połączeń poprzecznych), bardziej rozbudowana sieć znajduje się na północy. Długość linii wysokiego napięcia wynosi około 65,8 tys. km, w tym linie 380 kV – 9,8 tys. km, 220 kV – 12 tys. km i 150-132 kV – 44 tys. km.

- na granicy francusko-włoskiej 2 650 MW przy NTC (*Net Transfer Capacity*⁸⁾) równym 2 650 MW;
- na granicy szwajcarsko-włoskiej 3 058 MW przy NTC 3 050 MW;
- na granicy austriacko-włoskiej 223 MW przy NTC 220 MW;
- na granicy słoweńsko-włoskiej 467 MW przy NTC 480 MW.

Przekroczenia mocy po stronie importu, które na granicy szwajcarsko-włoskiej wynosiły 8 MW były zbyt małe, by mogły mieć znaczący wpływ na wyizolowanie systemu włoskiego.

Przebieg wypadków w czasie awarii

W dniu 28 sierpnia 2003 r. o godz. 3:00 stan połączanego systemu elektroenergetycznego, z małymi wahnięciami, zgodny był z prognozą a chwilowy dodatkowy import na północnej granicy Włoch (ok. 300 MW) nie mógł być główną przyczyną przeciążenia⁹⁾ linii San Bernardino.

Zgodnie z omawianym raportem separacja włoskiego systemu elektroenergetycznego została zapoczątkowana wyłączeniem linii tranzytowej do Włoch EHV (*Extra High Voltage*) 380 kV Lukmanier leżącej na terenie Szwajcarii. Zdaniem autorów automatyczne wyłączenie było spowodowane znacznym przeciążeniem tej linii. Linie tego typu są projektowane do temperatury około 40°C. Z powodu przeciążenia, temperatura linii wynosiła ponad 100°C. Spowodowało to wydłużenie się przewodów (dopuszczalny maksymalny zwis przewodów był projektowany na 17,9 metra; jak wykazały badania – w chwili zwarcia wynosił 20,86 metra), kontakt z gałęziami drzew i w efekcie zwarcie. Awaria ta doprowadziła także drugą szwajcarską linię tranzytową 380 kV San Bernardino do pracy w przeciążeniu. Próba przekierowania na nią całego tranzytu energii (bezpośrednio po wyłączeniu linii Lukmanier) podjęta przez operatora szwajcarskiego ETRANS doprowadziła do jej automatycznego wyłączenia. Zatem, wg raportu, wyłączenia obydwu linii były spowodowane niedotrzymaniem przez ETRANS kryterium bezpieczeństwa N-1.

Z uwagi na fakt, że awaria linii Lukmanier wydarzyła się w Szwajcarii, zgodnie z zasadami UCTE i trójstronnymi procedurami pomiędzy operatorami włoskim, szwajcarskim i francuskim, obowiązek podjęcia działań

8) NTC – zdolności przesyłowe netto określają wielkości maksymalnej dopuszczalnej mocy wymiany między-systemowej pomiędzy dwoma obszarami, realizowanej zgodnie z obowiązującymi kryteriami niezawodności z uwzględnieniem marginesu bezpieczeństwa.

9) Różnice pomiędzy sumą rzeczywistych przepływów mocy w liniach transgranicznych łączących systemy elektroenergetyczne a sumą wymiany mocy przewidzianą harmonogramem często mogą osiągać 300 MW i więcej, w obydwu kierunkach, jako wartości chwilowe bądź jako średnia z kilka minut z powodu stałej czasowej wtórnej regulacji częstotliwości.

w celu przywrócenia bezpieczeństwa systemu spoczywał na Szwajcarach. OSP z Włoch i Francji musieli sprawdzić, czy ich sieci byłyby w stanie poradzić sobie ze stratą jakiegokolwiek elementu, rozpatrując przepływy rzeczywiste po wyłączeniu linii Lukmanier. Należy zaznaczyć, że włoski operator (GRTN) nie zaobserwował takiej zmiany przepływów, która mogłaby zachwiać warunkiem bezpieczeństwa N-1, tak więc działania mające na celu opanowanie sytuacji podjął dopiero na prośbę strony szwajcarskiej¹⁰⁾.

Francuski operator RTE zwrócił uwagę, że obserwowane przepływy energii elektrycznej spowodowały przeciążenie w jego sieci. Uwzględniając aktualną w tym momencie sytuację sieciową RTE zastosowało procedury operacyjne adekwatne do zaistniałej sytuacji. Francuski operator nakazał, o godz. 3:02, dwóm elektrowniom (Brevieres i Malgovert) podnieść poziom produkcji. Posunięcie to polegające na zmianie miejsca wprowadzania wytworzonej energii do systemu przyniosło pożądane efekty pomiędzy godz. 3:05 a 3:10. Następnie RTE zmodyfikowało układ pracy podstacji 22 kVb w La Saussaz w celu uniknięcia ograniczeń sieciowych w sieciach najwyższych i wysokich napięć. Operacja ta była zakończona o godz. 3:11.

Tymczasem Szwajcarzy ograniczyli się do skierowania prośby do Włochów o wyłączenie pomp w elektrowniach szczytowo-pompowych. Pozostałe podjęte przez nich działania okazały się nieskuteczne, a na dodatek niezgodne z procedurami zarówno krajowymi, jak i ustalonymi przez UCTE. Szwajcarski operator stracił ok. 9 minut próbując nieskutecznie ponownie włączyć nieczynną linię Lukmanier. Ponadto nie mając wcześniejszej zgody GRTN na zmianę programu pracy włoskich elektrowni szczytowo-pompowych, powinien zapobiegawczo zmodyfikować konfigurację wytwarzania energii elektrycznej w Szwajcarii w celu skutecznego zniwelowania przeciążenia. Działanie to powinno być wdrożone czasowo aż do przywrócenia linii Lukmanier do pracy, bądź do czasu znaczącej zmiany poboru energii lub wytwarzania po stronie włoskiej (w efekcie współpracy z operatorami z Włoch i Szwajcarii). Trudno jest jednak powiedzieć, czy ten środek zaradczy został podjęty, albowiem tak, jak wcześniej wspomniano, szwajcarska energetyka odmówiła współpracy przy postępowaniu wyjaśniającym przyczyny zdarzenia.

Po upływie 9 minut szwajcarski operator doszedł do wniosku, że ponowne włączenie linii uniemożliwiły zjawiska fizyczne zachodzące w sieci. W efekcie, nowa sytuacja spowodowała przeciążenie kolejnej linii (San Bernardino). Zgodnie z techniczną analizą przeprowadzoną w raporcie, środki, które można było podjąć w celu redukcji przepływów energii w szwajcarskich sieciach, polegające na:

- czasowej modyfikacji przepływów celem zmniejszenia kąta fazowego z 42° do 30°, co umożliwiłoby ponowne włączenie linii, bądź
- zmniejszeniu przepływów przez Szwajcarię, najprawdopodobniej nie zostały podjęte.

W kolejnym kroku szwajcarski OSP wystąpił do włoskiego operatora o ograniczenie importu o 300 MW w celu powrócenia do uzgodnionego grafikiem programu wymiany. Warto zauważyć, że włoski OSP został poproszony jedynie o zmniejszenie wymiany energii na północnej granicy, nie zaś wprost o zaprzestanie pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych. Co warto podkreślić, Szwajcarzy nie byli w stanie ani uruchomić linii Lukmanier, ani złagodzić przeciążenia linii San Bernardino nawet po spełnieniu ich prośby przez Włochów. Ponadto prawa fizyki spowodowały, że redukcja przez Włochów importu o 300 MW rozłożyła się na wszystkie połączenia międzysystemowe. W efekcie tylko mała część z redukcji importu o 300 MW została wykorzystana do obniżenia przeciążenia występującego w linii San Bernardino.

Isolacja włoskiego systemu elektrycznego od reszty sieci UCTE

O godzinie 3:21:00 import do włoskiego systemu elektroenergetycznego był zredukowany o 300 MW, co nie zapobiegło jednak przeciążeniu i w konsekwencji wyłączeniu linii San Bernardino o godz. 3:25:22 a następnie linii 220 kV Mettlen-Airolo (3 sek. później). Chwilę potem inna szwajcarska wewnętrzna linia 220 kV została unieruchomiona, co spowodowało odizolowanie południowej części tego kraju od reszty szwajcarskiego systemu. Od tego momentu ta część Szwajcarii zaopatrywana była przez włoski system elektroenergetyczny. Doprowadziło to do wyłączenia pozostałych jeszcze pracujących linii łączących system włoski ze szwajcarskim. To z kolei było przyczyną przeciążenia połączeń na granicy Włoch z Francją. Przeciążenie na tej granicy spowodowało gwałtowny spadek napięcia na niektórych francuskich podstacjach. Połączenie niskiego napięcia z wysokim natężeniem spowodowało wyłączenie francuskiej linii 380 kV Albertville-La Coche-Praz o godz. 3:25:32.

Awaria ta wraz z postępującą desynchronizacją¹¹⁾ włoskiego systemu spowodowały (2 sek. później) odizolowanie Włoch od Francji. Zaraz potem działać przestały linie przesyłowe pomiędzy Włochami a Słowenią. Do godziny 3:26:24 włoski system elektroenergetyczny utrzymywał asynchroniczne połączenie z resztą systemu UCTE jedynie poprzez jedną linię 220 kV i lokalne połączenia ze Słowenią (132 kV). Od tej pory nastąpiła całkowita izolacja włoskiego systemu elektroenergetycznego.

10) Wtedy też zredukował on import o 425 MW, tj. o 125 MW więcej niż prosiła strona szwajcarska.

11) Spowodowana spadkiem częstotliwości do 47,5 Hz, to zaś doprowadziło do automatycznego odłączania się generatorów elektrowni.

Ocena podjętych działań

Zintegrowane szwajcarskie przedsiębiorstwa elektroenergetyczne nie były w stanie przedstawić dowodów, że zaprojektowały efektywny i osiągalny system środków zaradczych, które w razie zdarzeń mogących zagrozić pracy połączonych sieci były przewidywalne, a których konsekwencje dla stanu połączonych sieci były łatwe do oceny z wyprzedzeniem. Wydarzenia spowodowane awarią pokazały, że przedsiębiorstwa te nie wdrożyły omawianych środków a próby podjętych przeciwdziałań nie były efektywne. Właśnie z tych przyczyn, wg autorów raportu, szwajcarski system elektroenergetyczny nie spełniał kryterium N-1 już przed wyłączeniem linii Lukmanier.

W podsumowaniu raportu autorzy stwierdzają, że po awarii linii Lukmanier szwajcarski operator podjął szereg błędnych decyzji operacyjnych:

- przez 9 minut usiłował ponownie włączyć linię, która nie mogła być uruchomiona, co mogło być prosto przewidziane w drodze planowania z dobowym wyprzedzeniem,
- wdrożył środki zapobiegawcze niewystarczające do przywrócenia bezpieczeństwa systemu,
- poprosił Włochów jedynie o redukcję o 300 MW całego włoskiego importu i polegał na środkach korygujących wdrażanych poza obszarem jego działania, które nie były wcześniej ustalone,
- nie przestrzegał własnych procedur awaryjnych.

Dodatkowo szwajcarski operator nie zastosował się do procedury na wypadek zagrożeń, określonej i przyjętej wspólnie w 2001 r. przez Włochy, Francję i Szwajcarię.

Ponadto szwajcarski operator zbyt późno powiadomił swoich partnerów o zaistniałej sytuacji, co uniemożliwiło im odpowiednio zareagować i przywrócić bezpieczeństwo pracy połączonych sieci. Wydaje się, że zarówno Włosi jak i Francuzi nie byli w stanie podjąć skutecznych działań w celu zapobieżenia tej katastrofie. Wynika to po pierwsze z faktu, że jej przyczyna znajdowała się poza ich systemami elektroenergetycznymi, po drugie niewystarczająca współpraca ze strony szwajcarskiej uniemożliwiła podjęcie próby opanowania sytuacji.

Rekomendacje wynikające z raportu

Autorzy raportu formułują kilka zaleceń, których realizacja powinna w przyszłości ograniczyć możliwość wystąpienia zjawisk takich, jak opisane powyżej:

- Zasady UCTE powinny być uszczegółowione i sprecyzowane.
- Stosowanie się do zasad UCTE powinno stać się dla państw członkowskich prawnie obowiązujące.
- Powinna zostać wprowadzona w życie niezależna ocena i kontrola przestrzegania zasad UCTE wraz z prowadzeniem monitoringu zdarzeń sieciowych.
- Współpraca operatorów w zakresie planowania pracy i bieżącej eksploatacji połączonych sieci powinna zostać wzmocniona.

- W kontynentalnej części Europy powinny zostać wdrożone w życie ramy prawne i regulacyjne spójne z prawodawstwem UE w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci oraz dostaw energii elektrycznej.

* * *

Analiza awarii we Włoszech daje okazję do refleksji natury bardziej ogólnej. Ograniczenia zdolności przesyłowych wymiany międzysystemowej, szczególnie w systemach na granicach, gdzie występują przepływy kołowe, mogą, zdaniem niektórych ekspertów, stanowić największą barierę funkcjonowania wspólnego rynku energii. Doświadczenie włoskie wskazuje, że kraj, którego bezpieczeństwo energetyczne w znacznym stopniu zależy od importu energii elektrycznej, w sytuacji kryzysowej staje się nadmiernie uzależniony od zjawisk zachodzących w systemie kraju tranzytowego i działań operatorów, na które nie ma żadnego wpływu.

W związku z zaistniałą sytuacją rząd włoski przyjął dekret o budowie nowych mocy wytwórczych (55/02). Na lata 2004-2008 planuje się budowę 17 elektrowni o łącznej mocy 11 915 MW, w tym 3 projekty o mocy 2 185 MW są już w stanie zaawansowanym. Planuje się też budowę 3 nowych połączeń międzynarodowych:

- Włochy-Szwajcaria (S. Fiorano-Robbia),
- Włochy-Austria (Cordignano-Lienz),
- Włochy-Słowenia (Udine-Okroglio).

Mając na względzie poprawę bezpieczeństwa energetycznego kraju postanowiono również rozbudować sieć połączeń krajowych, gdyż tzw. „wąskie gardła” w tej sieci spotęgowały skutki blackoutu. GRTN przygotowuje trzyletni plan rozwoju sieci, który będzie poddany ocenie przez rząd i władze regionalne. Na lata 2003-2005 zaplanowano inwestycje na sumę 1 100 mln EURO. W ich skład ma wejść rozbudowa sieci wysokich napięć o długości 2 035 km i budowa 45 nowych stacji.

Jacek Biedrzycki
Departament Integracji
Europejskiej i Studiów
Porównawczych URE

Krzysztof Wiśniewski
Departament Promowania
Konkurencji URE

ELEKTROENERGETYKA W CZARNOGÓRZE – OD MONOPOLU DO KONKURENCJI

Aleksander Gołas

Agencja Regulacji Energetyki (ARE) z Republiki Czarnogóry, reprezentująca administrację państwową w zakresie regulacji energetyki, rozpoczęła działalność 21 stycznia 2004 r.

Wiosną br. przedstawiciele ARE zwrócili się do Prezesa URE z prośbą o zorganizowanie wizyty studyjnej. Celem pobytu było poznanie doświadczeń regulacji energetyki w Polsce oraz zasad funkcjonowania samego urzędu. W dniach 11-13 maja br. Prezes URE gościł na terenie urzędu delegację, w skład której weszli Panowie: Branko Kotri (Przewodniczący Rady Agencji, inżynier, były szef przesyłu), Miodrag Dekic (Członek Rady Agencji, inżynier, były szef dyspozycji mocy), Dragoljub Draskovic (Dyrektor Agencji, prawnik, były szef HR w tutejszej firmie energetycznej), Momir Skopelja (Wicedyrektor Agencji, inżynier, były szef departamentu energetycznego w hucie).

Delegacji towarzyszył Pan Aleksander Gołas, który wcześniej pracował w Departamencie Taryf URE a obecnie pełni funkcję Głównego Doradcy Rady Agencji Regulacji Energetyki w Czarnogórze. Pan Gołas jest autorem zamieszczonego poniżej artykułu poświęconego przemianom i wyzwaniom stojącym przed elektroenergetyką w Czarnogórze.

Celem niniejszego artykułu jest przedstawienie przekształceń mających na celu zreformowanie elektroenergetyki w Czarnogórze. Jego pierwsza część poświęcona jest krótkiej charakterystyce dotyczącej samego państwa oraz sektora. W dalszej części scharakteryzowane zostały cele spodziewanej reformy i rola Agencji Regulacji Energetyki.

Wprowadzenie Gospodarka

Republika Czarnogóra jest górzystym krajem położonym na Półwyspie Bałkańskim, pozostającym w federacji z Serbią. Graniczy z Chorwacją, Republiką Serpską (jest to kraj stanowiący część Federacji Bośni i Hercegowiny), Serbią, Kosowem (pozostającym formalnie częścią Serbii, administrowaną przez niezależną międzynarodową misję stabilizacyjną – UNMIK) i Albanią.

Z uwagi na rozpad dawnej Jugosławii w początkach lat 90. ubiegłego wieku, oraz następujący wkrótce potem długotrwały okres kilku lokalnych wojen i gwałtownych ruchów uchodźczych, dostępność jakichkolwiek dostatecznie uwierzytelnionych danych statystycznych

na temat Czarnogóry jest niezwykle ograniczona. Według różnorodnych danych, populacja całego kraju wynosi około 657 tys., natomiast roczny dochód narodowy *per capita* waha się w przedziale 1 000-1 200 dolarów. Poza nielicznymi instalacjami militarnymi, sam kraj nie został w poważniejszym stopniu dotknięty zniszczeniami wojennymi, jednakże rozpad więzi gospodarczych między republikami byłej Jugosławii, ww. wojny i sankcje nałożone na byłą Jugosławię przez ONZ w istotny sposób wpłynęły na rozwój gospodarczy w ostatnim piętnastolecu. Dla ustabilizowania sytuacji ekonomicznej, po okresie szalejącej w latach 90. inflacji, Czarnogóra zdecydowała się w 1999 r. wprowadzić markę niemiecką w ramach tzw. systemu *currency board*. Po zastąpieniu marki przez EURO w 2002 r., prawnie obowiązującym środkiem płatniczym pozostaje EURO.

Energetyka

W Czarnogórze nie istnieje gazownictwo sieciowe, wykorzystanie LPG jest praktycznie zerowe, nie eksploatuje się też żadnych poważniejszych zasobów węgla czy też biomasy. Dlatego też nawet do ogrzewania wykorzystywana jest energia elektryczna.

Dostarczanie energii elektrycznej opiera się na pionowo zintegrowanym monopoliście – ElektroPrivreda Crne Gore (EPCG). W skład EPCG wchodzi trzy duże elektrownie oraz kilka mniejszych hydroelektrowni. Ogólna moc zainstalowana wynosi 868 MW. Wytwórcami są: dwie hydroelektrownie – Piva (342 MW) i Perucica (307 MW) oraz elektrownia ciepłota (węgiel brunatny) – Pljevlja (210 MW). Pozostałe moce wytwórcze to siedem mniejszych hydroelektrowni o łącznej mocy około 8 MW.

Przychody ze sprzedaży energii elektrycznej w 2002 r. (brak jest jeszcze zweryfikowanych danych za 2003 r.) wyniosły 140,6 mln EURO, natomiast konsumpcja energii elektrycznej wyniosła około 4,4 TWh, z czego około 1,5 TWh pochodziło z importu. Import odbywa się w ramach corocznie organizowanych przetargów międzynarodowych na zakup energii elektrycznej.

System przesyłowy składa się z:

- linii 400 kV – 249 km,
 - linii 220 kV – 318 km,
 - linii 110 kV – 656 km.
- Natomiast na system dystrybucyjny składają się:
- linie 35 kV – 764 km,
 - linie 11 kV – 4 210 km,
 - linie 0,4 kV – 13 658 km.

Otoczenie reformy

Do początku lat 80. (w niektórych krajach do początku lat 90.) sektor elektroenergetyczny był postrzegany jako naturalny monopol i jako taki musiał być w posiadaniu państwa. Szczególna rola sektora jest dodatkowo umacniana przez aktywizującą rolę, jaką ma energetyka dla dowolnej innej działalności gospodarczej. Kryzysy energetyczne lat 70., nieefektywność kontroli państwa nad złożonymi procesami zachodzącymi w sektorze (objawiającej się m.in. jako „zbędne aktywa”), ciągle rosnące potrzeby inwestycyjne sektora oraz dążenia liberalizacyjne w Ameryce Południowej i Wielkiej Brytanii doprowadziły jednakże do rewizji tych poglądów.

Pojawiła się potrzeba udziału sektora prywatnego w energetyce po to, aby sprostać jego potrzebom w zakresie rozbudowy infrastruktury, ogólnej poprawy efektywności i dostępu do rynków kapitałowych. Dzięki temu, możliwa była rozbudowa infrastruktury bez potrzeby uciekania się do dodatkowych obciążeń budżetu państwa (podatków).

Udział sektora prywatnego jest szczególnie ważny w przypadku Czarnogóry, w której występuje trwały brak rezerwowych mocy wytwórczych oraz gdzie poziom odroczonej inwestycji odtworzeniowych w istniejące moce i sieci jest oceniany przez liczne źródła na kilkaset milionów EURO. Wysokie koszty wszelkich planów rozwojowych, modernizacyjnych i odtworzeniowych, w powiązaniu ze sztucznie niskimi cenami energii, czyniło je nierealnymi.

Światowe doświadczenie z udanymi prywatyzacjami aktywów wytwórczych, sieci dystrybucyjnych a nawet przesyłowych (np. w Wielkiej Brytanii utworzenie National Grid Corporation) wskazuje, że udział sektora prywatnego może stanowić właściwą odpowiedź na potrzeby sektora. Jednakże udział ten wymaga efektywnych ram regulacyjnych, włączając w to powołanie niezależnych agencji regulacyjnych, tworzonych przez poszczególne państwa. Silne systemy regulacyjne mają służyć m.in.:

- zapewnieniu odpowiedniego poziomu taryf, pokrywających równocześnie uzasadnione koszty i rozsądne stopy zwrotu z inwestycji,
- ograniczeniu zachowań antykonkurencyjnych i
- prawidłowej restrukturyzacji sektora.

Szczególnie ten ostatni aspekt udziału sektora prywatnego i regulacji wymaga podkreślenia. Otóż, wszystkie ww. eksperymenty prywatyzacyjne wykazały niezbędną potrzebę prawidłowego rozdzielania trzech podstawowych funkcji związanych z dostawą energii (tj. wytwarzanie, przesyłanie i dystrybucja). Rozdział ten pozwala na stworzenie odpowiednich warunków dla rozwoju konkurencji, w tym dla konkurowania wytwórców energii i przedsiębiorstw obrotu nią. Konkurencja pomiędzy wytwórcami i przedsiębiorstwami obrotu jest możliwa dzięki temu, iż działalność ściśle monopolistyczna (sieci) jest od nich niezależna, a dodatkowo regulowana przez niezależną agencję.

Oczywiście, podejścia nie opierające się na takim rozdzielaniu są możliwe, jednak w większości przypadków prowadzą do kreowania monopolu i poprzez to, do nieuzasadnionego wykorzystywania ekonomicznego odbiorców energii elektrycznej przez jej dostawców.

Podkreślić należy fakt, iż dostarczanie energii elektrycznej w Czarnogórze jest obecnie oparte na jednej, pionowo zintegrowanej firmie. Jednak w przeszłości (do końca lat 80.) poszczególne funkcje związane z dostarczaniem energii elektrycznej (wytwarzanie, przesył i dystrybucja) były w bardzo poważnym stopniu rozdzielone i funkcjonalnie niezależne. Jest to o tyle istotne, że jednym z celów obecnej reformy, przeprowadzanej w duchu odpowiednich dyrektyw UE, jest ponowne rozdzielanie tych funkcji.

Bezpośrednie cele reformy

Ogólnym celem reformy w elektroenergetyce Czarnogóry jest zapewnienie długookresowej dostępności stabilnych i niezakłóconych dostaw energii elektrycznej, dostępnej w cenach rynkowych, akceptowalnych dla ludności i przemysłu. Jest to cel nadrzędny ze względu na to, że odpowiednie ceny energii elektrycznej są podstawą dla stabilnego rozwoju w pozostałych działach gospodarki, ograniczania biedy i utrzymania długookresowej konkurencyjności na rynkach międzynarodowych.

Ustanowienie efektywnego systemu regulacyjnego w kraju, rozdzielanie funkcji wypełnianych dotychczas przez EPCG, utworzenie niezależnych przedsiębiorstw energetycznych ma zapoczątkować proces reformy. Udział sektora prywatnego może w późniejszym okresie go przyspieszyć, jednak szybkość prywatyzacji zależy będzie od polityki i strategii rządu, które będą jednak wypracowane dopiero w przyszłości.

Rola międzynarodowych organizacji pomocowych

Rząd Czarnogóry wyraża wolę, aby w długoterminowej perspektywie zapewnić integrację kraju ze strukturami Unii Europejskiej. Międzynarodowe agencje pomocowe (Bank Światowy, Europejska Agencja Rekonstrukcji, amerykańska United States Agency for International Development, brytyjski Department For International Development, itd.) uruchomiły liczne programy wsparcia dla działań Rządu. W zakresie elektroenergetyki Bank Światowy uruchomił kredyt nakierowany na minimalizację nielegalnego zużycia energii elektrycznej poprzez instalację zdalnie odczytywanych liczników elektronicznych. Europejska Agencja Rekonstrukcji zapewnia doradztwo w zakresie polityki energetycznej dla Ministerstwa Gospodarki, wdraża programy oszczędzania energii, doradza w kwestii przyszłości elektrowni i kopalni w mieście Pljevlja oraz wspomaga narodową jednostkę zajmującą się rozdysponowywaniem kredytów Europejskiego Banku Inwestycyjnego. USAID brało udział w kreowaniu Prawa energetycznego i finansowo wspiera organizację

Agencji Regulacji Energetyki, finansując pierwszy rok jej istnienia. Wspiera także EPCG w procesie restrukturyzacji rachunkowości i Ministerstwo Gospodarki w kreowaniu polityki energetycznej. Brytyjski Department For International Development zapewnia zaś pomoc techniczną w zakresie zadań merytorycznych stojących przed Agencją (koncesjonowanie, taryfikacja, regulacja ceny węgla brunatnego, autoryzacja nowych obiektów wytwórczych).

Rola Agencji Regulacji Energetyki

W przypadku Czarnogóry, jednym z prerekwizytów udanej reformy elektroenergetyki i być może także prywatyzacji, jest rozdzielanie funkcji wypełnianych dotychczas przez EPCG. Zgodnie z Prawem energetycznym przyjętym w czerwcu 2003 r. Agencja Regulacji Energetyki ma uprawnienie do udzielania koncesji w zakresie:

- wytwarzania energii elektrycznej,
- przesyłania energii elektrycznej,
- dyspozycji systemem przesyłowym,
- dystrybucji energii elektrycznej i dyspozycji systemem dystrybucyjnym,
- operatora rynku energii elektrycznej,
- obrotu energią elektryczną.

Oprócz EPCG, na terenie Czarnogóry nie istnieją inni dostawcy usług elektroenergetycznych, co znacząco odróżnia ten kraj np. od Polski, gdzie Prezes URE udzielił znaczącej liczby koncesji również dla tzw. przemysłowych dystrybutorów energii elektrycznej.

Początkowo rozdzielanie funkcji będzie miało formę ich funkcjonalnego rozdzielenia w ramach EPCG, dla której Agencja wyda odpowiednie koncesje krótkoterminowe. Dotychczas rozdzielanie funkcji w ramach EPCG koncentrowało się na rozdzielaniu kont rachunkowych. Uzyskano na razie dostosowanie standardów rachunkowości firmy do standardów międzynarodowych (IAS) i rozdzielono konta kosztowe na poszczególne funkcje związane z dostarczaniem energii elektrycznej. Znacząca praca pozostaje jeszcze do wykonania w zakresie:

- rozdzielenia strony przychodowej (co jest jednak utrudnione w związku z dotychczas obowiązującą jednostkową, tj. uzależnioną jedynie od zużycia – kWh, taryfą na energię elektryczną),
- pełnego wyodrębnienia działalności obrotowej,
- identyfikacji i rozdzielenia zobowiązań finansowych,
- rozdzielenia funkcji zarządczych, informacyjnych i pracowniczych wewnątrz firmy.

W późniejszym okresie (po wygaśnięciu koncesji krótkoterminowych) nastąpi utworzenie prawnie niezależnych przedsiębiorstw, posiadających koncesje na

odpowiedni dla nich zakres działalności energetycznej.

Po udzieleniu koncesji dla sektora elektroenergetycznego, Agencja będzie musiała skoncentrować swoje wysiłki regulacyjne na taryfikacji. W kontekście tego należy podkreślić, że istniejąca taryfa zawiera bardzo silne elementy subsydiowania gospodarstw domowych przez innych odbiorców i nie pokrywa nawet podstawowych kosztów działalności EPCG. Wystarczy tutaj wspomnieć, iż średnia jednostkowa cena energii elektrycznej dla odbiorcy końcowego w gospodarstwie domowym to ok. 4,9 EUROc/kWh. Dodatkowo problemy są pogłębione przez wysoki poziom kradzieży (oceniany na około 20-25% ogólnego zużycia) i niską ściągłość istniejących zobowiązań.

Dlatego też zadania związane z taryfikacją będą musiały iść w dwu kierunkach. Po pierwsze, niezbędne jest zapewnienie ogólnego finansowego zbilansowania systemu (poprzez ograniczenie kradzieży, podniesienie ściągłości i ogólny wzrost cen w taryfach). W drugiej kolejności Agencja musi podjąć działania eliminujące subsydiowanie, w szczególności wyeliminować istniejące „dociążenie” taryfy dla małych i średnich przedsiębiorstw, subsydiujących odbiorców z gospodarstw domowych.

Działania te muszą być w odpowiedni sposób zaplanowane i skonsultowane z rządem (niezbędne jest zapewnienie np. dopłat bezpośrednich dla najuboższych grup) ze względu na ogólnie niskie dochody ludności, wysoki poziom bezrobocia i niemal 100% uzależnienie od elektryczności we wszystkich aspektach życia społeczeństwa Czarnogóry.

Autor jest głównym doradcą Rady Agencji Regulacji Energetyki w Czarnogórze. W latach 1999-2003 był pracownikiem polskiego Urzędu Regulacji Energetyki

Posiedzenie Komitetu ERRA

W dniach 22-24 lutego 2004 r. w Bukareszcie odbyło się posiedzenie Komitetu ERRA (*Energy Regulators Regional Association*) do spraw Koncesjonowania i Konkurencji (*Licensing/Competition Committee*) oraz Taryfowania (*Tariff/Pricing Committee Meeting*), którego uczestnikami byli przedstawiciele Regulatorów z krajów należących do ERRA. Urząd Regulacji Energetyki reprezentowali pracownicy Departamentu Promowania Konkurencji oraz Departamentu Taryf.

I. Posiedzenie Komitetu ERRA ds. Koncesjonowania i Konkurencji

(opracowanie: Krzysztof Wiśniewski, Departament Promowania Konkurencji URE)

Spotkanie można podzielić na trzy tematyczne części:

1. Posiedzenie Grupy Roboczej do spraw Standardów oraz Monitorowania Działalności Koncesjonowanej (Working Group – „*Performance Standards/Monitoring of the Licensed Activities*”) – 22 luty 2004 r., na którym został omówiony raport „Mechanizm Monitorowania i Wprowadzania w Życie Warunków Działalności Koncesyjnej” („*Mechanism of Monitoring and Enforcement of the Conditions of the Licensed Activities*”) bazujący na informacjach zebranych na pierwszym spotkaniu zespołu. Raport prezentuje zasady i doświadczenia, jakimi kierują się Regulatorzy w krajach członkowskich ERRA w procesie udzielania koncesji oraz późniejszego monitorowania przedsiębiorstw koncesjonowanych. W dyskusji zostały wymienione informacje na temat podstaw prawnych wydawania koncesji oraz procedur i zasad zbierania przez Regulatorów danych potrzebnych przy udzielaniu koncesji oraz zatwierdzania planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych. Na podstawie tych informacji można stwierdzić, że zasady udzielania koncesji i późniejszego monitoringu działalności koncesjonowanej w poszczególnych krajach ERRA są bardzo podobne. Różnice występują jedynie w zakresie danych żądanych w formularzach koncesyjnych oraz w rodzajach udzielanych koncesji. Przykładowo, w większości państw koncesje na przesyłanie i dystrybucję są udzielane oddzielnie. Występuje także osobna koncesja na dostawę (*supply*). Większość z Regulatorów należących do ERRA jest ponadto umocowana prawnie do prowadzenia, w ramach monitoringu, wypełniania warunków koncesyjnych, inspekcji w przedsiębiorstwach koncesjonowanych (*on site supervision*). Na przyszłym spotkaniu Grupa Robocza zamierza uzupełnić i zaktualizować informacje z zakresu benchmarkingu i standardów ustalanych przez Regulatorów wobec koncesjonowanych podmiotów.

2. Posiedzenie Komitetu do spraw Koncesjonowania i Konkurencji (*Licensing/Competition Committee*) – 23 luty 2004 r., podczas którego przedstawiono cztery prezentacje dotyczące rynku bilansującego energii elektrycznej (*workshop: balancing markets*) w Stanach Zjednoczonych, w Rumuni oraz w obszarze działania Nord Pool. Prezentacje dotyczyły głównie ogólnych zasad funkcjonowania i cenotwórstwa w omawianych obszarach, roli poszczególnych operatorów systemów przesyłowych i regulatorów w monitorowaniu rynków bilansujących. Podkreślenia wymaga fakt, że w większości państw należących do ERRA rynek bilansujący nie funkcjonuje.

Z przedstawionych prezentacji w zakresie rynku bilansującego można wyciągnąć następujące wnioski będące zdaniem autorów kluczowymi elementami skutecznej konkurencji:

- uczestnicy rynku bilansującego oraz giełdy energii powinni mieć ciągły dostęp do informacji oraz znać stosowane reguły rządzące rynkiem,
- konieczne są jasne i precyzyjne procedury w przypadku niemożności złożenia ofert spowodowanej wypadkiem lub awarią systemów komputerowych.

Podczas późniejszej dyskusji dotyczącej prawidłowego funkcjonowania rynku energii elektrycznej uczestnicy komitetu zaproponowali kilka istotnych zaleceń dotyczących modelu rynku w kontekście bezpieczeństwa dostaw:

- dywersyfikacja nośników energii, źródeł dostaw oraz możliwość wymiany międzynarodowej jako sposób na poprawę bezpieczeństwa dostaw,
- zaangażowanie strony popytowej – sygnały cenowe powinny jak najszybciej docierać do odbiorców końcowych, umożliwiając im reakcje dostosowawcze,
- powstrzymanie się od doraźnych interwencji na rynku, nawet w przypadku gwałtownego wzrostu cen, dopóki działają mechanizmy dostosowania się uczestników do sytuacji rynkowej.

3. Posiedzenie Komitetu do spraw Koncesjonowania i Konkurencji (*Licensing/Competition Committee*) dotyczące aktualizacji wcześniej zbieranych danych (*Roundtable Discussions: Updates*) – 24 luty 2004 r. W pierwszej części spotkania przedstawiciele poszczególnych krajów należących do ERRA prezentowali istotne wydarzenia, które ostatnio miały miejsce w obszarze konkurencji lub koncesjonowania rynku energii elektrycznej. W trakcie późniejszej dyskusji w odniesieniu do Polski, uczestnicy byli zainteresowani stanem prac nad ustawą likwidującą KDT oraz legislacją dostosowującą polskie prawo do dyrektyw i rozporządzeń UE.

W drugiej części spotkania dyskutowano nad wnioskami z raportu analizującego zebrane wcześniej informacje dotyczące obowiązków publiczno-praw-

nych w zakresie dystrybucji energii elektrycznej w krajach należących do ERRA.

Pytania zawarte w omawianym raporcie dotyczyły dwóch głównych problemów:

- praktyk poszczególnych regulatorów dotyczących wydzielenia działalności dystrybucyjnej z innych rodzajów działalności poprzez wydawanie oddzielnej koncesji na ten rodzaj działalności,
- wpływu warunków prowadzenia działalności zapisanych w koncesjach na obowiązki publiczno-prawne podmiotów, którym została udzielona koncesja.

Zaprezentowano wstępną analizę udzielonych odpowiedzi wynikających z kwestionariusza: „Bezpieczeństwo Dostaw” w poszczególnych krajach ERRA (*Security of Supply*). Zwrócono uwagę, że tylko 6 z 20 ankietowanych krajów udzieliło wyczerpujących odpowiedzi. Podczas dyskusji uczestnicy podważali sens wymagania niektórych danych, zwłaszcza ekonomicznych, ze względu na ich poufny charakter lub brak podstawy prawnej do zbierania przez Regulatorów tego typu informacji. Poprawione i uzupełnione wyniki mają zostać zaprezentowane na planowanej w Budapeszcie w połowie maja konferencji pt.: „Trzecia Konferencja Regulatorów i Inwestorów” (*3rd Energy Regulation & Investment Conference*).

II. Posiedzenie Komitetu ERRA ds. Taryfowania (opracowanie: Beata Telecka-Szkurlat, Departament Taryf URE)

Na posiedzeniu, które odbyło się 22 lutego 2004 r. przedstawiono prezentacje dotyczące następujących zagadnień:

- Metody regulacji cen – porównanie regulacji za pomocą stopy zwrotu (*Rate of Return*) oraz regulacji pulapowej (*Cap Regulation*),
- Ustalenie zapotrzebowania na przychód – ocena aktywów, wartość regulacyjna aktywów, koszt kapitału, amortyzacja.

Dodatkowo zostały omówione zagadnienia dotyczące m.in.: długości okresu regulacji, ustalania współczynników X, jakości dostarczania energii.

W trakcie posiedzenia Komitetu w dniu 23 lutego 2004 r., wszyscy przedstawiciele Regulatorów z krajów należących do ERRA byli zobowiązani do przedstawienia krótkich 10-15 minutowych prezentacji na temat: „*Ostatnie nowości w dziedzinie regulowania taryf*”.

Przedstawiciel Urzędu Regulacji Energetyki w Polsce, zaprezentował zagadnienia dotyczące:

- konsolidacji sektora dystrybucji,
- planowanej restrukturyzacji kontraktów długoterminowych,
- planowanych zmian aktów prawnych w związku z wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej z dniem 1 maja 2004 r.

Szczególne zainteresowanie wśród uczestników wzbudziło zagadnienie dotyczące planowanej restrukturyzacji KDT.

Na posiedzeniu w dniu 24 lutego 2004 r. przedstawiono prezentacje dotyczące następujących zagadnień:

- Określanie taryf na usługi systemowe – przykład Stanów Zjednoczonych,
- Standardy jakościowe energii i regulacja z punktu widzenia HEO (*Hungarian Energy Office*).

Omówiono ponadto plan pracy Komitetu na 2004 r. oraz bazę danych ERRA zawierającą średnie ceny energii elektrycznej oraz gazu.

Zatwierdzone taryfy dla energii elektrycznej i paliw gazowych publikowane są odpowiednio w:

**„Biuletynie Branżowym URE – Energia elektryczna”
i „Biuletynie Branżowym URE – Paliwa gazowe”.**

Transeuropejskie Sieci Energetyczne

2 kwietnia 2004 r. odbyło się w Brukseli seminarium dla 10 państw przystępujących do Unii Europejskiej poświęcone zasadom i procedurom współfinansowania projektów i studiów dotyczących transeuropejskich sieci energetycznych (TEN-E). Organizatorem seminarium była Dyrekcja Generalna Energii i Transportu Komisji Europejskiej (DG-TREN). Podstawowym celem seminarium była prezentacja wytycznych TEN-E i wyjaśnienie zasad i procedur stosowanych przy składaniu przez kraje członkowskie wniosków o dofinansowanie projektów TEN-E przez Wspólnotę. Prezesa URE reprezentowali pp. Tomasz Kowalak – Dyrektor Departamentu Taryf i Robert Guzik – Naczelnik Wydziału w Departamencie Promowania Konkurencji.

Wspólnota Europejska zobowiązała się do wspierania rozwoju transgranicznych sieci europejskich (TEN) transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych w Traktacie z Maastricht. Wspieranie rozwoju sieci energetycznych TEN regulują dwa akty prawne:

- Decyzja 1229/2003/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 26 czerwca 2003 r. wprowadzająca wytyczne dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych i uchylająca Decyzję 1254/96/WE,
- Rozporządzenie Rady 2236/95 z 18 września 1995 r. wprowadzające ogólne zasady udzielania przez Wspólnotę pomocy finansowej w zakresie sieci transeuropejskich (zmienione Rozporządzeniem 1655/1999).

Wytyczne zawarte w Decyzji 1229/2003/WE identyfikują projekty uznane za realizowane w interesie powszechnym (*common interest*). Muszą one spełniać podstawowe kryteria celu:

- umożliwienie funkcjonowania rynku wewnętrznego energii poprzez ułatwienie racjonalnego wytworzenia, dystrybucji i użytkowania zasobów energii oraz rozwoju odnawialnych źródeł energii, a także ograniczenie ceny energii dla konsumentów i poprawę konkurencyjności gospodarki europejskiej,
- przyspieszenie rozwoju i ograniczenie izolacji słabiej rozwiniętych gospodarczo regionów Wspólnoty,
- poprawę bezpieczeństwa dostaw energii poprzez m.in. wzmocnienie możliwości wymiany z krajami trzecimi.

O zakwalifikowanie do projektów leżących w powszechnym interesie, mogą ubiegać się projekty należące do następujących kategorii:

a) elektroenergetyczne:

- sieć łącząca wyspę lub obszar peryferyjny,
- połączenie między krajami członkowskimi,
- linia wewnątrz kraju członkowskiego (łącząca sieć krajową z połączeniem transgranicznym lub rynkiem wewnętrznym albo związana z energią odnawialną),

- połączenie z krajem spoza UE,
- inwestycja poprawiająca funkcjonowanie sieci transgranicznych;

b) gazowe:

- budowa sieci w regionie bez dostaw gazu,
- budowa połączeń istotnych ze względu na rynek wewnętrzny, bezpieczeństwo dostaw lub łączących odrębne sieci,
- budowa instalacji LNG,
- budowa głównych rurociągów gazowych,
- inwestycje poprawiające funkcjonowanie sieci transgranicznych,
- budowa i integracja sieci przemysłowych.

Komisja Europejska w styczniu 2004 r. wezwała państwa członkowskie do zgłaszania wniosków o dofinansowanie projektów na ten rok. Na ten cel przewidziała w budżecie 21,5 mln EURO, w tym 2,15 mln EURO dla nowych państw członkowskich. Fundusze te przeznaczone są przede wszystkim na dofinansowanie fazy studialnej projektów (po opracowaniu studium wykonalności) oraz priorytetowe projekty o istotnym znaczeniu dla rozwoju rynku wewnętrznego i bezpieczeństwa dostaw, których część transgraniczna jest uznana za projekt leżący w interesie europejskim.

Rozporządzenie 2236/95 (finansowe) określa warunki ubiegania się o dofinansowanie projektu oraz ogólne zasady udzielania pomocy finansowej w zakresie sieci transeuropejskich, w tym energetycznych. Wnioskodawcy muszą spełniać szereg kryteriów dotyczących możliwości finansowych, technicznych, zawodowych i zatrudniania osób o odpowiednich kwalifikacjach. Ponadto muszą wykazać się doświadczeniem w realizacji podobnych przedsięwzięć. Współfinansowanie może mieć jedną z następujących form:

- wsparcia studiów i analiz związanych z projektem (do 50% całkowitego kosztu studium¹⁾),
- subsydiowania kosztów finansowych kredytów udzielonych przez Europejski Bank Inwestycyjny lub inną publiczną bądź prywatną instytucję finansową,
- dopłaty do kosztów gwarancji kredytowych udzielonych przez Europejski Bank Inwestycyjny lub inną instytucję finansową,
- bezpośredniej dopłaty do inwestycji w uzasadnionych przypadkach,

1) Warto podkreślić, iż wsparcie studiów do 50% ich kosztów stanowi przeciętnie nie więcej niż 2-3% dofinansowania całej inwestycji, co uważa się za pomoc nie naruszającą warunków konkurencji. Bez względu na wybór formy współfinansowania, całkowita pomoc Wspólnoty nie może przekroczyć 10% całkowitych kosztów inwestycyjnych projektu. Obecnie rozważana jest propozycja zwiększenia tego ograniczenia do 20%.

- udziału w kapitale zakładowym funduszu inwestycyjnego lub porównywalnego przedsięwzięcia finansowego.

Istnieją dwa sposoby składania aplikacji o dofinansowanie projektu. Po pierwsze, inwestor może złożyć wniosek do Ministra właściwego do spraw energetyki (w Polsce do Ministra Gospodarki i Pracy) lub Przedstawicielstwa danego kraju przy UE, które przekazuje go do Komisji Europejskiej (DG TREN). Drugą możliwością jest złożenie przez inwestora wniosku bezpośrednio do KE (DG TREN) łącznie z rekomendacją Ministra lub Przedstawicielstwa danego kraju. Rozporządzenie finansowe zawiera załączniki z odpowiednimi formularzami wniosków i deklaracji wymaganych przy ubieganiu się o dofinansowanie. Wnioski powinny być składane na kwoty nie mniejsze niż 600 tys. EURO, a czas realizacji projektu ograniczony jest do co najwyżej 3 lat. Stronami umowy są Komisja i inwestorzy, a nie zainteresowane państwa członkowskie, z których każde powinno wystosować pismo popierające wniosek inwestora. Takie poparcie nie jest co prawda formalnym warunkiem przyjęcia wniosku, ale jeżeli jedno z zainteresowanych państw nie prześle poparcia dla projektu, to niezbędne jest złożenie deklaracji operatorów systemów przesyłowych po obu stronach granicy. Nie ma zatem możliwości zaklasyfikowania projektu jako leżącego w interesie powszechnym i przyznania dofinansowania wbrew woli któregoś z zainteresowanych państw.

Rozporządzenie finansowe określa kryteria, jakie muszą spełniać koszty, aby mogły być uznane za uprawnione do uzyskania zwrotu. Koszty te muszą być:

- niezbędne dla projektu,
- rozsądne i uzasadnione,
- poniesione w trakcie realizacji projektu,
- poniesione przez inwestora ubiegającego się o dofinansowanie,
- możliwe do zidentyfikowania i weryfikacji,
- oparte na stosownych przepisach,
- zaksięgowane w budżecie projektu.

Ponadto koszty muszą się mieścić w jednej z następujących kategorii:

- osobowe (pensje, ubezpieczenia społeczne),
- sprzęt i wyposażenie (wyłącznie amortyzowany w trakcie realizacji projektu),
- materiały (nie amortyzowane, dotyczące projektu, możliwe do zidentyfikowania),
- przejazdy (niezbędne przejazdy personelu zaangażowanego w projekt),

- podwykonawstwo (konkurencyjne przetargi, uwzględnione w załącznikach technicznych i zaksięgowane; podwykonawca podlega audytowi KE w zakresie realizacji projektu),
- inne – ściśle zdefiniowane (np. koszty finansowe, tłumaczenia; zaksięgowane i przewidziane w budżecie),
- koszty pośrednie – ograniczone do 7% kosztów bezpośrednich (nie księgowane).

Do kosztów nieuprawnionych zalicza się przykładowo: zwrot z kapitału, koszt kredytu i usług bankowych, przyszłe potencjalne zobowiązania, odsetki, straty wynikające z różnic kursowych, VAT, koszty pokryte przez pomoc otrzymaną z innych źródeł, zbędne wydatki.

Mimo, iż Decyzja 1229/2003/WE funkcjonuje dopiero od kilku miesięcy, obecnie przedmiotem dyskusji jest propozycja Decyzji PE i Rady wprowadzającej wytyczne dla transeuropejskich sieci energetycznych i uchylającej Decyzje 96/391/WE i 1229/2003/WE. Proponowane zmiany mają na celu, zdaniem KE, uwzględnienie rozszerzenia UE o 10 krajów i dokonanie uproszczenia procedury oraz wprowadzenie dodatkowych elementów usprawniających realizację projektów. Prezentacja projektu przez KE oraz wstępna wymiana opinii miały miejsce na posiedzeniu grupy roboczej w lutym 2004 r. Niektóre zapisy wywołują wiele pytań i wątpliwości. Dotyczy to niejasności procedur, klasyfikacji projektów do czterech kategorii, roli państw członkowskich w procesie decyzyjnym i powoływania koordynatora projektu w DG-TREN. Grupa państw członkowskich (np. Szwecja, Finlandia, Niemcy, Wlk. Brytania) podważa zasadność umieszczenia projektów gazowych w aneksach. Zaproponowano przeniesienie projektów gazowych do TENs-Transport, co zostało odrzucone przez KE. Inne wątpliwości dotyczą nietransparentnych zasad umieszczania projektów w aneksach oraz przetargów między aneksami, w tym braku w nich projektów, które zostały już uzgodnione między kilkoma krajami i są gotowe do realizacji. Niektóre projekty traktowane są przez zainteresowane państwa jako mające znaczenie polityczne, a ich brak w aneksach prowadzi do poważnych implikacji, w postaci groźby zablokowania Decyzji w Radzie.

*Robert Guzik,
naczelnik w Departamencie
Promowania Konkurencji URE*

Konferencja „Generacja Rozproszona i Rozwój Zrównoważonych Sieci Elektroenergetycznych – Wyzwania dla Działań Publicznych i Regulacji”¹⁾

W ramach projektu Sustelnet (*Policy and Regulatory Road maps for the Integration of Distributed Generation and the Development of Sustainable Electricity Networks*) dotyczącego efektywnego udziału generacji rozproszonej na zliberalizowanym rynku energii elektrycznej, 14 maja 2004 r. odbyła się konferencja w Pradze poświęcona działaniom publicznym i polityce regulacyjnej wobec generacji rozproszonej.

Projekt Sustelnet funkcjonował od stycznia 2002 r. i został oficjalnie zamknięty w czerwcu br. Konferencja w Pradze była ostatnim, podsumowującym spotkaniem uczestników. Projekt tworzyło 10 europejskich instytucji o charakterze naukowo-badawczym, a podstawowym celem było wypracowanie strategii regulacyjnej promującej udział generacji rozproszonej w rynku energii elektrycznej. Główne działania obejmowały analizę możliwości stworzenia struktury sieci pozwalającej na uczestnictwo w rynku energii elektrycznej wytwarzania rozproszonego na równych warunkach ze scentralizowanym oraz ułatwienie integracji odnawialnych źródeł energii w ramach zliberalizowanego europejskiego rynku energii elektrycznej.

Projekt składał się z dwóch etapów: pierwszy, o charakterze analitycznym, miał na celu identyfikację historycznych i przewidywanych przyszłych uwarunkowań technicznych, społecznych, ekonomicznych i instytucjonalnych, które kształtują europejskie systemy elektroenergetyczne i rynek energii. Przystudowano i porównano polityki regulacyjne wobec generacji rozproszonej w wybranych krajach UE oraz dokonano przeglądu możliwości i barier technicznych utrudniających zintegrowanie dystrybucji rozproszonej z sieciami elektroenergetycznymi. W drugim etapie projektu skupiono się na zdefiniowaniu działań publicznych o charakterze regulacyjnym, które umożliwią docelowo udział generacji rozproszonej, w tym źródeł skojarzonych i odnawialnych, w rynku energii elektrycznej na równych prawach z generacją scentralizowaną.

Na konferencji podsumowano prace i wyniki projektu oraz dyskutowano nad długoterminową strategią zmierzającą do zmiany istniejących założeń polityki regulacyjnej oraz nad wskazaniem dla przyszłych działań Komisji Europejskiej. Do wygłoszenia referatów omawiających doświadczenia z wdrażaniem innowacji technicznych oraz krajowe praktyki regulacyjne i możliwości oddziaływania organów regulacyjnych na rozwój generacji rozproszonej zaproszeni zostali przede wszystkim przedstawiciele krajów, które przystąpiły do

UE 1 maja br., w tym niżej podpisany przedstawiciel Prezesa URE. Na zakończenie konferencji odbyła się dyskusja panelowa z udziałem ekspertów i przedstawicieli organów regulacyjnych. Prezentacje przedstawione na konferencji są dostępne na stronie internetowej projektu: www.sustelnet.net.

Zachodzące przekształcenia technologiczne, ekonomiczne i prawne w systemach dostaw energii elektrycznej stwarzają konieczność dostosowania polityki regulacyjnej. Wprowadza się pojęcie regulacji i zarządzania sieciami aktywnymi, którego podstawowym założeniem jest unikanie kosztownej rozbudowy sieci przy jednoczesnej poprawie niezawodności dostaw energii elektrycznej i strukturalnym ograniczeniu strat sieciowych. Sposobem osiągnięcia tego celu jest lokalne wykorzystanie generacji rozproszonej.

Komisja Europejska w ramach działań Dyrekcji Generalnej Badań Naukowych (*DG for Research*) kontynuuje wsparcie dla programów naukowo-badawczych, związanych z generacją rozproszoną, prowadzonych w ramach realizacji strategii ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju. Programy skierowane na promowanie rozwoju zasobów energii rozproszonej (np. *Intelligent Energy for Europe*) obejmują takie aspekty, jak: jakość energii, technologię mikrosieci, teleinformatykę, pilotażowe eksperymenty i testy tzw. „sieciami interaktywnych”, a także analizy polityki regulacyjnej i społeczno-ekonomicznej oraz koordynację z programami krajowymi.

W ramach projektu Sustelnet pracowano nad kryteriami przyszłej regulacji dystrybucyjnych sieci elektroenergetycznych. Z jednej strony przyłączanie jednostek generacji rozproszonej stwarza szereg problemów przekładających się na wzrost kosztów – bezpośredni (rozbudowa sieci, większe koszty transakcyjne) lub pośredni (np. spadek sprzedaży prowadzący do wzrostu jednostkowych cen dla odbiorców, wzrost kosztów bilansowania). Z drugiej strony generacja rozproszona przyczynia się do zmniejszenia sieciowych kosztów operacyjnych (poprzez redukcję strat przesyłowych) i do wyrównywania kosztów wytworzenia energii (poprzez redukcję zapotrzebowania szczytowego, zapewnienie rezerw, możliwość wykorzystywania jako energia dobilansowująca).

Konieczne są zatem dalsze ilościowe analizy ekonomiczne, krótko- i długoterminowych kosztów i korzyści z generacji rozproszonej na obu poziomach: przesyłowym i dystrybucyjnym, z uwzględnieniem różnorodnych technologii i specyfiki lokalnej poszczególnych systemów dystrybucyjnych. Rozpoznane, oszacowane liczbowo i przypisane odpowiednio do operatorów systemów

1) Distributed Generation and the Development of Sustainable Electricity Networks – The Challenges for Policy and Regulation.

dystrybucyjnych i inwestorów koszty i korzyści z generacji rozproszonej powinny być rozpatrywane w dwóch płaszczyznach: indywidualnej (budowa, przyłączenie i praca poszczególnych jednostek wytwórczych) oraz kompleksowej (łączny wpływ zainstalowanych jednostek na pracę całego systemu). Wyniki tych analiz pozwolą na dokonanie oceny czy i w jakich warunkach generacja rozproszona będzie mogła funkcjonować na konkurencyjnym rynku energii elektrycznej. Na ich podstawie ma zostać wypracowana strategia regulacyjna (tzw. *Regulatory Road Map*), sprzyjająca generacji rozproszonej, która ma doprowadzić do wyrównania szans jej uczestnictwa na rynku. Strategia ta obejmie bodźce regulacyjne i cenowe, w tym zalecenia co do stosowania przez operatorów systemów dystrybucyjnych bodźców opłat za korzystanie z sieci.

Od operatorów systemów dystrybucyjnych oczekuje się innowacyjności, aktywnego zarządzania sieciami i tworzenia lokalnych rynków pomocniczych usług systemowych – energii czynnej (dobilansowującej) i energii biernej. Polityka regulacyjna państw i stosowane bodźce nie powinny promować wzrostu wartości aktywów przedsiębiorstw oraz wzrostu sprzedaży energii. Zaleca się stosowanie tzw. płytkich opłat za przyłączenie generacji rozproszonej (*shallow connection charges*) pokrywających tylko faktyczny koszt przyłączenia, bez kosztów niezbędnej rozbudowy systemu. Należy dążyć do wdrożenia w systemach taryfowych sygnałów lokalizacyjnych uwzględniających długoterminowe korzyści z generacji rozproszonej, w tym zaleca się stosowanie stawek węzłowych w systemach, w których występuje konieczność zarządzania ograniczeniami. Warto podkreślić, że Dyrektywa 2003/54/WE²⁾ w sprawie wspólnych zasad wewnętrznego rynku energii elektrycznej (w art. 14 ust. 7) podkreśla rolę planowania rozwoju sieci dystrybucyjnych i pośrednio zobowiązuje organy regulacyjne (art. 23 ust. 1 lit. g) do monitorowania uwzględniania przez operatorów systemów dystrybucyjnych, w planach rozwoju, m.in. przedsięwzięć związanych z generacją rozproszoną jako alternatywę dla modernizacji sieci lub odtworzenia zdolności wytwórczych.

Podczas konferencji przedstawiciele Czech, Węgier i Danii przedstawili politykę energetyczną i sytuację generacji rozproszonej oraz scenariusze jej rozwoju w swoich krajach. Przykładowo, w Czechach promowanie generacji rozproszonej włączone zostało do znowelizowanej ustawy energetycznej oraz ustawy o promowaniu odnawialnych źródeł energii, do których wprowadzono szereg mechanizmów wspierających

rozwój źródeł rozproszonych (priorytet przyłączania źródeł skojarzonych i odnawialnych do sieci, przejściowe ulgi podatkowe, obowiązek zakupu energii, bonifikaty za przyłączenie źródeł na średnim i niskim napięciu). Po pełnym otwarciu rynku (1.01.2006 r.) zostanie wdrożony system zielonych certyfikatów oraz obowiązek zakupu energii z mikroźródeł (do 200 kW mocy zainstalowanej) i ogniw fotowoltaicznych.

O ile kraje, które przystąpiły do UE 1 maja br. dopiero tworzą ramy prawne do rozwoju energetyki odnawialnej i rozproszonej, to Dania należy do państw o największym udziale generacji rozproszonej w bilansie energetycznym i ogromnych doświadczeniach związanych ze stosowaniem instrumentów wspierania małej generacji (odnawialnej i skojarzonej). Stymulowany polityką państwa rozwój energetyki wiatrowej doprowadził w tym kraju do powstania, postrzeganych obecnie jako nadmierne, kosztów związanych z przesyłaniem, bilansowaniem i usługami systemowymi. Stąd polityka regulacyjna Danii zaczyna zmierzać do tworzenia sygnałów umożliwiających właściwą lokalizację inwestycji, zamiast maksymalizacji udziału energetyki odnawialnej i skojarzonej w krajowym bilansie energii, tak jak dotychczas. Przewiduje się m.in. zniesienie priorytetów dla przyłączania elektrociepłowni (w tym systemu cen gwarantowanych – *feed-in tariff*) i farm wiatrowych oraz wdrożenie rynków usług systemowych (m.in. kompensacji mocy biernej).

Skutkiem ubocznym liberalizacji rynków energii jest postrzegany przez inwestorów wzrost ryzyka rynkowego w odniesieniu do dużych projektów wytwórczych generacji scentralizowanej, a także zachowawczość operatorów systemów przesyłowych w odniesieniu do inwestycji sieciowych. Na zliberalizowanych rynkach energii pojawia się tendencja do maksymalnego wykorzystania istniejących zasobów wytwórczych i sieciowych. Stąd wzrost zainteresowania źródłami rozproszonymi, jako łatwiejszą do sfinansowania alternatywą dla inwestycji sieciowych lub wytwórczych (scentralizowanych). Naturalne zatem jest ogromne zainteresowanie polityką Komisji Europejskiej na rzecz promowania generacji rozproszonej, jakie wykazują producenci urządzeń mikrogeneracji.

Robert Guzik,
naczelnik w Departamencie
Promowania Konkurencji URE

2) Należy podkreślić, że definicja generacji rozproszonej zawarta w Dyrektywie 2003/54/WE (jako elektrownie przyłączone do systemu dystrybucyjnego) nie jest akceptowana przez ekspertów, ponieważ nie zawiera górnego limitu mocy zainstalowanej jednostek. Teoretycznie pozwala to, np. w przypadku Polski, na zaliczanie dużych elektrociepłowni do generacji rozproszonej, co jest sprzeczne z samą ideą wytwarzania rozproszonego.

ANGIELSKO-POLSKI SŁOWNIK WYRAŻEŃ UŻYWANYCH W REGULACJI

(pod redakcją dr. Mariana Ślifierza i Roberta Guzika)

Niniejsze wydanie angielsko-polskiego słownika wyrażenia regulacyjnych poświęcamy najbardziej popularnym skrótom używanym w Komisji Europejskiej w odniesieniu do energetyki, a także w korespondencji z udziałem wyżej wymienionej instytucji a CEER i ERGEG.

CD	Council Directive	- Dyrektywa Rady
CM	Common Rules	- Wspólne zasady
CO	Communication Officer	- Urzędnik łącznikowy
CUM	Competition and Unbundling Monitoring	- Monitoring konkurencji i rozdziału działalności
DG	Directorate General	- Dyrekcja Generalna
DG TREN	Directorate General Energy and Transport	- Dyrekcja Generalna Transportu i Energetyki
EBM	Electricity Balancing Mechanism	- Mechanizm bilansujący w energii elektrycznej
Einfrac	Electricity Infrastructure	- Infrastruktura elektroenergetyczna
EEPC	European Energy Preparatory Committee	- Europejski Komitet Przygotowawczy ds. Energii
EMD	Electricity Market Directive	- Elektryczna Dyrektywa Rynkowa (2003/54/WE)
EWG	Electricity Working Group	- Grupa robocza ds. energii elektrycznej
GA	General Assembly	- Walne zgromadzenie
GBM	Gas Balancing Mechanism	- Mechanizm bilansujący w gazie
GGPs	Guidelines for Good Practises (of Madrid Forum)	- Wytyczne Właściwego Postępowania (przyjęte przez Forum Madryckie)
Ginfrac	Gas Infrastructure	- Infrastruktura gazowa
GMD	Gas Market Directive	- Gazowa Dyrektywa Rynkowa (2003/55/WE)
IB	Institutional Building	- Tworzenie instytucji
IC	Institutional Compliance	- Dostosowanie instytucjonalne
IM	Internal Market	- Rynek wewnątrzunijny
MiF	Market and Investment Facilitation	- Otoczenie rynkowo-inwestycyjne
NAR	Network Access Rules	- Zasady dostępu do sieci
NMS	New Member States	- Nowe państwa członkowskie
REM	Regional Energy Market	- Regionalny rynek energii
SoS	Security of Supplies	- Bezpieczeństwo dostaw
TENs	Trans-European Networks	- Transeuropejskie Sieci Energetyczne
TF	Task Force	- Grupa zadaniowa
USID	User's Identity	- Identyfikator użytkownika
WG	Working Group	- Grupa Robocza

SŁOWNIK REGULACJI I REGULATORA

Świadectwo pochodzenia – dokument potwierdzający wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii. Celem wydawania świadectwa pochodzenia jest ułatwienie obrotu energią „zieloną” poprzez zagwarantowanie nabywcy, że dana porcja energii została wytworzona w oparciu o odnawialne nośniki energii. Dokument ten zawiera:

- dane i adres przedsiębiorstwa energetycznego, które energię wyprodukowało,
- określenie lokalizacji, rodzaju i mocy odnawialnego źródła energii, w którym energia elektryczna została wytworzona,
- ilość energii objętej świadectwem,
- okres, w którym energia ta została wytworzona.

Świadectwa pochodzenia mogą być wydane wyłącznie podmiotowi, który wytworzył daną porcję energii w źródle odnawialnym. Z tego powodu niezbędna jest weryfikacja, czy dana jednostka wytwórcza może być uznana za źródło odnawialne. Weryfikacji tej dokonuje Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w trakcie procesu koncesjonowania.

Świadectwo pochodzenia samo w sobie nie posiada wartości materialnej i nie może być przedmiotem obrotu. Obrotowi podlega wyłącznie energia elektryczna objęta świadectwem.

(K. G.)

Współspalanie – potoczne określenie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w oparciu o proces wspólnego, jednoczesnego, przeprowadzanego w jednym urządzeniu spalania biomasy lub biogazu z innymi paliwami. Część energii wyprodukowanej w powyższy sposób może być uznana za energię wytworzoną w odnawialnym źródle energii. Ilość tę ustala się na podstawie następującego wzoru:

$$E_o = \frac{\sum_{i=1}^n M_{bi} \times W_{bi}}{\sum_{i=1}^n M_{bi} \times W_{bi} + \sum_{i=1}^m M_{ki} \times W_{ki}} \times E,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

E_o – ilość energii elektrycznej lub ciepła zaliczonych do energii wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii [w MWh lub GJ];

E – ilość energii elektrycznej lub ciepła wytworzonych w jednostce wytwórczej, w której jest spalana biomasa lub biogaz wspólnie z innymi paliwami [w MWh lub GJ];

M_{bi} – masę spalanej w jednostce wytwórczej biomasy lub biogazu [w Mg];

M_{ki} – masę spalonych w jednostce wytwórczej innych rodzajów paliw [w Mg];

W_{bi} – wartości opałowe biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej, obliczone w sposób określony w Polskich Normach [w MJ/Mg];

W_{ki} – wartości opałowe innych niż określone w symbolu W_{bi} paliw spalonych w jednostce wytwórczej, obliczone w sposób określony w Polskich Normach [w MJ/Mg];

n – liczbę rodzajów biomasy lub biogazu spalonych w jednostce wytwórczej;

m – liczbę rodzajów innych paliw spalonych w jednostce wytwórczej.

W celu zgromadzenia danych wymienionych we wzorze niezbędne jest stosowanie odpowiednich układów pomiarowych umożliwiających ustalenie masy zużywanych paliw oraz ich wartości opałowej w sposób nie budzący wątpliwości.

(K. G.)

Uprawy energetyczne – są to uprawy, których produkt przeznaczony jest głównie do wytwarzania energii elektrycznej i ciepła, a także paliwa ciekłego lub gazowego. Biomasa pochodząca z takich upraw, zaliczana jest do odnawialnych zasobów energii.

Rośliny energetyczne, nadające się do upraw w Europie to m.in.:

- słonecznik, rzepak, konopie,
- kukurydza, zboża, ziemniaki,
- burak cukrowy, trzcina cukrowa,
- ślazier pensylwański (tzw. malwa pensylwańska),
- wierzba (*Salix viminalis*), trawa trzcinowa, rośliny zbóż,
- róża wielokwiatowa.

Uprawy energetyczne wykorzystywane są przez:

- przedsiębiorstwa, których produktem finalnym jest biopaliwo, tzn. cukrownie i zakłady tłuszczowe, gorzelnie,
- przedsiębiorstwa, które wytwarzają ciepło i energię elektryczną, tzn. ciepłownie, elektrociepłownie.

Uprawy energetyczne są czynnikiem wzrostu gospodarczego dając możliwość rozwoju bez konieczności konkurencji z rolnictwem unijnym, pozwalają także na wykorzystanie gruntów, które będą musiały zostać wyłączone z powodu limitów produkcji, a także ziemie już dziś odłogowe i ugorowane.

Największe arealy upraw energetycznych zlokalizowane są w województwach: lubuskim, śląskim i pomorskim.

(M. G.)

URE
URZĄD REGULACJI ENERGETYKI